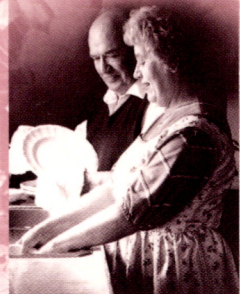
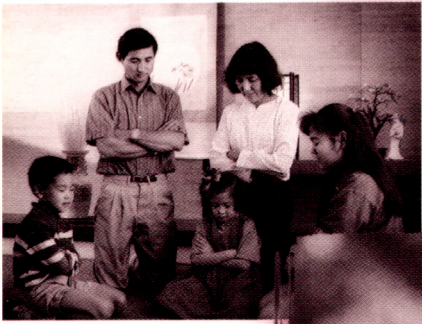

การแต่งงานและ ความสัมพันธ์ในครอบครัว

คู่มือผู้ให้คำแนะนำ

การแต่งงานและ ความสัมพันธ์ในครอบครัว

คู่มือผู้ให้คำแนะนำ

จัดทำโดย

ศาสนจักรของพระเยซูคริสต์แห่งลัทธิฟื้นฟูยุคสุดท้าย

ชอลท์เลค ซิตี้ ยูท่าห์

ข้อคิดเห็นและคำแนะนำ

ยินดีรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของท่าน โปรดส่งไปที่

Curriculum Planning

50 East North Temple Street, Floor 24

Salt Lake City, UT 84150-3200

USA

E-mail: cur-development@ldschurch.org

โปรดแจ้งชื่อ ที่อยู่ วอร์ด และสแตคของท่านตามลำดับ จากนั้นระบุชื่อหนังสือ และแสดงความคิดเห็น พร้อมทั้งข้อเสนอแนะของท่านในเรื่องเนื้อหาสาระและสิ่งสมควรปรับปรุงเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพให้กับหนังสือเล่มนี้

© 2001 โดย Intellectual Reserve, Inc.

สงวนไว้ซึ่งสิทธิทุกประการ

พิมพ์ในประเทศไทย

อนุมัติในภาษาอังกฤษ: 8/97

อนุมัติการแปล: 8/00

แปลจาก *Marriage and Family Relations: Instructor's Manual*

คำแนะนำทั่วไป

การใช้หลักสูตรการแต่งงานและความสัมพันธ์ในครอบครัว

หลักสูตรนี้จัดทำขึ้นเพื่อช่วยให้สมาชิกของศาสนจักรเสริมสร้างการแต่งงานและครอบครัว ตลอดจนพบความปิติยินดีจากความสัมพันธ์ในครอบครัว ฝ่ายอธิการหรือฝ่ายประธานสาขาที่มีหน้าที่ต้องคว่าได้ดำเนินการหลักสูตรนี้อย่างมีประสิทธิภาพ

เนื่องด้วยสมาชิกของศาสนจักรมีความต้องการที่แตกต่างกัน และมาจากสภาพครอบครัวที่ไม่เหมือนกัน หลักสูตรนี้จึงแบ่งออกเป็นสองภาค ภาค ก “การเสริมสร้างการแต่งงาน” เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อคู่แต่งงานและสมาชิกที่เตรียมตัวแต่งงาน ภาค ข “ความรับผิดชอบของบิดามารดาในการเสริมสร้างครอบครัว” ช่วยบิดามารดาและปู่ย่าตายายในความเพียรพยายามที่จะ “อบรมบุตรด้วยการสั่งสอนและการเตือนสติตามหลักขององค์พระผู้เป็นเจ้า” (เอเฟซัส 6:4) สมาชิกที่เข้าร่วมหลักสูตรควรเข้าใจว่าเขาสามารถเลือกเรียนได้ตามความต้องการ อย่างเช่น คู่สามีภรรยาที่ไม่มีลูกอาจจะเข้าเรียนภาค ก ไม่เรียนภาค ข บิดาหรือมารดาตัวคนเดียวอาจจะตัดสินใจเรียนเฉพาะภาค ข

ผู้นำอัครหรือผู้นำสาขาอาจจะปรับหลักสูตรตามการกระตุ้นเตือนของพระวิญญาณ และตามความต้องการของสมาชิกแต่ละคน ทั้งควรพิจารณาแนวคิดต่อไปนี้

- ฝ่ายอธิการและฝ่ายประธานสาขาอาจจะกำหนดให้เรียนหลักสูตรนี้ในชั้นเรียน โรงเรียนวันอาทิตย์ ผู้นำอาจเชิญสมาชิกบางคนเข้าร่วมชั้นเรียนตามที่พระวิญญาณทรงนำ
- ผู้นำกลุ่มมหาปุโรหิต ฝ่ายประธานโควรัมเอ็ลเดอร์ และฝ่ายประธานสมาคมสงเคราะห์ อาจจะใช้บทเรียนแต่ละบทสำหรับการให้คำแนะนำในวันอาทิตย์แรกของแต่ละเดือน หากเห็นสมควร เขาอาจจะใช้เป็นบทเรียนไฟร์ไซด์ และสอนในคืนวันธรรมดาหรือวันเสาร์ก็ได้
- ฝ่ายอธิการและฝ่ายประธานสาขาอาจจะใช้บทเรียนแต่ละบทในการประชุมรวมฐานะปุโรหิต แห่งเม็ลคิเซเด็ค-สมาคมสงเคราะห์ในอาทิตย์ที่ห้า หรืออาจจะใช้ในไฟร์ไซด์ของเยาวชนชายหญิงก็ได้
- ผู้ให้คำปรึกษาฐานะปุโรหิตแห่งแอรันและเยาวชนหญิงอาจจะใช้คู่มือเล่มนี้เป็นแหล่งช่วยสำหรับคืนกิจกรรมร่วม ใช้สอนเยาวชนชายหญิงพร้อมกัน หรือในแต่ละองค์การก็ได้
- แต่ละบุคคลและคู่สามีภรรยาอาจจะศึกษาหลักสูตรนี้ด้วยตนเอง

ใครควรได้รับหนังสือหลักสูตร

สมาชิกทุกคนในวอร์ดหรือสาขาตามรายการที่ให้ไว้ข้างล่างนี้ต้องได้รับ การแต่งงานและความสัมพันธ์ในครอบครัว คู่มือผู้ให้คำแนะนำ คนละหนึ่งเล่ม และ การแต่งงานและความสัมพันธ์ในครอบครัว แนวทางศึกษาของผู้เข้าร่วม อีกคนละหนึ่งเล่ม

อธิการหรือประธานสาขา	ประธานสมาคมสงเคราะห์
ผู้นำกลุ่มมหาบุโรหิต	ประธานเยาวชนหญิง
ประธานโควิรัมเอ็ดเคอร์	ผู้ให้คำแนะนำหลักสูตรการแต่งงาน
ประธานเยาวชนชาย	และความสัมพันธ์ในครอบครัว

ผู้เข้าร่วมหลักสูตรทุกคนจะต้องได้รับแนวทางศึกษาค้นหาหนึ่งเล่ม

สารบัญ

คำแนะนำทั่วไป	iii
“ครอบครัว: ต่อยแสงต่อโลก”	viii
คำนำ	ix
จุดประสงค์ของหลักสูตรนี้	ix
ความรับผิดชอบของท่านในฐานะครู	ix
การจัดการกับปัญหาร้ายแรงในครอบครัว	xi
หนังสือที่ท่านควรรู้	xii
แหล่งช่วยเพิ่มเติม	xii
ภาค ก: การเสริมสร้างการแต่งงาน	
1. “ครอบครัวเป็นศูนย์กลางต่อแผนของพระเจ้าผู้สร้าง”	3
ศาสนายุคสุดท้ายประกาศความสำคัญนิรันดร์ของการแต่งงานและครอบครัว	3
การแต่งงานนิรันดรนำมาซึ่งความปิติยินดีและพรยิ่งใหญ่ในชีวิตนี้และตลอดนิรันดร	4
หลักสูตรการแต่งงานและความสัมพันธ์ในครอบครัวจัดทำขึ้นเพื่อช่วยให้เราพบ ความปิติยินดีจากความสัมพันธ์ในครอบครัว	6
บ้านของเราจะเป็น “สวรรค์น้อย ๆ” ได้เมื่อเราสร้าง “บนศิลาของพระเจ้าผู้ไถ่ของเรา”	7
2. การส่งเสริมความเป็นหนึ่งในการแต่งงาน	9
พระเจ้าทรงบัญชาให้สามีภรรยาเป็นหนึ่ง	9
สามีภรรยาต้องเห็นคุณค่าของกันและกันในฐานะหุ้นส่วนที่เท่ากัน	10
สามีภรรยาควรยอมให้คุณลักษณะและความสามารถเฉพาะตัวของแต่ละฝ่าย เสริมสร้างกันและกัน	11
สามีภรรยาจะต้องจงรักภักดีต่อกัน	11
3. การหล่อเลี้ยงความรักและมิตรภาพในการแต่งงาน	13
สามีภรรยาจำเป็นต้องหล่อเลี้ยงความรักที่มีให้กัน	13
การแสดงความรักและความอ่อนโยนจะทำให้ความรักและมิตรภาพคงความหวานชื่น ในการแต่งงาน	14
ความสนิทสนมที่เหมาะสมในการแต่งงานคือการแสดงความรัก	15
คู่แต่งงานควรพยายามมีความใจบุญ ซึ่งคือความรักอันบริสุทธิ์ของพระคริสต์	16

4. การตอบสนองการท้าทายในการแต่งงาน.....	19
สามีภรรยาทั้งคู่จะประสบกับการท้าทาย.....	19
สามีภรรยาจะผ่านพ้นการทำลายไปได้ถ้าทั้งสองฝ่ายมองการแต่งงาน เป็นความสัมพันธ์ตามพันธสัญญา.....	20
เมื่อการทำลายเกิดขึ้น เราจะเลือกตอบสนองด้วยความอดทน และความรัก ไม่ใช่ความขุ่นข้องหมองใจหรือความโกรธ.....	20
5. การตอบสนองการท้าทายโดยผ่านการสื่อสารที่สร้างสรรค์.....	24
สามีภรรยาทั้งคู่ย่อมมีความคิดเห็นบางอย่างแตกต่างกัน.....	24
สามีภรรยาควรมองหาคุณสมบัติอันน่าชื่นชมในกันและกัน.....	24
การสื่อสารที่สร้างสรรค์ช่วยป้องกันและแก้ไขปัญหา.....	25
6. การเสริมสร้างการแต่งงานโดยผ่านศรัทธาและการสวดอ้อนวอน.....	29
สามีภรรยาควรทำงานร่วมกันเพื่อเพิ่มพูนศรัทธาในพระเยซูคริสต์.....	29
สามีภรรยาได้รับพรเมื่อสวดอ้อนวอนด้วยกัน.....	31
7. อำนาจการรักษาของการให้อภัย.....	33
วิญญาณแห่งการให้อภัยระหว่างสามีภรรยาช่วยทำให้เกิดสันติ ความรู้สึกไว้วางใจ และความมั่นคง.....	33
สามีภรรยาควรขออภัยกันในข้อบกพร่องของแต่ละฝ่าย และพยายามอย่างจริงจังที่จะปรับปรุงให้ดีขึ้น.....	34
สามีภรรยาควรพยายามให้อภัยกัน.....	35
8. การจัดสรรเงินในครอบครัว.....	37
การจัดสรรเงินอย่างเหมาะสมเป็นปัจจัยสำคัญของการแต่งงานที่มีความสุข.....	37
สามีภรรยาควรพร้อมใจกันทำตามหลักธรรมเบื้องต้นของการจัดสรรเงิน.....	38
ภาค ข: ความรับผิดชอบของบิดามารดาในการเสริมสร้างครอบครัว	
9. “บุตรทั้งหลายเป็นมรดกจากพระเจ้า”.....	45
พระบิดาบนสวรรค์ทรงมอบลูกทางวิญญาณของพระองค์ให้กับบิดามารดาทางโลก.....	45
บิดามารดาควรพยายามสนองความต้องการของลูกแต่ละคน.....	46
ลูกต้องมีสัมพันธภาพที่เปี่ยมด้วยความรักกับบิดามารดา.....	47
การทารุณกรรมเด็กทำให้พระเจ้าเป็นเจ้าขุนเคือง.....	48
ลูกนำความปิติยินดีขึ้นมาสู่ชีวิตของบิดามารดา.....	49
10. บทบาทอันศักดิ์สิทธิ์ของบิดาและมารดา (ตอน 1: บทบาทของบิดา).....	51
บิดามารดาควรทำงานร่วมกันเพื่อจัดเตรียม โល่แห่งศรัทธาให้ลูกแต่ละคน.....	51
บิดาต้องนำครอบครัวด้วยความรักและความชอบธรรม.....	52
บิดาต้องจัดหาสิ่งจำเป็นต่าง ๆ ของชีวิตและคุ้มครองครอบครัว.....	54

11. บทบาทอันศักดิ์สิทธิ์ของบิดาและมารดา (ตอน 2: บทบาทของมารดา).....	56
มารดามีส่วนร่วมในงานของพระเจ้า.....	56
มารดามีความรับผิดชอบเบื้องต้นในการเลี้ยงดูลูก.....	57
บิดาและมารดาต้องช่วยเหลือกันในฐานะหุ้นส่วนที่เท่ากัน.....	59
12. สอนลูกโดยการเป็นตัวอย่างและการอบรมสั่งสอน.....	60
บิดามารดามีหน้าที่รับผิดชอบในการสอนลูก.....	60
บิดามารดาจะได้รับการคล้อยใจในการสอนลูก.....	61
บิดามารดาสอนโดยการเป็นตัวอย่างและการอบรมสั่งสอน.....	62
13. การสอนหลักธรรมพระกิตติคุณแก่ลูก (ตอน 1).....	65
การสอนของบิดามารดาจะช่วยให้ลูกยึดมั่นในศรัทธา.....	65
บิดามารดาต้องสอนหลักธรรมและพิธีการเบื้องต้นแห่งพระกิตติคุณแก่ลูก.....	66
บิดามารดาควร “สอนลูก ๆ ของเขาให้สวดอ้อนวอนด้วย และให้เดินอย่างภาคภูมิใจต่อพระพักตร์พระเจ้า”.....	67
14. การสอนหลักธรรมพระกิตติคุณแก่ลูก (ตอน 2).....	69
บิดามารดาแสดงความรักต่อลูกเมื่อสอนลูก.....	69
บิดามารดาต้องสอนลูกเรื่องความเมตตาและการรับใช้.....	70
บิดามารดาต้องสอนลูกเรื่องความซื่อสัตย์และการเคารพทรัพย์สินของผู้อื่น.....	70
บิดามารดาต้องสอนลูกเรื่องรางวัลของการทำงานอย่างซื่อสัตย์.....	71
บิดามารดาต้องสอนลูกเรื่องความบริสุทธิ์ทางศีลธรรม.....	72
15. นำทางลูกขณะที่เขาทำการตัดสินใจ.....	75
ลูกต้องการการนำทางขณะทำการตัดสินใจ.....	75
บิดามารดาจะต้องช่วยลูกให้ใช้อำนาจใจอย่างชอบธรรม.....	76
บิดามารดาควรปล่อยให้ลูกเรียนรู้จากผลของการตัดสินใจที่ไม่ฉลาด.....	79
บิดามารดาควรแสดงความรักอย่างสม่ำเสมอต่อลูกที่ออกนอกกลุ่มนอกรทาง.....	79
16. การสวดอ้อนวอนเป็นครอบครัว การศึกษาพระคัมภีร์เป็นครอบครัว และการสังสรรค์ในครอบครัว.....	82
การสวดอ้อนวอนเป็นครอบครัว การศึกษาพระคัมภีร์เป็นครอบครัว และการสังสรรค์ในครอบครัวต้องมีความสำคัญเป็นอันดับแรก สำหรับสิทธิชนยุคสุดท้ายทุกครอบครัว.....	82
ครอบครัวได้รับพรใหญ่ยิ่งเมื่อเขาสวดอ้อนวอนด้วยกัน.....	83
การศึกษาพระคัมภีร์เป็นครอบครัวช่วยให้ครอบครัวใกล้ชิดพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของมากขึ้น.....	84
การสังสรรค์ในครอบครัวช่วยให้ครอบครัวมีพลังพอที่จะต้านทานอิทธิพลทางโลก....	85

ถ้อยแถลงต่อโลก

ฝ่ายประธานสูงสุดและสภาอัครสาวกสิบสองของศาสนาจักร ของพระเยซูคริสต์แห่งลี้ทอนยุคสุดท้าย

เราฝ่ายประธานสูงสุด และสภาอัครสาวกสิบสองของศาสนาจักรของพระเยซูคริสต์แห่งลี้ทอนยุคสุดท้าย ขอประกาศด้วยความเคารพว่า การแต่งงานระหว่างชายและหญิงได้รับการแต่งตั้งจากพระผู้เป็นเจ้า และว่าครอบครัวเป็นศูนย์กลางค่อแผนของพระผู้สร้าง เพื่อจุดหมายปลายทางนิรันดร์ของลูก ๆ ของพระองค์

มนุษย์ทั้งหลาย—ชายและหญิง—ได้รับการสร้างในพระฉายาของพระผู้เป็นเจ้า แต่ละคนเป็นบุตรหรือธิดาทางวิญญาณที่รักของพระบิดาพระมารดาแห่งสวรรค์ และด้วยเหตุนี้ แต่ละคนจึงมีคุณลักษณะและจุดหมายปลายทางแห่งสวรรค์ เพศเป็นลักษณะสำคัญของแต่ละบุคคลก่อนชีวิตมตะ ขณะมีชีวิตมตะ และเป็นเครื่องบ่งบอกคุณลักษณะและจุดประสงค์นิรันดร์

ในอาณาจักรก่อนชีวิตมตะ บุตรและธิดาที่เป็นวิญญาณรู้จักและนมัสการพระผู้เป็นเจ้าเป็นพระบิดานิรันดร์ของพวกเขาและยอมรับแผนของพระองค์ ซึ่งตามแผนนั้น ลูก ๆ ของพระองค์จะได้รับร่างกายอันเป็นเนื้อหนัง และได้รับประสบการณ์ทางโลกเพื่อพัฒนาไปสู่ความดีพร้อม และในที่สุดจะบรรลุถึงจุดหมายปลายทางแห่งสวรรค์ของเขาหรือเธอเป็นทายาทแห่งชีวิตนิรันดร์ แผนของพระผู้เป็นเจ้าอันเป็นความสุขทำให้ความสัมพันธ์ในครอบครัวดำเนินต่อไปหลังความตาย พิธีการและพันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์ที่มีอยู่ในพระวิหารอันศักดิ์สิทธิ์ ทำให้เกิดความเป็นไปได้สำหรับแต่ละบุคคลที่จะกลับไปยังที่ประทับของพระผู้เป็นเจ้า และเพื่อที่ครอบครัวจะเป็นหนึ่งเดียวชั่ววันนิรันดร์

พระบัญญัติข้อแรกที่พระผู้เป็นเจ้าประทานให้แอดัมและอีฟเกี่ยวข้องกับศักยภาพของพวกเขาในฐานะสามีภรรยาเพื่อเป็นบิดามารดา เราประกาศว่าพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้าที่ให้ลูก ๆ ของพระองค์ทวีขึ้นและเติมให้เต็มแผ่นดินโลก ยังมีผลบังคับ เราขอประกาศต่อไปว่า พระผู้เป็นเจ้าทรงบัญชาว่า อำนาจการสร้างอันศักดิ์สิทธิ์นั้นจะต้องใช้ในระหว่างชายและหญิงผู้ซึ่งแต่งงานตามกฎหมายในฐานะสามีและภรรยาเท่านั้น

เราขอประกาศว่า วิถีทางที่ชีวิตมตะถูกสร้างขึ้นนั้นเป็นการแต่งตั้งจากสวรรค์ เรายืนยันถึงการชำระชีวิตให้บริสุทธิ์ และความสำคัญของสิ่งนี้ในแผนนิรันดร์ของพระผู้เป็นเจ้า

สามีและภรรยาที่มีความรักชอบอันทรงเกียรติที่จะรักและดูแลกันเช่นเดียวกับที่จะรักและดูแลลูก ๆ “บุตรทั้งหลายเป็นมรดกจากพระเจ้า”

(สตุคิ 127:3) บิดามารดามีหน้าที่อันศักดิ์สิทธิ์ที่จะเลี้ยงดูลูก ๆ ด้วยความรักและความชอบธรรม จัดหาปัจจัยสนองความต้องการทางร่างกายและทางวิญญาณ สอนพวกเขาให้รักและรับใช้กัน ให้เชื่อฟังพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้าและเป็นพลเมืองดี เชื่อฟังกฎหมายของประเทศไม่ว่าพวกเขาจะอาศัยอยู่ที่ใด สามีและภรรยา—บิดาและมารดา—จะมีความรับผิดชอบต่อพระผู้เป็นเจ้าในการทำให้ความรับผิดชอบเหล่านี้บรรลุผล

ครอบครัวได้รับการแต่งตั้งจากพระผู้เป็นเจ้า การแต่งงานระหว่างชายและหญิงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งต่อแผนนิรันดร์ของพระองค์ เด็ก ๆ มีสิทธิ์ที่จะเกิดภายในพันธะของการสมรส และที่จะได้รับการเลี้ยงดูโดยบิดาและมารดาที่เคารพคำสาบานของการแต่งงานด้วยความซื่อสัตย์ภักดีอย่างสมบูรณ์ ความสุขในชีวิตครอบครัวส่วนมากจะสำเร็จได้เมื่อมีพื้นฐานบนคำสอนของพระเจ้าพระเยซูคริสต์ การแต่งงานและครอบครัวที่ประสบความสำเร็จได้รับการสร้างขึ้นและคงไว้บนหลักธรรมแห่งศรัทธา การสวดอ้อนวอน การกลับใจ การให้อภัย ความเคารพ ความรัก ความเห็นอกเห็นใจ การทำงาน และกิจกรรมสันตทานการที่ดีงาม โดยแผนของพระผู้เป็นเจ้า บิดาเป็นผู้นำครอบครัวด้วยความรัก ด้วยความชอบธรรม และรับผิดชอบที่จะจัดหาสิ่งจำเป็นต่าง ๆ ของชีวิต และคุ้มครองครอบครัว มารดารับผิดชอบเบื้องต้นในการเลี้ยงดูลูก ๆ ในความรับผิดชอบอันศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้ บิดาและมารดาจำต้องช่วยเหลือกันในฐานะหุ้นส่วนเท่า ๆ กัน ความพิการ ความตาย หรือสภาพแวดล้อมอื่น ๆ อาจทำให้แต่ละบุคคลจำต้องปรับตัว ญาติพี่น้องควรให้ความช่วยเหลือเมื่อจำเป็น

เราขอเตือนว่าใครก็ตามที่ฝ่าฝืนพันธสัญญาแห่งพรหมจรรย์ ผู้ที่ทำร้ายคู่ครองหรือลูก ๆ หรือคนที่ล้มเหลวในการทำให้ความรับผิดชอบในครอบครัวสำเร็จ วันหนึ่งเขาจะยืนขึ้นชี้แจงต่อพระพักตร์พระผู้เป็นเจ้า ยิ่งกว่านั้น เราเตือนว่าการแตกสลายของครอบครัวจะนำภัยพิบัติมาสู่คนเหล่านั้น สังคมและประชาชาติ ดังที่ศาสดาในสมัยโบราณและปัจจุบันพยากรณ์ไว้

เราเรียกร้องประชาชาติ และเจ้าหน้าที่ของรัฐบาลทุกแห่งที่มีความรับผิดชอบให้ส่งเสริมการวางมาตรการเหล่านั้นให้คงไว้ และทำให้ครอบครัวมั่นคงตั้งหน่วยพื้นฐานของสังคม

ถ้อยแถลงนี้เป็นส่วนหนึ่งในข่าวสารของประธานกอร์ดอน บี. อิงค์ลี ที่ปราศรัยในการประชุมสมาคมสงเคราะห์สามัญ

เมื่อวันที่ 23 กันยายน 1995 ซอลท์เลค ซิตี้ ยูท่าห์

คำนำ

จุดประสงค์ ของหลักสูตรนี้

หลักสูตรการแต่งงานและความสัมพันธ์ในครอบครัวจัดทำขึ้นเพื่อช่วยให้สมาชิกของศาสนาจักรเสริมสร้างการแต่งงานและครอบครัวและพบความปิติยินดีจากความสัมพันธ์ในครอบครัว หลักสูตรนี้แบ่งออกเป็นสองภาค ภาค ก “การเสริมสร้างการแต่งงาน” เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อคู่แต่งงานและสมาชิกที่เตรียมตัวแต่งงาน ภาค ข “ความรับผิดชอบของบิดามารดาในการเสริมสร้างครอบครัว” ช่วยบิดามารดาและปู่ย่าตายายในความเพียรพยายามที่จะ “อบรมบุตรด้วยการสั่งสอน และการเตือนสติตามหลักขององค์พระผู้เป็นเจ้า” (เอเฟซัส 6:4)

หลักสูตรนี้มีพื้นฐานอยู่บนคำสอนและหลักธรรมที่สอนไว้ในพระคัมภีร์ และโดยอัครสาวกและศาสนทายาท โดยเน้นเป็นพิเศษที่ “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก” ซึ่งมีอยู่ในหน้า viii

ความรับผิดชอบ ของท่านในฐานะครู

ขณะที่ท่านได้ตรวจความสำคัญวันครุของการแต่งงาน ครอบครัว และความจำเป็นอย่างยิ่งยวดในการเสริมสร้างการแต่งงานและครอบครัว ท่านจะเริ่มเข้าใจความสำคัญอันลึกซึ้งของการเรียกให้สอนหลักสูตรนี้ การอุทิศของท่านและการเตรียมร่วมกับการสวดอ้อนวอนจะนำพรมาสู่ท่านและครอบครัว รวมทั้งผู้เข้าร่วมหลักสูตร ขณะที่ท่านพยายามทำการเรียกให้สมบูรณ์ อย่าลืมหลักธรรมที่สรุปไว้ในหน้านี้และหน้า x-xi

เตรียมตัวเพื่อสอน

ในฐานะผู้ให้คำแนะนำหลักสูตรนี้ ความรับผิดชอบของท่าน คือ สอนคำสอนของพระกิตติคุณด้วยอำนาจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ท่านไม่จำเป็นต้องเข้ารับการอบรมเฉพาะทางในการให้คำปรึกษาครอบครัว ทั้งไม่จำเป็นต้องมีความสามารถในการหาวิธีแก้ไขการทำทุกอย่างที่เกิดขึ้นได้ในครอบครัว การสนทนาในชั้นเรียนควรชักนำผู้เข้าร่วมให้ไตร่ตรองและสวดอ้อนวอนเกี่ยวกับชีวิตของตนเอง และปรับปรุงครอบครัวของตนเองให้ดีขึ้น

สำหรับความช่วยเหลือด้านหลักธรรมที่จำเป็นเบื้องต้นของการสอนพระกิตติคุณ เช่น การเตรียมส่วนตัว รักคนที่ท่านสอน และสอนด้วยพระวิญญาณ ให้ดูจากแหล่งช่วยต่อไปนี้

- หมวดที่ 16 “การสอนพระกิตติคุณและการเป็นผู้แนะนำ” จาก *คู่มือคำแนะนำของศาสนาจักร เล่ม 2: ผู้นำฐานะปุโรหิตและผู้บวชการช่วย* (35209 425 หรือ 35903 425)
- *ไม่มี*การเรียกใดยิ่งใหญ่กว่าการสอน (36123 425)
- *คู่มือแนะนำแนวการสอน* (34595 425)

จดจำขอบข่ายโดยรวมของหลักสูตร

ก่อนจะสอนบทเรียนแรก ให้ใช้เวลาทบทวนหลักสูตรทั้งหมด ซึ่งจะช่วยให้คุณเห็นว่าบทเรียนประสานสอดคล้องกันเพื่อเสริมสร้างการแต่งงานและครอบครัวอย่างไร

ขณะเตรียมบทเรียนแต่ละบท จะช่วยได้มากหากทบทวนสารบัญ (หน้า v-vii) ซึ่งให้สาระโดยสังเขปของหลักสูตร ทบทวนสิ่งที่ท่านสอนและเรียนรู้ไปแล้ว พร้อมทั้งใคร่ครวญว่าคำสอนและหลักธรรมในแต่ละบทสนับสนุนหลักสูตรโดยรวมอย่างไร

เริ่มเตรียมบทเรียนแต่เนิ่น ๆ

การเตรียมจะประสบความสำเร็จมากขึ้นหากท่านเริ่มเตรียมแต่เนิ่น ๆ หลังจากสอนบทเรียนแล้วให้อ่านบทเรียนต่อไปทันทีเพื่อท่านจะสามารถใคร่ครวญบทเรียนนั้นได้ตลอดสัปดาห์ การทำเช่นนี้จะช่วยให้ท่านรู้มากขึ้นถึงหลักธรรมที่ควรเน้น วิธีที่จะใช้สอน และประสบการณ์ที่ท่านจะแบ่งปัน

เลือกเนื้อหาบทเรียนที่จะสนองความต้องการของผู้เข้าร่วมได้ดีที่สุด

ศึกษาคำสอนและหลักธรรมในแต่ละบทอย่างละเอียด โดยแสวงหาการนำทางจากพระวิญญาณเพื่อช่วยให้ท่านเลือกเนื้อหาบทเรียนที่จะสนองความต้องการของผู้เข้าร่วมได้ดีที่สุด จำไว้ว่า “ความสำเร็จของบทเรียนวัดได้จากอิทธิพลที่บทเรียนนั้นมีต่อคนที่ท่านสอน” (*ไม่มีการเรียกไฉยยิ่งใหญ่กว่าการสอน* [1999], 103)

ตัดสินใจว่าจะสอนบทเรียนอย่างไร

นอกจากตัดสินใจว่าจะสอนอะไร ในบทเรียนแล้ว สิ่งสำคัญคือ ต้องตัดสินใจด้วยว่าจะสอนอย่างไร ท่านควรพยายามอยู่เสมอที่จะสอนในลักษณะที่จะส่งเสริมผู้เข้าร่วมให้ประยุกต์ใช้คำสอนและหลักธรรมที่เรียนรู้

ควรสอนบทเรียนหลักสูตรนี้ในลักษณะสนทนามากกว่าบรรยาย ช่วยให้สมาชิกมีส่วนร่วมอย่างมีความหมายในการสนทนาคำสอนและหลักธรรมที่ท่านสอน คำแนะนำของพระเจ้าเกี่ยวกับการสนทนาในชั้นเรียนอยู่ในคำสอนและพันธสัญญา 88:122 “กำหนดผู้สอนในบรรดาพวกเจ้าและอย่าให้ทุกคนเป็นคนพูดพร้อมกัน แต่ให้พูดทีละคน และให้ทุกคนฟังข้อความของเขา คือ เมื่อทุกคนพูดเพื่อทุกคนจะรับการสร้างสรรค์จากทุกคน และเพื่อทุกคนจะมีสิทธิ์เท่ากัน” สำหรับข้อมูลเกี่ยวกับการดำเนินการสนทนา ดู หน้า 63-70 ใน *ไม่มีการเรียกไฉยยิ่งใหญ่กว่าการสอน*

ใช้วิธีที่หลากหลายตามแต่เห็นสมควรเพื่อช่วยให้ผู้เข้าร่วมเรียนรู้และเข้าใจหลักธรรมในบทเรียนอย่างเช่น มองหาโอกาสที่จะเขียนบนกระดาน ใช้บทเรียนอุปกรณ์ และแสดงภาพ สำหรับความช่วยเหลือเกี่ยวกับการใช้วิธีเหล่านี้และวิธีอื่น พลึกดูหน้า 159-184 ใน *ไม่มีการเรียกไฉยยิ่งใหญ่กว่าการสอน* เชื้อเชิญให้ผู้เข้าร่วมประยุกต์ใช้สิ่งที่เรียนรู้

ในฐานะครูสอนพระกิตติคุณ ท่านต้องไม่พอใจเพียงแค่การให้ข้อมูล ถึงแม้ท่านจะทำในวิธีที่แหวกแนวและดึงดูดใจก็ตาม จุดประสงค์ของท่านคือเพื่อช่วยให้ผู้อื่นดำเนินชีวิตตามคำสอนและหลักธรรมที่เขาเรียนรู้ ประธานฮาโรลด์ บี. ลี ประธานศาสนจักรคนที่ 11 ให้คำแนะนำว่า

“หลักธรรมและพิธีการทั้งหมดของพระกิตติคุณถ้าจะกล่าวในอีกความหมายหนึ่ง คือ การเชื้อเชิญให้เรียนรู้พระกิตติคุณ โดยการปฏิบัติตามคำสอนในนั้น ไม่มีบุคคลใดรู้จักหลักธรรมของส่วนสิบจนกว่าเขาจะจ่ายส่วนสิบ ไม่มีใครรู้จักหลักธรรมของพระวาจาแห่งปัญญาจนกว่าเขาจะรักษาพระวาจาแห่งปัญญา ไม่ว่าเด็กหรือผู้ใหญ่จะไม่จ่ายส่วนสิบ รักษาพระวาจาแห่งปัญญา รักษาวันแซบซ์ให้ศักดิ์สิทธิ์หรือสวดอ้อนวอน เพียงเพราะได้ยินคนพูดเกี่ยวกับหลักธรรมเหล่านี้ แต่เราเรียนรู้พระกิตติคุณโดยการดำเนินชีวิตตามนั้น...

“...เราจะไม่รู้อะไรเลยเกี่ยวกับคำสอนของพระกิตติคุณ จนกว่าเราจะได้รับพรที่มาจาก การดำเนินชีวิตตามหลักธรรมนั้น” (*Stand Ye in Holy Places* [1974], 215)

ส่วนใหญ่ในคัมภีร์ศาสนาจักรจะประกอบด้วยเรื่องราวที่เป็นแรงบันดาลใจ โดยแสดงให้เห็นว่าสมาชิกของศาสนาจักรได้รับพรอย่างไรเมื่อเขาดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณ ท่านจะหาเรื่องราวที่สอนคำสอนและหลักธรรมเฉพาะอย่างได้โดยเปิดดูดัชนีของคัมภีร์ และอาจจะนำบางเรื่องมาเล่าในชั้นเรียนก็ได้ ในการสรุปบทเรียนแต่ละบท ท่านจะเชิญชวนให้ผู้เข้าร่วมประยุกต์ใช้สิ่งที่เรียนรู้ไปแล้ว โดยต้องแน่ใจว่ามีเวลาเหลือพอที่จะกล่าวคำเชิญชวนเพื่อจูงใจเขาให้นำไปปฏิบัติ วางแผนวิธีที่จะกล่าวคำเชิญชวน อย่างเช่น หลังจากบทที่ 9 เรื่อง “บุตรทั้งหลายเป็นมรดกจากพระเจ้า” ท่านอาจจะทบทวนหลักธรรมสำคัญของบทเรียน แล้วเชิญชวนให้ผู้เข้าร่วมรับปากว่าจะใช้เวลาอยู่กับลูกแต่ละคนเพียงลำพัง

ส่งเสริมให้ผู้เข้าร่วมใช้แนวทางศึกษาของหลักสูตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการเตรียมบทเรียน ท่านควรทบทวนเนื้อหาที่สอดคล้องกันใน การแต่งงานและความสัมพันธ์ในครอบครัว แนวทางศึกษาของผู้เข้าร่วม (36357 425) วางแผนวิธีที่จะสนับสนุนให้ผู้เข้าร่วม (1) ทำตามข้อเสนอแนะใน “แนวคิดสำหรับการประยุกต์ใช้” อย่างน้อยหนึ่งข้อ และ (2) อ่านบทความที่อยู่ในบทเรียนแต่ละบท เน้นว่าสามีภรรยาจะได้รับประโยชน์สูงสุดเมื่ออ่านและสนทนาบทความในแนวทางศึกษาด้วยกัน

ผู้เข้าร่วมควรนำแนวทางศึกษาของเขามาชั้นเรียนด้วยทุกครั้ง

ตอบสนองความต้องการของผู้ที่ไม่ได้อยู่ในสภาพครอบครัวปกติ

จงรู้สึกไวต่อสภาวะการณ์ของผู้เข้าร่วมแต่ละคน บางคนอาจจะยังไม่ได้แต่งงาน เป็นม่าย หย่าร้าง หรือมีปัญหาอื่นในครอบครัว จงจดจำถ้อยแถลงต่อไปนี้ของประธานสเปนเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลด์ ประธานศาสนาจักรคนที่ 12

“เรา...ยังคงยึดถืออุดมคติของครอบครัวสิทธิชนยุคสุดท้าย ข้อเท็จจริงที่ว่าเวลานี้บางคนไม่มีสิทธิพิเศษได้อยู่ในครอบครัวแบบนั้น ไม่มีเหตุผลเพียงพอที่จะทำให้ต้องหยุดพูดเรื่องดังกล่าว อย่างไรก็ตาม เราจะพูดถึงชีวิตครอบครัวด้วยความรู้สึกไว โดยตระหนักว่าหลายคนในขณะนี้... ไม่มีสิทธิพิเศษของการเป็นส่วนหนึ่งหรือมีส่วนช่วยให้เกิดครอบครัวเช่นนั้น แต่เราจะตัดมาตรฐานนี้ออกไปไม่ได้เพราะมีอีกหลายสิ่งขึ้นอยู่กับมาตรฐานนั้น” (*The Teachings of Spencer W. Kimball*, ed. Edward L. Kimball [1982], 294–95)

การจัดการกับปัญหา ร้ายแรงในครอบครัว

ขณะส่งเสริมให้มีการสนทนา จงแน่ใจว่าผู้เข้าร่วมเข้าใจว่าไม่เป็นการเหมาะสมที่จะเล่ารายละเอียดของปัญหาร้ายแรงในครอบครัว หากผู้เข้าร่วมขอคำแนะนำเกี่ยวกับปัญหาร้ายแรง จงสนับสนุนเขาด้วยความสุภาพอ่อนโยนให้พูดเป็นส่วนตัวกับอธิการ อธิการจะสามารถให้คำแนะนำแก่เขาได้ หรือไม่ว่าก็อาจจะแนะนำแหล่งช่วยในชุมชนที่ให้ความช่วยเหลือสอดคล้องกับมาตรฐานของศาสนาจักร

หนังสือที่ท่านควรรู้

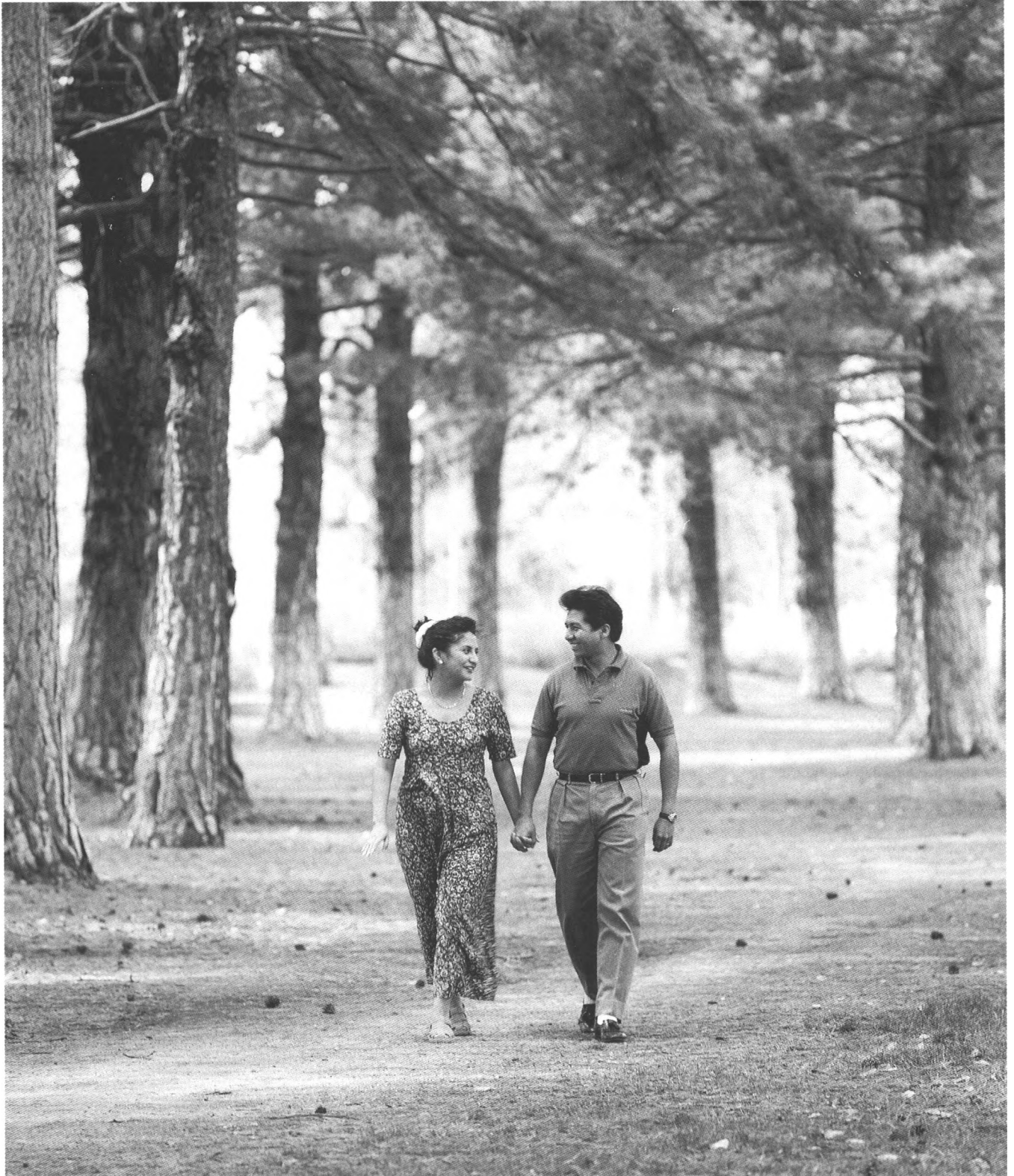
ศาสนจักรผลิตแหล่งช่วยออกมาอย่างพอเพียงเพื่อช่วยให้ท่านสอนคำสอนและหลักธรรมที่แท้จริงเกี่ยวกับการแต่งงานและครอบครัว โปรดอย่าใช้หนังสือที่จัดทำขึ้นเพื่อผลกำไรในการเตรียมหรือการสอนของท่าน แหล่งช่วยเบื้องต้นในการสอนหลักสูตร คือ พระคัมภีร์ คู่มือเล่มนี้ และ การแต่งงานและความสัมพันธ์ในครอบครัว แนวทางศึกษาของผู้เข้าร่วม ศาสนาจักรได้คิดและสวดอ้อนวอนอย่างหนักเพื่อเตรียมหนังสือสำหรับหลักสูตรนี้

แหล่งช่วยเพิ่มเติม

แหล่งช่วยต่อไปนี้ที่ศาสนจักรจัดทำขึ้นจะให้ข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องที่สนทนาในหลักสูตร โดยขอได้จากศูนย์บริการของศาสนจักร ท่านอาจจะสนับสนุนให้ผู้เข้าร่วมใช้สิ่งพิมพ์เหล่านี้ในครอบครัวของเขา (รายชื่อหนังสืออยู่ในหน้า vi ของ การแต่งงานและความสัมพันธ์ในครอบครัว แนวทางศึกษาสำหรับผู้เข้าร่วม)

- หนังสือแนะนำครอบครัว (31180 425) หนังสือแนะนำเล่มนี้พูดถึงโครงสร้างของครอบครัว ให้ข้อมูลเกี่ยวกับการสอนพระกิตติคุณในบ้าน และสรุปขั้นตอนการปฏิบัติพิธีการและให้พรฐานะปุโรหิต
- บทความเกี่ยวกับการแต่งงานและครอบครัวในนิตยสารศาสนจักร
- การสังสรรค์ในครอบครัว (31106 425) หนังสือเล่มนี้จะช่วยบิดามารดาและลูก ๆ เตรียมบทเรียนสำหรับการสังสรรค์ในครอบครัว (หน้า 1–160, 173–238) ประกอบด้วยแนวคิดของการทำให้การสังสรรค์ในครอบครัวประสบความสำเร็จ (หน้า 161–171) รวมทั้งข้อแนะนำสำหรับการสอนหลักธรรมและความรับผิดชอบเฉพาะอย่างแก่ลูก (หน้า 240–271) และแนวคิดสำหรับกิจกรรมครอบครัว (หน้า 274–344)
- ไม่มีใครเรียกไฉนยิ่งใหญ่กว่าการสอน (36123 425) หนังสือเล่มนี้ประกอบด้วยหลักธรรมและข้อแนะนำเชิงปฏิบัติที่ช่วยให้สมาชิกในศาสนจักรพัฒนาขึ้นในฐานะครูสอนพระกิตติคุณ ภาค ง. “การสอนในบ้าน” (หน้า 125–148) เป็นประโยชน์อย่างยิ่งสำหรับบิดามารดา
- คู่มือแนะนำการสอน (34595 425) หนังสือเล่มนี้ให้ข้อแนะนำสำหรับการปรับปรุงการสอนและการเรียนรู้พระกิตติคุณ
- เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน (34285 425) จุลสารเล่มนี้สรุปมาตรฐานของศาสนจักรในการนัดเที่ยว การแต่งกายและลักษณะท่าทาง การผูกมิตร ความซื่อสัตย์ ภาษา สื่อ สุขภาพทางใจและทางกาย คนตรีและการเดินรำ ความบริสุทธิ์ทางเพศ การประพฤติในวันแซบซ์ การกลับใจ ความมีค่าควร และการรับใช้
- หนังสือแนะนำสำหรับบิดามารดา (31125 425) คู่มือเล่มนี้ประกอบด้วยข้อแนะนำที่จะช่วยบิดามารดาสอนลูกเรื่องความสนิทสนมทางกายภาพ
- *Cornerstones of a Happy Home* (33108) จุลสารเล่มนี้ประกอบด้วยคำปราศรัยของประธานกอร์ดอน บี. อิงค์ลีย์ ขณะที่ท่านรับใช้ในฐานะที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานสูงสุด
- *One for the Money: Guide to Family Finance* (33293) จุลสารเล่มนี้ โดยเอ็ดเดอร์มาร์วิน เจ. แอชตัน แห่งโครัมอัครสาวกสิบสอง ให้ข้อแนะนำเชิงปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารเงินในครอบครัว

ภาค ก
การเสริมสร้างการแต่งงาน

“ครอบครัวเป็นศูนย์กลาง ต่อแผนของพระเจ้าผู้สร้าง”

บทที่
1

จุดประสงค์

เพื่อเน้นความสำคัญนิรันดร์ของครอบครัวและช่วยให้ผู้เข้าร่วมรู้ว่าเขาต้องทำอะไรเพื่อจะได้ประโยชน์เต็มที่จากหลักสูตรการแต่งงานและความสัมพันธ์ในครอบครัว

การเตรียม

1. ทบทวนหลักธรรมได้หัวข้อ “ความรับผิดชอบของท่านในฐานะครู” (หน้า ix-xi ในคู่มือเล่มนี้) หาวิธีประยุกต์ใช้หลักธรรมเหล่านี้ในการเตรียมสอนของท่าน
2. อ่านหัวข้อเรื่องตัวหนาซึ่งสรุปคำสอนและหลักธรรมของบทเรียนเอาไว้ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการเตรียม ให้ใคร่ครวญคำสอนและหลักธรรมเหล่านี้ตลอดสัปดาห์ โดยแสวงหาการนำทางของพระวิญญาณในการตัดสินใจว่าท่านควรเน้นอะไรเพื่อสนองความต้องการของผู้เข้าร่วม
3. ศึกษา “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก” หน้า viii ของคู่มือเล่มนี้ และหน้า iv ใน *การแต่งงานและความสัมพันธ์ในครอบครัว แนวทางศึกษาของผู้เข้าร่วม* ร่วมกับการสวดอ้อนวอน
4. จัดเตรียมหนังสือ *การแต่งงานและความสัมพันธ์ในครอบครัว แนวทางศึกษาของผู้เข้าร่วม* (36357 425) ให้กับผู้เข้าร่วมแต่ละคน ท่านจะรับหนังสือเหล่านี้จากฝ่ายประธานโรงเรียนวันอาทิตย์ พนักงานวอร์ด หรือผู้ช่วยพนักงานวอร์ดที่ได้รับมอบหมายให้ดูแลด้านอุปกรณ์
5. บอกผู้เข้าร่วมหนึ่งหรือสองคนล่วงหน้าให้เตรียมพูดสั้น ๆ ว่าเขารู้สึกอย่างไรเมื่อแต่งงานในพระวิหาร และเตรียมพูดถึงความปีติยินดีและพรที่เขาได้รับในชีวิตนี้เพราะได้ผนึกกับคู่สมรสสำหรับนิรันดร์ แสวงหาการนำทางของพระวิญญาณขณะตัดสินใจว่าจะขอให้ใครทำงานมอบหมายดังกล่าว
6. ก่อนเริ่มชั้นเรียน ให้เขียนข้อความที่ยกมาต่อไปนี้ไว้บนกระดาน (จาก *Stand Ye in Holy Places* [1974], 255)

งานสำคัญที่สุดของพระเจ้าที่ท่านกับข้าพเจ้าจะทำตลอดไปอยู่ภายในรั้วบ้านของเรานั้นเอง

ประธานฮาโรลด์ บี. ลี

ประธานศาสนาจักรคนที่ 11

ข้อแนะนำในการ ดำเนินบทเรียน

ศาสตายุคสุดท้ายประกาศความสำคัญนิรันดร์ของการแต่งงานและครอบครัว

เล่าเรื่องจริงต่อไปนี้

ดูเหมือนชายคนหนึ่งจะสูญเสียทุกสิ่งในมหันตภัยน้ำท่วม เขาร้องไห้ ไม่ใช่เพราะสูญเสียสิ่งของทางโลก แต่เพราะไม่ทราบว่าการรยาสุดที่รักและลูกสี่คนของเขาอยู่ไหน มีความเป็นไปได้สูงมากกว่าทุกคนจมน้ำตายไปแล้ว ไม่นานก็ทราบข่าวว่าทุกคนยังไม่ตาย และกำลังคอยเขาอยู่ที่อาคารฉุกเฉินใกล้กันนั้น ช่วงเป็นช่วงเวลาอันน่ายินดีเหลือเกินที่ครอบครัวได้มาอยู่รวมกันอีกครั้ง! ขณะดีอกดีใจกันอยู่นั้น

ชายผู้นี้กล่าวว่า “ผมได้ครอบครัวยุติมาอีกครั้ง และถึงแม้ผมจะไม่เหลือทรัพย์สินสมบัติทางโลกแม้แต่ชิ้นเดียว ผมก็ยังรู้สึกว่าคุณเป็นเศรษฐี” (quoted by Robert L. Simpson, in Conference Report, Oct. 1980, 11–12; or *Ensign*, Nov. 1980, 11)

พูดสั้น ๆ ถึงความเชื่อและประจักษ์พยานของท่านเกี่ยวกับการแต่งงานและครอบครัว บอกเล่าความรู้สึกที่ท่านมีต่อครอบครัวของตนเองเมื่อเห็นเหมาะสม แล้วอ่านถ้อยแถลงของเอลเดอร์บอยด์ เค. แพคเกอร์ แห่งโครัมอัครสาวกสิบสองดังนี้

“แกนกลางของศาสนาจักรไม่ใช่สเตค [ศูนย์] ไม่ใช่โบสถ์... สถานที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดบนแผ่นดินโลก อาจจะไม่ใช่พระวิหารก็ได้ โบสถ์ สเตค [ศูนย์] และพระวิหารเป็นที่ศักดิ์สิทธิ์เมื่อมีส่วนช่วยสร้างสถาบันที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดในศาสนาจักร นั่นคือ บ้าน และช่วยเป็นพรให้กับสัมพันธภาพที่ศักดิ์สิทธิ์ที่สุดในศาสนาจักร นั่นคือ ครอบครัว” (“*That All May Be Edified*” [1982], 234–35)

แจกหนังสือ *การแต่งงานและความสัมพันธ์ในครอบครัว แนวทางศึกษาของผู้เข้าร่วม* ให้กับผู้เข้าร่วมทุกคน ให้เขาพลิกดูหน้า iv อธิบายว่าในปี 1995 ฝ่ายประธานสูงสุดและโครัมอัครสาวกสิบสองออกถ้อยแถลงต่อชาวโลกเกี่ยวกับการแต่งงานและครอบครัว เราจะสนทนาคำสอนและหลักการมากมายที่สอนไว้ในถ้อยแถลงระหว่างหลักสูตรนี้ อ่านถ้อยแถลงกับผู้เข้าร่วม โดยให้แต่ละคนอ่านออกเสียงคนละหนึ่งย่อหน้า

- ถ้อยแถลงเรื่องครอบครัวสอนคำสอนและหลักการอะไรบ้าง? (อาจจะเขียนคำตอบของผู้เข้าร่วมไว้บนกระดาน) ทำไมโลกจึงต้องได้รับคำแนะนำและการเตือนดังกล่าว?

ประธานกอร์ดอน บี. อิงค์ลี ประธานศาสนาจักรคนที่ 15 อธิบายว่า “ทำไมเราจึงมีถ้อยแถลงเรื่องครอบครัวในเวลาเช่นนี้? เพราะครอบครัวกำลังถูกโจมตี ครอบครัวทั่วโลกกำลังจะพังทลาย สถานที่ที่จะเริ่มปรับปรุงสังคมคือที่บ้าน ส่วนใหญ่เด็กจะทำในสิ่งที่เขาได้รับการสอน เรากำลังพยายามทำให้โลกดีขึ้นโดยทำให้ครอบครัวแข็งแกร่งขึ้น” (“*Inspirational Thoughts*,” *Ensign*, Aug. 1997, 5)

- ท่านและครอบครัวแข็งแกร่งขึ้นจากการทำตามคำแนะนำในถ้อยแถลงนี้อย่างไร?

การแต่งงานนิรันดรนำมาซึ่งความปิติยินดีและพรยิ่งใหญ่ในชีวิตนี้และตลอดนิรันดร

เน้นว่าการแต่งงานนิรันดรเป็นศูนย์กลางต่อแผนแห่งความสุขอันใหญ่ยิ่งของพระบิดาบนสวรรค์ ทำให้ครอบครัวค้นพบความสุขที่แท้จริงในชีวิตนี้ ดำเนินต่อไป และก้าวหน้าตลอดนิรันดร

- เราจะได้รับพรอะไรในชีวิตนี้เมื่อเราแต่งงานสำหรับนิรันดร?

เชิญผู้เข้าร่วมที่ได้รับมอบหมายพูดสั้น ๆ ว่าเขารู้สึกอย่างไรเมื่อแต่งงานในพระวิหาร รวมทั้งความปิติยินดีและพรที่เขาได้รับในชีวิตนี้เพราะได้ผนึกกับคู่สมรสสำหรับนิรันดร (ดู “การเตรียม” ข้อ 5)

ท่านอาจจะพูดถึงถ้อยแถลงต่อไปนี้หนึ่งบทหรือมากกว่านั้น

ประธานเจมส์ อี. เฟาสท์ แห่งฝ่ายประธานสูงสุดกล่าวว่า “พันธสัญญาหลายข้อจำเป็นอย่างยิ่งต่อความสุขที่นี้และหลังจากชีวิตมตะนี้ พันธสัญญาที่สำคัญที่สุดคือ พันธสัญญาของการแต่งงานซึ่งทำระหว่างสามีและภรรยา จากพันธสัญญานี้ ความสุขอันสิ้นเหลือของชีวิตจะหลังเทลงมา” (*เลียวไฮนา* กรกฎาคม 1998 หน้า 18)

เอ็ดเดอร์บอยด์ เค. แพคเกอร์ กล่าวว่า “ความหวานชื่น ความรัก การแต่งงาน และการเป็นบิดามารดา” เป็น “ประสบการณ์ชีวิตที่บริสุทธิ์ที่สุด ช่างแข็งและสวยงามที่สุด” (in Conference Report, Oct. 1993, 28; or *Ensign*, Nov. 1993, 12)

เอ็ดเดอร์โจเซฟ บี. เวิร์ธลิน แห่งโครัมอัครสาวกสิบสอง กล่าวว่า “ความเป็นเพื่อนที่แสนหวานจากการแต่งงานนิรันดร์คือพรอันยิ่งใหญ่ที่สุดอย่างหนึ่งที่พระเจ้าเป็นเจ้าประทานให้กับลูก ๆ ของพระองค์ แน่แน่นอนว่า หลายปีที่ข้าพเจ้าใช้ชีวิตกับคู่ครองที่งดงามของข้าพเจ้านำความสุขอย่างลึกซึ้งมาให้ชีวิต นับจากเวลาที่เริ่มต้น สัมพันธภาพในชีวิตสมรสเป็นรากฐานที่จะนำไปสู่แผนแห่งความสุขอันใหญ่ยิ่งของพระบิดาบนสวรรค์ ชีวิตของเราถูกนำทำให้เราดีขึ้น และเราทั้งสองต่างได้รับการขัดเกลาให้มีศีลธรรม และสูงส่งยิ่งขึ้นในขณะที่เรากำลังดำเนินกับพรอันแสนหวานแห่งความสมานฉันท์กับสมาชิกในครอบครัวที่เรารัก” (*เลียวไฮนา* มกราคม 1998 หน้า 40)

ในคำปราศรัยครั้งแรกของท่านในฐานะประธานศาสนจักรต่อสมาชิกทั่วไปของศาสนจักร ประธานกอร์ดอน บี. อิงค์ลี กล่าวว่า “ตลอดระยะเวลาห้าสิบแปดปีที่ผ่านมา ข้าพเจ้าขอแสดงความขอบคุณ... ข้าพเจ้ากตัญญูต่อภรรยาของข้าพเจ้าผู้ที่ดินเคียงข้างข้าพเจ้า และร่วมทุกข์ร่วมสุขกัน มาตลอด แม้ว่าร่างกายของเราจะไม่กระปรี้กระเปร่าเหมือนก่อน แต่ความรักที่เรามีต่อกันก็ไม่เคยลดน้อยถอยลงเลย” (*เลียวไฮนา* สิงหาคม 1995 หน้า 61)

อธิบายว่า คนเป็นอันมากเชื่อว่าการแต่งงานและชีวิตครอบครัวเป็นเพียงประสบการณ์ในชีวิตมตะ แต่ในฐานะสมาชิกของศาสนจักร เรารู้ว่าสามีภรรยาที่มีค่าควรสามารถเข้าพระวิหารได้ และโดยผ่านพิธีการฐานะปุโรหิตอันศักดิ์สิทธิ์ เขาจะได้รับการผนึกเข้าด้วยกัน ในฐานะสามีภรรยาสำหรับนิรันดร์เมื่อชายและหญิงแต่งงานในวิธีนี้ หน่วยครอบครัวนิรันดร์ก็เริ่มขึ้น

- มีพรนิรันดร์อะไรสัญญาไว้กับคู่แต่งงานที่ได้รับการผนึกโดยอำนาจฐานะปุโรหิตและยังคงซื่อสัตย์ต่อพันธสัญญาของเขาหลังจากนั้น? (อ่านคำสอนและพันธสัญญา 131:1-4; 132:19-24, 30-31 กับผู้เข้าร่วม คำตอบบางข้อมีอยู่ในรายการต่อไปนี้ ซึ่งสามารถเขียนไว้บนกระดานได้)

ก. เขาจะได้รับความสูงส่งในระดับสูงสุดของอาณาจักรชั้นสูงกับพระบิดาบนสวรรค์และพระเยซูคริสต์ (ค.พ. 131:1-3; 132:20-24)

ข. เขาจะอยู่ด้วยกัน “ในกาลเวลาและตลอดชั่วนิรันดร์” (ค.พ. 132:19) ลูกของเขาจะเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัวนิรันดร์ด้วย (อธิบายว่าพระวิญญาณอันศักดิ์สิทธิ์แห่งคำสัญญาที่กล่าวไว้ใน ค.พ. 132:19 คือ พระวิญญาณบริสุทธิ์ พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงยืนยันว่าพิธีการฐานะปุโรหิตที่เราได้รับและพันธสัญญาที่เราทำไว้จะเป็นที่ยอมรับของพระเจ้าตามความซื่อสัตย์ของเรา)

ค. เขาจะได้ “รับบัลลังก์ บรรดาอาณาจักร เขตปกครอง และอำนาจ” (ค.พ. 132:19)

ง. เขาจะมีหน่อเนื้อเชื้อไข หรือลูกทางวิญญาณต่อไปตลอดนิรันดร์ (ค.พ. 132:19, 30-31; ดู ค.พ. 131:4 ด้วย)

- การรู้ว่าครอบครัวเป็นนิรันดร์ช่วยท่านอย่างไร?

ชี้ให้เห็นว่า สิทธิชนยุคสุดท้ายที่ซื่อสัตย์จำนวนมากไม่มีโอกาสได้รับพรของการแต่งงานนิรันดร์ในชีวิตนี้ โดยไม่ไข่ความคิดของเขา เน้นว่าพระเจ้าทรงสัญญาว่าสิทธิชนที่ซื่อสัตย์ทุกคนจะได้รับพรเหล่านี้ในที่สุด ถ้าท่านเห็นว่าจำเป็นต้องช่วยให้ผู้เข้าร่วมเข้าใจหลักธรรมดังกล่าว ให้อ่านถ้อยแถลงของเอ็ดเดอร์ดัลลีน เอช. โอ๊คส์ แห่งโครัมอัครสาวกสิบสอง ดังนี้

“เราทราบว่าเป็นปัจจุบัน สติธิชนยุคสุดท้ายที่ดีและมีค่าควรจำนวนมากสูญเสียโอกาสตามอุดมการณ์และเงื่อนไขที่จำเป็นสำหรับความเจริญก้าวหน้าของเขา การเป็นโสด การไม่มีบุตร ความตาย และการหย่าร้างทำลายอุดมการณ์และทำให้พรที่สัญญาไว้ต้องเลื่อนออกไป นอกจากนี้ สตรีบางท่านที่ปรารถนาจะเป็นมารดาและแม่บ้านเต็มตัวก็ถูกบีบให้ทำงานเต็มเวลา แต่ความผิดหวังเหล่านี้เป็นเพียงชั่วคราวพระเจ้าทรงสัญญาว่าในนิรันดร์ จะไม่มีพรใดถูกปฏิเสธจากบุตรและธิดาที่รักษาพระบัญญัติของพระองค์ ซึ่งตรงต่อพันธสัญญา และปรารถนาสิ่งถูกต้อง

“การสูญเสียที่สำคัญที่สุดของชีวิตมตะ ส่วนใหญ่จะกลับคืนมาในมิลเลเนียม ซึ่งเป็นเวลาของการทำให้สิ่งทั้งปวงที่ยังไม่สมบูรณ์ในแผนแห่งความสุขอันใหญ่ยิ่งสำหรับลูกที่มีค่าควรทุกคนของพระบิดาบรรลุผล เราทราบว่าจะเป็นอย่างนั้นกับพิธีการพระวิหาร ข้าพเจ้าเชื่อว่าจะเป็นอย่างนั้นด้วยกับความสัมพันธ์และประสบการณ์ครอบครัว” (in Conference Report, Oct. 1993, 101; or *Ensign*, Nov. 1993, 75)

เมื่อพูดถึงสภาวะการณ์ต่าง ๆ ของผู้เข้าร่วมแต่ละคน จะช่วยได้มากถ้าอ่านถ้อยแถลงใน “เนื้อหาประกอบเพิ่มเติม” หน้า 8 หนึ่งบทความหรือทั้งสองบทความ

หลักสูตรการแต่งงานและความสัมพันธ์ในครอบครัวจัดทำขึ้นเพื่อช่วยให้เราพบความปิติยินดีจากความสัมพันธ์ในครอบครัว

ขอให้ผู้เข้าร่วมคนหนึ่งอ่านออกเสียงถ้อยแถลงต่อไปนี้

ประธานฮาโรลด์ บี. ลี ประธานศาสนจักรคนที่ 11 กล่าวว่า “งานสำคัญที่สุดของพระเจ้าที่ท่านกับข้าพเจ้าจะทำตลอดไปอยู่ภายในรั้วบ้านของเรานั้นเอง” (*Stand Ye in Holy Places*, 255)

- โลกจะแตกต่างกันไปอย่างไรหากทุกคนดำเนินชีวิตตามคำประกาศที่เรียบง่ายนี้?

อธิบายว่าหลักสูตรนี้จัดทำขึ้นเพื่อช่วยให้เราเสริมสร้างการแต่งงานและครอบครัว และพบความปิติยินดีจากความสัมพันธ์ในครอบครัว บทเรียนมีพื้นฐานอยู่บนคำสอนและหลักธรรมที่สอนไว้ในพระคัมภีร์และโดยศาสดายุคสุดท้าย

ชี้ให้เห็นว่า สมาชิกที่เลือกเข้าร่วมหลักสูตรนี้ได้แสดงความปรารถนาที่จะเสริมสร้างครอบครัวของตนเพื่อให้ได้ประโยชน์เต็มที่จากหลักสูตรดังกล่าว เขาต้องทำสามสิ่งต่อไปนี้

1. มีส่วนร่วมในชั้นเรียน

ชี้ให้เห็นว่าทุกคนที่เข้าร่วมในหลักสูตรจะเรียนรู้จากกันไม่ว่าประสบการณ์ในการแต่งงานหรือการเลี้ยงดูลูกจะเป็นอย่างไรก็ตาม ขอให้ผู้เข้าร่วมเป็นพยานถึงความจริงที่สนทนาและบอกเล่าประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับบทเรียนตามความเหมาะสม

2. ใช้ การแต่งงานและความสัมพันธ์ในครอบครัว แนวทางศึกษาของผู้เข้าร่วม

ให้ผู้เข้าร่วมเปิดหนังสือ การแต่งงานและความสัมพันธ์ในครอบครัว แนวทางศึกษาของผู้เข้าร่วมชี้ให้เห็นว่าบทเรียนแต่ละบทประกอบด้วย “แนวคิดสำหรับการประยุกต์ใช้” ซึ่งเป็นข้อแนะนำที่จะช่วยให้ผู้เข้าร่วมประยุกต์ใช้คำสอนและหลักธรรมที่เรียนรู้ไปแล้ว นอกจากนี้ แต่ละบทจะมีบทความหนึ่งหรือสองบทจากเจ้าหน้าที่ชั้นผู้ใหญ่ของศาสนจักรด้วย หลังจากเรียนจบบท ผู้เข้าร่วมควรทำกิจกรรมที่แนะนำไว้ให้เสร็จอย่างน้อยหนึ่งอย่าง และศึกษาบทความแต่ละบท คู่แต่งงานจะได้รับประโยชน์สูงสุดเมื่ออ่านและสนทนาบทความเหล่านี้ด้วยกัน

พลิกดูหน้า 3-7 ในแนวทางศึกษา สนับสนุนให้ผู้เข้าร่วมทบทวนคำสอนและหลักธรรมในบทนี้ โดย (1) ทำตามข้อแนะนำใน “แนวคิดสำหรับการประยุกต์ใช้” อย่างน้อยหนึ่งข้อ และ (2) ศึกษาบทความ “สำหรับกาลเวลาและตลอดนิรันดร” โดยเอ็ดเดอร์บอยด์ เค. แพคเกอร์ กระตุ้นผู้เข้าร่วมให้นำแนวทางศึกษามาขึ้นเรียนด้วยทุกครั้ง

3. พยายามดำเนินชีวิตตามคำสอนและหลักธรรมในบทเรียน

เน้นว่าการเรียนรู้พระกิตติคุณเท่านั้นยังไม่พอ เพื่อให้พระกิตติคุณส่งผลในชีวิตของเรา เราต้องดำเนินชีวิตตามสิ่งที่เรียนรู้ ประธานฮาโรลด์ บี. ลี กล่าวว่า “เราจะไม่รู้อะไรเลยเกี่ยวกับคำสอนของพระกิตติคุณ จนกว่าเราจะได้รับพรที่มาจากการดำเนินชีวิตตามหลักธรรมนั้น” (*Stand Ye in Holy Places*, 215)

บ้านของเราจะเป็น “สวรรค์น้อย ๆ” ได้เมื่อเราสร้าง “บนศิลาของพระเจ้าผู้ไถ่ของเรา”

เน้นว่าในโลกทุกวันนี้ บ้านเป็นสถานที่เพียงแห่งเดียวที่เราจะพบสันติได้ จากนั้นอ่านถ้อยแถลงต่อไปนี้ของประธาน โชมัส เอส. มอนตัน แห่งฝ่ายประธานสูงสุด

“หากเราพยายามอย่างจริงจัง บ้านของเราจะเป็นสวรรค์น้อย ๆ บนแผ่นดินโลกได้ สิ่งที่เราคิด สิ่งที่เราทำ ชีวิตที่เราดำเนินอยู่ไม่เพียงส่งผลต่อความสำเร็จของการเดินทางบนโลกนี้เท่านั้น แต่จะทิ้งร่องรอยไว้บนเส้นทางสู่เป้าหมายนิรันดรด้วย” (in Conference Report, Oct. 1988, 80-81; or *Ensign*, Nov. 1988, 69)

• บ้านจะเป็น “สวรรค์น้อย ๆ” ได้อย่างไร?

หลังจากผู้เข้าร่วมตอบคำถามนี้แล้ว ให้พูดถึงความเชื่อมั่นของท่านเองที่ว่าบ้านจะเป็นสวรรค์น้อย ๆ ได้อย่างไร พร้อมทั้งเล่าประสบการณ์ส่วนตัวสักหนึ่งหรือสองเรื่องเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของประจักษ์พยานหากเห็นเหมาะสม

พูดถึงถ้อยแถลงของประธานสเปนเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์ ประธานศาสนจักรคนที่ 12 ดังนี้

“ข้อจำกัดมากมายทางสังคมซึ่งในอดีตได้ช่วยเสริมและสนับสนุนครอบครัวกำลังจะสิ้นสุดลงและหายไป เวลาจะมาถึงเมื่อจะมีเพียงผู้ที่เชื่อมั่นในครอบครัวอย่างลึกซึ้งและจริงจังเท่านั้นที่จะสามารถรักษาครอบครัวของตนไว้ได้ท่ามกลางความชั่วร้ายที่รุมเร้ารอบตัวเรา” (in Conference Report, Oct. 1980, 3; or *Ensign*, Nov. 1980, 4)

อ่านอิสลามัน 5:12 กับผู้เข้าร่วม แล้วอ่านถ้อยแถลงของเอ็ดเดอร์โจเซฟ บี. เวอร์ธลิน แห่งโควรัมอัครสาวกสิบสอง ดังนี้

“หากท่านสร้างบ้านบนศิลารากฐานของพระเจ้าผู้ไถ่และพระกิตติคุณ บ้านจะเป็นสถานหลบภัยที่ปกป้องครอบครัวของท่านจากพายุอันบ้าคลั่งของชีวิต” (in Conference Report, Apr. 1993, 88; or *Ensign*, May 1993, 71)

• สำหรับท่านแล้ว การสร้างบ้านของเรา “บนศิลารากฐานของพระเจ้าผู้ไถ่” หมายถึงอะไร? ครอบครัวจะทำสิ่งใดได้บ้างหากเขามีบ้านที่มีพระคริสต์เป็นศูนย์กลาง?

เน้นว่าหลักสูตรนี้พูดถึงหลักธรรมที่จะช่วยเสริมสร้างการแต่งงานและครอบครัว เราควรประยุกต์ใช้หลักธรรมเหล่านี้เพื่อเราจะใกล้ชิดพระบิดาบนสวรรค์และพระเยซูคริสต์มากขึ้นในบ้านของเรา เรา

ต้องไม่มองข้ามการชดใช้อัน ไม่มีที่สุดของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ซึ่งทำให้เราสามารถอยู่กับครอบครัวได้ตลอดกาล

สรุป

แสดงความกระตือรือร้นที่ท่านมีต่อหลักสูตรนี้ และให้ผู้เข้าร่วมรู้ว่าจะคาดหวังอะไรจากท่านได้บ้าง ในฐานะครู ตัวอย่างเช่น ท่านอาจจะรับรองกับเขาว่าท่านจะเตรียมตัวทางวิญญาณเพื่อสอน และท่านจะร่วมประยุกต์ใช้หลักธรรมในแต่ละบทและใช้ การแต่งงานและความสัมพันธ์ในครอบครัว แนวทางศึกษาของผู้เข้าร่วม กับเขา สนับสนุนให้ผู้ที่ท่านสอนรับปากว่าจะมีส่วนร่วมในชั้นเรียน ใช้แนวทางศึกษา ตลอดจนประยุกต์ใช้คำสอนและหลักธรรมที่เรียนรู้

เป็นพยานถึงความสำคัญยิ่งของครอบครัวเมื่อพระเจ้าวิญญูณกระดุนเตือน แสดงความกตัญญูต่อความรู้ที่ว่าครอบครัวของท่านจะเป็นนิรันดรได้

เนื้อหาประกอบเพิ่มเติม

ถ้อยแถลงที่พูดถึงความต้องการของผู้ที่ไม่ได้อยู่ในสภาพครอบครัวปกติ

เมื่อพูดถึงสภาพการณ์ของผู้เข้าร่วมที่ไม่ได้อยู่ในสภาพครอบครัวปกติ ให้อ่านถ้อยแถลงต่อไปนี้หนึ่งหรือสองบทความ

ประธานเอสรา เทพท์ เป็นสัน ประธานศาสนาจักรคนที่ 13 บอกสตรีโสดในศาสนาจักรว่า “เรามองว่าท่านเป็นส่วนที่สำคัญยิ่งขององค์กรหลักของศาสนาจักร เราสวดอ้อนวอนว่าการที่เราเน้นเรื่องครอบครัวจะไม่ทำให้ท่านรู้สึกน้อยเนื้อต่ำใจหรือด้อยค่าต่อพระเจ้าหรือต่อศาสนาจักรของพระองค์ พันธะอันศักดิ์สิทธิ์ของการเป็นสมาชิกในศาสนาจักรเป็นมากกว่าสถานภาพสมรส อายุ หรือสภาพการณ์ ปัจจุบัน คุณค่าของท่านแต่ละคนในฐานะธิดาของพระเจ้าเป็นเจ้าเลิศล้ำเหนือทุกสิ่ง” (“To the Single Adult Sisters of the Church,” *Ensign*, Nov. 1988, 96)

ประธานโจเซฟ ฟิลดิง สมิธ ประธานศาสนาจักรคนที่ 10 สอนว่า “หากชายหรือหญิงที่พินึกในพระวิหารเพื่อกาลเวลาและนิรันดรทำบาปและสูญเสียสิทธิ์ที่จะได้รับความสูงส่งในอาณาจักรชั้นสูง เขาหรือเธอจะไม่สามารถขัดขวางความเจริญก้าวหน้าของคู่ชีวิตที่เป็นฝ่ายเสียหายที่ว่าซื่อสัตย์ตลอดมาได้ ทุกคนจะถูกตัดสินตามงานของเขา และคงจะไม่มีความยุติธรรมหากกล่าวโทษผู้บริสุทธิ์เพราะบาปของผู้ทำผิด” (*Doctrines of Salvation*, comp. Bruce R. McConkie, 3 vols. [1954–56], 2:177)

การส่งเสริมความเป็นหนึ่ง ในการแต่งงาน

บทที่
2

จุดประสงค์ เพื่อช่วยให้คู่แต่งงานเป็นหนึ่งเดียวกันมากขึ้นและช่วยให้สมาชิกโตขึ้นชมความเป็นหนึ่งในการแต่งงาน

- การเตรียม**
1. ขณะเตรียมตัวสอน ให้หาวิธีที่จะทำตามหลักธรรมได้หัวข้อ “ความรับผิดชอบของท่านในฐานะครู” (หน้า ix-xi ในคู่มือเล่มนี้)
  2. อ่านหัวข้อเรื่องตัวหนาของบทเรียน หัวเรื่องเหล่านี้จะให้สาระโดยสังเขปของคำสอนและหลักธรรมในบทเรียน เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการเตรียม ให้ไตร่ตรองวิธีที่จะช่วยให้ผู้เข้าร่วมประยุกต์ใช้คำสอนและหลักธรรมเหล่านี้ แสวงหาการนำทางของพระวิญญาณในการตัดสินใจว่าควรเน้นอะไร เพื่อสนองความต้องการของผู้เข้าร่วม
  3. ถ้ามีหนังสือ *การสังสรรค์ในครอบครัว* (31106 425) ให้ศึกษา “ความเป็นหนึ่งในชีวิตสมรส” หน้า 245-246 และอาจจะพูดถึงบทความนี้ในระหว่างบทเรียน
  4. เตรียมกระดาษและดินสอหรือปากกาให้กับผู้เข้าร่วมทุกคน
-

ข้อแนะนำในการ ดำเนินบทเรียน

พระเจ้าทรงบัญชาให้สามิภรรยาเป็นหนึ่ง

เริ่มบทเรียนโดยเขียนบนกระดานว่า $1+1=1$

- สิ่งนี้บรรยายถึงความสัมพันธ์ในการแต่งงานอย่างไร?

หลังจากผู้เข้าร่วมสนทนาคำถามนี้ ให้อ่านปฐมกาล 2:24 กับเขา เน้นว่าพระเจ้าทรงบัญชาให้สามิภรรยาเป็นหนึ่ง

- สามิภรรยาเป็นหนึ่งหมายความว่าอะไร?

ให้ผู้เข้าร่วมอ่านถ้อยแถลงของเอลเดอร์เฮนรี่ บี. อายริง แห่งโครัมอัครสาวกสิบสอง ดังนี้ (หน้า 8 ใน *การแต่งงานและความสัมพันธ์ในครอบครัว แนวทางศึกษาของผู้เข้าร่วม*)

“ในการสร้างชายและหญิง ความเป็นหนึ่งของพวกเขาในการแต่งงานมิได้เป็นแค่ความหวังแต่เป็นพระบัญชา ‘เพราะเหตุนี้ ผู้ชายจึงจากบิดามารดาของตนไปผูกพันอยู่กับภรรยาและเขาทั้งสองจะเป็นเนื้อเดียวกัน’ (ปฐมกาล 2:24) พระบิดาบนสวรรค์ของเรามีพระประสงค์ให้หัวใจเรากลักทอเข้าด้วยกัน ความเป็นหนึ่งเดียวในความรักมิใช่เป็นแค่อุดมคติ แต่นี่คือสิ่งจำเป็น” (*เลียโฮนา* กรกฎาคม 1998 หน้า 74)

อธิบายว่าบทเรียนนี้พูดถึงวิธีต่าง ๆ ที่สามิและภรรยาจะเป็นหนึ่งเดียวกัน

สามีภรรยาต้องเห็นคุณค่าของกันและกันในฐานะหุ้นส่วนที่เท่ากัน

อธิบายว่าหลักธรรมสำคัญของความเป็นหนึ่งในการแต่งงานคือ สามีภรรยาควรเห็นคุณค่าของกันและกันในฐานะหุ้นส่วนที่เท่ากัน ขณะรับใช้เป็นที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุด ประธานกอร์ดอน บี. ینگค์ลีย์ กล่าวว่า

“การแต่งงาน ความหมายที่แท้จริงที่สุดของคำนี้ คือ การเป็นหุ้นส่วนที่เท่ากัน โดยไม่ใช่อำนาจเหนืออีกฝ่าย แต่จะให้อำนาจกันและช่วยเหลือกันในความรับผิดชอบและความมุ่งมั่นปรารถนาอะไรก็ตามที่เขาหรือเธออาจจะมี” (“I Believe,” *Ensign*, Aug. 1992, 6)

- ทำไมสามีและภรรยาจึงต้องเห็นคุณค่าของกันและกันในฐานะหุ้นส่วนที่เท่ากันเพื่อจะเป็นหนึ่ง?
- เจตคติหรือชนบประเพณีอะไรบ้างที่ขัดขวางไม่ให้สามีและภรรยาเป็นหุ้นส่วนที่เท่ากันในการแต่งงานของเขา? สามีภรรยาจะทำอะไรได้บ้างเพื่อเอาชนะการทำทายดังกล่าว?

เอ็ลเดอร์บอยด์ เค. แพคเกอร์ แห่งโคเวรัมอัครสาวกสิบสองสอนว่า

“นี่ไม่ได้หมายความว่าสตรีต้องเป็นฝ่ายปรับตัวให้เข้ากับหน้าที่ฐานะปุโรหิตของสามีหรือบุตรชายของเธอ แน่แน่นอนว่าเธอต้องสนับสนุน ช่วยเหลือ และให้อำนาจใจเขา

“ในทางกลับกัน ผู้ดำรงฐานะปุโรหิตต้องปรับตัวให้เข้ากับความต้องการและความรับผิดชอบของภรรยาและมารดา ความผาสุกทางกายภาพ อารมณ์ สติปัญญา และวัฒนธรรม รวมทั้งความก้าวหน้าทางวิญญาณของเธอต้องมาก่อนหน้าที่ฐานะปุโรหิต [ของเขา]

“ไม่มีงานใดที่ไม่ได้เป็นการรับผิดชอบที่เท่ากัน [ของสามี] ไม่ว่าจะเป็งานบ้าน งานที่เกี่ยวข้องกับการดูแลเด็กอ่อน การอบรมเลี้ยงดูเด็กโต หรือการประดับประดาครอบครัว” (“A Tribute to Women,” *Ensign*, July 1989, 75)

เอ็ลเดอร์ริชาร์ด จี. สก็อตต์ แห่งโคเวรัมอัครสาวกสิบสองแนะนำผู้ดำรงฐานะปุโรหิตว่า “ในฐานะสามีและผู้ดำรงฐานะปุโรหิตที่มีค่าควร ท่านจะต้องเลียนแบบตัวอย่างของพระผู้ช่วยให้รอดผู้ที่ท่านดำรงฐานะปุโรหิตของพระองค์อยู่ ท่านจะอุทิศตนให้ภรรยาและลูก ๆ ซึ่งเป็นศูนย์รวมอันดับแรกในชีวิตของท่าน บางครั้งผู้ชายก็พยายามบงการชีวิตของสมาชิกแต่ละคนในครอบครัว เขาทำการตัดสินใจทุกอย่าง ภรรยาต้องยอมรับฟังความคิดเห็นส่วนตัวของเขา ไม่ว่าสิ่งนั้นจะเป็นธรรมเนียมปฏิบัติหรือว่าสำคัญก็ตาม นั่นไม่ใช่วิถีทางของพระเจ้า ไม่ใช่วิถีทางที่สามีผู้เป็นสิทธิชนยุคสุดท้ายพึงปฏิบัติต่อภรรยาและครอบครัว” (*เล็ยโฮนา* กรกฎาคม 1999 หน้า 35-36)

- อะไรคือสิ่งที่สามีภรรยาทำเมื่อเขาเห็นคุณค่าของกันและกันในฐานะหุ้นส่วนที่เท่ากัน? (อาจจะสรุปคำตอบของผู้เข้าร่วมไว้บนกระดาน พูดถึงความคิดเห็นข้างล่างนี้หากจำเป็นและขอให้ผู้เข้าร่วมเล่าประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับแนวคิดดังกล่าว)

- ก. ร่วมกันรับผิดชอบเพื่อให้แน่ใจว่าครอบครัวสวดอ้อนวอนด้วยกัน จัดสังสรรค์ในครอบครัว และศึกษาพระคัมภีร์ด้วยกัน
- ข. วางแผนร่วมกันว่าจะใช้เงินของครอบครัวอย่างไร
- ค. ปรึกษากันและตกลงกันเรื่องกฎภายในบ้าน และวิธีที่จะทำให้ลูกมีระเบียบวินัย ลูก ๆ จะเห็นว่าบิดามารดาเป็นหนึ่งเดียวกันในการตัดสินใจดังกล่าว
- ง. วางแผนกิจกรรมครอบครัวร่วมกัน

จ. ช่วยกันรับผิดชอบงานบ้าน

ฉ. ไปโบสถ์ด้วยกัน

สามีภรรยาควรร่วมให้คุณลักษณะและความสามารถเฉพาะตัวของแต่ละฝ่ายเสริมสร้างกันและกัน
อ่าน 1 โครินธ์ 11:11 กับผู้เข้าร่วม แล้วพูดถึงถ้อยแถลงของเฮลเดอร์ริชาร์ด จี. สก็อตต์ ดังนี้

“ในแผนของพระเจ้าจำเป็นต้องใช้คนสองคน คือ ชายและหญิง เพื่อจะสร้างสิ่งทั้งปวง... เพราะการจะ
ได้รับความสุขที่ยิ่งใหญ่ที่สุดและเกิดผลมากที่สุดในชีวิตนั้น จะต้องประกอบด้วยสามีและภรรยา
ความพยายามของพวกเขาจะต้องนำมาประสานและเกื้อกูลกัน ชายและหญิงมีบุคลิกลักษณะเฉพาะ
ตัวที่เหมาะสมกับบทบาทที่พระเจ้าทรงกำหนดไว้เพื่อความสุขของพวกเขา เมื่อใช้ความสามารถเหล่านั้น
นั้นดังที่พระเจ้าทรงประสงค์ สิ่งนั้นจะทำให้คู่แต่งงานมีโอกาสคิด กระทำ และชื่นชมร่วมกัน เพื่อจะ
เผชิญหน้ากับปัญหาและเอาชนะร่วมกัน เพื่อจะเจริญเติบโตในความรัก และความเข้าใจ และโดยผ่าน
พิธีการพระวิหาร พวกเขาจะได้รับการผูกมัดเป็นหนึ่งเดียวกันตลอดกาลนาน นั่นคือแผน” (เลียม โฮนา
มกราคม 1997 หน้า 85)

เพื่ออธิบายหลักการที่เฮลเดอร์สก็อตต์สอน ให้ดำเนินกิจกรรมต่อไปนี้

แจกกระดาษและดินสอหรือปากกาให้กับผู้เข้าร่วมแต่ละคน ขอให้ผู้ที่แต่งงานแล้วเขียนรายการคุณ
ลักษณะและความสามารถบางอย่างของตนเอง รวมทั้งคุณลักษณะและความสามารถบางอย่างของ
คู่ครอง ขอให้คน โสตคิดถึงคู่แต่งงานและเขียนรายการคุณลักษณะและความสามารถบางอย่างของสามี
และภรรยา หลังจากผู้เข้าร่วมเขียนไปได้สองสามนาทีแล้ว ถามคำถามต่อไปนี้

- คุณลักษณะและความสามารถที่ท่านเขียนไว้ช่วยให้คู่แต่งงานเป็นหนึ่งเดียวกันในทางใด? (ขอให้ผู้
เข้าร่วมยกตัวอย่าง)
- ท่านเห็นว่าความแตกต่างระหว่างสามีและภรรยากลายเป็นข้อดีในความสัมพันธ์ของทั้งสองใน
ทางใด?

อ่านถ้อยแถลงต่อไปนี้ของซิสเตอร์มาจอรี พี. ซิงค์ลีย์ ภรรยาของประธานกอร์ดอน บี. ซิงค์ลีย์ เกี่ยวกับการ
แต่งงานในปีแรกของเธอ

“เรารักกัน ไม่มีข้อกังขาในเรื่องนั้น แต่เราต้องคุ้นเคยและยอมรับกันด้วย ดิฉันคิดว่าทุกคู่ต้องคุ้นเคย
และยอมรับกัน ดิฉันประจักษ์แก่ใจตั้งแต่แรกแล้วว่าคงจะดีกว่าหากต่างฝ่ายต่างพยายามมากขึ้นเพื่อ
คุ้นเคยและยอมรับกันแทนที่จะพยายามอย่างไม่หยุดยั้งเพื่อเปลี่ยนอีกฝ่าย” (Church News, 26 Sept.
1998, 4)

- ผลจะเป็นอย่างไรเมื่อทั้งคู่พยายาม “คุ้นเคยและยอมรับกัน” แทนที่จะ “พยายามอย่างไม่หยุดยั้งเพื่อ
เปลี่ยนอีกฝ่าย”?

สามีภรรยาจะต้องจงรักภักดีต่อกัน

พูดถึงคำแนะนำจากประธานกอร์ดอน บี. ซิงค์ลีย์ ประธานศาสนจักรคนที่ 15 ดังนี้

“จงตั้งใจแน่วแน่ว่าจะไม่ยอมให้สิ่งใดมาอยู่ระหว่างท่านและทำให้การแต่งงานของท่านพังทลาย จงทำ
ให้ได้ จงมุ่งมั่นทำให้ได้ มีการหย่าร้างมากเหลือเกิน และนั่นทำให้หัวใจแตกสลายและบางครั้งชีวิต
ถูกทำลาย จงภักดีต่อกันให้มากที่สุด” (“Life’s Obligations,” Ensign, Feb. 1999, 2, 4)

การหล่อเลี้ยงความรักและ มิตรภาพในการแต่งงาน

บทที่
3

จุดประสงค์ เพื่อช่วยให้ผู้เข้าร่วมเข้าใจดีขึ้นถึงหลักการของความรัก และสนับสนุนผู้ที่แต่งงานแล้วให้หล่อเลี้ยงความรักในการแต่งงาน

- การเตรียม**
1. คิดหาวิธีที่ท่านจะประยุกต์ใช้หลักการได้หัวข้อ “ความรับผิดชอบของท่านในฐานะครู” (หน้า ix–xi ในคู่มือเล่มนี้)
  2. ไตร่ตรองคำสอนและหลักการที่สรุปไว้ในหัวข้อเรื่องตัวหนาของบทเรียน คิดหาวิธีที่จะสอนคำสอนและหลักการเหล่านี้ตลอดสัปดาห์ แสวงหาการนำทางของพระวิญญาณในการตัดสินใจว่าท่านควรเน้นอะไรเพื่อสนองความต้องการของผู้เข้าร่วม
  3. หากมีสิ่งต่อไปนี้ให้เตรียมไว้เพื่อใช้เป็นส่วนหนึ่งของบทเรียน
    - ก. รูปแต่งงานหนึ่งรูปหรือมากกว่านั้น ตัวอย่างเช่น ท่านอาจจะให้คูรูปคู่หนุ่มสาวไปพระวิหาร (62559; ชุดภาพพระกิตติคุณ 609) หรือนำรูปแต่งงานของท่านมา และขอให้ผู้เข้าร่วมนำรูปแต่งงานของเขามา
    - ข. ดอกไม้หรือภาพดอกไม้

ข้อเสนอแนะในการ ดำเนินบทเรียน

สามีภรรยาจำเป็นต้องหล่อเลี้ยงความรักที่มีให้กัน

ให้คูรูปแต่งงานหนึ่งรูปหรือมากกว่านั้น (ดู “การเตรียม” ข้อ 3ก) แสดงความเห็นเกี่ยวกับความรักที่สามีภรรยารู้สึกต่อกันเมื่อแต่งงานกันใหม่ ๆ

ให้คูดอกไม้หรือภาพดอกไม้ (ดู “การเตรียม” ข้อ 3ข) แล้วให้ผู้เข้าร่วมคนหนึ่งอ่านถ้อยแถลงของประธานสเปนเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์ ประธานศาสนจักรคนที่ 12 ดังนี้ (หน้า 15 ใน *การแต่งงานและความสัมพันธ์ในครอบครัว แนวทางศึกษาของผู้เข้าร่วม*)

“ความรักเปรียบเสมือนดอกไม้ และเปรียบเสมือนร่างกายที่ต้องการการบำรุงเลี้ยงอยู่ตลอดเวลา ร่างกายมนุษย์จะชิวชืดผ่ายผอมและตายก่อนกำหนดถ้าไม่ได้อาหารหล่อเลี้ยงอยู่เสมอ ดอกไม้ที่บอบบางจะเหี่ยวแห้งและตายไปหากปราศจากอาหารและน้ำ ความรักก็เช่นกัน จะหวังให้คงอยู่ตลอดไปไม่ได้ หากไม่ได้บำรุงเลี้ยงอยู่ตลอดเวลาด้วยความรัก การแสดงความชื่นชมยกย่อง การแสดงความรู้สึกซาบซึ้งใจ และการดูแลเอาใจใส่อย่างไม่เห็นแก่ตัว” (“Oneness in Marriage,” *Ensign*, Mar. 1977, 5)

อธิบายว่าบทเรียนนี้พูดถึงวิธีที่สามีและภรรยาจะหล่อเลี้ยงความรักที่มีให้กันเพื่อให้ความรักนั้นออกเงยต่อไป

- *ภักดี* หมายความว่าอะไร? (คำตอบอาจได้แก่ ซื่อสัตย์ จริงใจ และไว้ใจได้)

อธิบายว่าพระเจ้าทรงเน้นถึงความจำเป็นที่สามีและภรรยาต้องภักดีต่อกัน อ่านคำสอนและพันธสัญญา 42:22 กับผู้เข้าร่วม ซึ่งให้เห็นว่าบัญญัติข้อนี้ประยุกต์ใช้ได้ทั้งสามีและภรรยา

- แนบสนิทกับภรรยาหรือสามีและไม่มีใครอีก หมายความว่าอะไร?

ประธานสเปนเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์ ประธานศาสนจักรคนที่ 12 สอนว่า “คำว่า *ไม่มีใครอีก* ได้ขจัดทุกคนและทุกสิ่งออกไปหมด ดังนั้นคู่สมรสจึงมาก่อนสิ่งอื่นใดในชีวิตของสามีหรือภรรยา ไม่ว่าจะเป็นชีวิตทางสังคม อาชีพการงาน ชีวิตทางการเมือง หรือความสนใจอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นผู้คนที่หรือสิ่งของ สิ่งเหล่านั้นจะต้องไม่มีอิทธิพลเหนือคู่สมรสเป็นอันขาด” (*Faith Precedes the Miracle* [1972], 143)

- คน ๆ หนึ่งจะป้องกันไม่ให้ข้อผูกมัดทางสังคม อาชีพการงาน และศาสนจักรขวางกั้นความภักดีที่เขาหรือเธอมีต่อคู่ครอง ได้อย่างไร?
- สามีภรรยาจะแสดงความภักดีต่อกันได้อย่างไรบ้าง? (ถ้าผู้เข้าร่วมไม่ทราบจะตอบคำถามนี้อย่างไรให้ยกตัวอย่างดังข้างล่างนี้)

- ก. สามีจะจัดเวลาการทำงาน สันทนาการ หรือการนัดหมายอื่นใหม่เพื่อฉลองวันเกิดของภรรยา
- ข. ภรรยาจะสวดอ้อนวอนทุกวันเพื่อความสำเร็จของสามีในกิจการงานของเขา
- ค. ทั้งสองจะฟังกันและกัน แม้ว่าการทำเช่นนั้นอาจจะไม่สะดวกนัก
- ง. ทั้งสองจะพูดถึงอีกฝ่ายด้วยความรักและความเคารพในการสนทนากับคนในครอบครัวและเพื่อน ๆ

สรุป

เน้นว่าพระเจ้าและศาสดาของพระองค์ทรงบัญชาให้สามีและภรรยาเป็นหนึ่งเดียวกันในความรักและทำงานร่วมกันในฐานะหุ้นส่วนที่เท่ากัน สามีภรรยาจะแสดงความภักดีต่อกันทุกวันทั้งทางความคิด คำพูด และการกระทำของเขา

เป็นพยานถึงความจริงที่สนทนาไปแล้วในระหว่างบทเรียนเมื่อพระวิญญูณกระตุณเดือน

พลิกดูหน้า 8–12 ใน *การแต่งงานและความสัมพันธ์ในครอบครัว แนวทางศึกษาของผู้เข้าร่วม* สนับสนุนให้ผู้เข้าร่วมทบทวนคำสอนและหลักธรรมในบทนี้โดย (1) ทำตามข้อเสนอแนะใน “แนวคิดสำหรับการประยุกต์ใช้” อย่างน้อยหนึ่งข้อ และ (2) อ่านบทความ “เพื่อเราจะเป็นหนึ่ง” โดยเฮลเตอร์เฮนรี่ บี. อายริง ซึ่งเห็นว่าคู่แต่งงานจะได้รับประโยชน์สูงสุดเมื่ออ่านและสนทนาบทความในแนวทางศึกษาดังนี้

เดือนผู้เข้าร่วมให้นำแนวทางศึกษามาด้วยในบทเรียนครั้งต่อไป

การแสดงความรักและความอ่อนโยนจะทำให้ความรักและมิตรภาพคงความหวานชื่นในการแต่งงาน

ขอให้ผู้เข้าร่วมที่แต่งงานแล้วหวนคิดถึงเวลาที่เขาเพิ่งแต่งงานใหม่ๆ และพูดถึงบางสิ่งที่เขาทำให้กับคู่ครองในช่วงเวลานั้นของชีวิต

- ทำไมการกระทำเช่นนั้นจึงเป็นส่วนที่จะขาดไม่ได้ตลอดการแต่งงาน?

อธิบายว่าสามีภรรยาจะต้องจับกันต่อไป และหล่อเลี้ยงมิตรภาพตลอดชีวิตของเขา เมื่อทำดังนี้ เขาจะพบว่าความรักที่มีต่อกันเพิ่มมากขึ้น

เอลเดอร์มาร์ลิน เค. เจนเซ็น แห่งสวากเจ็ดสิบ กล่าวว่า “มิตรภาพ...เป็นส่วนที่สำคัญและประเสริฐยิ่งของการเป็นคู่รักและการแต่งงาน ความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิงที่เริ่มต้นด้วยมิตรภาพและจากนั้นก็นำไปสู่ความรักและการแต่งงานในที่สุด โดยทั่วไปแล้ว มักจะเป็นมิตรภาพที่ยั่งยืนตลอดนิรันดรในโลกทุกวันนี้: ไม่มีอะไรจะเป็นแรงบันดาลใจมากไปกว่าการได้เห็นสามีภรรยาชายซึ่งและ ชื่นชมมิตรภาพที่มีต่อกันอย่างสุดซึ้งปีแล้วปีเล่า เมื่อพวกเขามีประสบการณ์ในพรและการทดลองมตะร่วมกัน” (*เลียโฮนา* กรกฎาคม 1999 หน้า 88)

ขณะรับใช้ในสวากเจ็ดสิบ เอลเดอร์เจมส์ อี. เฟาสท์ กล่าวว่า เหตุผลหนึ่งที่เราเห็นไม่ค่อยชัดเท่าสำคัญของการหย่าร้างคือ “ขาดการปรุงแต่งอย่างต่อเนื่องในการแต่งงาน...ขาดสิ่งเสริมที่ทำให้การแต่งงานมีค่า พิเศษ และยอดเยี่ยม เมื่อเป็นเช่นนั้น การแต่งงานจึงจืดชืด ยุ่งยาก และไม่มีชีวิตชีวา” ท่านแนะนำว่า “ในการปรุงแต่งการแต่งงาน เรื่องใหญ่คือเรื่องเล็ก เป็นเรื่องของการแสดงความปลอบปล้ำในกันและกันตลอดเวลารวมถึงการแสดงความรู้สึกซาบซึ้ง การให้กำลังใจและช่วยให้แต่ละฝ่ายเติบโต การแต่งงานคือการเสาะแสวงหาความดี ความสวยงาม และความศักดิ์สิทธิ์ร่วมกัน” (in Conference Report, Oct. 1977, 13–14; or *Ensign*, Nov. 1977, 10–11)

- “เรื่องเล็ก” อะไรบ้างที่ทำให้ความรักและมิตรภาพคงอยู่ในการแต่งงาน? (อาจจะเขียนคำตอบของผู้เข้าร่วมไว้บนกระดาน) ท่านมีประสบการณ์หรือตัวอย่างอะไรบ้างที่แสดงให้เห็นความสำคัญของการทำให้ความรักงอกเงยต่อไปในวิธีเหล่านี้?

สตรีคนหนึ่งซึ่งแต่งงานมานานกว่า 35 ปีแล้ว กล่าวว่า “ดิฉันชอบมากเมื่อสามียังคงทำให้ดิฉันประหลาดใจด้วยสิ่งเล็กๆ น้อยๆ ที่เขานำติดมือมาด้วยหลังกลับจากออกนอกบ้านในตอนเย็นหรือวันหยุด ไม่ใช่ของใหญ่โตอะไร เป็นเพียงคุกกี้หรือดอกไม้ที่เขานำมาจากการประชุม ดิฉันชอบเป็นพิเศษเมื่อเขาโทรศัพท์จากที่ทำงานมาหาดิฉันในช่วงกลางวันเพียงเพื่อถามไถ่สารทุกข์สุกดิบ หรือไม่ก็บอกข่าวที่น่ายินดีบางอย่าง เรื่องเล็กๆ น้อยๆ เหล่านี้ช่วยให้ดิฉันรู้สึกว่าเขารักและทะนุถนอมดิฉัน”

ชี้ให้เห็นว่าสามีและภรรยาจำเป็นต้องวางแผนเวลาที่จะอยู่ด้วยกันเพียงลำพัง ให้ผู้เข้าร่วมอ่านคำแนะนำจากเอลเดอร์โจ เอ. คริสเตนเซน แห่งสวากเจ็ดสิบดังนี้ (หน้า 22 ใน *การแต่งงานและความสัมพันธ์ในครอบครัว แนวทางศึกษาของผู้เข้าร่วม*)

“จงทำให้ความรักหวานชื่นอยู่เสมอ จัดสรรเวลาเพื่อทำสิ่งต่างๆ ด้วยกัน เพียงลำพังสองคน สิ่งนี้สำคัญเท่าๆ กับการอยู่กับลูกๆ เป็นครอบครัว ท่านต้องมีเวลาที่จะอยู่ด้วยกันสองต่อสองทุกสัปดาห์ การทำเช่นนี้จะทำให้ลูกๆ รู้ว่าท่านรู้สึกว่าการแต่งงานสำคัญจนท่านต้องคอยบำรุงเลี้ยง การกระทำเช่นนี้ได้ต้องอาศัยการผูกมัด การวางแผน และการจัดเวลา” (in Conference Report, Apr. 1995, 86; or *Ensign*, May 1995, 65)

- อะไรเป็นอุปสรรคต่อการใช้เวลาทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยกันของสามีภรรยา? คู่แต่งงานจะ怎样做ให้ความรักหวานชื่นอยู่เสมอได้อย่างไร?

ความสัมพันธ์ที่เหมาะสมในการแต่งงานคือการแสดงความรัก

อธิบายว่าการแสดงความสัมพันธ์ที่เหมาะสมทางกายภาพในการแต่งงานเป็นที่ยอมรับของพระเจ้า และนำพรใหญ่ยิ่งมาสู่คู่แต่งงาน โดยช่วยให้เขาเป็นหนึ่งเดียวกันในจิตวิญญาณ และทำให้ความรักที่มีต่อกันแน่นแฟ้นมากขึ้น ท่านอาจจะพูดถึงถ้อยแถลงต่อไปนี้บางตอนหรือทั้งหมด

เอ็ดเดอร์ริชาร์ด จี. สก็อตต์ แห่งโครัมอัครสาวกสิบสองอธิบายถึงจุดประสงค์ของความสัมพันธ์ทางกายภาพในการแต่งงานว่า “ภายใต้พันธสัญญาอันเป็นนิจของการแต่งงาน พระเจ้าทรงยินยอมให้สามีและภรรยาใช้พลังในการให้กำเนิดอันศักดิ์สิทธิ์ในความนุ่มนวลและความงดงามทั้งหมดภายใต้ขอบเขตที่พระองค์ทรงกำหนด จุดประสงค์ประการหนึ่งของประสบการณ์ที่ใกล้ชิดศักดิ์สิทธิ์และเป็นส่วนตัวนี้ก็คือ เพื่อเตรียมร่างกายสำหรับดวงวิญญาณที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงประสงค์ให้มารับประสบการณ์ความเป็นมตะ เหตุผลอีกประการหนึ่งสำหรับความรู้สึกที่เปี่ยมไปด้วยพลังและความงดงามของความรักนี้ก็คือ เพื่อผูกมัดสามีและภรรยาเข้าด้วยกันในความซื่อสัตย์ จงรักภักดี ความเห็นอกเห็นใจซึ่งกันและกัน และมีจุดประสงค์ร่วมกัน” (*เลียวโซนา ตุลาคม 1999* หน้า 29)

เอ็ดเดอร์อัลลัน เอช. โอ๊คส์ แห่งโครัมอัครสาวกสิบสอง สอนว่า “อำนาจในการสร้างชีวิตมตะเป็นอำนาจสูงส่งที่สุดที่พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของทุก ๆ ของพระองค์ การใช้อำนาจนี้ถูกกำหนดให้อยู่ในพระบัญญัติข้อแรก [ที่ให้กับแอดัมและอีฟ] แต่พระบัญญัติที่สำคัญอีกข้อหนึ่งให้ไว้เพื่อห้ามการเข้าไปในทางที่ผิด การเน้นหนักในเรื่องกฎพรหมจรรย์อธิบายไว้ตามความเข้าใจที่เรามิต่อจุดประสงค์ของการใช้พลังในการให้กำเนิด เพื่อให้บรรลุตามแผนของพระเจ้า การแสดงออกของพลังในการให้กำเนิดเป็นที่พอพระทัยพระเจ้า แต่พระองค์ทรงบัญชาว่าสิ่งนี้จำกัดให้อยู่ภายใต้ความสัมพันธ์ของการแต่งงานเท่านั้น” (*เลียวโซนา ตุลาคม 1999* หน้า 28)

ประธานสเปนเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์ สอนว่า “ในแง่ของการแต่งงานตามกฎหมาย ความสัมพันธ์ทางเพศเป็นเรื่องถูกต้องและเป็นที่ยอมรับของพระเจ้า โดยตัวของมันเองแล้ว ไม่มีสิ่งใดไม่ศักดิ์สิทธิ์หรือต่ำทรามในความสัมพันธ์ทางเพศ เพราะโดยวิธีนี้ ชายและหญิงร่วมกันในกระบวนการสร้างและการแสดงความรัก” (*The Teachings of Spencer W. Kimball*, ed. Edward L. Kimball [1982], 311)

เอ็ดเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์ แห่งโครัมอัครสาวกสิบสอง สอนว่า “ความใกล้ชิดของมนุษยชาติได้รับการสงวนไว้เฉพาะคู่สมรสเพราะเป็นสัญลักษณ์สูงสุดของการรวมกันในทุกด้านเป็นการรวมกันที่ได้รับการแต่งตั้งและกำหนดขอบเขตโดยพระเจ้า จากสวนอีเดนเป็นต้นมา ทรงตั้งพระทัยให้การแต่งงานเป็นวิธีการรวมชายและหญิงเข้าด้วยกันอย่างสมบูรณ์ ทั้งจิตใจ ความหวัง ชีวิต ความรัก ครอบครัว อนาคต และทุกสิ่งทุกอย่างของพวกเขา อาดัมกล่าวถึงอีฟว่า เธอเป็นกระดูกจากกระดูกของเธอ เนื่องจากเนื้อของเธอ และ ดังนั้นพวกเขาจะต้องเป็น “เนื้อเดียวกัน” ในชีวิตของพวกเขา ร่วมกัน [ดู ปฐมกาล 2:23-24] นับเป็นการรวมกันในความสมบูรณ์จนเราใช้คำว่า *ผนึก* เพื่อสื่อถึงสัญญาพันธันตร์ ศาสตราโจเซฟ สมิท กล่าวไว้ว่า บางทีเราอาจให้พันธสัญญาศักดิ์สิทธิ์นั้นเป็นการ ‘เชื่อม’ คนหนึ่งกับอีกคนหนึ่ง [ดู ค.พ. 128:18]” (*เลียวโซนา มกราคม 1999* หน้า 88)

ประธานฮาเวิร์ด ดับเบิลยู. ฮันเตอร์ ประธานศาสนจักรคนที่ 14 แนะนำว่า แม้ภายในสัมพันธ์ภาพของการแต่งงาน ก็ต้องไม่ใช่อำนาจการสร้างที่ศักดิ์สิทธิ์อย่างผิด ๆ “ความอ่อนโยนและการยกย่อง—

โดยไม่เห็นแก่ตัว—เป็นหลักธรรมที่เสริมสร้างความสัมพันธ์อันใกล้ชิดระหว่างสามีและภรรยา แต่ละฝ่ายต้องคำนึงและไว้วางใจความต้องการและความปรารถนาของอีกฝ่ายหนึ่ง การวางอำนาจ ความหยาบคาย หรือพฤติกรรมที่ไม่ควบคุมใด ๆ ในความสัมพันธ์อันใกล้ชิดระหว่างสามีและภรรยาได้รับการกล่าวโทษโดยพระเจ้า” (เลียมอนา กุมภพันธ์ 1995 หน้า 45)

อ่านอพยพ 20:14, 17 กับผู้เข้าร่วม แล้วพูดถึงถ้อยแถลงของประธานกอร์ดอน บี. อิงค์ลี ประธานศาสนจักรคนที่ 15 ดังนี้

“เราเชื่อในความบริสุทธิ์ก่อนแต่งงานและความซื่อสัตย์อย่างเต็มที่ต่อคู่ของเราหลังแต่งงาน นั่นคือคำสรุป นั่นคือหนทางไปสู่ความสุข นั่นคือหนทางไปสู่ความพึงพอใจ มันนำสันติสุขมาสู่จิตใจและมาสู่ศาสนจักร” (เลียมอนา มกราคม 1997 หน้า 59)

เน้นว่าสามีภรรยาควรระมัดระวังอย่าทำสิ่งใดที่นำไปสู่ความไม่ซื่อสัตย์ อย่างเช่น เขาต้องรักษาขอบเขตที่เหมาะสมทางอารมณ์และทางกายภาพระหว่างตนเองกับผู้ร่วมงานเพศตรงข้าม

- ทำไมความซื่อสัตย์อย่างสมบูรณ์ในสัมพันธภาพการแต่งงานจึงสำคัญอย่างยิ่ง?
- การดูหนังสือที่ไม่ดีหรือลามกอนาจารเป็นการทรยศต่อความไว้วางใจในการแต่งงานอย่างไร? การเกี่ยวพาราตีเพศตรงข้ามทำลายการแต่งงานในทางใด?

พูดถึงถ้อยแถลงต่อไปนี้หนึ่งบทความหรือทั้งสองบทความ

ประธานฮาเวิร์ด ดับเบิลยู. ฮันเตอร์ แนะนำว่า “จงซื่อสัตย์ต่อพันธสัญญาการแต่งงานของท่านทั้งในความคิด คำพูด และการกระทำ ภาพอนาจาร การเกี่ยวพาราตี และการจินตนาการถึงสิ่งที่ไม่บริสุทธิ์จะกัดกร่อนบุคลิกลักษณะของผู้นั้น และทำลายรากฐานของการแต่งงานที่มีความสุข ความเป็นหนึ่งและการไว้วางใจภายในชีวิตแต่งงานจะถูกทำลายลง” (เลียมอนา กุมภพันธ์ 1995 หน้า 44)

ประธานเอสรา เทพท์ เป็นสัน ประธานศาสนจักรคนที่ 13 แนะนำว่า “ถ้าท่านแต่งงานแล้ว อย่าเกี่ยวพาราตีไม่ว่าจะด้วยวิธีใดก็ตาม...การหยอกล้อหรือการเพียงแค่วางเท้าเข้าเหยียบเล็ก ๆ น้อย ๆ กับเพศตรงข้ามจะนำไปสู่ความเกี่ยวพันที่จริงจังมากขึ้นได้อย่างง่ายดายและนำไปสู่ความไม่ซื่อสัตย์ในที่สุด คำถามดี ๆ ที่เราควรถามตัวเองคือ คู่ครองของฉันจะพอใจหรือไม่ถ้าเขาหรือเธอรู้ว่าฉันกำลังทำสิ่งนี้? ภรรยาจะพอใจหรือไม่ที่รู้ว่าสามีไปทานอาหารกลางวันกับเลขาสองต่อสอง? สามีจะพอใจหรือไม่ถ้าเขาเห็นภรรยาเกี่ยวพาราตีและทำท่าเหมือนชายอีกคนหนึ่ง? พี่น้องที่รักนี่คือสิ่งที่เปาโลหมายถึงเมื่อท่านกล่าวว่า ‘จงเว้นเสียจากสิ่งที่ชั่วทุกอย่าง’ (1 เธสะโลนิกา 5:22)” (“The Law of Chastity,” in *Brigham Young University 1987–88 Devotional and Fireside Speeches* [1988], 52)

คู่แต่งงานควรพยายามมีความใจบุญ ซึ่งคือความรักอันบริสุทธิ์ของพระคริสต์

- อ่านยอห์น 13:34–35 และเอเฟซัส 5:25 กับผู้เข้าร่วม ข้อความเหล่านี้สอนอะไรเกี่ยวกับวิธีที่สามีภรรยาควรปฏิบัติต่อกัน?

เน้นว่า ถึงแม้ความสัมพันธ์ทางกายของคู่แต่งงานจะเป็นสิ่งสำคัญ แต่ไม่ใช่สิ่งสำคัญที่สุดของความรัก พูดถึงถ้อยแถลงของประธานสเปนเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์ ดังนี้

“[ความรักในการแต่งงาน] เป็นเรื่องที่ดีซึ่ง และกินความกว้าง ไม่เหมือนกับการคบหาของชาวโลก ซึ่งเรียกกันอย่างผิดๆ ว่าเป็นความรักนั้น แท้ที่จริงเป็นเส้นทางกายมากกว่า เมื่อการแต่งงานมีพื้นฐานอยู่บนสิ่งนี้แต่เพียงอย่างเดียว ไม่นานทั้งสองฝ่ายก็จะเบื่อหน่ายกัน...ความรักที่พระเจ้าทรงกล่าวถึง ไม่ได้เป็นเพียงเส้นทางกายเท่านั้น แต่เป็นเส้นทางวิญญาณด้วย ความรักนั้นคือ ศรัทธา ความเชื่อมั่น และความเข้าใจในกันและกัน คือการเป็นส่วนหนึ่งโดยสมบูรณ์ การมีอุดมคติและมาตรฐานแบบเดียวกัน ความไม่เห็นแก่ตัวและเสียสละให้แกกัน ความสะอาดทางความคิดและการกระทำ รวมทั้งศรัทธาในพระเจ้าและผู้เป็นเจ้าและแผนงานของพระองค์ ความรักนั้นคือการเป็นบิดามารดาในชีวิตมตะที่มุ่งหวังการเป็นพระเจ้าผู้เป็นเจ้า การสร้าง และการเป็นบิดามารดาของวิญญาณทั้งหลาย เป็นความรักที่กว้างใหญ่ไพศาล ครอบคลุมทั้งหมด และไร้ขีดจำกัด ความรักแบบนี้ไม่มีวันหน่ายหรือลดน้อยถอยลง แต่จะคงอยู่แม้ในยามเจ็บป่วยและเศร้าโศก ในความรุ่งเรืองและความยากจน ในความสำเร็จและความผิดหวัง ตลอดกาลเวลาและนิรันดร์” (Faith Precedes the Miracle [1972], 130-31)

อธิบายว่าความรักที่ประธานคิมบัลล์พูดถึงคือ ความใจบุญ หรือความรักอันบริสุทธิ์ของพระคริสต์ อ่านโมโรไน 7:45-48 กับผู้เข้าร่วม ขอให้เขาระบุคุณลักษณะของความใจบุญขณะที่อ่าน เขียนคุณลักษณะเหล่านี้ไว้บนกระดาษดังตัวอย่างที่ให้ไว้ข้างล่างนี้

ความใจบุญ:

อดทนได้นาน

เมตตา

ไม่ริษยา

ไม่ผยอง (จองหอง)

ไม่แสวงหาเพื่อตัว

ไม่พ่นเคืองง่าย

ไม่คิดชั่ว

ไม่ชื่นชมในความเลวร้ายแต่ชื่นชมในความจริง

ทนทุกสิ่ง

เชื่อทุกสิ่ง

หวังทุกสิ่ง

อดทนทุกสิ่ง

ยอมเกิดผล

เป็นสิ่งใหญ่ยิ่งที่สุดในทุกสิ่ง

คือความรักอันบริสุทธิ์ของพระคริสต์

อดทนตลอดกาล

ชี้ให้เห็นว่านอกเหนือจากคำมั่นสัญญาที่จะรักพระบิดาบนสวรรค์และพระเยซูคริสต์ และมาสู่พระองค์แล้ว คำมั่นสัญญาของการแต่งงาน โดยเฉพาะการแต่งงานนิรันดร์ เป็นคำมั่นสัญญาที่สำคัญที่สุดที่เราได้ทำ สามมีและภรรยาต้องทำอย่างต่อเนื่องเพื่อพัฒนาความใจบุญต่อกัน

เพื่อช่วยให้ผู้เข้าร่วมประยุกต์ใช้หลักการนี้ ดึงความสนใจของเขาไปที่คุณลักษณะของความใจบุญตามที่เขียนไว้บนกระดาน พร้อมทั้งสนทนาถึงวิธีที่จะแสดงคุณลักษณะบางอย่าง เช่น “ไม่แสวงหาเพื่อตัว” หรือ “ยอมเกิดผล” ในสัมพันธภาพการแต่งงาน และเล่าตัวอย่างที่เขาเคยเห็นคุณลักษณะบางอย่างเหล่านี้

สรุป

เห็นว่าสามีภรรยาต้องหล่อเลี้ยงความรักและมิตรภาพ ต้องทำให้ความรักคงความหวานชื่นโดยทำสิ่งเล็กๆ น้อยๆ ที่แสดงความห่วงหาอาทรและความอ่อนโยนอยู่เสมอ ต้องรู้สึกไวต่อความต้องการทางวิญญาณ ทางกาย และทางอารมณ์ของอีกฝ่ายขณะใช้ชีวิตด้วยกัน ต้องตั้งใจว่าจะไม่ทำสิ่งใดเพื่อทำลายความรักซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในสัมพันธภาพการแต่งงาน และควร “สวดอ้อนวอนพระบิดาด้วยสุดพลังของใจ เพื่อ [เขา] จะเติมไปด้วย [ความใจบุญ]” (โมโรไน 7:48) ขณะที่คู่แต่งงานยังคงรักษาคำมั่นสัญญาที่ให้ไว้ต่อกันโดยครบถ้วน ความรักของทั้งสองจะเพิ่มขึ้นตามเวลาที่ผ่านไป เขาจะพบว่าตนเองกำลังพัฒนาความรักที่เป็นเหมือนพระคริสต์อย่างแท้จริง

พลิกดูหน้า 13–16 ใน *การแต่งงานและความสัมพันธ์ในครอบครัวแนวทางการศึกษาของผู้เข้าร่วม* สนับสนุนให้ผู้เข้าร่วมทบทวนคำสอนและหลักการในบทนี้ โดย (1) ทำตามข้อแนะนำใน “แนวคิดสำหรับการประยุกต์ใช้” อย่างน้อยหนึ่งข้อ และ (2) อ่านบทความ “ความเป็นหนึ่งในการแต่งงาน” ของประธานสเปนเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์ ซึ่งให้เห็นว่าคู่แต่งงานจะได้รับประโยชน์สูงสุดเมื่ออ่านและสนทนาบทความในแนวทางการศึกษาร่วมกัน

การตอบสนองการทำทาย ในการแต่งงาน

บทที่
4

จุดประสงค์ เพื่อช่วยให้ผู้เข้าร่วมเรียนรู้ว่าสามีภรรยาต้องร่วมกันทำงานเพื่อเผชิญการทำทาย และจะต้องเลือกตอบสนองด้วยความอดทนและความรักไม่ใช่ด้วยความขุ่นข้องหมองใจหรือความโกรธ

- การเตรียม**
1. ทบทวนหลักธรรมใต้หัวข้อ “ความรับผิดชอบของท่านในฐานะครู” (หน้า ix-xi ในคู่มือเล่มนี้) หาวิธีประยุกต์ใช้หลักธรรมเหล่านี้ในการเตรียมสอนของท่าน
  2. อ่านหัวข้อเรื่องตัวหนาซึ่งสรุปคำสอนและหลักธรรมของบทเรียนเอาไว้ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการเตรียม ให้ใคร่ทรงคำสอนและหลักธรรมเหล่านี้ตลอดสัปดาห์ โดยแสวงหาการนำทางของพระวิญญาณในการตัดสินใจว่าท่านควรเน้นอะไรเพื่อสนองความต้องการของผู้เข้าร่วม
  3. ศึกษาข้อความพระคัมภีร์ในหน้า 21 เพื่อให้ท่านพร้อมที่จะดำเนินการสนทนาเกี่ยวกับข้อความเหล่านั้น
  4. ถ้ามีหนังสือ *การสังสรรค์ในครอบครัว* (31106 425) ให้ศึกษา “การแก้ไขความขัดแย้งในชีวิตสมรส” หน้า 246–247 และอาจจะอ้างบทความนี้ในระหว่างบทเรียน

ข้อเสนอแนะในการ ดำเนินบทเรียน

สามีภรรยาทั้งคู่จะประสบความสำเร็จกับการทำทาย

เล่าเรื่องต่อไปซึ่งเล่าโดยเฮลเดอร์บรูซ ซี. ฮาเฟน แห่งสาวกเจ็ดสิบ

“เจ้าสาวคนหนึ่งถอนใจอย่างมีความสุขในวันแต่งงานของเธอ ‘แม่คะ หนูมาถึงบันปลายของความยุ่งยากทั้งหมดแล้วค่ะ!’ ‘ใช่’ คุณแม่ตอบ ‘แต่ว่าปลายด้านไหนล่ะลูก’ (เลียวโซนามกราคม 1997 หน้า 28)

- มีความยากลำบากหรือความยุ่งยากอะไรบ้างที่เกิดขึ้นได้กับคู่แต่งงาน? (อาจจะเขียนคำตอบของผู้เข้าร่วมไว้บนกระดาน คำตอบอาจรวมถึงรายการข้างล่างนี้)

ก. ความไม่ลงรอยกัน	ข. การพยายามหาอะไรทำเมื่อลูกย้ายออกจากบ้านไปหมดแล้ว
ข. ความเห็นแก่ตัว	ค. การเสียชีวิตของคนรัก
ค. ความรู้สึกเจ็บปวด	ง. ปัญหาการเงิน
ง. สุขภาพไม่ดี	จ. ลูกที่ดื้อรั้นเอาแต่ใจ
จ. การไม่มีบุตร	ฉ. ภัยธรรมชาติ
ฉ. อายุที่มากขึ้น	ช. สมาชิกพิการในครอบครัว

ชี้ให้เห็นว่าการทำทายบางอย่างเกิดขึ้นจากปัญหาในสัมพันธภาพการแต่งงาน บางอย่างก็เกิดขึ้นตามปกติวิสัยของชีวิต

สามีภรรยาจะผ่านพ้นการทำทายเป็นได้ถ้าทั้งสองฝ่ายมองการแต่งงานเป็นความสัมพันธ์ตามพันธสัญญา

อธิบายว่าคุณแต่งงานจะตอบสนองการทำทายเป็นแตกต่างกันอยู่ที่ว่าเรามองสัมพันธภาพการแต่งงานอย่างไร เขียนคำว่า *ข้อตกลง* และ *พันธสัญญา* ไว้บนกระดาษ

อธิบายว่า *ข้อตกลง* คือ การตกลงกันเป็นลายลักษณ์อักษรระหว่างคนสองคนหรือสองกลุ่ม และมีผลบังคับใช้ตามกฎหมายของแผ่นดิน พันธสัญญากลับกับข้อตกลง แต่เป็นมากกว่านั้น คำว่า *พันธสัญญา* บางครั้งหมายถึงการตกลงกันระหว่างบุคคล แต่ในแง่ของพระกิตติคุณ หมายถึงการตกลงกันระหว่างเรากับพระเจ้า ในพันธสัญญา พระเจ้าทรงตั้งข้อกำหนดและเราสัญญาว่าจะปฏิบัติตามนั้น (ดู Guide to the Scriptures, “Covenant,” 651) เมื่อเรารักษาสัญญา พระเจ้าทรงถูกผูกมัดให้ทำตามสัญญาของพระองค์ (ดู ค.พ. 82:10)

ชี้ให้เห็นว่าคนจำนวนมากในสังคมทุกวันนี้มองว่าการแต่งงานไม่ได้เป็นอะไรมากไปกว่าข้อตกลง ขอให้ผู้เข้าร่วมไตร่ตรองคำถามต่อไปนี้โดยไม่ต้องตอบออกเสียง

- เมื่อเกิดความยุ่งยากในการแต่งงาน สามีภรรยาจะทำอะไรถ้าเรามองความสัมพันธ์เป็นข้อตกลง? เขาจะทำอะไรถ้าเรามองความสัมพันธ์เป็นพันธสัญญา?

เอ็ดเดอร์บรูซ ซี. ฮาเฟน แห่งสวากเจ็ดสิบ กล่าวว่า “เมื่อความยากลำบากมาถึง คู่สมรสที่แต่งงานตาม *ข้อตกลง* จะแสวงหาความสุขโดยแยกทางกันเดิน พวกเขาแต่งงานเพื่อแสวงหาผลประโยชน์ และจะอยู่ด้วยกันตราบที่พวกเขายังคงได้รับสิ่งที่คาดหวัง แต่เมื่อความยากลำบากเกิดขึ้นกับคู่แต่งงาน ตาม *พันธสัญญา* สามีภรรยาจะร่วมแรงร่วมใจกันฟันฝ่าอุปสรรค... คู่แต่งงาน ตาม *ข้อตกลง* ให้คนละ 50 เปรอร์เซ็นต์ แต่คู่แต่งงาน ตาม *พันธสัญญา* ให้คนละ 100 เปรอร์เซ็นต์ ตามปรกติแล้ว การแต่งงานคือพันธสัญญา ไม่ใช่เพียงแค่ข้อตกลงที่เราจะยกเลิกได้ตามใจชอบ” (เลียว โชนา มกราคม 1997 หน้า 28)

เมื่อการทำทายเป็นขึ้น เราจะเลือกตอบสนองด้วยความอดทนและความรัก ไม่ใช่ความขุ่นข้องหมองใจหรือความโกรธ

ชี้ให้เห็นว่า ถึงแม้สามีภรรยาจะหลีกเลี่ยงการทำทายเป็นอย่างไรไม่ได้ แต่เขาเลือกได้ว่าจะตอบสนองการทำทายเป็นอย่างไร เอ็ดเดอร์ลินน์จี. รอบบินส์ แห่งสวากเจ็ดสิบอธิบายว่า “ไม่มีใครทำให้เราโกรธคนอื่น ๆ ไม่ได้ทำให้เราโกรธ การบีบบังคับไม่ได้เข้ามาเกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ ความรู้สึกโกรธเป็นการเลือกและการตัดสินใจของจิตสำนึก ด้วยเหตุนี้ เราจึงเลือกที่จะไม่โกรธได้ เรา เลือก!” (เลียว โชนา กรกฎาคม 1998 หน้า 90)

เน้นว่าพระบิดาบนสวรรค์ประทานอำเภอใจแก่เรา ซึ่งเป็นอำนาจที่จะเลือกและกระทำด้วยตัวเอง เราสามารถฝึกใช้อำเภอใจได้โดยเลือกที่จะอดทนและรักเมื่อการทำทายเป็นขึ้น

ให้ผู้เข้าร่วมผลัดกันอ่านออกเสียงข้อพระคัมภีร์ต่อไปนี้ ขณะที่อ่าน ให้เขาสนทนากันถึงวิธีที่สามีและภรรยาจะประยุกต์ใช้พระคัมภีร์เหล่านี้ขณะตอบสนองการทำทายเป็นขึ้นและการแต่งงานและชีวิตประจำวัน

โมไซยา 18:21	2 นิไฟ 31:20
1 ยอห์น 4:18	คำสอนและพันธสัญญา 24:8
1 เปโตร 4:8 (ดู Joseph Smith Translation in footnote 8a)	แอลมา 38:12
ยอห์น 13:34–35	3 นิไฟ 11:29–30
ยอห์น 16:33	ยากอบ 1:19–20
	โมไซยา 3:19

- เมื่อเรารู้สึกว่าตนเองกำลังขุ่นข้องหมองใจหรือโกรธ เราจะทำอะไรได้บ้างเพื่อเอาชนะความรู้สึกเหล่านี้? (คำตอบอาจรวมถึงรายการข้างล่างนี้)
  - ก. เอาตัวเองออกจากสถานการณ์นั้นจนกว่าเราจะสงบเยือกเย็นลง
  - ข. สวดอ้อนวอนขอความช่วยเหลือและการนำทาง
  - ค. ในกรณีที่เกิดการขัดแย้ง ให้ใช้เวลาพิจารณาเจตนาและความรู้สึกของอีกฝ่าย
  - ง. ขอความช่วยเหลือจากผู้นำศาสนาจักรในท้องถิ่น และหากจำเป็น จากที่ปรึกษาเฉพาะสาขาวิชาชีพที่มีวิสัยทัศน์และการปฏิบัติสอดคล้องกับคำสอนของศาสนาจักร

เพื่อให้เห็นว่าสามีภรรยาสามารถเลือกได้ว่าจะตอบสนองการท้าทายอย่างไร ให้อ่านเรื่องต่อไปนี้อธิบายว่าเป็นตัวอย่างของการท้าทายประจำวันเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่เกิดขึ้นได้ในการแต่งงาน

“อีกวันแล้วหรือนี่ ไม่ว่าจะเธอจะพยายามทำงานหนักแค่ไหน เคลลาาก็ไม่สามารถทำให้ทันกับความต้องการของครอบครัวได้ เพื่อนบ้านของเธอ ซึ่งมีลูกมากกว่า ดูเหมือนเขาจะร่ำรวยจนทำให้เคลลาอดสงสัยไม่ได้ถึงความสามารถของตัวเองในฐานะสตรี ภรรยา และมารดา

“เบนหิวมากกว่าปกติระหว่างทางกลับบ้าน เขาต้องนำเครื่องมือทำไร่ไปส่งไกลถึงหนึ่งร้อยสามสิบกิโลเมตร และตอนนี้เขาเหนื่อยเหลือเกิน อยากจะกลับให้ถึงบ้านเร็ว ๆ ความสงบสุข อาหารการพักผ่อน

“เคลลาได้ยินเสียงรถของเบนเข้าบ้านมาแล้ว เธอจำเสียงคานาฟิกา ไม่น่าเชื่อ เกือบทุ้มแล้วหรือนี่ ทำยังไงดีล่ะ เธอควรจะทำอาหารเย็นเสร็จแล้วแต่...

“เธอได้ยินเสียงเปิดประตูขณะรีบวางขนมปังก่อนสุดท้ายไว้บนถาดอบ

“เบนก้าวยาว ๆ เข้าประตูมายืนพิงอยู่มุมห้อง และส่งยิ้มให้กับเคลลา เธอร้อนใจเป็นอย่างยิ่ง และเขาก็เห็นโต๊ะที่ว่างเปล่า เขาหยุดชั่วคราวและถอนลมหายใจ”

ถามคำถามผู้เข้าร่วมดังนี้

- ถ้าเบนหวังใยแต่ตัวเอง อะไรจะเกิดขึ้น?
- ถ้าเบนหวังใยภรรยา เขาจะตอบสนองอย่างไร?

หลังจากสนทนาคำถาม ให้เล่าเรื่องต่อ

“เบนถอนหายใจ ยิ้มให้เคลลาและพูดว่า ‘ดูเหมือนว่าผมจะกลับมาทันช่วยคุณพอดี’ ความร้อนใจของเธอมลายหายไป ด้วยความสบายใจ เธอเข้าไปหอมแก้มเขาและพูดว่า ‘ดีใจจังค่ะที่คุณกลับมา เบน คุณเหนื่อยมาทั้งวัน และฉันน่าจะทำอาหารเย็นเสร็จแล้ว!’ เธอบ๊วยไปทางโต๊ะที่ว่างเปล่า

“เรามาช่วยกันดีกว่า” เขาพูดพลางเอาแขนโอบกอดเธอ แล้วทั้งสองก็เริ่มเล่าถึงการท้าทายต่าง ๆ ที่แต่ละคนเผชิญมาทั้งวัน ขณะที่เบนจัดโตะ เดลลาท์เอาขนมปังใส่เตาอบ และบอกเขาว่าเธออยู่ทั้งวัน มีงานล้นมือ ไปหมด เบนถึ้มความหิวของตนเองและคิดหาวิธีที่จะทำให้ภรรยาเบาแรงมากขึ้น” (ดูหนังสือ *การสังสรรค์ในครอบครัว* [1983] หน้า 247)

สรุป

พลิกดูหน้า 17-19 ใน *การแต่งงานและความสัมพันธ์ในครอบครัว* แนวทางศึกษาของผู้เข้าร่วม สนับสนุนให้ผู้เข้าร่วมทบทวนคำสอนและหลักธรรมในบทนี้โดย (1) ทำตามข้อแนะนำใน “แนวคิดสำหรับการประยุกต์ใช้” อย่างน้อยหนึ่งข้อ และ (2) อ่านบทความเรื่อง “อำเภอใจและความโกรธ” ของเอ็ดเดอร์ลินน์ จี. ร็อบบินส์ ซึ่งให้เห็นว่าคู่แต่งงานจะได้รับประโยชน์สูงสุดเมื่ออ่านและสนทนาบทความในแนวทางศึกษาดังกล่าว

เนื้อหาประกอบ เพิ่มเติม

การทารุณกรรมคู่ครองทำให้พระผู้เป็นเจ้าทรงขุ่นเคือง

อธิบายว่าเมื่อสามีภรรยาโกรธหรือขุ่นข้องหมองใจ บางครั้งเขาจะทารุณกรรมและทำร้ายอีกฝ่าย คู่ครองต้องไม่ทารุณกรรมไม่ว่าจะด้วยวิธีใดก็ตาม การทารุณกรรมเป็นการฝ่าฝืนพระบัญญัติของพระผู้เป็นเจ้าและถ้อยแถลงของผู้นำในศาสนาจักร ประธานจอร์จ อัลเบิร์ต สมิธ ประธานศาสนาจักรคนที่แปด ประกาศว่า “จะไม่มีใครทารุณกรรมผู้อื่นเลยหากเขามีวิญญาณของพระเจ้า แต่เขาจะทำเช่นนั้นเสมอเมื่อมีวิญญาณอื่น” (in Conference Report, Oct. 1950, 8)

พูดสั้น ๆ เกี่ยวกับข้อมูลต่อไปนี้

การทารุณกรรมคู่ครองอาจเป็นได้ทั้งทางอารมณ์ ทางกาย หรือทางเพศ

การทารุณกรรมทางอารมณ์รวมถึงการกระทำบางอย่างเช่น จินตเสียดค่าทอ ใช้ถ้อยคำสบประมาทเหยียดหยาม ใช้อำนาจบาตรใหญ่ ทำให้คู่ครองอับอายขายหน้าลูก ๆ หรือคนอื่น ลงโทษโดยไม่สนับสนุนหรือไม่แสดงความรัก และมองข้ามหรือไม่คำนึงถึงความรู้สึกของคู่ครอง

การทารุณกรรมทางกายรวมถึงการผลัก กักขังหน่วงเหนี่ยว เขย่าอย่างแรง ตี ตบ บีบบังคับ และไม่ให้อินหรือปัจจัยอื่น

การทารุณกรรมทางเพศอาจเป็นได้ทั้งทางอารมณ์และทางกาย ได้แก่ การก่อกวนทางเพศ ทำให้เจ็บปวด ใช้กำลังหรือการข่มขู่ และการดัดจริตจะทำบางสิ่งระหว่างมีเพศสัมพันธ์ซึ่งทำให้อีกฝ่ายไม่พอใจ อธิบายว่าถ้าผู้เข้าร่วมมีคำถามนอกเหนือจากนี้เกี่ยวกับการทารุณกรรม เขาควรขอคำแนะนำจากอธิการ

พูดถึงถ้อยแถลงต่อไปนี้ของประธานกอร์ดอน บี. ینگลิ์ ประธานศาสนาจักรคนที่ 15 ซึ่งให้เห็นว่าถึงแม้ประธานอิงลิ์จะให้คำเตือนนี้กับผู้ชายที่ทารุณกรรมภรรยาแต่ใช้ได้กับผู้หญิงด้วย ขอให้ผู้เข้าร่วมประเมินพฤติกรรมของตนเองในใจขณะฟังคำแนะนำนี้

“[ผู้ชาย] บางคนสร้างทำตัวเป็นคนดีในเวลากลางวัน พอกลับถึงบ้านในตอนเย็นก็ขาดการควบคุมตนเอง พอมีอะไรชั่วๆ โทสะนิดหน่อยก็จะเดือดดาลทันที

“ไม่มีผู้ใดที่มีความประพฤติชั่วร้ายเช่นนั้นจะมีค่าเท่ากับฐานะปุโรหิตของพระผู้เป็นเจ้า ไม่มีผู้ใดที่ประพฤติตัวเช่นนั้นจะมีค่าที่จะได้รับสิทธิพิเศษในพระนิเวศของพระเจ้า ข้าพเจ้าเสียใจที่ผู้ชายบางคนประพฤติตนไม่เหมาะสมกับความรักที่ภรรยาและลูก ๆ มีต่อเขา ลูกบางคนกลัวพ่อและภรรยา บางคนกลัวสามี หากชายคนใดเป็นเช่นนั้นและกำลังฟังข้าพเจ้าอยู่เดี๋ยวนี้ ในฐานะที่ข้าพเจ้าเป็นผู้รับใช้ของพระเจ้า ข้าพเจ้าขอกล่าวตักเตือนท่านให้กลับใจ จงควบคุมตนเอง ควบคุมความโกรธของตนเอง สิ่งที่ทำให้ท่านโกรธส่วนใหญ่ไม่มีความสำคัญมากนัก แต่ความโกรธของท่านจะทำให้ท่านต้องสูญเสียสิ่งที่มีค่ายิ่ง จงทูลขอให้พระผู้เป็นเจ้าประทานอภัยท่าน จงขออภัยภรรยาและขอโทษลูก ๆ ของท่าน” (เลียมโฮนา มกราคม 1997 หน้า 78)

อธิบายว่าบางคนมีพฤติกรรมทารุณกรรมมากขึ้นโดยไม่รู้ตัว หลายคนยอมรับว่าตนต้องเปลี่ยนพฤติกรรม แต่ก็รู้สึกว่าจะไม่สามารถเปลี่ยนได้หากปราศจากความช่วยเหลือ

ผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือเพื่อเข้าใจและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทารุณกรรมของตน จะเปลี่ยนได้เมื่อเขาทูลขอความช่วยเหลือและการนำทางจากพระเจ้าด้วยความถ่อมใจ เขาอาจจะไปพบอภิการซึ่งจะสามารถให้คำแนะนำแก่เขาได้ หรือไม้อภิการก็อาจจะแนะนำเขาให้ไปพบที่ปรึกษาใน LDS Family Services หรือแหล่งช่วยชุมชนที่ให้ความช่วยเหลือสอดคล้องกับมาตรฐานศาสนาจักร

- การล่วงเกินคู่ครองส่งผลต่อลูก ๆ ในทางใด?

นอกจากจะขอคำตอบจากผู้เข้าร่วมแล้ว ซึ่งให้เห็นว่าการล่วงเกินคู่ครองจะเป็นแบบอย่างถาวรของการพยายามแก้ไขความยุ่งยากในวิธีที่รุนแรง ผู้ที่เห็นการล่วงเกินดังกล่าว เช่นเด็ก ๆ มักจะปฏิบัติต่อผู้อื่นในทำนองเดียวกันและจะปฏิบัติตามรูปแบบนั้นต่อไปเมื่อเขาแต่งงาน
- ลูกได้รับอิทธิพลอย่างไรเมื่อเขาเห็นบิดามารดาแก้ไขปัญหาด้วยความสุภาพอ่อนโยนและอดทน?

อธิบายว่ามารดาและบิดาที่มีความรักและเป็นผู้ใหญ่เมื่อเผชิญการทำหาย ได้สอนนิสสัยที่ดีให้แก่ลูก ๆ ซึ่งจะอยู่กับเขาตลอดชีวิต ขณะรับใช้เป็นการควบคุม อธิการโรเบิร์ต ดี. เฮลส์ กล่าวว่า “จงช่วยให้ลูกเห็นว่าบิดามารดาที่ดีก็มีความคิดเห็นแตกต่างกันได้ และความแตกต่างเหล่านี้หมดสิ้นไปได้โดยไม่ต้องทุบตี พูดด้วยเสียงดัง หรือขว้างปาข้าวของ ลูกต้องเห็นและรู้สึกถึงการสื่อสารที่สงบพร้อมด้วยความเคารพต่อทัศนคติของกันและกัน เพื่อให้เขารู้ว่าจะแก้ไขความแตกต่างในชีวิตของตนเองอย่างไร” (in Conference Report, Oct. 1993, 10; or *Ensign*, Nov. 1993, 9)

การตอบสนองการทำทนาย โดยผ่านการสื่อสารที่สร้างสรรค์

จุดประสงค์ เพื่อสอนผู้เข้าร่วมถึงวิธีป้องกันและแก้ไขความยุ่งยากในการแต่งงาน โดยผ่านการสื่อสารที่เต็มไปด้วยความรัก

- การเตรียม**
1. ขณะเตรียมตัวสอน ให้มองหาวิธีที่จะทำตามหลักธรรมได้หัวข้อ “ความรับผิดชอบของท่าน ในฐานะครู” (หน้า ix-xi ในคู่มือเล่มนี้)
  2. อ่านหัวเรื่องตัวหนาซึ่งให้สาระ โดยสังเขปของคำสอนและหลักธรรมในบทเรียน เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการเตรียม ให้ไตร่ตรองวิธีที่จะช่วยให้ผู้เข้าร่วมประยุกต์ใช้คำสอนและหลักธรรมเหล่านี้ แสวงหาการนำทางของพระวิญญาณในการตัดสินใจว่าท่านควรเน้นอะไรเพื่อสนองความต้องการของผู้เข้าร่วม

**ข้อเสนอแนะในการ
ดำเนินบทเรียน**

สามีภรรยาทุกคู่ย่อมมีความคิดเห็นบางอย่างแตกต่างกัน

ให้ผู้เข้าร่วมอ่านถ้อยแถลงต่อไปนี้ของเอ็ลเดอร์ โจ. คริสเตนเซ่น แห่งสวากเจ็ดสิบ (หน้า 22 ในการแต่งงานและความสัมพันธ์ในครอบครัว แนวทางศึกษาของผู้เข้าร่วม)

“บางครั้งเราได้ยินทำนองนี้ ‘เราแต่งงานกันมาห้าสิบปีแล้วหรือนี่ เราไม่เคยมีความเห็นที่แตกต่างกันเลย’ ถ้าเป็นอย่างนั้นจริงๆ แล้วละก็ ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งคงมีอำนาจเหนืออีกฝ่ายหนึ่ง หรืออย่างที่มีคนพูดนี้เป็นเรื่องแปลกมาก สามีภรรยาที่ชาญฉลาดทุกคู่ย่อมมีความเห็นแตกต่างกัน การทำทนายของเราคือต้องแน่ใจว่าเรารู้วิธีแก้ไข นั่นคือส่วนหนึ่งของกระบวนการทำให้การแต่งงานค่อย ๆ ดีขึ้น” (in Conference Report, Apr. 1995, 86; or *Ensign*, May 1995, 65)

อธิบายว่าบทเรียนนี้พูดถึงหลักธรรมเฉพาะอย่างที่จะช่วยให้สามีภรรยาป้องกันและแก้ไขความยุ่งยากในความสัมพันธ์ของเขา

สามีภรรยาควรมองหาคุณสมบัติอันน่าชื่นชมในกันและกัน

ชี้ให้เห็นว่าเมื่อสามีภรรยาองหาคุณสมบัติอันน่าชื่นชมในกันและกัน เขาจะสามารถป้องกันความยุ่งยากได้ดีขึ้น ทั้งยังสามารถทำงานร่วมกันเพื่อแก้ไขความยุ่งยากที่เกิดขึ้นด้วย เล่าเรื่องต่อไปนี้

สตรีคนหนึ่งไปพบอธิการหลายครั้งหลายคราเพื่อแสดงความไม่พอใจในตัวสามี ในที่สุด อธิการถามเธอว่า “ทำไมคุณจึงแต่งงานกับชายที่คุณคิดว่าเขาเย็นชาและจิตใจคับแคบเหลือเกิน” สตรีผู้นั้นคิดอยู่ครู่หนึ่งและตอบว่า “ก็เพราะดิฉันคิดว่าเขามีคุณสมบัติที่ดีอยู่บ้าง แต่ดิฉันก็ทำอะไรไม่ได้แล้ว เขาเปลี่ยนไป” อธิการขอให้เธอกลับบ้านและสวดอ้อนวอนทูลขอให้ใจอ่อนโยนลงเพื่อจะเริ่มจำได้ถึงคุณลักษณะที่ครั้งหนึ่งเธอเคยชื่นชมในตัวสามี เธอพบว่าตนเองจำได้และมองแต่คุณสมบัติอันน่าชื่นชมของสามี ซึ่งก่อนหน้านั้น เธอมองแต่ข้อบกพร่องในตัวเขา โดยไม่ได้มองคุณสมบัติที่ดีของเขาเลย

- ท่านเห็นคุณค่าของการมองหาคุณสมบัติอันน่าชื่นชมในผู้อื่นอย่างไร? การมองหาคุณสมบัติอันน่าชื่นชมในอีกฝ่ายหนึ่งช่วยให้สามีภรรยาเสริมสร้างการแต่งงานของเขาได้อย่างไร?

เตือนผู้เข้าร่วมว่า ถึงแม้แต่ละบุคคลจะมีลักษณะเฉพาะตัว แต่เราต่างก็เป็นลูกของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเจ้าด้วยกันทั้งสิ้น ขอให้ผู้เข้าร่วมคนหนึ่งอ่านถ้อยแถลงต่อไปนี้จาก “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก” (หน้า viii ในคู่มือเล่มนี้ และหน้า iv ใน *การแต่งงานและความสัมพันธ์ในครอบครัว แนวทางศึกษาของผู้เข้าร่วม*)

“มนุษย์ทั้งหลาย—ชายและหญิง—ได้รับการสร้างในพระฉายาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเจ้า แต่ละคนเป็นบุตรหรือธิดาทางวิญญาณที่รักของพระบิดาพระมารดาแห่งสวรรค์ และด้วยเหตุนี้แต่ละคนจึงมีคุณลักษณะและจุดหมายปลายทางแห่งสวรรค์”

- การระลึกถึงความจริงนี้ช่วยสามีและภรรยาในความเพียรพยายามที่จะเข้าใจกันได้อย่างไร?

อธิบายว่า ขณะที่สามีภรรยาต่างพยายามมองแต่สิ่งที่สวยงามและดีของกันและกัน เขาจะพบความปีติยินดีมากขึ้นในการคู่ครอง ทั้งยังสามารถช่วยกันทำให้ศักยภาพสวรรค์ของเขาบรรลุผลสำเร็จได้ด้วย

ขณะรับใช้ในโควรัมอัครสาวกสิบสอง เอ็ดเดอร์เกอร์ดอน บี. ซิงค์ลีย์ พูดถึง “รูปแบบความเคารพที่ถือว่าคู่ชีวิตของเราเป็นเพื่อนที่มีค่าที่สุดบนโลกนี้” โดยกล่าวว่า “มิตรภาพในการแต่งงานมีแนวโน้มว่าจะกลายเป็นเรื่องปรกติธรรมดาและเมื่อนำเบื้อ ข้าพเจ้าทราบว่ามีวิธีใดทำให้มิตรภาพดังกล่าวอยู่ในระดับที่สูงส่งและเป็นแรงใจได้มากกว่าการที่ชายคนหนึ่งจะใคร่ครวญเป็นครั้งคราวถึงข้อเท็จจริงที่ว่าคู่ชีวิตที่ยืนเคียงข้างเขาคือธิดาของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเจ้า ผู้ทำงานร่วมกับ [พระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเจ้า] ในกระบวนการสร้างที่ยิ่งใหญ่เพื่อทำให้เกิดจุดประสงค์นิรันดร์ของพระองค์ ข้าพเจ้าทราบว่ามีวิธีใดมีประสิทธิภาพสำหรับสตรีที่จะทำให้ความรักต่อสามีหวานชื่นตลอดเวลาได้มากกว่าการที่เธอมองหาและเน้นแต่คุณสมบัติที่ด้อยเป็นส่วนหนึ่งของบุตรทุกคนของพระบิดา ซึ่งจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อมีความเคารพ ความชื่นชม และการให้กำลังใจ กระบวนการของการปฏิบัติดังกล่าวจะปลูกฝังความซาบซึ้งในส่วนดีของกันและกันตลอดเวลา” (in Conference Report, Apr. 1971, 81–82; or *Ensign*, June 1971, 71–72)

การสื่อสารที่สร้างสรรค์ช่วยป้องกันและแก้ไขปัญหา

อธิบายว่านอกจากจะรู้จักคุณสมบัติอันน่าชื่นชมในกันและกันแล้ว สามีและภรรยาควรพยายามสื่อสารกันให้ดี การสื่อสารเป็นปัจจัยสำคัญในการสร้างความรัก ความเป็นหนึ่ง และการแก้ไขความยุ่งยากที่อาจจะเกิดขึ้น

เขียนหลักธรรมต่อไปนี้ไว้บนกระดาน

รับฟังกัน
 พูดถึงการท้าทายอย่างเปิดเผยและด้วยความสุขุมเยือกเย็น
 สื่อสารด้วยความรักและสร้างสรรค์

ประธานเควิด โอ. แมคเคย์ กล่าวว่า “สามีภรรยาอาจอย่าพูดเสียงดังต่อกัน ‘นอกเสียจากที่บ้านกำลังถูกไฟไหม้’” (*Stepping Stones to an Abundant Life*, comp. Llewelyn R. McKay [1971], 294)

สื่อสารด้วยความรักและสร้างสรรค์

- การแสดงความชื่นชม การสนับสนุน และความห่วงหาอาทร ส่งผลต่อการแต่งงานในทางใด? การสื่อสารในทางลบ เช่น การวิพากษ์วิจารณ์ การค่อนข้างอด และการจับผิด ส่งผลต่อการแต่งงานอย่างไร?

ให้ผู้เข้าร่วมอ่านคำแนะนำของเอลเดอร์โจเจ. คริสเตนเซิน ดังนี้ (หน้า 21 ใน *การแต่งงานและความสัมพันธ์ในครอบครัว แนวทางศึกษาของผู้เข้าร่วม*)

“หลีกเลี่ยง ‘การค่อนข้างอดไม่รู้จักหยุด’ อย่าวิพากษ์วิจารณ์ความผิดของกันและกันมากเกินไป จงยอมรับว่าไม่มีใครดีพร้อม เราต่างก็ยังมีอยู่ไกลจากการเป็นเหมือนพระคริสต์ดังที่ผู้นำของเราขอให้เราเป็น

“การค่อนข้างอดไม่รู้จักหยุด’ ตามที่ประธานสเปนเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์เรียกเช่นนั้น จะทำลายการแต่งงานเกือบทุกคู่... โดยปกติเราแต่ละคนก็รู้สึกเจ็บปวดอยู่แล้วกับความอ่อนแอของตน และไม่ต้องมาให้ใครมาช่วยเตือนบ่อย ๆ มีเพียงไม่กี่คนที่เปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้นอันเนื่องจากการวิพากษ์วิจารณ์หรือการค่อนข้างอดไม่รู้จักหยุด ถ้าเราไม่ระวัง การวิพากษ์วิจารณ์ ที่ *สร้างสรรค์* บางอย่างจะเป็น *ภัย* ไปจริง ๆ” (see Conference Report, Apr. 1995, 85; or *Ensign*, May 1995, 64–65; see also Spencer W. Kimball, “Marriage and Divorce,” *1976 Devotional Speeches of the Year* [1977], 148)

- อะไรเป็นผลจากการพร่ำบ่นหรือการวิพากษ์วิจารณ์ไม่หยุดหย่อน?
- รูปแบบหนึ่งของการวิพากษ์วิจารณ์ คือ การเปรียบเทียบข้อเสียของคนหนึ่งกับข้อดีของคนอื่น การปฏิบัติเช่นนี้จะส่งผลต่อการแต่งงานได้อย่างไร?
- ท่านเคยมีประสบการณ์ใดที่แสดงถึงคุณค่าของการชมเชยและการให้กำลังใจผู้อื่น แทนที่จะวิพากษ์วิจารณ์อยู่ร่ำไป? คำพูดในเชิงบวกเสริมสร้างการแต่งงานได้ในทางใด?

สตรีท่านหนึ่งอธิบายว่าสามีมักจะชมเชยพรสวรรค์ของเธอในฐานะภรรยาและแม่บ้านอยู่เสมอ ไม่เพียงที่บ้านเท่านั้น แต่ต่อหน้าเพื่อน ๆ ด้วย เขาไม่เคยพูดถึงข้อเสียของเธอ แต่เขาเลือกที่จะมองแต่ข้อดีของเธอ เธอกล่าวว่าคำชมเชยของเขาทำให้เธอมีความหวังและมีกำลังใจที่จะปรับปรุง

สรุป

พูดถึงคำแนะนำของเอลเดอร์มาร์วิน เจ. แอชตันแห่งโครัมมอัครสาวกสิบสอง ดังนี้

“เมื่อมีการสนทนาในครอบครัว ไม่ควรมองข้ามความแตกต่าง แต่ควรซึ้งน้ำหนักและประเมินอย่างสุกม ประเด็นหรือความคิดเห็นของคน ๆ หนึ่งมักจะ ไม่สำคัญเท่ากับความสัมพันธ์ที่แน่นแฟ้นและต่อเนื่อง ความสุภาพและความเคารพในการฟังและตอบสนองระหว่างการสนทนาเป็นหลักเบื้องต้นของการสนทนาที่เหมาะสม... เป็นสิ่งสำคัญเหลือเกินที่จะรู้วิธีแสดงความไม่เห็นด้วยกับความเห็นของอีกฝ่ายโดยไม่เกิดการขัดแย้ง” (in Conference Report, Apr. 1976, 79; or *Ensign*, May 1976, 52)

ทบทวนสั้น ๆ เกี่ยวกับหลักธรรมที่สนทนาไปแล้ว สนับสนุนให้ผู้เข้าร่วมประยุกต์ใช้หลักธรรมเหล่านี้ในชีวิตของเขา แสดงประจักษ์พยานของท่านเมื่อพระวิญญาณกระด้นเตือน

พลิกดูหน้า 20–23 ใน *การแต่งงานและความสัมพันธ์ในครอบครัว* แนวทางศึกษาของผู้เข้าร่วม สนับสนุนให้ผู้เข้าร่วมทบทวนคำสอนและหลักธรรมในบทนี้ โดย (1) ทำตามข้อแนะนำใน “แนวคิดสำหรับการประยุกต์ใช้” อย่างน้อยหนึ่งข้อ และ (2) อ่านบทความ “การแต่งงานและแผนแห่งความสุขอันใหญ่ยิ่ง” โดยเฮลเดอร์ โจ เจ. คริสเตนเซิน เน้นว่าคุณแต่งงานจะได้รับประโยชน์สูงสุดเมื่ออ่านและสนทนาบทความในแนวทางศึกษาดังนี้

การเสริมสร้างการแต่งงาน โดยผ่านศรัทธาและการสวดอ้อนวอน

จุดประสงค์

เพื่อช่วยให้ผู้เข้าร่วมเข้าใจและทำงานเพื่อรับพรที่จะมาถึงเมื่อสามีภรรยาแสดงศรัทธาในพระเยซูคริสต์ และสวดอ้อนวอนด้วยกัน

การเตรียม

1. ทบทวนหลักธรรมใต้หัวข้อ “ความรับผิดชอบของท่านในฐานะครู” (หน้า ix-xi ในคู่มือเล่มนี้) หาวิธีประยุกต์ใช้หลักธรรมเหล่านี้ในการเตรียมสอนของท่าน
2. อ่านหัวข้อเรื่องตัวหนาซึ่งสรุปคำสอนและหลักธรรมของบทเรียนเอาไว้ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งในการเตรียม ให้ไตร่ตรองคำสอนและหลักธรรมเหล่านี้ตลอดสัปดาห์ โดยแสวงหาการนำทางของพระวิญญาณในการตัดสินใจว่าท่านควรเน้นอะไรเพื่อสนองความต้องการของผู้เข้าร่วม

ข้อเสนอแนะในการ ดำเนินบทเรียน

สามีภรรยาควรทำงานร่วมกันเพื่อเพิ่มพูนศรัทธาในพระเยซูคริสต์

เล่าเรื่องต่อไปนี้ซึ่งเล่าโดยประธานเจมส์ อี. เฟาสท์แห่งฝ่ายประธานสูงสุด

“เอลเดอร์ไอริน เวอร์เฮซ...เป็นชายหนุ่มร่างใหญ่ หล่อเหลา และมีชื่อเสียง ผู้รับใช้ในคณะเผยแผ่แอมสเตอร์ดัม บัวโนสไอเรสเซาท์ คีนหนึ่ง หลังจากเข้าสู่สนามเผยแผ่ได้ประมาณ 11 เดือน โจรติดอาวุธได้เข้าประชิดตัวเอลเดอร์เวอร์เฮซ และคู่ของเขา ในการกระทำที่โหดร้ายอย่างไร้สำนึก โจรคนหนึ่งได้จ้องยิงศีรษะของเอลเดอร์เวอร์เฮซ...

“เอลเดอร์เวอร์เฮซยังคงเป็นอัมพาตเกือบทั้งตัวและพูดไม่ได้ แต่เขาก็มีวิญญาณที่ขอดเยี่ยมและตอบคำถามได้โดยการขยับมือ เขายังคงดีดป้ายชื่อผู้สอนศาสนา ทั้งพ่อและแม่ของเขาไม่ได้ถามว่า ‘ทำไมสิ่งนี้จึงเกิดขึ้นกับลูกชายผู้สูงส่งของเราที่กำลังรับใช้ในการเรียกของพระอาจารย์’ ไม่มีใครมีคำตอบที่แน่ชัด เว้นแต่ว่ามันอาจจะเกิดขึ้นในสถานการณ์ที่ทำให้จุดประสงค์อันศักดิ์สิทธิ์ชัดเจนขึ้น เราต้องเดินในศรัทธา” (เลียวโซนา มกราคม 2000 หน้า 72, 73)

อ่านฮีบรู 11:1 และ แอลมา 32:21 กับผู้เข้าร่วม ซึ่งให้เห็นว่าการแปลของโจเซฟ สมิท สำหรับฮีบรู 11:1 กล่าวว่า “ศรัทธาคือ ความแน่ใจ ในสิ่งที่หวังไว้”

- จากข้อนี้ อะไรคือนิยามของศรัทธา?
- มีสถานการณ์อะไรบ้างที่ทำให้คู่แต่งงานต้อง “เดินในศรัทธา” ดังที่ประธานเฟาสท์กล่าว?

อาจจะขอให้ผู้เข้าร่วมยกตัวอย่างจากชีวิตของเขา คำตอบอาจได้แก่ สุขภาพที่ไม่ดี การไม่มีบุตรอายุที่มากขึ้น ลูกพิการ การเสียชีวิตของคนรัก ปัญหาการเงิน ลูกที่ดื้อรั้นเอาแต่ใจ และภัยธรรมชาติ ซึ่งให้เห็นว่าการทำทายเป็นเข้ามาในชีวิตของเราถึงแม้เราจะพยายามดำเนินชีวิตอย่างชอบธรรมก็ตาม

อ่านโมโรไน 7:32-33 กับผู้เข้าร่วม เน้นว่าศรัทธาของเราต้องมีศูนย์รวมอยู่ในพระเยซูคริสต์ เอ็ดเดอร์ริชาร์ด จี. สก็อตต์ แห่งโครัมอัครสาวกสิบสองอัครบิดรว่าเมื่อเราใช้ศรัทธาในพระเยซูคริสต์ เราจะมีพลังมากขึ้นเพื่อเผชิญการทำทนาย

“พระเจ้าจะประทานความช่วยเหลือด้วยอำนาจจากเบื้องบนเมื่อท่านแสวงหาการปลดปล่อยด้วยความถ่อมใจและ *ศรัทธาในพระเยซูคริสต์*...ไม่มีใครช่วยท่านได้หากปราศจากศรัทธาและความพยายามในส่วนของท่านเอง การเติบโตส่วนตัวของท่านเรียกร้องสิ่งนั้น อย่ารอคอยชีวิตที่เพียบพร้อมไร้ความลำบาก ความเจ็บปวด ความกดดัน การทำทนาย หรือความเศร้าโศก เพราะสิ่งเหล่านี้เป็นเครื่องมือที่พระบิดาผู้เปี่ยมด้วยความรักทรงใช้กระตุ้นการเติบโตส่วนตัวและความเข้าใจของเรา ตามที่พระคัมภีร์ยืนยันครั้งแล้วครั้งเล่า เราจะได้รับความช่วยเหลือเมื่อเราแสดง *ศรัทธาในพระเยซูคริสต์* ศรัทธาที่แสดงให้เห็นว่าเรายินดีที่จะวางใจในคำสัญญาที่พระองค์ประทานผ่านศาสดาของพระองค์และในพระคัมภีร์ของพระองค์” (in Conference Report, Apr. 1994, 8; or *Ensign*, May 1994, 8)

ชี้ให้เห็นว่าสามภรรยาต้องทำงานร่วมกันเพื่อให้ชีวิตของเขามีศูนย์รวมอยู่ที่พระผู้ช่วยให้รอด เอ็ดเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์ แห่งโครัมอัครสาวกสิบสองอัครบิดรกล่าวว่า

“ท่านต้องการความสามารถ ความปลอดภัยและความมั่นคง...ในชีวิตแต่งงานและในนิรันดรใหม่ จงเป็นสาวกศรัทธาที่แท้จริงของพระเยซู จงเป็นลัทธิชนยุคสุดท้ายที่แท้จริงทั้งคำพูดและการกระทำ จงเชื่อว่าศรัทธาของท่านมีความสัมพันธ์ *ทุกด้าน* กับชีวิตรักของท่าน เพราะ...พระเยซูคริสต์ ความสว่างของโลก ทรงเป็นตะเกียงเพียงดวงเดียวที่จะช่วยให้ท่านมองเห็นทางแห่งความรักและความสุขที่อยู่ตรงหน้าท่าน *และ* คู่รักของท่าน” (“*How Do I Love Thee?*” [Brigham Young University devotional address, 15 Feb. 2000], 6)

- ศรัทธาที่เพิ่มขึ้นในพระผู้ช่วยให้รอดช่วยให้สามภรรยามีความสัมพันธ์แนบแน่นมากขึ้นได้อย่างไร? (คำตอบอาจรวมถึงรายการข้างล่างนี้)

ก. เขาจะกลับเป็นเหมือนพระคริสต์มากขึ้นในการปฏิบัติต่อกัน จะรัก ช่วยเหลือ สุภาพอ่อนโยน อดทน และเต็มใจฟังกันและกันมากขึ้น

ข. เขาจะถ่อมใจมากขึ้น ยินดีที่จะกลับใจและทำตามคำสอนของพระผู้ช่วยให้รอด สามภรรยาคนที่ที่จะกลับใจเป็นเหมือนพระผู้ช่วยให้รอดมากที่สุด การแต่งงานก็จะมีความปรองดองมากขึ้นเท่านั้น

- สามภรรยาจะทำงานร่วมกันเพื่อเพิ่มพูนศรัทธาในพระผู้ช่วยให้รอดได้อย่างไร? (ขอให้ผู้เข้าร่วมเล่าประสบการณ์ที่เสริมสร้างศรัทธาของเขาในพระผู้ช่วยให้รอด นอกจากจะขอคำตอบจากผู้เข้าร่วมแล้ว ท่านอาจจะพูดถึงหลักธรรมข้างล่างนี้ด้วย)

ก. เชื้อฟังกฎและพิธีการแห่งพระกิตติคุณ (พูดถึงถ้อยแถลงต่อไปนี้ของอธิการ โรเบิร์ต ดี. เฮลส์ เมื่อครั้งเป็นอธิการควบคุม: “การเชื้อฟังกฎและพิธีการแห่งพระกิตติคุณจำเป็นต่อการมีศรัทธาในพระเจ้าพระเยซูคริสต์” [in Conference Report, Apr. 1990, 52; or *Ensign*, May 1990, 39])

ข. ศึกษาพระคัมภีร์ด้วยกัน (อ่านฮีลามัน 15:7-8 กับผู้เข้าร่วม)

ค. วางใจในพระเจ้า (อ่านสุภาษิต 3:5-6 กับผู้เข้าร่วม ชี้ให้เห็นว่าเมื่อสามภรรยาเผชิญการทำทนาย เขาจะตัดสินใจขอความช่วยเหลือจากพระเจ้าด้วยความกระตือรือร้นมากขึ้น อันจะทำให้ศรัทธาของเขาเป็นหนึ่งเดียวกันมากขึ้นในชีวิตประจำวัน)

สามีภรรยาได้รับพรเมื่อสวดอ้อนวอนด้วยกัน

- สามีภรรยาที่คุกเข่าสวดอ้อนวอนด้วยกันเป็นประจำจะได้รับอะไร? (สนับสนุนให้ผู้เข้าร่วมเล่าประสบการณ์ที่เกี่ยวข้องกับคำถามนี้ จากนั้นให้อ่านข้อความที่ยกมาพร้อมทั้งตัวอย่างต่อไปนี้หนึ่งหรือทั้งสองตัวอย่าง)

ขณะรับใช้ใน โควรัมอัครสาวกสิบสอง เอ็ดเวิร์ดอร์คอน บี. ซิงค์ลีย์แนะนำว่า

“ข้าพเจ้าทราบว่าไม่มีการปฏิบัติใดจะเอื้อประโยชน์ต่อชีวิตของท่านมากกว่าการคุกเข่าด้วยกันก่อนเริ่มและสิ้นสุดแต่ละวัน ดูเหมือนว่าพายุลูกเล็กที่ทำให้ผู้แต่งงานทุกคู่ทุกข์ทรมานจะสลายไปสิ้นเมื่อท่านคุกเข่าต่อเบื้องพระพักตร์พระเจ้าเพื่อขอบพระทัยพระองค์ที่มีกันและกัน และจากนั้นก็ทูลขอให้พระองค์ประทานพรชีวิต ครอบครัว คนรัก และความฝันของท่าน

“เมื่อนั้น พระผู้เป็นเจ้าจะทรงเป็นหุ้นส่วนของท่าน และการสนทนาประจำวันของท่านกับพระองค์จะนำสันติมาสู่ใจท่าน และนำความปีติยินดีมาสู่ชีวิตของท่าน ซึ่งจะมาได้โดยทางอื่น ความสัมพันธ์ของท่านจะหวานชื่นตลอดไป ความรักของท่านจะแน่นแฟ้นมากขึ้น ความซาบซึ้งที่มีต่อกันจะเพิ่มขึ้น” (in Conference Report, Apr. 1971, 83; or *Ensign*, June 1971, 72)

สามีคนหนึ่งกล่าวว่าสวดอ้อนวอนของภรรยาช่วยคลายเขาให้เป็นสามีและบิดาที่ดีขึ้น เมื่อเขาคุกเข่าข้างเธอในการสวดอ้อนวอน กุมมือเธอไว้ ฟังคำที่เธอวิงวอนต่อพระบิดาบนสวรรค์ถึงความหวังกังวลในใจ ความรักที่เขามีต่อเธอเพิ่มขึ้นเพราะเขารู้ว่าใจของเธอบริสุทธิ์ และเจตนาของเธอเลิศล้ำ เขารู้ว่าเมื่อเธอพูดกับพระบิดาบนสวรรค์ เธอไม่ต้องการอะไรมากไปกว่าการรับใช้พระองค์ในความชอบธรรม

ในอีกครอบครัวหนึ่ง สามีทนทุกข์จากการบาดเจ็บสาหัสทางร่างกายมาเป็นเวลานาน ทุกคืนก่อนที่เขากับภรรยาจะเข้านอน ทั้งสองจะขอบพระทัยพระบิดาบนสวรรค์สำหรับพรที่ได้รับและแสวงหาการนำทางจากพระองค์ในการเลี้ยงดูลูกสี่คนด้วยรายได้เพียงน้อยนิด หลายปีต่อมา เมื่อสามีกลับไปทำงานได้แล้ว มีคนถามว่าทั้งสองสามารถจัดการได้อย่างไรในช่วงที่ยากลำบาก เขาเป็นพยานว่าการทำงานร่วมกันและการสวดอ้อนวอนด้วยกันทำให้เกิดความแตกต่าง การสวดอ้อนวอนที่จริงใจของเขาได้รับตอบด้วยพรมากมาย รวมทั้งความหวังที่ได้รับโดยผ่านอิทธิพลที่ปลอดภัยของพระวิญญาณ

- การสวดอ้อนวอนด้วยกันช่วยให้สามีภรรยาแก้ไขปัญหาในความสัมพันธ์ของเขาได้อย่างไร? (ขณะที่ผู้เข้าร่วมสนทนาคำถามนี้ ซึ่งให้เห็นว่าเมื่อสามีภรรยา รู้สึกถึงความขัดแย้งระหว่างกัน บางครั้งก็จะเลิกสวดอ้อนวอนด้วยกัน แต่การสวดอ้อนวอนด้วยกันเป็นเครื่องมืออันทรงพลังที่จะช่วยให้ทั้งสองเอาชนะการทำทายเป็นอันตราย)

ประธาน โธมัส เอส. มอนสัน แห่งฝ่ายประธานสูงสุด เล่าถึงวันที่ท่านกับแฟรนซิสภรรยาผืนหนึ่งในพระวิหารซอลท์เลค เป็นจามิน โบวริง ผู้ประกอบพิธี ให้คำแนะนำดังนี้ “ผมจะให้เคล็ดลับแก่คุณ ซึ่งเป็นคู่แต่งงานใหม่ รับรองว่าความขัดแย้งใดก็ตามที่เกิดขึ้นจะอยู่ไม่เกินหนึ่งวัน จงคุกเข่าข้างเตียงของคุณทุกคืน คืนนี้ บราเดอร์มอนสัน คุณเป็นผู้สวด สวดออกเสียง โดยนั่งคุกเข่า คืนถัดไป คุณ ซิสเตอร์มอนสัน เป็นผู้สวด สวดออกเสียง โดยนั่งคุกเข่า ผมรับรองได้เลยว่าความเข้าใจผิดทุกอย่างที่เกิดขึ้นในวันนั้นจะมลายหายไปสิ้นขณะที่คุณสวดอ้อนวอน คุณจะสวดอ้อนวอนด้วยกันไม่ได้ นอกจากจะมีความรู้สึกที่ดีที่สุดต่อกัน” (in Conference Report, Oct. 1988, 81; or *Ensign*, Nov. 1988, 70)

เอ็ดเดอร์เดวิด บี. เฮจท์ แห่งโครัมอัครสาวกสิบสองกล่าวว่า “ถ้าท่าน สามิภรรยา กำลังมีความเข้าใจ ผิดอย่างรุนแรงหรือถ้าท่านรู้สึกว่าการติงหรือความกดดันเพิ่มทวีขึ้นในการแต่งงานของท่าน ท่านควรพากันคุกเข่าด้วยความถ่อมใจและทูลขอพระบิดาบนสวรรค์ ด้วยใจจริงและด้วยเจตนาที่จริงใจให้เอาความผิดที่แผ่คลุมความสัมพันธ์ของท่านออกไป เพื่อท่านจะได้รับความสว่างที่จำเป็น เห็นความผิดของตนเอง กลับใจจากความผิดนั้น ให้ภัยกัน และยอมรับว่าท่านเป็นฝ่ายเริ่มต้นทำ ผิดก่อน ข้าพเจ้ารับรองกับท่านว่าพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าทรงพระชนม์ และจะทรงตอบคำวิงวอนที่ถ่อมใจ ของท่าน” (in Conference Report, Apr. 1984, 17; or *Ensign*, May 1984, 14)

ขอให้ผู้เข้าร่วมที่แต่งงานแล้วประเมินในใจถึงความพยายามของเขาที่จะสวดอ้อนวอนกับคู่ครอง เน้นว่าในบ้านที่มีแค่พ่อหรือแม่ การสวดอ้อนวอนที่จริงใจเป็นส่วนตัวจะนำพรของพระเจ้าเป็นเจ้าเข้า มาในบ้าน

สรุป

เน้นว่าเมื่อสามิภรรยาทำงานร่วมกันเพื่อแสดงศรัทธาในพระเยซูคริสต์และสวดอ้อนวอน เขาจะพบ ความสุข และความเป็นหนึ่งมากขึ้น และจะเผชิญการทำลายได้

เป็นพยานถึงความจริงที่สนทนาไปแล้วในระหว่างบทเรียนเมื่อพระวิญญูณกระดุนเดือน

พลิกดูหน้า 24-28 ใน *การแต่งงานและความสัมพันธ์ในครอบครัว แนวทางศึกษาของผู้เข้าร่วม* สนับสนุนให้ผู้เข้าร่วมทบทวนคำสอนและหลักธรรมในบทนี้ โดย (1) ทำตามข้อแนะนำใน “แนวคิดสำหรับการประยุกต์ใช้” อย่างน้อยหนึ่งข้อ และ (2) อ่านบทความ “การค้นพบความสุขในชีวิต” โดยเอ็ดเดอร์-ริชาร์ด จี. สก็อตต์ ซึ่งให้เห็นว่าคู่แต่งงานจะได้รับประโยชน์สูงสุดเมื่ออ่านและสนทนาบทความในแนวทางศึกษาด้วยกัน

เดือนผู้เข้าร่วมให้นำแนวทางศึกษามาด้วยในบทเรียนครั้งต่อไป

อำนาจการรักษา ของการให้อภัย

บทที่
7

จุดประสงค์

เพื่อช่วยให้ผู้เข้าร่วมประสบกับสันติที่มาจากผู้ที่ให้อภัยกัน และสนับสนุนให้ผู้เข้าร่วมหล่อเลี้ยงวิญญาณแห่งการให้อภัยในบ้านของเขา

การเตรียม

1. ทบทวนหลักธรรมใต้หัวข้อ “ความรับผิดชอบของท่านในฐานะครู” (หน้า ix-xi ในคู่มือเล่มนี้) หาวิธีประยุกต์ใช้หลักธรรมเหล่านี้ในการเตรียมสอนของท่าน
2. อ่านหัวข้อเรื่องตัวหนาซึ่งสรุปคำสอนและหลักธรรมของบทเรียนเอาไว้ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งในการเตรียม ให้ไตร่ตรองคำสอนและหลักธรรมเหล่านี้ตลอดสัปดาห์ โดยแสวงหาการนำทางของพระวิญญาณในการตัดสินใจว่าท่านควรเน้นอะไรเพื่อสนองความต้องการของผู้เข้าร่วม
3. เตือนผู้เข้าร่วมให้นำ การแต่งงานและความสัมพันธ์ในครอบครัว แนวทางศึกษาของผู้เข้าร่วม มาในชั้นเรียนด้วย เขาจะได้รับประโยชน์จากหนังสือเล่มนี้ในระหว่างบทเรียน

หมายเหตุ: ขณะที่สอนบทเรียนนี้ ท่านต้องรู้สึกไวเป็นพิเศษต่อสภาวะการณ์ของผู้เข้าร่วมแต่ละคน ถ้าผู้เข้าร่วมถามคำถามเกี่ยวกับการแสวงหาการอภัยหรือให้อภัยในปัญหาครอบครัวที่ร้ายแรง เช่น การทารุณกรรม หรือ ความไม่ซื่อสัตย์ จงบอกเขาด้วยความสุภาพให้พูดคุยกับอธิการเป็นส่วนตัว

ข้อแนะนำในการ ดำเนินบทเรียน

วิญญาณแห่งการให้อภัยระหว่างสามีภรรยาช่วยทำให้เกิดสันติ ความรู้สึกไว้วางใจและความมั่นคง
อ่านเรื่องต่อไปนี้ซึ่งเล่าโดยเอ็ลเดอร์ฮิวจ์ ดับเบิลยู. ฟินเน็ค แห่งสวากเจ็ดสิบ

“สามีภรรยาคนหนึ่ง...แต่งงานตอนอายุมาก ภรรยาเคยแต่งงานมาก่อนแล้ว แต่นี่เป็นการแต่งงานครั้งแรกของสามี หลังจากหลายเดือนของความหวานชื่นในชีวิตสมรส ความขัดแย้งรุนแรงก็ปะทุขึ้น ทำให้สามีรู้สึกปวดร้าวใจมากจนไม่สามารถทำงานปรกติประจำวันได้

“ขณะที่เขาไม่ทราบจะทำอย่างไรดีกับสิ่งที่เผชิญอยู่นั้น เขาหยุดวิเคราะห์ปัญหาและตระหนักว่าอย่างน้อย ปัญหาส่วนหนึ่งก็มาจากเขา เขาไปพบเจ้าสาวของเขาและพูดอ้อ ๆ อึ้ง ๆ ด้วยความเคอะเขินหลายครั้งว่า ‘ผมขอโทษที่รัก’ ภรรยาเริ่มร้องไห้ โดยสารภาพว่าปัญหาส่วนใหญ่เป็นเพราะเธอ และขอการอภัย ขณะที่ทั้งสองจับมือกัน เธอสารภาพว่าในประสบการณ์ของเธอ ไม่เคยใช้คำขอโทษแบบนี้มาก่อน และตอนนี้เธอรู้แล้วว่าปัญหาทุกอย่างในวันข้างหน้าจะแก้ไขได้ เธอรู้สึกมั่นใจเพราะรู้ว่าทั้งสองจะพูดว่า ‘ฉันขอโทษ’ ‘ฉันให้อภัย’” (“Making a Marriage Work,” *Ensign*, Sept. 1981, 36–37)

เปรียบเทียบเรื่องนี้กับคำบรรยายของประธานซิงค์ลีย์เกี่ยวกับการสัมภาษณ์สามีภรรยาคนหนึ่งที่กำลังประสบกับความยุ่งยากในการแต่งงาน (หน้า 30 ใน *การแต่งงานและความสัมพันธ์ในครอบครัว แนวทางศึกษาของผู้เข้าร่วม*)

“ข้าพเจ้าหวนคิดถึงครั้งที่ฟังเรื่องราวอย่างละเอียดของสามีภรรยาคนหนึ่งซึ่งนั่งอยู่ตรงหน้าข้าพเจ้า มีความขมขื่นระหว่างคนทั้งสอง ข้าพเจ้าทราบว่ครั้งหนึ่งความรักของพวกเขาลึกซึ้งและจริงใจ แต่ต่างคนต่างก็เพาะนิสัยของการพูดแต่ความผิดของอีกฝ่าย การไม่ยินดีให้อภัยในความผิดที่เราต่างก็ทำด้วยกันทุกคน และการไม่ยินดีที่จะลืมความผิดเหล่านั้นและดำเนินชีวิตด้วยความอดกลั้น ทั้งสองจับผิดกันจนความรักที่ครั้งหนึ่งเคยรู้จักถูกปกปิดเอาไว้ กลายเป็นความรันทดพร้อมกับหนังสือหายาที่ ‘ไม่มีความคิด’ เวลานี้มีเพียงความโดดเดี่ยวอย่างว่างและการฟุ้งกลับ ข้าพเจ้าเชื่อว่าถ้ามีระดับของการกลับใจและการให้อภัยเพียงเล็กน้อย ทั้งสองจะยังอยู่ด้วยกัน ชื่นชมการเป็นคู่ชีวิตที่เคยได้รับพรอย่างมากมายเมื่อหลายปีก่อนหน้านี้” (“Of You It Is Required to Forgive,” *Ensign*, June 1991, 4)

- เราเรียนรู้อะไรบ้างจากสองตัวอย่างนี้?

อธิบายว่า บทเรียนนี้พูดถึงความจำเป็นของการแสวงหาการอภัยและความสำคัญของการให้อภัยกัน เน้นว่าสามีภรรยาจะเอาชนะการทำทายนอกมากมายในความสัมพันธ์ของเขาได้หากพยายามมีวิญญาณแห่งการให้อภัยในการแต่งงาน เมื่อทำเช่นนั้น ทั้งสองจะเรียนรู้ความจริงของคำสัญญาที่ประธานกอร์ดอน บี. อิงค์ลีส์ให้ไว้กับผู้ที่ให้อภัยกันว่า “จะมีสันติเข้ามาในใจท่าน ซึ่งอย่างอื่นเข้ามาไม่ได้” (*Ensign*, June 1991, 5)

สามีภรรยาควรขออภัยกันในข้อบกพร่องของแต่ละฝ่ายและพยายามอย่างจริงจังที่จะปรับปรุงให้ดีขึ้น

- ทำไมจึงเป็นสิ่งสำคัญที่สามีภรรยาจะพูดว่า “ขอโทษ” และขอให้อีกฝ่ายอภัยในข้อบกพร่องของตน?
- ทำไมบางครั้งจึงเป็นเรื่องยากที่จะขออภัย? (คำตอบอาจได้แก่ ความเห็นแก่ตัวและความจองหองเข้ามาขัดขวาง หรือบางครั้งเราโทษว่าผู้อื่นสร้างปัญหาให้กับเรา)
- เราจะพบพลังในการขอการอภัยจากผู้อื่นได้อย่างไร?

เน้นว่าเมื่อเราขอการอภัยเป็นสิ่งสำคัญที่จะพยายามอย่างจริงจังเพื่อเปลี่ยนแปลง และกลับใจจากบาปของเราเมื่อจำเป็น การแสดงความเสียใจสำหรับการกระทำของเราเท่านั้นยังไม่พอ เราต้องทำบางสิ่งเพื่อให้มีค่าควรต่อการอภัยของผู้อื่น และต่อการอภัยของพระเจ้าด้วย

- อะไรคืออันตรายของการแสวงหาการอภัยโดยไม่ได้พยายามปรับปรุงให้ดีขึ้น?

ขณะที่ท่านสรุปบทเรียนส่วนนี้ ท่านอาจจะเล่าเรื่องจริงต่อไปนี้หนึ่งเรื่องหรือทั้งสองเรื่อง

หลังจากใช้เวลาเย็นนอกร้านกับภรรยาและเพื่อนสองสามคน ชายคนหนึ่งสังเกตเห็นว่าภรรยาเงิบผิปกติ เขาจึงถามเธอว่ามีอะไรไม่ถูกไม่ควรหรือเปล่า เธออธิบายว่า เธอรู้สึกอับอายและเจ็บใจหลายครั้งในเย็นนั้นเพราะเขาเล่าเรื่องที่เกี่ยวข้องกับเธอโดยตรง ตอนแรก เขาแก้ตัวให้กับการกระทำของตน โดยพูดว่า เขาพูดเล่นไปอย่างนั้นเอง เขาเพียงแต่อยากให้ทุกคนมีความสุข และเธอคิดมากเกินไป อย่างไรก็ตาม ขณะที่ทั้งสองพูดคุยกัน เขาตระหนักว่าเขาทำร้ายจิตใจเธอจริง ๆ เขารู้สึกเสียใจมากเมื่อรู้ว่าที่แท้ที่ไม่มีมารยาทของเขาทำให้ภรรยา รู้สึกอับอายหลายครั้ง จึงขอโทษและสัญญาว่าจะไม่ทำให้เธอรู้สึกอับอายขายหน้าอีก เขารักษาสัญญา นับแต่นั้นเป็นต้นมา เขาก็หาวิธีที่จะชมเชยเธอด้วยความจริงใจต่อหน้าคนอื่น

สามีและบิดาคนหนึ่งที่ถูกหมุ่นอยู่กับเรื่องลามกอนาจารตั้งแต่เป็นวัยรุ่น ไม่ยอมเลิกปฏิบัติสิ่งนี้ เขาท้อแท้เพราะไม่ทราบว่า จะเปลี่ยนได้อย่างไร ในที่สุด เขาก็สวดอ้อนวอนอย่างพากเพียรเพื่อขอ

ความช่วยเหลือ ถ่อมใจ และเริ่มศึกษาพระชนม์ชีพและคำสอนของพระผู้ช่วยให้รอด เมื่อเข้าใจมากขึ้นเกี่ยวกับพรที่มอบให้โดยทางการชดใช้ของพระผู้ช่วยให้รอด เขาตระหนักว่าเป็นไปได้ที่เขาจะเปลี่ยนพฤติกรรมของตนเอง เขาเห็นว่าความล้มเหลวของเขาทำลายตนเอง การแต่งงาน และครอบครัว ความเข้าใจใหม่ของเขาเกี่ยวกับพระภารกิจของพระเยซูคริสต์ทำให้เขาเปลี่ยนแปลงตนเองและรักษาการแต่งงานเอาไว้

พุดถึงถ้อยแถลงของเฮลเดอร์สเป็นเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์ ขณะรับใช้ในโครัมอัครสาวกสิบสอง ดังนี้ “การให้อภัยทั้งหมดมีเงื่อนไข พลาสเตอร์ต้องกว้างเท่ากับบาดแผล การอดอาหาร การสวดอ้อนวอน ความถ่อมใจต้องเท่าหรือมากกว่าบาป จะต้องมิใช่ที่ชอกช้ำและวิญญูณที่สำนึกผิด จะต้องมิใช่ ‘ผ้ากระสอบและเถาถ่าน’ จะต้องมึน้ำตาและการเปลี่ยนแปลงอย่างแท้จริงของใจ จะต้องมีการยอมรับว่าทำบาป การละทิ้งความชั่ว การสารภาพความผิดต่อเจ้าหน้าที่ที่ได้รับแต่งตั้งอย่างถูกต้องของพระเจ้า จะต้องมีการชดใช้คืนและการเปลี่ยนแปลงที่แน่ชัดและแน่วแน่ของจังหวะก้าว ทิศทาง และจุดหมายปลายทาง จะต้องควบคุมสภาพต่างๆ แก่ใจหรือเปลี่ยนแปลงความสัมพันธ์ จะต้องมีการซักเสื่อคลุมให้ขาว และจะต้องมีการอุทิศใหม่ให้กับการดำเนินชีวิตตามกฎทุกข้อของพระผู้เป็นเจ้า สรุปลก็คือ จะต้องมีการเอาชนะตนเอง เอาชนะบาป และโลก” (*The Miracle of Forgiveness* [1969], 353)

สามีภรรยาควรรพยายามให้อภัยกัน

ชี้ให้เห็นว่านอกจากจะขอการอภัยสำหรับบาปของเราและความผิดที่เราทำไว้แล้วเราต้องให้อภัยด้วย บางครั้งเราขุ่นเคืองด้วยเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่ผู้อื่นทำ แต่พระเจ้าทรงบัญชาให้เราอภัยกัน อ่านคำสอนและพันธสัญญา 64:8-10 และ มัทธิว 6:14-15 กับผู้เข้าร่วม

- การแต่งงานได้รับการเสริมสร้างในทางใดเมื่อสามีและภรรยาให้อภัยกันด้วยความเต็มใจ?
ประธานกอร์ดอน บี. ینگส์ลีย์ แนะนำว่า “หากมีใครหลอ่เลียงที่คนคิดที่เป็นภัยของความอาฆาตเคแ่นไว้ในใจตน ข้าพเจ้าวิงวอนท่านให้ขูลขอพลังจากพระเจ้าที่จะให้อภัย การแสดงความปรารถนา เช่นนี้บ่งบอกการกลับใจของท่าน มันอาจจะไม่่ง่ายนักและอาจจะไม่เกิดขึ้นในเวลาอันรวดเร็วแต่ถ้าท่านแสวงหาด้วยความจริงใจและปลุกฝิ่งความปรารถนาที่มัน จะ มาถึง...จะมีสันติเข้ามาในใจท่านไม่ใช่อย่างอื่น” (*Ensign*, June 1991, 5; ดู หน้า 30-31 ใน *การแต่งงานและความสัมพันธ์ในครอบครัว แนวทางศึกษาของผู้เข้าร่วม ด้วย*)
- ทำไมบางครั้งจึงเป็นเรื่องยากที่จะให้อภัย? (คำตอบอาจได้แก่ ผู้คนพยายามปกป้องตนเองจากความเจ็บปวดในวันข้างหน้า เขาคิดว่าการให้อภัยเป็นเหมือนกับการไม่ถือโทษการกระทำที่ก่อให้เกิดความเจ็บปวด หรือเขาพบว่าเป็นเรื่องยากที่จะให้อภัยคนที่คาดหวังการอภัยแต่ไม่พยายามเอาชนะพฤติกรรมที่ไม่ถูกต้อง)
- อะไรคืออันตรายของสามีภรรยาที่ไม่ให้อภัยกัน?
- การให้อภัยเป็นพรแก่ผู้ที่ได้รับการอภัยในทางใด? การอภัยของผู้อื่นช่วยให้คน ๆ นั้นเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอันไม่พึงประสงค์ได้อย่างไร?
- วิญญูณแห่งการให้อภัยเป็นพรแก่บุคคลที่ให้อภัยในทางใด?

เสนอแนะว่าเมื่อเรารู้สึกว่าผู้อื่นทำผิดต่อเรา เราควรถามตัวเองว่าพระผู้ช่วยให้รอดทรงประสงค์ให้เรตอบสนองอย่างไร ดังที่ประธานฮาเวิร์ด ดับเบิลยู. ฮันเตอร์ ประธานศาสนจักรคนที่ 14 แนะนำว่า

“เราต้องคิดถึงเรื่องศักดิ์สิทธิ์มากขึ้น และปฏิบัติตนให้เหมือนกับที่พระเจ้าช่วยให้รอดทรงคาดหวังให้ ศาสนุศิษย์ของพระองค์ประพฤติปฏิบัติมากขึ้น เราควรถามตัวเราเองในทุก ๆ โอกาสว่า ‘พระเจ้า จะทรงทำอะไร’ และแล้วปฏิบัติตามคำตอบนั้นด้วยความกล้าหาญมากขึ้น” (เลียวโฮนา กุมภพันธ์ 1995 หน้า 76)

อ่านคำแนะนำจากประธาน โจเซฟ เอฟ. สมิธ ประธานศาสนจักรคนที่หก ดังนี้

“เราต่างมีความอ่อนแอและข้อบกพร่องด้วยกันทั้งสิ้น บางครั้งสามีเห็นข้อบกพร่องของภรรยาและเขา ตำหนิเธอด้วยเรื่องนั้น บางครั้งภรรยา รู้สึกว่าสามีไม่ได้ทำสิ่งถูกต้องและเธอก็ตำหนิเขา การทำเช่นนั้น เกิดประโยชน์อันใด? ให้อภัยกันไม่ดีกว่าหรือ? ใจบุญไม่ดีกว่าหรือ? ความรักไม่ดีกว่าหรือ? การไม่พูด ความผิดทั้งไม่ขยายความอ่อนแอโดยการตอกย้ำ จะไม่ดีกว่าหรือ? การทำเช่นนั้นไม่ดีกว่าหรือ? และ ความเป็นหนึ่งเดียวกันที่เชื่อมระหว่างท่านโดยลูกที่เกิดมาและโดยพันธะของพันธสัญญาใหม่และ เป็นนิจ จะไม่ทำให้สบายใจมากขึ้นหรือหรือเมื่อท่านไม่พูดถึงความอ่อนแอและความผิดของกันและ กัน? ไม่ดีกว่าหรือที่จะลืมสิ่งนั้นและไม่พูดอะไรเกี่ยวกับสิ่งนั้น—ฝังมันไว้และพูดแต่สิ่งดีของกันและ กันตามที่ท่านรู้และรู้สึก และฝังความคิดของกันและกันไว้และไม่ขยายความการทำเช่นนั้น ไม่ดีกว่า หรือ?” (“คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ เอฟ. สมิธ” หน้า 200)

สรุป

พูดถึงถ้อยแถลงของเฮลเลอร์สเป็นเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์ ดังนี้

“ช่างเป็นความโล่งใจ การปลอบโยน และความสุกใสอะไรเช่นนั้น! เมื่อคนที่เต็มไปด้วยการล่วงละเมิด ความเศร้าโศก และบาปจะได้รับ การอภัย ได้รับการชำระ และทำให้บริสุทธิ์หากเขาจะกลับไปหาพระเจ้า เรียนรู้จากพระองค์ และรักษาพระบัญญัติของพระองค์ และเราทุกคนจะมีส่วนในสิ่งอัศจรรย์นี้ได้ ก็ต่อเมื่อเรากลับใจจากความผิดพลาดและความอ่อนแอในแต่ละวัน” (*The Miracle of Forgiveness*, 368)

เมื่อพระวิญญาณกระดุนเตือน ให้เป็นพยานว่า เมื่อสามีภรรยาให้อภัยข้อบกพร่องของกันและกัน เขาก็จะมีสันติ เขาจะเป็นหนึ่งมากขึ้น และสามารถจัดการกับการท้าทายของการแต่งงานและการเป็น บิดามารดาได้มากขึ้น ขอให้ผู้เข้าร่วมหล่อเลี้ยงวิญญาณแห่งการให้อภัยในบ้านของเขา

พลิกดูหน้า 29–32 ใน *การแต่งงานและความสัมพันธ์ในครอบครัว แนวทางศึกษาของผู้เข้าร่วม* สนับสนุนให้ผู้เข้าร่วมทบทวนคำสอนและหลักการในบทนี้โดย (1) ทำตามคำแนะนำใน “แนวคิดสำหรับการประยุกต์ใช้” อย่างน้อยหนึ่งข้อ และ (2) อ่านบทความ “เรียกร้องจากเจ้าให้อภัยคนทั้งปวง” ของ ประธานกอร์ดอน บี. อิงค์ลีย์ เน้นว่าคุณแต่งงานจะได้รับประโยชน์สูงสุดเมื่ออ่านและสนทนาบทความ ในแนวทางศึกษาด้วยกัน

เตือนผู้เข้าร่วมให้นำแนวทางศึกษามาด้วยในบทเรียนครั้งต่อไป

การจัดสรรเงิน ในครอบครัว

บทที่
8

จุดประสงค์

เพื่อช่วยให้ผู้เข้าร่วมปฏิบัติหลักธรรมที่ดีของการจัดสรรเงินในครอบครัวของเขา

การเตรียม

1. หาวิธีประยุกต์ใช้หลักธรรมได้หัวข้อ “ความรับผิดชอบของท่านในฐานะครู” (หน้า ix-xi ในคู่มือเล่มนี้)
2. อ่านหัวเรื่องตัวหนาซึ่งจะให้สาระโดยสังเขปของคำสอนและหลักธรรมในบทเรียน แล้วศึกษาบทความ “ความมั่นคงท่ามกลางการเปลี่ยนแปลง” โดยประธานเอน. เอลตัน แทนเนอร์ หน้า 33-37 ใน *การแต่งงานและความสัมพันธ์ในครอบครัว แนวทางศึกษาของผู้เข้าร่วม* หลักธรรมในบทความนี้เป็นประเด็นสำคัญของบทเรียน เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการเตรียม ให้ไตร่ตรองหลักธรรมเหล่านี้ตลอดสัปดาห์ แสวงหาการนำทางของพระวิญญาณในการตัดสินใจว่าท่านควรเน้นอะไรเพื่อสนองความต้องการของผู้เข้าร่วม
3. เตือนผู้เข้าร่วมให้นำ *การแต่งงานและความสัมพันธ์ในครอบครัว แนวทางศึกษาของผู้เข้าร่วม* มาชั้นเรียนด้วย เพราะจะต้องใช้เพื่ออธิบายบทความของประธานแทนเนอร์ในระหว่างบทเรียน
4. ถ้าท่านใช้เนื้อหาประกอบเพิ่มเติมในหน้า 41-42 ให้เตรียมกระดาษและปากกาหรือดินสอสำหรับผู้เข้าร่วมแต่ละคนด้วย

ข้อเสนอแนะในการ ดำเนินบทเรียน

การจัดสรรเงินอย่างเหมาะสมเป็นปัจจัยสำคัญของการแต่งงานที่มีความสุข

เชิญคู่แต่งงานหนึ่งคู่ออกมาหน้าชั้น (จงใคร่ครวญให้ดีว่าจะเลือกใคร) อธิบายว่าท่านจะแสดงให้ดูว่าสิ่งเล็กๆ น้อยๆ สามารถเสริมสร้างการแต่งงานหรือทำให้เกิดปัญหาร้ายแรงในชีวิตแต่งงานได้อย่างไร จากนั้น ชูเงินจำนวนหนึ่งให้ดู

ให้เงินจำนวนนั้นแก่คนใดคนหนึ่งที่ท่านเชิญออกมาหน้าชั้น

- สัมพันธภาพการแต่งงานได้รับผลกระทบอย่างไรเมื่อสามี หรือ ไม่ก็ภรรยา ควบคุมการเงินในครอบครัวแต่เพียงผู้เดียว?

หลังจากผู้เข้าร่วมสนทนาคำถามนี้แล้ว ให้ขอเงินคืน

- สัมพันธภาพการแต่งงานได้รับผลกระทบอย่างไรเมื่อไม่มีใครควบคุมการเงินในครอบครัวหรือเมื่อหนี้สินพร้อมดอกเบี้ยควบคุมการเงิน?

หลังจากสนทนาคำถามนี้แล้ว ให้สามีถือเงินจำนวนนั้นไว้ในมือ และขอให้ภรรยาวางมือลงไปบนมือเขา อธิบายว่าการจัดสรรเงินไม่ใช่กุญแจดอกสำคัญที่สุดของสัมพันธภาพการแต่งงานที่เปี่ยมไปด้วยความรัก อย่างไรก็ตาม เมื่อสามีภรรยาช่วยกันจัดสรรเงินของเขา ทั้งสองจะเป็นหนึ่งเดียวกันในความพยายามที่จะจัดระเบียบบ้านของตนเอง ทั้งยังป้องกันไม่ให้เกิดการทำหายที่ยุ่ยากด้วย ปัญหาร้ายแรง

ที่สุดบางอย่างในการแต่งงานเกิดขึ้นเมื่อไม่ได้จัดสรรเงินอย่างรอบคอบและไม่ใช้เพื่อผลประโยชน์ของครอบครัว

- การแต่งงานได้รับการเสริมสร้างในทางใดเมื่อสามีและภรรยาช่วยกันจัดสรรเงิน?

สามีภรรยาควรพร้อมใจกันทำตามหลักธรรมเบื้องต้นของการจัดสรรเงิน

ขอให้ผู้เข้าร่วมพลิกดูหน้า 33–37 ใน *การแต่งงานและความสัมพันธ์ในครอบครัว แนวทางศึกษาของผู้เข้าร่วม* ให้เขาอ่านบทความหัวข้อ “ความมั่นคงท่ามกลางการเปลี่ยนแปลง” อย่างรวดเร็วและค้นหา “หลักการห้าข้อของความมั่นคงทางเศรษฐกิจ” ของประธานเ็น. เอลตัน แทนเนอร์ เมื่อผู้เข้าร่วมหาพบแล้ว ให้เขียนไว้บนกระดาน

จ่ายส่วนสิบด้วยความซื่อสัตย์

ดำเนินชีวิตให้น้อยกว่าที่ท่านหามาได้

เรียนรู้ที่จะแยกแยะระหว่างความจำเป็นกับความต้องการ

จัดสรรและดำเนินชีวิตภายในงบประมาณ

จงซื่อสัตย์เรื่องเงินในกิจการงานทั้งหมดของท่าน

เมื่อท่านเขียนหลักธรรมทั้งห้าข้อไว้บนกระดานแล้ว ให้ใช้เนื้อหาต่อไปนี้เป็นข้อสนทนาในเรื่องดังกล่าว

จ่ายส่วนสิบด้วยความซื่อสัตย์

ขอให้ผู้เข้าร่วมคนหนึ่งอ่านถ้อยแถลงของประธานแทนเนอร์ (หน้า 34 ใน *การแต่งงานและความสัมพันธ์ในครอบครัว แนวทางศึกษาของผู้เข้าร่วม*) ดังนี้

“การจ่ายส่วนสิบเป็นพระบัญญัติ พระบัญญัติพร้อมด้วยคำสัญญา หากเราเชื่อฟังพระบัญญัติข้อนี้ เราได้รับสัญญาว่าเราจะ ‘รุ่งเรืองในแผ่นดิน’ ความรุ่งเรืองนี้เป็นมากกว่าทรัพย์สินสิ่งของแต่อาจรวมถึงการมีสุขภาพที่ดี และพลังความคิด รวมถึงความสามัคคีในครอบครัว และการเพิ่มพูนทางวิญญาณ ข้าพเจ้า หวังว่าท่านที่ยังไม่ได้จ่ายส่วนสิบเต็มในขณะนี้ จะแสวงหาศรัทธาและพลังที่จะทำเช่นนั้น เมื่อท่านทำหน้าที่นี้ให้สมบูรณ์ต่อพระเจ้า ท่านจะพบความสุขอันใหญ่ยิ่ง ความสุขที่มีแต่ผู้ซื่อสัตย์ต่อพระเจ้า บัญญัติข้อนี้ท่านที่รู้” (in Conference Report, Oct. 1979, 119; or *Ensign*, Nov. 1979, 81)

- การจ่ายส่วนสิบนำพามาสู่ครอบครัวของท่านหรือคนที่ท่านรู้จักอย่างไร?

ดำเนินชีวิตให้น้อยกว่าที่ท่านหามาได้

ขอให้ผู้เข้าร่วมคนหนึ่งอ่านถ้อยแถลงของประธานแทนเนอร์ (หน้า 35 ใน *การแต่งงานและความสัมพันธ์ในครอบครัว แนวทางศึกษาของผู้เข้าร่วม*) ดังนี้

“ข้าพเจ้าค้นพบว่า ไม่มีทางที่ท่านจะหาได้ *มากกว่า* ใช้ทุกครั้งไป ข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่าจำนวนเงินที่แต่ละคนหาได้ไม่ได้นำสันติมาสู่ใจมากเท่ากับการ *ควบคุม* เงินของเขา เงินเป็นทาสที่เชื่อฟังแต่เป็นนาย

ที่ทารุณ ผู้ที่สร้างมาตรฐานการดำเนินชีวิตโดยมีเงินเหลือเก็บบ้าง ผู้นั้นได้ควบคุมกรณีแวดล้อมของตน ส่วนผู้ที่ใช้เงินเกินจากที่หามาได้ ผู้นั้นถูกกรณีแวดล้อมควบคุม พวกเขาอยู่ในพันธนาการประธานฮีเบอร์ เจ. แกรนท์ กล่าวไว้ครั้งหนึ่งว่า ‘หากมีสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่จะนำสันติและความพอใจมาสู่ใจมนุษย์ และครอบครัว สิ่งนั้นคือการดำเนินชีวิตภายในรายได้ของเรา และหากมีสิ่งหนึ่งสิ่งใดที่บีบคั้น ทำให้ท้อแท้ และหมดกำลังใจ สิ่งนั้นคือการมีหนี้สินล้นพ้นตัวจนไม่สามารถชำระได้’ (*Gospel Standards*, sel. G. Homer Durham [1941], 111)

“กุญแจไขสู่การใช้ให้น้อยกว่าที่หาได้ก็ไม่มีอะไรมาก สิ่งนั้นเรียกว่าวินัย ไม่ว่าจะอยู่ในช่วงคืนหรือบั้นปลายชีวิต ในที่สุดเราทุกคนต้องเรียนรู้ที่จะมีวินัยในตนเอง ควบคุมความอยากและความปรารถนาทางเศรษฐกิจของตนเอง พรเป็นของเขาผู้เรียนรู้ที่จะใช้ให้น้อยกว่าที่หาได้ และเก็บเพื่อไว้ไวยามคับขัน” (see Conference Report, Oct. 1979, 119; or *Ensign*, Nov. 1979, 81)

ท่านอาจจะพูดถึงถ้อยแถลงของประธานกอร์ดอน บี. อิงค์ลี ประธานศาสนจักรคนที่ 15 ดังนี้

“เวลามาถึงแล้วที่จะทำบ้านของเราให้เป็นระเบียบ

“พวกเราหลายคนกำลังดำเนินชีวิตโดยใช้เงินทั้งหมดที่พวกเขาหาได้ ที่จริง บางคนก็ดำเนินชีวิตด้วยเงินที่ขอยืมมา...

“ข้าพเจ้ารู้สึกยุ่งยากใจเนื่องด้วยหนี้เงินผ่อนที่ถูกคามผู้คนในประเทศ ซึ่งรวมถึงสมาชิกของศาสนจักรด้วย...

“ข้าพเจ้าขอให้ท่านตรวจดูภาวะการเงินของท่าน ข้าพเจ้าขอให้ท่านมีขอบเขตในการใช้จ่ายของท่านจงมีวินัยในการใช้จ่ายเพื่อหลีกเลี่ยงหนี้สินเท่าที่จะเป็นไปได้ ชำระหนี้ให้เร็วที่สุดเท่าที่ท่านสามารถทำได้ และปลดตัวเองให้เป็นอิสระจากพันธนาการ” (*เลียมโฮนา* มกราคม 1999 หน้า 65, 66)

- หนี้เป็นพันธนาการในทางใด?
- การปฏิบัติใดช่วยให้ท่านหมดหนี้สินหรือไม่เป็นหนี้? ท่านทำอะไรไปแล้วบ้างเพื่อจะสามารถเก็บออมรายได้ไว้บางส่วน?

เรียนรู้ที่จะแยกแยะระหว่างความจำเป็นกับความต้องการ

ให้ผู้เข้าร่วมคนหนึ่งอ่านถ้อยแถลงของประธานแทนเนอร์ (หน้า 35 ใน *การแต่งงานและความสัมพันธ์ในครอบครัว แนวทางศึกษาของผู้เข้าร่วม*) ดังนี้

“การทำตามใจตัวเองมากเกินไปและการไม่จัดสรรเงินให้ดี จะทำให้สัมพันธภาพการแต่งงานตึงเครียด ปัญหาครอบครัวส่วนใหญ่ดูเหมือนจะมีต้นตอมาจากรากเหง้าทางเศรษฐกิจ—รายได้ไม่พอเลี้ยงดูครอบครัว หรือไม่ก็จัดสรรรายได้ไม่ถูกวิธี” (in Conference Report, Oct. 1979, 119–20; or *Ensign*, Nov. 1979, 81)

- เราทำอะไรได้บ้างเพื่อแยกแยะระหว่างความจำเป็นกับความต้องการ? ทำไมจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่สามีและภรรยาจะทำสิ่งนี้ร่วมกัน?

จัดสรรและดำเนินชีวิตภายในงบประมาณ

อธิบายว่า ไม่ว่าทรัพยากรของเขาจะเป็นอะไรก็ตาม คู่แต่งงานทุกคู่ควรทำงานร่วมกันเพื่อจัดสรรงบประมาณครอบครัว งบประมาณคือโครงร่างรายรับและรายจ่ายที่วางแผนไว้ในช่วงเวลาหนึ่ง อันจะ

ช่วยให้ครอบครัวมั่นใจว่ารายจ่ายของเขาไม่เกินรายได้ คู่แต่งงานควรพูดคุยกันเรื่องงบประมาณขณะพิจารณาถึงความจำเป็น ความต้องการ และเป้าหมายทางการเงิน ตัวอย่างเช่น หลังจากประเมินรายได้ของสองสัปดาห์ถัดไปแล้ว เขาจะช่วยกันพิจารณาว่าจะใช้เงินในแต่ละประเภทเท่าใด เช่น ส่วนสลิปและการบริจาคอื่นๆ ให้กับศาสนาจักร เงินออมค่าอาหาร เงินผ่อนหรือค่าเช่า ในช่วงสองสัปดาห์เขาจะบันทึกรายรับและรายจ่ายทั้งหมด ปรึกษากันก่อนจะซื้อของชิ้นใหญ่หรือทำบางสิ่งส่งผลต่องบประมาณที่ตั้งไว้ หลังจากสองสัปดาห์ผ่านไป เขาก็สามารถเปรียบเทียบรายรับและรายจ่ายจริงกับแผนที่วางไว้ตั้งแต่ต้นได้

เพื่อช่วยให้ผู้เข้าร่วมเข้าใจวิธีจัดสรรงบประมาณ ให้เขาเปิดดูงบประมาณตัวอย่างต่อไปนี้ หน้า 38 ในการแต่งงานและความสัมพันธ์ในครอบครัว แนวทางศึกษาของผู้เข้าร่วม

งบประมาณตั้งแต่ _____ ถึง _____		
	วันที่ _____	วันที่ _____
รายรับ	ตามแผน	ตามจริง
ค่าจ้างหรือเงินเดือนหลังหักภาษี		
รายรับอื่น		
รายรับสุทธิ		
รายจ่าย	ตามแผน	ตามจริง
ส่วนสลิป		
การบริจาคอื่น ๆ ให้กับศาสนาจักร		
เงินออมระยะยาว		
เงินออมในกรณีฉุกเฉิน		
ค่าอาหาร		
เงินผ่อนหรือค่าเช่า		
สาธารณูปโภค		
ค่าเดินทาง		
เงินชำระหนี้		
ประกันภัย		
ค่ารักษาพยาบาล		
เสื้อผ้า		
อื่น ๆ		
อื่น ๆ		
อื่น ๆ		
รายจ่ายสุทธิ		

ขอให้ผู้เข้าร่วมคนหนึ่งอ่านถ้อยแถลงของประธานแทนเนอร์ (หน้า 36 ใน *การแต่งงานและความสัมพันธ์ในครอบครัว แนวทางศึกษาของผู้เข้าร่วม*) ดังนี้

“ข้าพเจ้าสังเกตเห็นจากการสัมภาษณ์หลายคนตลอดหลายปีที่ผ่านมาว่า มีมากมายเหลือเกินที่ไม่ได้ทำงานประมาณที่ใช้การได้ และไม่ได้ฝึกตนเองให้มีวินัยในการดำรงชีวิตตามแผนที่วางไว้ หลายคนคิดว่างบประมาณทำให้เขาไม่มีเสรีภาพ ตรงกันข้าม ผู้ที่ประสบความสำเร็จเรียนรู้ว่างบประมาณทำให้เขามีเสรีภาพทางเศรษฐกิจอย่างแท้จริง” (in Conference Report, Oct. 1979, 121; or *Ensign*, Nov. 1979, 82)

จงข้อสัตย์เรื่องเงินในกิจการงานทั้งหมดของท่าน

ขอให้ผู้เข้าร่วมคนหนึ่งอ่านถ้อยแถลงของประธานแทนเนอร์ (หน้า 37 ใน *การแต่งงานและความสัมพันธ์ในครอบครัว แนวทางศึกษาของผู้เข้าร่วม*) ดังนี้

“แบบฉบับของความซื่อสัตย์ไม่เคยล้าสมัย ประยุกต์ใช้ได้กับทุกสิ่งที่เราทำ ในฐานะผู้นำและสมาชิกของศาสนจักร เราควรเป็นบุคคลตัวอย่างของความซื่อสัตย์” (in Conference Report, Oct. 1979, 121; or *Ensign*, Nov. 1979, 82)

- ทำไมความซื่อสัตย์จึงเป็นส่วนสำคัญของการติดต่อทางการเงินทั้งหมดของเรา? ทำไมความซื่อสัตย์ระหว่างคู่สมรสจึงเป็นสิ่งจำเป็นในการเงินของครอบครัว?

สรุป

เน้นว่าสามีภรรยาต้องช่วยกันจัดสรรเงินของเขา ขอให้ผู้เข้าร่วมพิจารณาว่าเขาทำตามหลักธรรมที่สนทนาไปแล้วในระหว่างบทเรียนได้ดีเพียงใด พร้อมทั้งวางแผนที่จะจัดสรรเงินให้ดีขึ้น

เป็นพยานถึงความจริงที่สนทนาไปแล้วระหว่างบทเรียนเมื่อพระวิญญาณกระตุ้นเตือน

พลิกดูหน้า 37-38 ใน *การแต่งงานและความสัมพันธ์ในครอบครัว แนวทางศึกษาของผู้เข้าร่วม* สนับสนุนให้ผู้เข้าร่วมทบทวนคำสอนและหลักธรรมในบทนี้ โดย (1) ทำตามข้อแนะนำใน “แนวคิดสำหรับการประยุกต์ใช้” อย่างน้อยหนึ่งข้อ และ (2) อ่านบทความ “ความมั่นคงท่ามกลางการเปลี่ยนแปลง” โดยประธานอื่น. เอลตัน แทนเนอร์ ซึ่งชี้ให้เห็นว่าคู่แต่งงานจะได้รับประโยชน์สูงสุดเมื่ออ่านและสนทนาบทความในแนวทางศึกษาด้วยกัน

เนื้อหาประกอบเพิ่มเติม

ทบทวนบทเรียนในภาค ก ของหลักสูตรการแต่งงานและความสัมพันธ์ในครอบครัว

บทเรียนนี้สรุปภาค ก ของหลักสูตรการแต่งงานและความสัมพันธ์ในครอบครัว ถ้าท่านกำลังสอนทั้งหลักสูตร อาจจะใช้แบบฝึกหัดต่อไปนี้

แจกกระดาษและดินสอหรือปากกาให้กับผู้เข้าร่วมแต่ละคน ขอให้เขาใช้เวลาสามนาทีเขียนรายการคำสอนและหลักธรรมที่จำได้จากแปดบทแรกของหลักสูตรนี้ พร้อมทั้งขีดเส้นใต้คำสอนและหลักธรรมที่มีความหมายต่อเขามากที่สุด สนับสนุนเขาให้เตรียมพูดบางเรื่องที่ขีดเส้นใต้ไว้ หากต้องการความช่วยเหลือ ให้ใช้ตารางสารบัญหน้า v-vii ในคู่มือเล่มนี้หรือสารະโดยสังเขปของหลักสูตรหน้า vii-viii ใน *การแต่งงานและความสัมพันธ์ในครอบครัว แนวทางศึกษาของผู้เข้าร่วม*

หลังจากสามนาที่ผ่านไป ให้ผู้เข้าร่วมแต่ละคนอ่านหนึ่งหัวข้อจากรายการที่เขาเขียนไว้และอธิบายว่าทำไมสิ่งนั้นจึงมีความหมายเป็นพิเศษ สรุปความเข้าใจของผู้เข้าร่วมไว้บนกระดาน และยอมรับว่าความเห็นของแต่ละคนสำคัญ จากนั้นก็พูดถึงความเข้าใจของตนเอง หากเวลาเอื้ออำนวยให้บทวนแบบฝึกหัดนี้อีกครั้ง

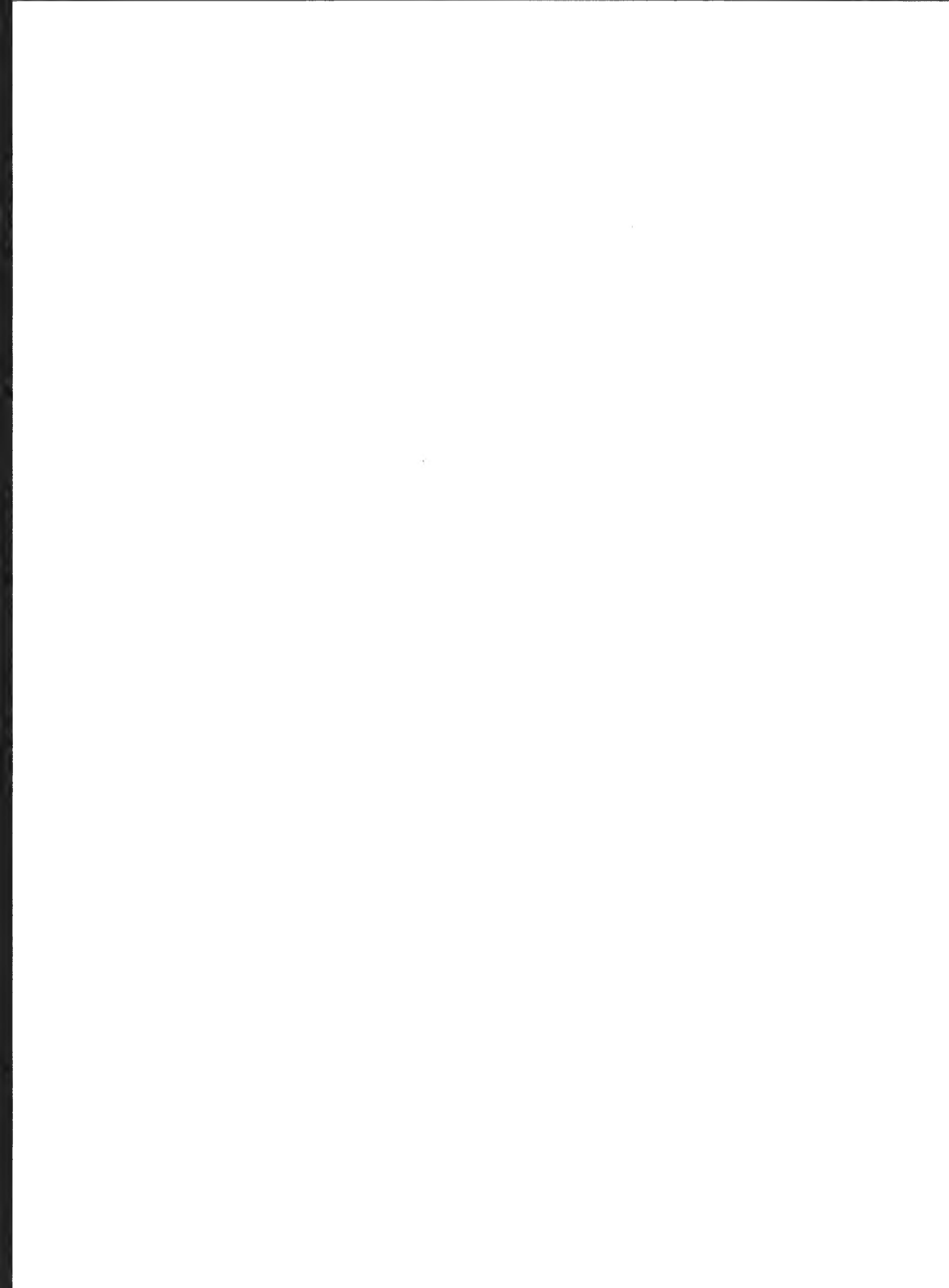
ขอบคุณผู้เข้าร่วมสำหรับการมีส่วนร่วมในภาคแรกของหลักสูตรนี้ อธิบายว่าภาคที่สองของหลักสูตรเป็นบทเรียนเกี่ยวกับวิธีที่บิดามารดาจะเสริมสร้างครอบครัวและพบความปีติยินดีในความรับผิดชอบของเขา เชื้อเชิญผู้เข้าร่วมทุกคนให้เรียนหลักสูตรนี้ต่อ

ภาค ข

ความรับผิดชอบของบิดามารดา
ในการเสริมสร้างครอบครัว

“บุตรทั้งหลายเป็นมรดก จากพระเจ้า”

บทที่
9

จุดประสงค์

เพื่อเตือนผู้เข้าร่วมว่าเมื่อบิดามารดาทางโลกต้อนรับลูกของพระบิดาบนสวรรค์เข้ามาในบ้าน ถือว่าเขามีความรับผิดชอบที่จะต้องรัก หนุนน้อม สอน และนำพาลูกสู่ชีวิตนิรันดร์

การเตรียม

1. ขณะเตรียมตัวสอน ให้หาวิธีที่จะทำตามหลักธรรมได้หัวข้อ “ความรับผิดชอบของท่านในฐานะครู” (หน้า ix-xi ในคู่มือเล่มนี้)
2. อ่านหัวข้อเรื่องตัวหนาซึ่งจะให้สาระ โดยสังเขปของคำสอนและหลักธรรมในบทเรียน เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการเตรียม ให้ใคร่ครวญวิธีที่จะช่วยให้ผู้เข้าร่วมประยุกต์ใช้คำสอนและหลักธรรมเหล่านี้ แสวงหาการนำทางของพระวิญญาณในการตัดสินใจว่าควรเน้นอะไรเพื่อสนองความต้องการของผู้เข้าร่วม
3. ขอล่วงหน้าให้เด็กปฐมวัยสองสามคนมาที่ชั้นเรียนในตอนเริ่มต้นบทเรียนและร้องเพลง “ฉันลูกพระผู้เป็นเจ้า” (หนังสือเพลงสำหรับเด็ก หน้า 2-3; เพลงสวด หน้า 149) หรือเตรียมร้องเพลงนี้กับผู้เข้าร่วม
4. เชิญล่วงหน้าให้ผู้เข้าร่วมหนึ่งหรือสองคนเตรียมพูดสั้น ๆ ถึงความปีติยินดีที่มีลูก ๆ เข้ามาในชีวิตของเขา แนะนำให้เล่าประสบการณ์ส่วนตัวเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการนำเสนอ แสวงหาการนำทางของพระวิญญาณเมื่อท่านตัดสินใจว่าควรขอให้ใครทำงานมอบหมายดังกล่าว

ข้อแนะนำในการ ดำเนินบทเรียน

พระบิดาบนสวรรค์ทรงมอบลูกทางวิญญาณของพระองค์ให้กับบิดามารดาทางโลก

ขอให้เด็กปฐมวัยที่ได้รับมอบหมายร้องเพลง “ฉันลูกพระผู้เป็นเจ้า” (ดู “การเตรียม” ข้อ 3) ให้เด็ก ๆ กลับชั้นเรียนปฐมวัยทันทีที่ร้องเพลงจบ ถ้าท่านไม่ได้ขอให้เด็กปฐมวัยมาที่ชั้นเรียน ให้เชิญผู้เข้าร่วมร้องเพลงนี้กับท่าน

- เพลงนี้สอนความจริงอะไร?
- เราเรียนรู้อะไรจากเพลงนี้เกี่ยวกับความรับผิดชอบของบิดามารดา? (อาจจะกล่าวถึงเนื้อร้องในสร้อยเพลง “พาดัน นำฉัน เดินเคียงข้างฉัน / ช่วยฉันให้พบทาง / สอนฉันทุกอย่างที่ต้องทำ / เพื่อพำนักกับพระอีก”)

ประธานกอร์ดอน บี. อิงค์ลีย์ ประธานศาสนจักรคนที่ 15 แนะนำว่า “อย่าลืมนึกว่าเด็กเล็ก ๆ เหล่านี้เป็นบุตรและธิดาของพระผู้เป็นเจ้า และท่านมีหน้าที่ต้องดูแลพวกเขา พระองค์ทรงเป็นบิดาของเขาก่อนที่ท่านจะเป็นบิดามารดา และพระองค์มิได้ทรงถอนสิทธิการเป็นบิดาของพระองค์หรือเลิกสนใจลูกเล็ก ๆ เหล่านี้ของพระองค์ จงรักเขา ดูแลเขา บิดาทั้งหลาย จงควบคุมอารมณ์เวลานี้ และตลอดไป มารดาทั้งหลาย จงควบคุมน้ำเสียง พูดให้เบาเสียง เลี้ยงดูลูกของท่านในความรัก

ในการฟุ่มฟักและการดักเตือนของพระเจ้า จงดูแลลูกเล็ก ๆ ของท่าน ดื่มน้ำรับเขาเข้ามาในบ้าน ท่าน ฟุ่มฟัก และรักเขาด้วยสุดใจของท่าน” (“Excerpts from Recent Addresses of President Gordon B. Hinckley,” *Ensign*, July 1997, 73)

เอ็ดเดอร์เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด แห่งโครัมอัครสาวกสิบสองสอนว่า “มนุษย์ทุกคนเป็นลูกทางวิญญูณของพระเจ้าและเป็นเจ้าและอยู่กับพระบิดาบนสวรรค์ก่อนมายังโลกนี้ พระองค์ทรงมอบลูกทางวิญญูณของพระองค์ให้กับบิดามารดาทางโลก ผู้ให้ร่างกายมตะแก่เขาด้วยความอัศจรรย์ของการเกิดทางกายภาพ พร้อมทั้งให้โอกาสและความรับผิดชอบอันศักดิ์สิทธิ์แก่บิดามารดาที่จะรัก ค้ำครอง สอน และเลี้ยงดูลูกในความสว่างและความจริงเพื่อว่าสักวันหนึ่ง โดยทางการชดใช้ และการฟื้นคืนพระชนม์ของพระเยซูคริสต์ ลูก ๆ จะกลับไปยังที่ประทับของพระบิดาของเราได้” (in Conference Report, Apr. 1991, 104; or *Ensign*, May 1991, 78)

- ความรู้และความเข้าใจดังกล่าวควรส่งผลต่อวิธีที่บิดามารดาปฏิบัติต่อลูก ๆ ของเขาอย่างไร?

อ่านคำแนะนำต่อไปนี้ที่อริการ โรเบิร์ต ดี. เฮลส์ ให้ไว้ขณะรับใช้เป็นที่อริการควบคุม “ในหลายกรณี บิดามารดาทางโลกเป็นตัวแทนของพระบิดาบนสวรรค์ในกระบวนการของการฟุ่มฟัก รัก ดูแล และ สอนลูก โดยปรกติแล้ว ลูกจะมองดูบิดามารดาเพื่อเรียนรู้คุณลักษณะของพระบิดาบนสวรรค์ หลังจากเขามีความรัก ความเคารพ และความเชื่อมั่นในบิดามารดาทางโลก เขามักจะพัฒนาความรู้สึกแบบเดียวกันนี้ต่อพระบิดาบนสวรรค์โดยไม่รู้ตัว” (in Conference Report, Oct. 1993, 10; or *Ensign*, Nov. 1993, 9)

ขอให้ผู้เข้าร่วมใคร่ครวญว่าเจตคติและการกระทำของบิดามารดาส่งผลต่อความรู้สึกที่ลูก ๆ มีต่อพระบิดาบนสวรรค์อย่างไร

บิดามารดาควรพยายามสนองความต้องการของลูกแต่ละคน

อธิบายว่าเด็กแต่ละคนมีความปรารถนา พรสวรรค์ และความต้องการของตนเอง เป็นสิ่งสำคัญที่ บิดามารดาจะพยายามเข้าใจความสามารถและความต้องการของลูกแต่ละคน

เด็กหลายคนแตกต่างจากบิดามารดาโดยสิ้นเชิง นิสัยใจคอของเขาอาจจะแตกต่าง เขาอาจจะมึนดูเด่นและจุดด้อยต่างออกไป ความแตกต่างเหล่านี้จะทำให้บิดามารดาลำบากใจเพราะพบว่าเป็นเรื่องยากที่จะนำทางและช่วยลูก ๆ ให้ผ่านประสบการณ์ที่ตัวเองไม่เคยประสบมาก่อน แต่บิดามารดาควรระลึกว่า พระบิดาบนสวรรค์ทรงมอบลูกที่พิเศษเหล่านี้ให้กับเขา และพระองค์จะทรงช่วยให้เขารู้ว่าจะนำทางลูก ๆ ไปสู่การทำให้ศักยภาพสวรรค์ของเขาหรือเธอบรรลุได้อย่างไร จิสเตอร์ มิเชลิน พี. แกรสตี อดีตประธานปฐมวัยสามัญ กล่าวว่า

“เราต้องหาให้พบความจริง ๆ แล้วลูกของเราเป็นคนอย่างไร เราต้องรู้ว่าเขาสนใจอะไร เขากำลังจะอะไร และเขาต้องทำอะไรหากอยากให้อะไรที่เขาฝันไว้เป็นจริง ส่วนใหญ่แล้ว ความฝันของเขาจะเป็นเรื่องดี เราจะต้องปล่อยให้ลูก ๆ เป็นตัวของตัวเอง อย่าคาดหวังให้เขาถอดแบบมาจากพ่อแม่ จงให้เขามีประสบการณ์หลากหลายเพื่อจะ ค้นพบ สิ่งที่เขาสนใจ จากนั้น จงส่งเสริมความสนใจและพรสวรรค์ของเขาแม้ว่าจะไม่เหมือนของท่าน” (“Teaching Our Children,” *Ensign*, Apr. 1994, 62)

- ทำไมจึงเป็นสิ่งสำคัญที่บิดามารดาจะเข้าใจคุณลักษณะเฉพาะตัวและความต้องการของลูก ๆ แต่ละคน?

- จะเกิดผลเสียอะไรบ้างหากบิดามารดาบังคับลูกให้ทำกิจกรรมหรือมีประสบการณ์ที่ไม่สอดคล้องกับพรสวรรค์และความสนใจส่วนตัวของลูก?
- บิดามารดาทำอะไรได้บ้างเพื่อส่งเสริมพรสวรรค์และความสามารถของลูกแต่ละคน?

เพื่อช่วยให้ผู้เข้าร่วมประยุกต์ใช้หลักการนี้ ขอให้เขาเขียนรายการต่าง ๆ ที่ลูกในครอบครัวเดียวกันอาจจะแตกต่างกันและแตกต่างจากบิดามารดาของเขา ในการทำเช่นนี้ ผู้เข้าร่วมอาจจะพูดถึงประสบการณ์ของตนเองในฐานะบิดามารดาหรือประสบการณ์ที่เขามีกับบิดามารดาของตนเองและพี่น้องที่ท้องเดียวกัน เขียนแนวคิดของเขาไว้บนกระดาน แล้วสนทนาถึงพรสวรรค์หรือคุณลักษณะเฉพาะอย่างในรายการ กล่าวถึงพรสวรรค์และคุณลักษณะเฉพาะอย่างโดยถามคำถามดังนี้

- บิดามารดาทำอะไรได้บ้างเพื่อส่งเสริมลูกให้พัฒนาพรสวรรค์นี้ต่อไป?
- ถ้าลูกคนหนึ่งมีคุณลักษณะนี้ บิดามารดาทำอะไรเพื่อสอนเขาให้มีความรักและความเมตตา กรุณา?
- ลูกที่มีพรสวรรค์นี้จะช่วยการสร้างสรรค์ในครอบครัวได้อย่างไร?

ชี้ให้เห็นว่าบิดามารดาที่เข้าใจความสามารถและคุณลักษณะเฉพาะตัวของลูกแต่ละคนจะสามารถสร้างวินัยให้กับลูกได้ดีขึ้น ขอให้ผู้เข้าร่วมคนหนึ่งอ่านคำแนะนำต่อไปในที่อิเล็กทรอนิกส์ อี. เฟาสท์ ให้ไว้ขณะรับใช้ใน โควรัมอัครสาวกสิบสอง (หน้า 60 ใน *การแต่งงานและความสัมพันธ์ในครอบครัว แนวทางการศึกษาของผู้เข้าร่วม*)

“การทำทายที่ยากที่สุดประการหนึ่งของบิดามารดา คือ การสร้างวินัยอย่างเหมาะสมให้กับลูก การเลี้ยงดูลูกเป็นเรื่องเฉพาะตัว เด็กทุกคนแตกต่างกันและมีความพิเศษอยู่ในตัว สิ่งที่ใช้ได้ผลกับคนหนึ่งอาจจะใช้ไม่ได้ผลกับอีกคนหนึ่ง ข้าพเจ้าทราบว่ามีใครรู้ว่าวินัยแบบใดเคยขาดเกินไปหรือแบบใดหย่อนยานเกินไป นอกจากบิดามารดาของเด็กคนนั้นซึ่งรักเขามากที่สุด นี่เป็นเรื่องของการสังเกตเห็นที่เปี่ยมด้วยการสวดอ้อนวอนของบิดามารดา แน่แน่นอนว่า หลักธรรมที่ครอบคลุมและสนับสนุน คือ วินัยของเด็กต้องได้รับการผลักดันจากความรักมากกว่าการลงโทษ” (in Conference Report, Oct. 1990, 41; or *Ensign*, Nov. 1990, 34)

- ประสบการณ์ใดช่วยให้ท่านเข้าใจว่าต้องสร้างวินัยตามความต้องการและกรณีแวดล้อมของเด็กแต่ละคน?

ลูกต้องมีสัมพันธภาพที่เปี่ยมด้วยความรักกับบิดามารดา

ชี้ให้เห็นว่าสิ่งสำคัญที่สุดอย่างหนึ่งที่บิดามารดาทำได้ คือ สร้างบรรยากาศแห่งความรัก มิตรภาพ และความสุขในบ้านของเขา พูดถึงถ้อยแถลงต่อไปนี้

ขณะรับใช้ใน โควรัมอัครสาวกสิบสอง เอ็ดเวิร์ดออร์ดอน บี. อิงค์ลีย์ กล่าวว่า “เด็กที่รู้สึกถึงความรักของบิดามารดาช่างเป็นเด็กที่โชคดี และเป็นพรกับเขาเหลือเกิน ความอบอุ่นและความรักเช่นนั้นจะก่อให้เกิดผลอันหอมหวานในเวลาต่อมา” (in Conference Report, Oct. 1978, 25; or *Ensign*, Nov. 1978, 18)

เอ็ดเวิร์ดมาร์ติน เค. เจนเซ่น แห่งสาวกเจ็ดสิบ กล่าวว่า “มิตรภาพที่เราต้องการมักจะได้รับการสนองตอบอย่างดีที่สุดในบ้านของเรา เช่นเดียวกับสิ่งที่มีคุณค่าอื่น ๆ ในชีวิต ถ้าลูก ๆ รู้สึกถึงมิตรภาพในครอบครัว ในกันและกัน และกับบิดามารดา พวกเขาจะไม่ดิ้นรนแสวงหาการยอมรับจากภายนอกครอบครัว” (*เลียวโฮนา* กรกฎาคม 1999 หน้า 89)

- ท่านทำอะไรในวัยเด็กได้บ้างที่ช่วยให้ท่านรู้สึกว่าคุณเองเป็นที่รัก? ความรู้สึกเหล่านี้ของความรักมีอิทธิพลต่อท่านในทางใดตลอดชีวิต?

- บิดามารดาทำอะไรได้บ้างในบ้านของเขาที่จะช่วยให้ลูก ๆ รู้ว่าเขารักลูก?

ซึ่งให้เห็นว่าขณะที่บิดามารดาพยายามสร้างสัมพันธ์ภาพที่เปี่ยมด้วยความรักกับลูก ๆ การสื่อสารที่ดีเป็นสิ่งสำคัญ เอ็ดเดอร์เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด แนะนำว่า “ไม่มีสิ่งใดสำคัญต่อความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัวมากไปกว่าการสื่อสารที่จริงใจและเปิดเผย นี่เป็นจริงอย่างยิ่งกับบิดามารดาที่พยายามสอนหลักธรรมและมาตรฐานพระกิตติคุณแก่ลูก ๆ ความสามารถที่จะให้คำปรึกษาแก่เยาวชน และการฟังข้อกังวลของพวกเขาอย่างตั้งใจ ซึ่งสำคัญยิ่งกว่ามาก เป็นรากฐานซึ่งความสัมพันธ์ที่ประสบความสำเร็จสร้างอยู่บนนั้น บ่อยครั้ง สิ่งที่เราเห็นในดวงตาและสิ่งที่เรารู้สึกในใจจะสื่อสารได้มากกว่าสิ่งที่เราได้ยินหรือพูด” (เลียวโซนา กรกฎาคม 1999 หน้า 124)

- บิดามารดาทำอะไรได้บ้างเพื่อจะสื่อสารกับลูกได้เป็นอย่างดี? (คำตอบอาจรวมถึงรายการต่อไปนี้)

ก. เป็นผู้ฟังที่ทรหด เมื่อจำเป็น ให้กล่าวย่ำสิ่งที่ท่านเข้าใจจากสิ่งที่ลูกพูด ซึ่งจะแสดงให้เห็นว่าท่านฟังเขาจริง ๆ และจะช่วยให้ท่านแน่ใจว่าท่านเข้าใจ

ข. ใช้เวลาพูดคุยและฟังลูกแม้ว่าเขาจะยังเล็กมาก—แม้ก่อนที่เขาจะเดินได้

ค. ใส่ใจแนวคิดของเขา

ง. ทำให้เกิดการสนทนาระหว่างรับประทานอาหาร

จ. ใช้เวลาพูดคุยกับเขาสองต่อสอง

เพื่อเน้นว่าบิดามารดาควรใช้เวลาอยู่กับลูกแต่ละคนเพียงลำพัง ให้พูดถึงคำแนะนำของเอ็ดเดอร์โรเบิร์ต ดี. เฮลส์ แห่ง โคเวิร์มอัครสาวกสิบสอง ดังนี้ “ใช้เวลาส่วนตัวกับลูก ๆ ให้เขาเลือกกิจกรรมและหัวข้อในการสนทนา ขจัดสิ่งที่ทำให้ไขว้เขวออกไป” (เลียวโซนา กรกฎาคม 1999 หน้า 43–44)

สำหรับแนวคิดเพิ่มเติมเกี่ยวกับหลักการของการสื่อสารที่ดี ดู หน้า 24–28 ในบทที่ 5

การทารุณกรรมเด็กทำให้พระผู้เป็นเจ้าขุ่นเคือง

อ่านมัทธิว 18:6 กับผู้เข้าร่วม อธิบายว่าบิดามารดาต้องไม่ทารุณลูกไม่ว่ากรณีใดก็ตาม

- การทารุณกรรมเด็กมีหลายรูปแบบได้แก่อะไรบ้าง? (อาจเขียนคำตอบของผู้เข้าร่วมไว้บนกระดานคำตอบอาจรวมถึงรายการต่อไปนี้)

ก. ความโกรธที่รุนแรง

ข. การพูดด้วยเสียงดัง

ค. การข่มขู่

ง. การทำร้ายร่างกาย

จ. ความสัมพันธ์ทางเพศหรือการสัมผัสที่ไม่เหมาะสมอื่น ๆ

ฉ. ความคิดเห็นเชิงดูหมิ่น

ช. การไม่แสดงความรัก

ซ. เปิดรับภาพยนตร์ ตลก ภาษา นิตยสาร หรืออินเทอร์เน็ตที่ไม่เหมาะสม

ณ. การเปิดโปงเรื่องต่าง ๆ

ญ. ปล่อยปละละเลย รวมถึงขาดการดูแลสุขภาพ ดูแลไม่ดีพอ หรือขาดระเบียบวินัย

- การกระทำเหล่านี้ทำร้ายเด็กในทางใด?

หลังจากสนทนาคำถามนี้ อธิบายว่า บางครั้งผู้ใหญ่ที่ได้รับการปฏิบัติแบบผิด ๆ ในวัยเด็กจะปฏิบัติต่อลูกในทางลบด้วย โดยไม่คำนึงว่าพฤติกรรมนั้น ๆ เป็นอันตรายแค่ไหน บางครั้งเขาอาจจะรู้สึกที่ไม่สามารถเปลี่ยนพฤติกรรมด้วยตนเองได้ เน้นว่าผู้ที่ชอบทำทารุณกรรมจะเปลี่ยนพฤติกรรมของตนได้เมื่อเขาแสวงหาความช่วยเหลือและการนำทางจากพระเจ้าด้วยความถ่อมใจ

ผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือเพื่อจะเข้าใจและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทารุณกรรมของเขาอาจจะหันไปหาอัครทูต ท่านจะสามารถให้คำแนะนำเขาได้ หรืออัครทูตอาจจะแนะนำให้ไปพบที่ปรึกษาใน LDS Family Services หรือแหล่งช่วยชุมชนที่ให้ความช่วยเหลือสอดคล้องกับมาตรฐานของศาสนจักร อ่าน คำสอนและพันธสัญญา 121:41–44 กับผู้เข้าร่วม

- ข้อความนี้เกี่ยวข้องกับในทางใดกับวิธีที่บิดามารดาสร้างวินัยให้กับลูก ๆ?

ขณะรับใช้ในฐานะที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุด ประธานกอร์ดอน บี. อิงค์ลีส์ สอนว่า

“เด็ก ๆ ไม่จำเป็นต้องถูกตี พวกเขาต้องการความรักและกำลังใจ พวกเขาต้องการบิดาที่พวกเขาสามารถมองดูด้วยความรักมากกว่าด้วยความกลัว เหนือสิ่งอื่นใด พวกเขาต้องการการเป็นตัวอย่าง...”

“คำวิงวอนของข้าพเจ้า...เป็นคำวิงวอนให้ท่านช่วยลูก ๆ ให้รอด เด็กหลายต่อหลายคนมีชีวิตด้วยความเจ็บปวดและความกลัว ในความว้าเหว่และสิ้นหวัง เด็ก ๆ ต้องการความสว่าง พวกเขาต้องการความสุข พวกเขาต้องการความรักและการดูแลเอาใจใส่ พวกเขาต้องการความเมตตา ความสดชื่น และความรักใคร่ ทุกบ้าน ไม่ว่าจะเป็หลังใหญ่หรือเล็ก สามารถจัดเตรียมสภาพแวดล้อมของความรักได้อันจะเป็นสภาพแวดล้อมแห่งความรอด” (เล็ย โสนา กุมภภาพันธุ์ 1995 หน้า 49, 50)

ประธานบริคัม ยัง ประธานศาสนจักรคนที่สอง สอนว่า

“อบรมลูก ๆ ให้รักและเกรงกลัวพระเจ้า ศึกษาอุปนิสัยใจคอตลอดจนอารมณ์ของพวกเขา ปฏิบัติต่อพวกเขาตามนั้น อย่าลืมห่วงและลงโทษพวกเขาเมื่อท่านกำลังโกรธ สอนเขาให้รักท่านแทนที่จะกลัวท่าน” (คำสอนของประธานศาสนจักร: บริคัม ยัง หน้า 195)

ดูนำความปิติยินดียิ่งมาสู่ชีวิตของบิดามารดา

ชี้ให้เห็นว่า เป็นสิ่งสำคัญที่บิดามารดาจะจดจำความรับผิดชอบที่ศักดิ์สิทธิ์และจริงจังของตนเอง แต่เป็นสิ่งสำคัญด้วยที่เขาจะใคร่ครวญถึงความปิติยินดีที่ลูก ๆ นำมาสู่ชีวิตของเขา ขณะรับใช้ในโครัมมิอัครสาวกสิบสอง เอ็ลเดอร์เจมส์ อี. เฟาสท์ กล่าวว่า “ถึงแม้จะมีการทำทนายเพียงไม่กี่อย่างของมนุษย์ที่ยิ่งใหญ่กว่าการทำทนายของการเป็นบิดามารดาที่ดี แต่มีบางอย่างเท่านั้นที่สามารถให้ความปิติยินดีที่ใหญ่หลวงกว่าได้” (in Conference Report, Oct. 1990, 40; or *Ensign*, Nov. 1990, 32; ดู หน้า 58 ใน การแต่งงานและความสัมพันธ์ในครอบครัว แนวทางศึกษาของผู้เข้าร่วม ด้วย)

ขอให้ผู้เข้าร่วมที่ได้รับมอบหมายพูดสั้น ๆ เกี่ยวกับความปิติยินดีที่ลูก ๆ นำมาสู่ชีวิตของเขา (ดู “การเตรียม” ข้อ 4) หากเวลาเอื้ออำนวย อาจจะบอกเล่าความรู้สึกของตัวเองเกี่ยวกับความปิติยินดีที่ลูก ๆ นำมาสู่ชีวิตของท่าน

สรุป

เห็นว่า ลูกเป็นของประทานจากพระบิดาบนสวรรค์ ดังที่นักเขียนสคูติกกล่าวว่า “บุตรทั้งหลายเป็นมรดกจากพระเจ้า” (สคูตี 127:3) เมื่อบิดามารดาทางโลกต้อนรับลูกของพระบิดาบนสวรรค์เข้ามาในบ้านของเขา ถือว่าเขามีความรับผิดชอบที่จะต้องรัก ทะนุถนอม สอน และนำพาลูกสู่ชีวิตนิรันดร์ พลิกดูหน้า 41–46 ใน *การแต่งงานและความสัมพันธ์ในครอบครัว แนวทางศึกษาของผู้เข้าร่วม* สนับสนุนให้ผู้เข้าร่วมทบทวนคำสอนและหลักธรรมในบทนี้โดย (1) ทำตามข้อแนะนำใน “แนวคิดสำหรับการประยุกต์ใช้” อย่างน้อยหนึ่งข้อ และ (2) อ่านบทความ “เด็ก ๆ ที่ล้ำค่า ของประทานจากพระเจ้า” โดยประธาน โรมัส เอส. มอนสัน ซึ่งชี้ให้เห็นว่าคุณแต่งงานจะได้รับประโยชน์สูงสุดเมื่ออ่านและสนทนาบทความในแนวทางศึกษาดังกล่าว

ขอให้ผู้เข้าร่วมนำแนวทางศึกษามาด้วยในบทเรียนครั้งต่อไป

เนื้อหาประกอบ เพิ่มเติม

ถ้อยแถลงที่พูดถึงความต้องการของผู้ที่ไม่ได้อยู่ในสภาพครอบครัวปกติ

เพื่อพูดถึงสภาพการณ์ของผู้เข้าร่วมที่ไม่ได้อยู่ในสภาพครอบครัวปกติ อ่านถ้อยแถลงต่อไปนี้หนึ่งบทความหรือมากกว่านั้น

เอ็ดเดอร์บอยด์ เค. แพคเกอร์ แห่งโครัมอัครสาวกสิบสอง อธิบายว่า “คนใดก็ตามที่ไม่ได้รับพรของการแต่งงานและการเป็นบิดามารดาตามธรรมชาติหรือสภาพการณ์ หรือผู้ที่ต้องเลี้ยงดูและทำมาหาเลี้ยงลูกเพียงลำพัง จะได้รับพรทุกประการในนิรันดร์—หากเขารักษาพระบัญญัติ ดังที่ประธานลอเรนโซ สโนว์ [ประธานศาสนจักรคนที่ 5] สัญญาว่า ‘สิ่งนั้นแน่นอนและเชื่อถือได้’” (in Conference Report, Oct. 1993, 30; or *Ensign*, Nov. 1993, 23)

ประธานฮาโรลด์ บี. ลี ประธานศาสนจักรคนที่ 11 กล่าวว่า “[สตรี] ที่ไม่ได้รับพรของการเป็นภรรยาหรือมารดาในชีวิตนี้—ผู้ที่กล่าวในใจตนว่า หากฉันทำได้ ฉันจะทำ หรือฉันจะให้หากฉันมี แต่ฉันให้ไม่ได้เพราะฉันไม่มี—พระเจ้าจะประทานพรท่านราวกับว่าท่านได้ทำไปแล้ว และโลกหน้าจะชดเชยให้กับผู้ที่ปรารถนาสิ่งชอบธรรมในใจซึ่งเป็นสิ่งที่เขาไม่สามารถทำได้เพราะไม่ใช่ความผิดของเขา” (“Maintain Your Place As a Woman,” *Ensign*, Feb. 1972, 56)

เอ็ดเดอร์จัน อาร์. คูก แห่งสาวกเจ็ดสิบ อธิบายว่า “บางครั้งครอบครัวมีบิดาหรือมารดาเพียงคนเดียวเนื่องจากความตายหรือการหย่าร้าง บางครั้งไม่มีบิดาก็มารดาเป็นสมาชิกของศาสนจักร บางครั้งคนหนึ่งแข็งแกร่งน้อยกว่าอีกคนหนึ่ง ไม่ว่าจะอย่างไรก็ตาม บิดาหรือมารดาตัวคนเดียวที่มีจุดมุ่งหมายทางวิญญาณก็สามารถประสบความสำเร็จในการเลี้ยงดูครอบครัวเพื่อพระเจ้าได้ ชายและหญิงที่ดีที่สุดบางคนก็เข้าพำนักจากครอบครัวเช่นนั้น ขอพระเจ้าประทานพรแก่มารดาและบิดาที่ดีเหล่านั้นตลอดไป ผู้ที่คิดว่าเขาต้องทำ ‘ด้วยตัวเอง’ เพื่อเลี้ยงดูลูก ๆ ภายใต้การนำทางของพระเจ้า” (*Raising Up a Family to the Lord* [1993], xv)

บทบาทอันศักดิ์สิทธิ์ ของบิดาและมารดา

บทที่
10

ตอน 1: บทบาทของบิดา

จุดประสงค์ เพื่อช่วยให้ผู้เข้าร่วมเข้าใจว่าบิดาจะบรรลุมอบบทบาทอันศักดิ์สิทธิ์ของเขาได้อย่างไร อีกทั้งบิดาและมารดาจะช่วยกันในฐานะหุ้นส่วนที่เท่ากันได้อย่างไร

การเตรียม

1. คิดหาวิธีที่ท่านจะประยุกต์ใช้หลักธรรมได้หัวข้อ “ความรับผิดชอบของท่านในฐานะครู” (หน้า ix-xi ในคู่มือเล่มนี้)
2. ไตร่ตรองคำสอนและหลักธรรมที่สรุปไว้ในหัวข้อเรื่องตัวหนาของบทเรียน คิดหาวิธีที่จะสอนคำสอนและหลักธรรมเหล่านี้ตลอดสัปดาห์ แสวงหาการนำทางของพระวิญญาณในการตัดสินใจว่าท่านควรเน้นอะไรเพื่อสนองความต้องการของผู้เข้าร่วม
3. ขอให้ผู้เข้าร่วมนำหนังสือ *การแต่งงานและความสัมพันธ์ในครอบครัว แนวทางศึกษาของผู้เข้าร่วม* มาชั้นเรียนด้วย

ข้อแนะนำในการ ดำเนินบทเรียน

บิดามารดาควรทำงานร่วมกันเพื่อจัดเตรียมโล่แห่งศรัทธาให้ลูกแต่ละคน

เขียนคำว่า *โล่แห่งศรัทธา* บนกระดาน อ่านคำสอนและพันธสัญญา 27:15, 17 กับผู้เข้าร่วม

- ศรัทธาเปรียบเหมือนโล่ในลักษณะใด?

อ่านถ้อยแถลงต่อไปนี้อย่างระมัดระวัง เค. แพคเกอร์ รักษาการประธานโคออร์ดิเนตอร์สาวกสิบสอง ขอให้ผู้เข้าร่วมตั้งใจฟังเพื่อดูว่าทำไมลูกจึงต้องได้รับ “โล่แห่งศรัทธา” ที่บ้าน

“แผนของพระบิดาต้องการให้เราทำโล่แห่งศรัทธาให้มีขนาดพอเหมาะกับคนในครอบครัว เช่นเดียวกับการให้กำเนิดชีวิต จะไม่มีคนสองคนที่เหมือนกันอย่างแท้จริง โล่แต่ละอันจะต้องทำด้วยมือตามลักษณะของแต่ละบุคคล

“พระบิดาทรงวางแผนไว้ให้ชายและหญิง สามีและภรรยา ทำงานร่วมกัน จงสวม โล่แห่งศรัทธาให้ลูกแต่ละคน โดยติดให้แน่น เพื่อจะไม่หลุดออกและเพื่อที่ลูกออกไปจะไม่สามารถผ่านทะลุได้

“มันจำเป็นต้องใช้ความเข้มแข็งที่มั่นคงของผู้เป็นพ่อ เพื่อที่จะดีโล่ให้เป็นโล่นั้น และต้องใช้มือที่อ่อนโยนของผู้เป็นแม่ที่จะขัดโล่นั้น และทำให้มันมีความพอเหมาะพอดีที่จะสวมใส่ บางครั้งอาจมีแต่ผู้เป็นพ่อหรือผู้เป็นแม่เพียงฝ่ายเดียวที่ต้องทำตามลำพัง มันยาก แต่สามารถทำได้

“ในศาสนาจักร เราสามารถสอนเกี่ยวกับวัสดุที่ต้องมีเพื่อใช้ในการทำโล่แห่งศรัทธา อันได้แก่ ความเคารวะ ความกล้าหาญ ความบริสุทธิ์ การกลับใจ การให้อภัย ความเมตตาสงสาร ในศาสนาจักรเราสามารถเรียนรู้วิธีที่จะนำสิ่งทั้งหมดนี้มาประกอบกันเข้าและทำให้มันพอดี แต่ในการทำโล่แห่งศรัทธาจริง ๆ และในการที่จะต้องสวมใส่โล่แห่งศรัทธานี้ เป็นหน้าที่ของคนในครอบครัวทั้งหมด ไม่เช่นนั้น โล่อาจหลวมและหลุดออกมาได้เมื่อมีสถานการณ์วิกฤตเกิดขึ้น” (*เลียว โสนา* สิงหาคม 1995 หน้า 7)

- ถ้อยแถลงนี้สอนอะไรเกี่ยวกับบทบาทของบิดาและมารดา?

ขอให้ผู้เข้าร่วมพลิกดู “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก” หน้า iv ใน *การแต่งงานและความสัมพันธ์ในครอบครัว แนวทางศึกษาของผู้เข้าร่วม* (ดู หน้า viii ในคู่มือเล่มนี้) อ่านหลักธรรมต่อไปนี้จากย่อหน้าที่เจ็ดของถ้อยแถลง

“โดยแผนของพระเจ้า บิดาเป็นผู้นำครอบครัวด้วยความรัก ด้วยความชอบธรรม และรับผิดชอบที่จะจัดหาสิ่งจำเป็นต่าง ๆ ของชีวิต และคุ้มครองครอบครัว มารดารับผิดชอบเบื้องต้นในการเลี้ยงดูลูก ๆ ในความรับผิดชอบอันศักดิ์สิทธิ์เหล่านี้ บิดาและมารดาจำต้องช่วยเหลือกันในฐานะเป็นส่วนเท่า ๆ กัน ความพิการ ความตาย หรือสภาพแวดล้อมอื่น ๆ อาจทำให้แต่ละบุคคลจำเป็นต้องปรับตัว”

อธิบายว่าบทนี้และบทที่ 11 เป็นเรื่องของบทบาทอันศักดิ์สิทธิ์ของบิดาและมารดา ถึงแม้บทหนึ่งจะเน้นบทบาทของบิดาและอีกบทหนึ่งเน้นบทบาทของมารดา แต่ทั้งสองบทประยุกต์ใช้ได้กับทั้งบิดาและมารดา ผู้ “จำต้องช่วยเหลือกันในฐานะเป็นส่วนเท่า ๆ กัน” อีกทั้งเป็นประโยชน์สำหรับบิดามารดาตัวคนเดียวที่ทำงานสุดความสามารถ ด้วยความช่วยเหลือของพระเจ้า เพื่อให้ทั้งสองบทบาทบรรลุผลสำเร็จ

บิดาต้องนำครอบครัวด้วยความรักและความชอบธรรม

อ้างข้อความต่อไปนี้ในถ้อยแถลงเรื่องครอบครัว “โดยแผนของพระเจ้า บิดาเป็นผู้นำครอบครัวด้วยความรัก ด้วยความชอบธรรม” อธิบายว่า คำว่า *เป็นผู้นำ* หมายถึง นำพา นำทาง และรับผิดชอบความผาสุกของครอบครัว

เน้นว่าเมื่อชายปฏิบัติหน้าที่รับผิดชอบของเขาในฐานะผู้นำครอบครัวให้บรรลุผลสำเร็จ ถือว่าเขาทำงานในการเป็นส่วนร่วมกับภรรยา ประธานฮาเวิร์ด ดับเบิลยู. ฮันเตอร์ ประธานศาสนาจักรคนที่ 14 แนะนำว่า “ชายผู้ดำรงฐานะปุโรหิตยอมรับภรรยาในฐานะหุ้นส่วนในการเป็นผู้นำของบ้านและครอบครัว โดยการมีความเข้าใจอย่างสมบูรณ์และการมีส่วนร่วมอย่างเต็มที่ในการตัดสินใจทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้นด้วย... โดยการแต่งตั้งจากสวรรค์ ความรับผิดชอบที่จะปกครองในบ้านขึ้นอยู่กับผู้ดำรงฐานะปุโรหิต (ดู โมเสส 4:22) พระเจ้าทรงประสงค์ให้ภรรยาเป็นคูชีวิตของชาย (ดู หมายถึงเท่าเทียมกัน) นั่นคือ เขาทั้งสองจะเป็นคู่เท่าเทียมกันและจำเป็นในการเป็นส่วนที่สมบูรณ์ การปกครองในความชอบธรรมจำเป็นต้องแบ่งความรับผิดชอบกันระหว่างสามีและภรรยา ร่วมกันประกอบกิจธุระของครอบครัวทั้งหมดด้วยความรู้และความร่วมมือ ชายที่กระทำการใด ๆ โดยไม่คำนึงถึงความรู้สึกและข้อเสนอแนะของภรรยาในการปกครองครอบครัว ได้ปฏิบัติการณ์ครอบครัวอันไม่ชอบธรรม” (*เลียวโฮนา กุมภภาพันท์* 1995 หน้า 45)

ประธานสเปนเซอร์ ดับเบิลยู. คิมบัลล์ ประธานศาสนาจักรคนที่ 12 สอนว่าบิดา “ต้องปกครองดังที่พระเยซูคริสต์ทรงปกครองศาสนาจักรนี้—ด้วยความรัก การรับใช้ ความสุภาพอ่อนโยน และตัวอย่าง” (in Conference Report, Apr. 1976, 68; or *Ensign*, May 1976, 45)

- ทำไมจึงเป็นสิ่งสำคัญที่บิดาจะเป็นผู้นำครอบครัวด้วยความรักและความชอบธรรม?

ขณะรับใช้ในฐานะที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุด ประธานกอร์ดอน บี. ینگส์ลีย์ ประกาศต่อบิดาว่า “ความรับผิดชอบเบื้องต้นที่เลี้ยงไม่ได้ของท่านคือ เป็นหัวหน้าครอบครัว โดยต้องไม่มีระบบเผด็จการหรือการครอบครองที่ไม่ชอบธรรมติดมาด้วย แต่สิ่งที่มาพร้อมกับหน้าที่นี้คือ คำสั่งให้บิดาจัดหาให้ตามความต้องการของครอบครัว ความต้องการเหล่านั้นเป็นมากกว่าอาหาร

เสื้อผ้า และที่ปักอาศัย ความต้องการเหล่านั้นรวมถึงการขึ้นที่ขอบธรรม และการสอน โดยตัวอย่างเช่นเดียวกับการสั่งสอน ถึงหลักธรรมเบื้องต้นของความซื่อสัตย์ ความซื่อตรง การรับใช้ การเคารพสิทธิของผู้อื่น และความเข้าใจที่ว่าเราต้องรับผิดชอบต่อสิ่งที่เราทำในชีวิตนี้ ไม่เพียงต่อกันเท่านั้น แต่ต่อพระเจ้าเป็นเจ้าแห่งสวรรค์ ผู้ทรงเป็นพระบิดานิรันดร์ของเราด้วย” (in Conference Report, Oct. 1993, 78-79; or *Ensign*, Nov. 1993, 60)

ประธานฮาเวิร์ด คัมเบิลยู. ฮันเตอร์ กล่าวว่า “พี่น้องชาย เราขอให้ท่านจำไว้ว่า ฐานะปุโรหิตเป็นอำนาจที่ขอบธรรมเท่านั้น ท่านจะได้รับความเคารพและความเชื่อมั่นจากลูก ๆ โดยทางสัมพันธภาพแห่งความรักที่ท่านมีต่อพวกเขา” (เลียมโฮนา กุมภัพันธ์ 1995 หน้า 45)

เพื่อช่วยให้ผู้เข้าร่วมเข้าใจถึงสิ่งที่บิดาต้องทำในการเป็นผู้นำทางวิญญาณของลูก ๆ ให้เขาเปิดไปที่หน้า 50–51 ใน *การแต่งงานและความสัมพันธ์ในครอบครัว แนวทางศึกษาของผู้เข้าร่วม* อ่านและสนทนากับผู้เข้าร่วมถึงถ้อยแถลงของประธานเอสราแทฟท์เป็นต้น ประธานศาสนจักรคนที่ 13 ดังนี้ “ด้วยความรักที่ข้าพเจ้ามีต่อบิดาในอิสราเอล ข้าพเจ้าใคร่ขอแนะนำวิธีที่บิดาจะให้การเป็นผู้นำทางวิญญาณแก่ลูก ๆ ดังนี้

“1. ให้พรของบิดาแก่ลูกของท่าน ให้บัพติศมาและยืนยันลูกของท่าน วางมือแต่งตั้งลูกชายสู่ฐานะปุโรหิต สิ่งเหล่านี้จะกลายเป็นเหตุการณ์สำคัญทางวิญญาณในชีวิตของลูก ๆ

“2. นำการสวดอ้อนวอนเป็นครอบครัว การอ่านพระคัมภีร์ประจำวัน และการสังสรรค์ในครอบครัว ประจำสัปดาห์ด้วยตัวเอง การมีส่วนร่วมของท่านจะแสดงให้เห็นว่าจริง ๆ แล้วกิจกรรมเหล่านี้สำคัญเพียงใด

“3. เข้าร่วมการประชุมของศาสนจักรด้วยกันเป็นครอบครัวทุกครั้งที่เป็นไปได้ การนมัสการเป็นครอบครัวภายใต้การนำของท่านสำคัญยิ่งต่อความผาสุกทางวิญญาณของลูก ๆ

“4. ไปกิจกรรมพ่อ-ลูกสาว และ พ่อ-ลูกชาย กับลูก ๆ ของท่าน ไปปิกนิกและค่ายกลางแจ้ง งานเลี้ยง และงานบรรเลงดนตรี งานโรงเรียน และอื่น ๆ กับครอบครัว การมีพ่ออยู่ที่นั่นจะทำให้เกิดความแตกต่างโดยสิ้นเชิง

“5. สร้างประเพณีครอบครัวเช่น กิจกรรมวันหยุด การทัศนจร และกิจกรรมนอกบ้าน ความทรงจำเหล่านี้จะไม่มีวันเลือนหายไปจากลูก ๆ ของท่าน

“6. พูดคุยกับลูกแต่ละคนเป็นประจำ ปล่อยให้เขาพูดสิ่งที่อยากพูด สอนหลักธรรมพระกิตติคุณแก่เขา สอนค่านิยมที่ถูกต้องแก่เขา บอกเขาว่าท่านรักเขา การมีเวลากับลูกเป็นส่วนตัวจะทำให้เขารู้ว่าพ่อเห็นความสำคัญของอะไรมากที่สุด

“7. สอนลูกให้ทำงาน และแสดงให้เห็นคุณค่าของการทำงานเพื่อเป้าหมายที่ดี การจัดกองทุนเผยแผ่และทุนการศึกษาแก่ลูกจะทำให้เขาเห็นว่าพ่อคำนึงว่าเรื่องอะไรสำคัญ

“8. ส่งเสริมดนตรี ศิลปะและวาทกรรมที่ดีในบ้าน บ้านที่มีวิญญาณแห่งความพิถีพิถันและความสวยงามจะเป็นพรต่อชีวิตของลูกตลอดไป

“9. หากกระยะทางเอื้ออำนวย ให้ไปพระวิหารกับภรรยาเป็นประจำ เมื่อนั้นลูก ๆ ของท่านจะเข้าใจดีขึ้นถึงความสำคัญของการแต่งงานในพระวิหาร คำสาบานในพระวิหาร และหน่วยครอบครัวนิรันดร์

“10. ให้ลูก ๆ เห็นว่าท่านมีความสุขและความพึงพอใจในการรับใช้ศาสนาจักร นี่จะทำให้เขาอยาก
รับใช้ในศาสนาจักรและรักอาณาจักรเช่นเดียวกับท่าน” (in Conference Report, Oct. 1987, 62–63;
or *Ensign*, Nov. 1987, 50–51)

บิดาต้องจัดหาสิ่งจำเป็นต่าง ๆ ของชีวิตและคุ้มครองครอบครัว

เดือนผู้เข้าร่วมว่าถ้อยแถลงเรื่องครอบครัวระบุว่า บิดา “รับผิดชอบที่จะจัดหาสิ่งจำเป็นต่าง ๆ ของ
ชีวิต...[ให้]ครอบครัว”

- สิ่งจำเป็นต่าง ๆ ทางโลกมีอะไรบ้าง? (คำตอบอาจได้แก่ อาหาร เงิน เสื้อผ้า และที่พักอาศัย) บิดา
จะจัดหาสิ่งจำเป็นเหล่านี้ได้อย่างไร?

ประธานฮาเวิร์ต ดับเบิลยู. ฮันเตอร์ กล่าวว่า “ท่านผู้ซึ่งดำรงฐานะปุโรหิตทุกคน ยกเว้นผู้ทุพพล-
ภาพ มีความรับผิดชอบที่จะสนองความต้องการทางโลกให้ภรรยาและลูก ๆ ของเขา ไม่มีชายใด
จะสามารถหลีกเลี่ยงความรับผิดชอบนี้ให้ผู้อื่นหรือแม้แต่ภรรยาของตนเอง พระเจ้าทรงบัญชา
ให้ผู้หญิงและเด็ก ๆ รับการเลี้ยงดูจากสามีและจากพ่อเพื่อความอยู่รอด (ดู ค.พ. 83; 1 ทิโมธี
5:8)...เราขอเรียกร้องให้ท่านทำงานสุดความสามารถของท่านในการทำให้ภรรยาของท่านได้อยู่ที่บ้าน
เลี้ยงดูลูก ๆ ในขณะที่ท่านเองเป็นผู้ทำมาหาเลี้ยงชีพ” (*เล็ยโฮนา กุมภาพันท์* 1995 หน้า 45)

- สิ่งจำเป็นต่าง ๆ ทางวิญญาณมีอะไรบ้าง? (คำตอบอาจได้แก่ ประจักษ์พยาน ความรัก การสวด
อ้อนวอนและศึกษาพระคัมภีร์ทุกวัน การสอนพระกิตติคุณ และพิธีการฐานะปุโรหิต) บิดาทำ
อะไรได้บ้างเพื่อจัดหาสิ่งจำเป็นเหล่านี้?
- ภรรยาและลูก ๆ จะสนับสนุนความพยายามของสามีและบิดาในการจัดหาเพื่อพวกเขาได้อย่างไร?
อ้างอิงคำแนะนำต่อไปนี้อย่างถ้อยแถลงเรื่องครอบครัว “บิดา...รับผิดชอบที่จะ...คุ้มครองครอบครัว”
- ครอบครัวต้องได้รับการคุ้มครองจากอะไร?
- สามีและบิดาจะให้การคุ้มครองครอบครัวในทางใดได้บ้าง?

ประธานฮาเวิร์ต ดับเบิลยู. ฮันเตอร์ กล่าวว่า

“บิดาที่ชอบธรรมปกป้องลูก ๆ ของเขาโดยการใช้เวลากับลูก ๆ และเข้าร่วมในงานสังคม งานที่
โรงเรียน กิจกรรมทางวิญญาณ รวมถึงความรับผิดชอบต่าง ๆ ของพวกเขาด้วย...

“ชายผู้ดำรงฐานะปุโรหิตจะนำครอบครัวของเขาให้มีส่วนร่วมในศาสนาจักร เพื่อที่พวกเขาจะ
เข้าใจพระกิตติคุณและอยู่ภายใต้การปกป้องของพันธสัญญาและพิธีการ หากท่านปรารถนาจะ
ชื่นชมพรของพระเจ้าเป็นเจ้า ท่านต้องจัดบ้านของท่านให้เป็นระเบียบ ท่านพร้อมด้วยภรรยาของ
ท่านเป็นผู้กำหนดบรรยากาศแห่งพระวิญญาณในบ้านของท่าน หน้าที่อันดับแรกของท่าน คือ
บำรุงเลี้ยงจิตวิญญาณของท่านเองก่อน โดยการศึกษาพระคัมภีร์เป็นประจำ และโดยการสวดอ้อน
วอนทุกวัน จงรักษาและให้เกียรติฐานะปุโรหิตและพันธสัญญาพระวิหาร จงส่งเสริมให้ครอบครัว
ของท่านทำเช่นเดียวกัน” (*เล็ยโฮนา กุมภาพันท์* 1995 หน้า 45–46)

- ท่านเคยเห็นตัวอย่างอะไรบ้างของบิดาที่กำลังทำหน้าที่ที่รับผิดชอบอันศักดิ์สิทธิ์ให้บรรลุผลสำเร็จ?
หมายเหตุ: ถ้าท่านกำลังสอนบทเรียนนี้ด้วยตัวเอง และไม่ได้วางแผนว่าจะสอนบทที่ 11 ท่านอาจจะ
สนทนาข้อความจากถ้อยแถลงเรื่องครอบครัวดังนี้ “ในความรับผิดชอบอันศักดิ์สิทธิ์ [ของเขา]

บิดาและมารดาจำต้องช่วยเหลือกันในฐานะเป็นหุ้นส่วนเท่า ๆ กัน” บทที่ 11 มีสิ่งช่วยสำหรับการสนทนาความจริงนี้ (ดู หน้า 59)

สรุป

เป็นพยานถึงความจริงที่สนทนาไปแล้วในระหว่างบทเรียนเมื่อพระวิญญูญาณกระตุ้นเตือน

พลิกดูหน้า 47-51 ใน การแต่งงานและความสัมพันธ์ในครอบครัว แนวทางศึกษาของผู้เข้าร่วม สนับสนุนให้ผู้เข้าร่วมทบทวนคำสอนและหลักธรรมในบทนี้ โดย(1) ทำตามข้อเสนอแนะใน “แนวคิดสำหรับการประยุกต์ใช้” อย่างน้อยหนึ่งข้อ และ (2) อ่านบทความ “ถึงบิดาในอิสราเอล” โดยประธานเอสราแทฟท์ เป็นสั้น เน้นว่าคุณแต่งงานจะได้รับประโยชน์สูงสุดเมื่ออ่านและสนทนาบทความในแนวทางศึกษาด้วยกัน

เตือนผู้เข้าร่วมให้นำแนวทางศึกษามาด้วยในบทเรียนครั้งต่อไป

ตอน 2: บทบาทของมารดา

จุดประสงค์ เพื่อช่วยให้ผู้เข้าร่วมเข้าใจว่ามารดาจะปฏิบัติบทบาทอันศักดิ์สิทธิ์ของเธอให้บรรลุผลสำเร็จอย่างไร อีกทั้งมารดาและบิดาจะช่วยเหลือกันในฐานะหุ้นส่วนที่เท่ากันได้อย่างไร

- การเตรียม**
1. ทบทวนหลักธรรมได้หัวข้อ “ความรับผิดชอบของท่านในฐานะครู” (หน้า ix-xi ในคู่มือเล่มนี้) หาวิธีประยุกต์ใช้หลักธรรมเหล่านี้ในการเตรียมสอนของท่าน
  2. อ่านหัวข้อเรื่องตัวหนาซึ่งสรุปคำสอนและหลักธรรมของบทเรียนเอาไว้ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งในการเตรียม ให้ไตร่ตรองคำสอนและหลักธรรมเหล่านี้ตลอดสัปดาห์ โดยแสวงหาการนำทางของพระวิญญาณในการตัดสินใจว่าท่านควรเน้นอะไรเพื่อสนองความต้องการของผู้เข้าร่วม
  3. เตือนผู้เข้าร่วมให้นำ การแต่งงานและความสัมพันธ์ในครอบครัว แนวทางศึกษาของผู้เข้าร่วม มาชั้นเรียนด้วย

**ข้อแนะนำในการ
ดำเนินบทเรียน**

มารดามีส่วนร่วมในงานของพระผู้เป็นเจ้า

เพื่อนำเข้าสู่บทเรียนนี้ ให้อ่านบทความคัดลอกต่อไปน้จากคำปราศรัยของเอ็ดเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์ แห่งโครัมอัครสาวกสิบสอง (หน้า 53 ใน *การแต่งงานและความสัมพันธ์ในครอบครัว แนวทางศึกษาของผู้เข้าร่วม*)

“คุณแม่วิสาขาท่านหนึ่งเขียนจดหมายถึงข้าพเจ้าเมื่อเร็ว ๆ นี้ว่า ความกังวลใจของเรามีสาเหตุอยู่สามประการ ประการแรก เมื่อใดก็ตามที่เธอได้ยินคำพูดเรื่องการเป็นแม่ในศาสนาจักร เธอจะกลัดกลุ้มเพราะรู้สึกว่าคุณสมบัติพอที่จะทำหน้าที่นี้ให้สำเร็จลุล่วงได้ ประการที่สอง เธอรู้สึกประหนึ่งว่าโลกคาดหวังให้เธอสอนลูกเกี่ยวกับการอ่าน การเขียน การตกแต่งภายใน ภาษาละติน คณิตศาสตร์ชั้นสูง อินเทอร์เน็ต และทุกสิ่งทุกอย่างก่อนที่ลูกจะพูดได้เสียอีก ประการที่สาม เธอมักจะรู้สึกว่าบางครั้งผู้คนทำที่ว่ากรูณา ซึ่งส่วนใหญ่ไม่ได้หมายความว่าช่นนั้น เพราะคำแนะนำและแม่แต่คำชมเชยที่เธอได้รับดูเหมือนจะไม่ได้สะท้อนให้เห็นถึงการช่วยบำบัดจิตใจ หรือการใช้ความพยายามทางวิญญาณและอารมณ์ ไม่ได้มองเห็นถึงความพยายามอย่างสุดแรง ทั้งกลางวัน และ กลางคืนของเธอ เพื่อจะเป็นแม่ดังที่พระผู้เป็นเจ้าทรงต้องการให้เธอเป็น

“เธอกล่าวว่า สิ่งที่ทำให้เธอเดินหน้าต่อไปคือ ไม่ว่าจะอยู่ในสภาพการณ์ที่ลำบากเพียงไรก็ตาม และแม้จะต้องร้องไห้บ้างในบางครั้งแต่ *ดิฉันรู้ในส่วนลึกกว่าดิฉันกำลังทำงานของพระผู้เป็นเจ้า* ดิฉันทราบว่าเป็นแม่ของดิฉัน ดิฉันเป็นส่วนนิรันดร์กับพระองค์ ดิฉันรู้สึกตื่นตันใจที่พระผู้เป็นเจ้าทรงค้นพบจุดประสงค์และความหมายอันสูงสุดของพระองค์ในการเป็นบิดามารดา แม้ว่าลูกบางคนของพระองค์จะทำให้พระองค์กันแสงก็ตาม

“โดยที่เข้าใจเช่นนี้ ดิฉันจึงพยายามหวนคิดถึงวันอันแสนยากลำบากที่ไม่อาจหลีกเลี่ยงได้เมื่อทุกสิ่งทุกอย่างจะท่วมทับเกินความสามารถของดิฉัน อาจเป็นไปได้ว่า ความไม่สามารถและความกังวลใจของเรานี้เองที่กระตุ้นเราให้แสวงหาความช่วยเหลือจากพระองค์และทูลขอพระปรีชาสามารถของพระองค์มาช่วยเหลือเรา อาจเป็นได้ว่า พระองค์ทรงแอบหวังอยู่เงียบ ๆ ให้เรากังวลใจ เรากล่าว เพื่อเราจะได้อ้อนวอนขอความช่วยเหลือจากพระองค์ ดิฉันเชื่อว่าเมื่อถึงเวลานั้น พระองค์จะทรงสามารถสอนเด็ก ๆ เหล่านี้โดยตรง โดยผ่านเรา โดยไม่มีการต่อต้านใด ๆ ดิฉันชอบแนวความคิดดังกล่าว เธอสรุป มันให้ความหวังแก่ดิฉัน หากดิฉันสามารถทำสิ่งถูกต้องต่อพระพักตร์พระบิดาบนสวรรค์ บางทีการนำทางของพระองค์ต่อลูก ๆ ของเราจะได้ไม่มีสิ่งใดมาขัดขวาง ถ้าเช่นนั้น นี่อาจจะเป็นงานของพระองค์ และรัศมีภาพ ของพระองค์ ในความหมายที่แท้จริงตามตัวอักษรก็เป็นได้” (เลียโฮนา มกราคม 1997 หน้า 43)

ขอให้คนที่ท่านสอนเล่าความรู้สึกว่ามารดามีส่วนร่วมในงานของพระผู้เป็นเจ้าอย่างไร

มารดาที่มีความรับผิดชอบเบื้องต้นในการเลี้ยงดูลูก

ให้ผู้มีส่วนร่วมเปิดไปที่หน้า iv ใน *การแต่งงานและความสัมพันธ์ในครอบครัว แนวทางศึกษาของผู้เข้าร่วม* อ้างข้อความในย่อหน้าที่เจ็ดของถ้อยแถลงเรื่องครอบครัว “มารดารับผิดชอบเบื้องต้นในการเลี้ยงดูลูก ๆ”

- มารดาเลี้ยงดูลูก ๆ ในทางใด? (ขอให้ผู้เข้าร่วมเล่าประสบการณ์ที่แสดงให้เห็นถึงอิทธิพลในทางดีของมารดา แล้วพูดถึงถ้อยแถลงต่อไปนี้)

เอลเดอร์ริชาร์ด จี. สก็อตต์ แห่งโครัมอัครสาวกสิบสอง กล่าวว่า “ในฐานะมารดาที่ได้รับการนำทางจากพระเจ้า ท่านถักทอลักษณะนิสัยของลูกจากเส้นด้ายแห่งความจริง โดยผ่านคำแนะนำอันรอบคอบและตัวอย่างที่มีคุณค่า ท่านปลูกฝังคุณสมบัติแห่งความซื่อสัตย์ ศรีทธาในพระผู้เป็นเจ้า หน้าที่ ความเคารพผู้อื่น ความเมตตา ความมั่นใจในตนเอง ความปรารถนาที่จะเสียสละ ที่จะเรียนรู้ และที่จะให้ไว้ในจิตใจและความนึกคิดของลูก ๆ ที่น่าเชื่อถือของท่าน สถานะรับเลี้ยงเด็กไม่สามารถทำสิ่งเหล่านี้ได้ นั่นคือหน้าที่และสิทธิพิเศษอันศักดิ์สิทธิ์ของตัวเอง” (เลียโฮนา มกราคม 1997 หน้า 86)

ประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์ รักษาการประธานโครัมอัครสาวกสิบสอง กล่าวว่า “ไม่มีการสอนใดให้ผลตอบแทนทางวิญญาณเท่ากับหรือมากกว่า หรือน่ายกย่องมากกว่าการที่มารดาสอนลูกของเธอ” (“Teach the Child,” *Ensign*, Feb. 2000, 16)

เพื่อแบ่งปันแนวคิดเพิ่มเติมที่ว่ามารดาจะเลี้ยงดูลูกได้อย่างไร ให้ผู้เข้าร่วมเปิดไปที่หน้า 55–57 ใน *การแต่งงานและความสัมพันธ์ในครอบครัว แนวทางศึกษาของผู้เข้าร่วม* ขอให้เขาหาคำแนะนำ 10 ประการของประธานเอสรา แพฟท์ เป็นสิ่งที่มารดาทำอะไรได้บ้างเพื่อจะใช้เวลาอย่างมีประสิทธิภาพกับลูก ๆ ขณะที่ผู้เข้าร่วมหาคำแนะนำเหล่านี้ ให้เขียนทั้งสิบข้อไว้บนกระดานตามตัวอย่างสนทนาถึงประโยชน์ของการทำตามคำแนะนำแต่ละข้อ

1. อยู่ตรงทางแยก	6. รับประทานอาหารร่วมกัน
2. เป็นเพื่อนแท้	7. อ่านพระคัมภีร์ทุกวัน
3. อ่านให้ลูกฟัง	8. ทำสิ่งต่างๆ เป็นครอบครัว
4. สวดอ้อนวอนกับลูก	9. สอนลูก
5. จัดสังสรรค์	10. รักลูกอย่างแท้จริง
- ในครอบครัวทุกสัปดาห์

ชี้ให้เห็นว่า ศาสดายุคสุดท้ายเน้นความสำคัญของการที่มารดาจะอยู่บ้านกับลูก ๆ แทนที่จะออกไปทำงานนอกบ้าน พุดถึงถ้อยแถลงของประธานกอร์ดอน บี. ینگส์ลีย์ ประธานศาสนจักรคนที่ 15 ดังนี้ “มีสตรีหลายคนที่ต้องทำงานเพื่อหาเลี้ยงครอบครัว (สภาพที่แท้จริงมีเป็นจำนวนมาก) ข้าพเจ้าขอกล่าวกับท่านทั้งหลายว่า ให้ทำดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ ข้าพเจ้าหวังว่าถ้าท่านทำงานเต็มเวลา นั่นก็เป็นเพราะความจำเป็นที่จะต้องหาปัจจัยเบื้องต้นให้ครอบครัว ไม่ใช่เพราะความปรารถนาที่จะมีบ้านหรือ รถมสวย และของฟุ่มเฟือยอย่างอื่น งานที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่คุณแม่จะทำ คือ การทำนุบำรุง สั่งสอน สนับสนุน อุ้มชู และเลี้ยงดูลูก ๆ ของเธอในความชอบธรรม และความจริง ไม่มีใครสามารถทำหน้าที่แทนเธอได้อย่างดีพอ” (เลิยโฮนา มกราคม 1997 หน้า 79)

- ครอบครัวจะต้องเสียสละอะไรเพื่อทำตามคำแนะนำ?

ขณะสรุปส่วนนี้ของบทเรียน ท่านอาจจะพุดถึงถ้อยแถลงต่อไปนี้

ขณะรับใช้เป็นที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุด ประธานกอร์ดอน บี. ینگส์ลีย์ กล่าวว่า “ข้าพเจ้าขอให้มารดาทุกหนทุกแห่งตระหนักถึงความศักดิ์สิทธิ์ของการเรียกของท่าน ไม่มีใครสามารถทำหน้าที่แทนท่านได้อย่างดีพอ ไม่มีใครรับผิดชอบใดยิ่งใหญ่กว่า ไม่มีภาระหน้าที่ใดผูกมัดมากกว่าหน้าที่ในการเลี้ยงดูผู้ที่ท่านนำมาสู่โลกด้วยความรัก สันติ และความดีงาม” (in Conference Report, Oct. 1993, 79; or *Ensign*, Nov. 1993, 60)

เมื่อพุดถึงมารดา เอ็ลเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์ กล่าวว่า “ท่านได้รับการถ่ายทอดงานอันยิ่งใหญ่จากอิฟ มารดาของครอบครัวมนุษยชาติทั้งปวง ผู้ที่เข้าใจว่าเธอกับแอดัมต้องตกเพื่อ ‘มนุษย์จะได้เป็นอยู่’ [2 นิโไฟ 2:25] และเพื่อจะได้มีความสุข ท่านได้รับการถ่ายทอดงานอันยิ่งใหญ่จากซาราห์ เรเบคคา และราเชล ซึ่งหากปราศจากพวกเธอ จะไม่มีสัญญาปฏิญาณสง่างามให้กับอับราฮัม อิสอัค และยาโคบ ซึ่งนำพรมาสู่เราทุกคน ท่านได้รับการถ่ายทอดงานอันยิ่งใหญ่จากโลอิส และยูนิส [ดู 2 ทิโมธี 1:5] และมารดาของนักรบหนุ่ม 2,000 คน ท่านได้รับการถ่ายทอดงานอันยิ่งใหญ่จากมารีย์ สตรีที่ได้รับการเลือกสรรและแต่งตั้งล่วงหน้าก่อนที่โลกนี้เป็นอยู่เพื่อตั้งครรถ์และให้กำเนิดพระบุตรของพระเจ้า เราขอขอบคุณท่านทุกคน รวมทั้งมารดาของเราเอง และขอบอกกับท่านว่า ไม่มีสิ่งใดในโลกนี้จะสำคัญยิ่งกว่าการมีส่วนร่วมโดยตรงในงานและรัศมีภาพของพระเจ้าในการนำความเป็นอมตะและชีวิตบนแผ่นดินโลกมาสู่บุตรและธิดาของพระองค์ เพื่อว่าความเป็นอมตะและชีวิตนิรันดร์จะสามารถเกิดขึ้นได้ในอาณาจักรชั้นสูงเบื้องบน” (เลิยโฮนา กรกฎาคม 1997 หน้า 44; ดู หน้า 54-55 ใน *การแต่งงานและความสัมพันธ์ในครอบครัว แนวทางศึกษาของผู้เข้าร่วม ด้วย*)

บิดาและมารดาต้องช่วยเหลือกันในฐานะหุ้นส่วนที่เท่ากัน

หมายเหตุ: ถ้าท่านกำลังสอนบทเรียนนี้ด้วยตัวเอง และไม่ได้สอนบทที่ 10 ท่านอาจจะเริ่มส่วนนี้ของบทเรียนด้วยถ้อยแถลงของประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์ หน้า 51 ในคู่มือเล่มนี้

อ้างอิงความต่อไปนี้อีกถ้อยแถลงเรื่องครอบครัว “ในความรับผิดชอบอันศักดิ์สิทธิ์ [ของเขา] บิดาและมารดาจำต้องช่วยเหลือกันในฐานะเป็นหุ้นส่วนเท่า ๆ กัน”

- สามีและภรรยาเป็นหุ้นส่วนเท่า ๆ กันในความรับผิดชอบของเขา หมายความว่าอะไร?

ชี้ให้เห็นว่าสามีและภรรยาที่ทำงานร่วมกันในฐานะหุ้นส่วนเท่า ๆ กันจะมีความพยายามร่วมกัน เขาจะสนับสนุนกันและดึงพลังและพรสวรรค์ของกันและกันออกมา คู่แต่งงานทุกคู่จะได้รับการนำทางจากพระเจ้าในการตัดสินใจว่าจะสนับสนุนกันในความรับผิดชอบของเขาได้อย่างไร เขาจะตัดสินใจโดยมีพื้นฐานอยู่บนหลักธรรมที่เปิดเผยจากพระเจ้า พร้อมด้วยพลัง และความสามารถพิเศษของแต่ละฝ่าย

- สามีทำอะไรได้บ้างเพื่อสนับสนุนภรรยาในความรับผิดชอบของเธอที่จะเลี้ยงดูลูก?
- ภรรยาทำอะไรได้บ้างเพื่อสนับสนุนสามีในความรับผิดชอบของเขาที่จะเป็นผู้นำและหาเลี้ยงครอบครัว?
- ท่านเคยเห็นตัวอย่างอะไรบ้างของสามีและภรรยาที่ประสบความสำเร็จเรื่องการสนับสนุนกันในการดูแลและสอนลูก?

สรุป

อ่านคำสอนและพันธสัญญา 64:33–34 กับผู้เข้าร่วม

- พระคัมภีร์ข้อนี้เกี่ยวข้องกับความรับผิดชอบของการเป็นบิดาและมารดาอย่างไร?

เน้นว่ามารดาและบิดากำลัง “วางรากฐานของงานใหญ่ยิ่ง” อย่างแท้จริง งานประจำวันในการเลี้ยงดูลูกบางครั้งอาจดูเหมือนเป็นเรื่องเล็กและไม่สลักสำคัญอะไร แต่ “จากสิ่งเล็ก ๆ สิ่งซึ่งใหญ่ยิ่งออกมา” เมื่อบิดามารดาทำงานร่วมกันเพื่อทำให้ความรับผิดชอบอันศักดิ์สิทธิ์ของเขาบรรลุผลสำเร็จ ครอบครัวจะได้รับพรยิ่งใหญ่จากพระเจ้า

เมื่อพระวิญญาณกระตุ้นเตือน ให้พูดถึงความเชื่อมั่นของท่านต่อความจริงที่สนทนาไปแล้วในระหว่างบทเรียน

พลิกดูหน้า 52–57 ใน *การแต่งงานและความสัมพันธ์ในครอบครัว แนวทางศึกษาของผู้เข้าร่วม* สนับสนุนให้ผู้เข้าร่วมทบทวนคำสอนและหลักธรรมในบทนี้โดย (1) ทำตามข้อแนะนำใน “แนวคิดสำหรับการประยุกต์ใช้” อย่างน้อยหนึ่งข้อ และ (2) อ่านบทความ “เพราะเธอเป็นแม่” ของเอลเดอร์เจฟฟรีย์ อาร์. ฮอลแลนด์ และ “ถึงมารดาในไซอัน” ของประธานเอสรา เทพท์ เบ็นสัน ชี้ให้เห็นว่าคู่แต่งงานจะได้รับประโยชน์สูงสุดเมื่ออ่านและสนทนาบทความในแนวทางศึกษาดังกล่าว

จุดประสงค์

เพื่อช่วยให้ผู้เข้าร่วมเข้าใจว่าบิดามารดามีหน้าที่รับผิดชอบในการสอนลูกโดยการเป็นตัวอย่างและการอบรมสั่งสอน ตลอดจนแสวงหาการคลายจากสวรรค์ในความพยายามทั้งหมดของเขาที่จะสอน

การเตรียม

1. ขณะเตรียมตัวสอน ให้หาวิธีที่จะทำตามหลักธรรมได้หัวข้อ “ความรับผิดชอบของท่านในฐานะครู” (หน้า ix–xi ในคู่มือเล่มนี้)
2. อ่านหัวเรื่องตัวหนาซึ่งจะให้สาระโดยสังเขปของคำสอนและหลักธรรมในบทเรียน เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการเตรียม ให้ไตร่ตรองวิธีที่จะช่วยให้ผู้เข้าร่วมประยุกต์ใช้คำสอนและหลักธรรมเหล่านี้แสวงหาการนำทางของพระวิญญาณในการตัดสินใจว่าควรเน้นอะไรเพื่อสนองความต้องการของผู้เข้าร่วม
3. ถ้ามีหนังสือ *การสั่งสอนในครอบครัว* (31106 425) ให้ศึกษา “การสอนโดยการเป็นตัวอย่าง” หน้า 248–250 และ “การให้เหตุผลกับเด็ก ๆ” หน้า 250–251 ท่านอาจจะอ้างบทความเหล่านี้ในระหว่างบทเรียน

ข้อแนะนำในการ ดำเนินบทเรียน

บิดามารดาที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการสอนลูก

เล่าเรื่องต่อไปในซึ่งเล่าโดยประธานกอร์ดอน บี. ฮิงค์ลีย์ ประธานศาสนจักรคนที่ 15

“หลังจากแต่งงานได้ไม่นาน เราก็สร้างบ้านหลังแรก เรามีเงินน้อยมาก ข้าพเจ้าจึงต้องทำอะไรต่อมิอะไรเอง...การจัดแต่งสวนเป็นหน้าที่รับผิดชอบของข้าพเจ้าแต่ผู้เดียว ดันไม้ต้นแรกในหลาย ๆ ต้นที่ข้าพเจ้าปลูกเป็นสายพันธุ์กุหลาบไร้หนาม...มันเป็นเพียงต้นไม้ต้นเล็ก ๆ ที่มีเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณสามส่วนสี่นิ้ว ดันมันอ่อนจนสามารถค้ำให้ออกไปทิศไหนก็ได้ ข้าพเจ้าไม่ได้ใส่ใจมันเท่าใดนักจนหลายปีผ่านไป

“แล้วต่อมาวันหนึ่งในฤดูหนาว เมื่อไม้ต้นนั้นผลัดใบหมดแล้ว ข้าพเจ้ามองออกไปทางหน้าต่างโดยบังเอิญ และสังเกตเห็นว่ามัน โน้มไปทางตะวันตก รูปร่างพิลึก ดูแล้วไม่ได้สัดส่วน แทบไม่น่าเชื่อเลย ข้าพเจ้าออกไปนอกบ้าน และเอาตัวเองดันต้นนั้นให้ตั้งตรง แต่ตอนนี้ลำต้นของมันมีเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณหนึ่งฟุตแล้ว ข้าพเจ้าไม่มีแรงพอที่จะดันมันกลับมาได้...

“เมื่อปลูกมันครั้งแรก เชือกเส้นเล็ก ๆ เพียงเส้นเดียวก็น่าจะยึดมันให้อยู่กับที่เพื่อต้านแรงลมได้ ข้าพเจ้าสามารถทำได้และควรจะใช้เชือกเส้นนั้น โดยอาศัยความพยายามอีกเพียงเล็กน้อย แต่กลับไม่ยอมทำ มันจึงโค้งงอตามแรงลมที่พัดมา” (*Teachings of Gordon B. Hinckley* [1997], 419–20)

- ประสพการณ์ของประธานฮิงค์ลีย์ประยุกต์ใช้ได้กับความรับผิดชอบของบิดามารดาในการสอนลูกอย่างไร? (ขณะที่ผู้เข้าร่วมสนทนาคำถามนี้ ให้อ่านสุภาษิต 22:6 กับเขา)

เมื่อพูดถึงประสบการณ์ที่ท่านมีกับต้นไม้ ประธานฮิงค์ลีย์กล่าวว่า “ข้าพเจ้าเห็นเรื่องทำนองนี้มา นักต่อนักในบรรดาเด็ก ๆ ที่ข้าพเจ้าเฝ้าสังเกตชีวิตของเขา บิดามารดาผู้นำเขามาสู่โลกดูเหมือน จะถอนตัวจากความรับผิดชอบของตนเอง ผลอันน่าโศกสลดจึงเกิดขึ้น มีสิ่งค่าจุนเพียงไม่กี่อย่าง ที่ให้พลังเขาเพื่อต้านทานแรงที่ทำให้ชีวิตของเขาเป็นรูปเป็นร่างขึ้นมา” (*Teachings of Gordon B. Hinckley* [1997], 420)

อธิบายว่าพระเจ้าทรงมอบหน้าที่อันศักดิ์สิทธิ์ในการสอนลูกให้แก่บิดามารดา เราต้องไม่มองข้าม ความรับผิดชอบนี้หรือปล่อยให้มันเป็นหน้าที่ของผู้อื่น เอ็ลเดอร์เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด แห่งโครัม อัครสาวกสิบสองเน้นว่า

“เรา จะ *ไม่* ปล่อยให้ *ต้อง* *ไม่* ปล่อยให้โรงเรียน ชุมชน โทรทัศน์ หรือแม้แต่องค์กรต่าง ๆ ของศาสนา จักรสร้างค่านิยมให้กับลูกของเรา พระเจ้าทรงมอบหน้าที่นี้ให้กับมารดาและบิดา เป็นหน้าที่ที่เรา หลีกเลียงไม่ได้และจะมอบให้คนอื่นทำแทนก็ไม่ได้ คนอื่นอาจจะช่วยได้ แต่บิดามารดาจะต้องรับ รับผิดชอบ ด้วยเหตุนี้ เราจึงต้องพิทักษ์ความศักดิ์สิทธิ์ของบ้านของเราเพราะนั่นเป็นที่ที่ลูกจะสร้างค่านิยม ทศนคติ และนิสัยของเขาในการดำเนินชีวิตประจำวัน” (in Conference Report, Apr. 1991, 106; or *Ensign*, May 1991, 79–80)

- ทำไมจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่บิดามารดาจะสอนลูกของตนเอง แทนที่จะปล่อยให้ลูกมีความเสี่ยงอะไรบ้าง?
- สมาชิกคนอื่น ๆ ในครอบครัว เช่น ปู่ย่าตายาย และลุงป้า น้าอา จะสนับสนุนความพยายามของ บิดามารดาในการสอนลูกได้อย่างไร?

บิดามารดาจะได้รับการคล้อยใจในการสอนลูก

ให้ผู้เข้าร่วมเปิดไปที่คำสอนและพันธสัญญา 42:14 อธิบายว่าข้อนี้เป็นกฎแจดอกสำคัญสำหรับบิดามารดาขณะสอนลูกของเขา จากนั้นให้อ่านข้อดังกล่าวกับผู้เข้าร่วม

- พบกฎแจอะไรในข้อนี้? (เราต้องสอนด้วยพระวิญญาณ) สอนด้วยพระวิญญาณหมายความว่าอะไร? อ่าน 2 นิไฟ 32:5 และ 33:1 กับผู้เข้าร่วม ซึ่งชี้ให้เห็นว่า พระวิญญาณ หรือพระวิญญาณบริสุทธิ์จะ ช่วยให้เราทราบว่าเราควรทำและพูดอะไร เมื่อบิดามารดาสอนตามการกระตุ้นเตือนของพระ วิญญาณบริสุทธิ์ พระวิญญาณบริสุทธิ์จะนำข่าวสารไปสู่ใจของลูก ๆ

พูดถึงคำแนะนำของประธานกอร์ดอน บี. ฮิงค์ลีย์ ดังนี้

“ท่านผู้เป็นบิดามารดา จงรักลูก ๆ ของท่าน จงทะนุถนอมพวกเขา พวกเขามีค่ายิ่ง พวกเขา มีความ สำคัญมากเหลือเกิน พวกเขาคืออนาคต ท่านจำเป็นต้องได้รับสติปัญญาที่มากกว่าสติปัญญาของ ท่านเองในการเลี้ยงดูพวกเขา ท่านจำเป็นต้องได้รับความช่วยเหลือจากพระเจ้า จงสวดอ้อนวอนขอ ความช่วยเหลือ และทำตามการคล้อยใจที่ท่านได้รับ” (*เลียวโซนา* มกราคม 1996 หน้า 99)

- ทำไมบิดามารดาจึงต้องได้รับการคล้อยใจในความพยายามของเขาที่จะสอนลูก? บิดามารดาทำอะไร ได้บ้างเพื่ออำนวยความสะดวกของพระวิญญาณบริสุทธิ์ขณะสอนลูก?

เล่าเรื่องต่อไปนี้ซึ่งเล่าโดยเอ็ลเดอร์เอฟ. เอนซีโอ บูเช แห่งสาวกเจ็ดสิบ

“วันหนึ่ง เมื่อสภาวะการณ์ทำให้ข้าพเจ้าต้องอยู่บ้านในเวลาที่ไม่เคยอยู่ ข้าพเจ้าเห็นกับตาจากอีกห้อง หนึ่งถึงวิธีที่ลูกชายวัยสิบเอ็ดขวบ ซึ่งเพิ่งกลับจากโรงเรียน กำลังกล่าวคำพรูสาวกกับน้องสาวของเขา

เป็นคำที่ทำให้ข้าพเจ้าไม่พอใจมาก คำที่ข้าพเจ้าไม่เคยคิดมาก่อนว่าลูกชายของเราจะใช้ การตอบสนองตามธรรมเนียมอันดับแรกของข้าพเจ้าในความโกรธคือ ลูกขึ้นไปหาเขา แต่บังเอิญว่าข้าพเจ้าต้องเดินข้ามห้องและเปิดประตูก่อนจะถึงตัวเขา ข้าพเจ้าจำได้ว่า ในช่วงสองสามวินาทีนั้น ข้าพเจ้าสวดอ้อนวอนด้วยความจริงใจต่อพระบิดาบนสวรรค์ให้ช่วยข้าพเจ้าจัดการกับสถานการณ์นั้น สันติเข้าครอบงำข้าพเจ้า ข้าพเจ้าไม่โกรธอีกเลย

“ลูกชายของเรา โดยที่ตกใจมากเมื่อเห็นข้าพเจ้าอยู่บ้าน เต็มไปด้วยความกลัวเมื่อข้าพเจ้าเข้าไปหาเขา ข้าพเจ้ารู้สึกแปลกใจที่ตนเองพูดว่า ‘กลับมาแล้วหรือลูก’ พร้อมทั้งยื่นมือออกไปทักทายเขา จากนั้นตามรูปแบบปกติที่เราทำ ข้าพเจ้าเชิญเขามานั่งใกล้ ๆ ในห้องนั่งเล่นเพื่อพูดคุยเป็นส่วนตัว และได้ยินตัวเองกล่าวแสดงความรักต่อเขา ข้าพเจ้าพูดคุยกับเขาเรื่องสงครามที่เราทุกคนต้องต่อสู้ทุกวันภายในตัวเราเอง

“ขณะที่ข้าพเจ้าแสดงความเชื่อมั่นในตัวเขา เขาน้ำตาไหล สารภาพความไม่มีค่าควรและประณามตัวเองอย่างมาก ตอนนี้เป็นหน้าที่ของข้าพเจ้าที่จะทำให้เขามีทัศนคติที่ต้องต่อการล่วงละเมิดของตนเองและปลอบโยนเขา วิญญาณที่ศิโรราบของเรา เราร้องให้ด้วยกัน สวมกอดกันด้วยความรักและความปีติยินดีในที่สุด ไม่น่าเชื่อว่าด้วยความช่วยเหลือจากอำนาจเบื้องบน การเผชิญหน้าที่ร้ายแรงระหว่างพ่อกับลูกชายกลายเป็นประสบการณ์ที่ดีที่สุดอย่างหนึ่งของความสัมพันธ์ที่เราต่างก็ไม่มีวันลืม” (in Conference Report, Apr. 1982, 98–99; or *Ensign*, May 1982, 70)

- อาจจะเกิดอะไรขึ้นถ้าบิดาผู้นี้ทำตามแรงโทสะ?

ขอให้ผู้เข้าร่วมเล่าประสบการณ์เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์นำเขาให้สอนและช่วยลูกด้วยวิธีบางอย่าง— อาจจะด้วยวิธีที่เขาไม่เคยวางแผนมาก่อน

- บิดามารดาทำอะไรได้บ้างเพื่อเตรียมรับการนำทางของพระวิญญาณบริสุทธิ์? (ขณะที่ผู้เข้าร่วมสนทนาคำถามนี้ ขอให้เขาอ่านพระคัมภีร์บางข้อต่อไปนี้หรือทั้งหมด: แอลมา 17:2–3; ค.พ. 11:21; 20:77; 121:45–46; 136:33)

บิดามารดาสอนโดยการเป็นตัวอย่างและการอบรมสั่งสอน

อธิบายว่าโดยทั่วไปบิดามารดาสอนลูกสองวิธี คือ โดยการเป็นตัวอย่างและโดยคำพูดของเขา

- ตัวอย่างของบิดามารดาทำให้คำพูดของเขาในการสอนลูกมีความหมายมากขึ้นในทางใด?

ให้ผู้เข้าร่วมอ่านถ้อยแถลงของเฮลเดอร์เจมส์อี. เฟาสท์ ขณะรับใช้ในโควรัมอัครสาวกสิบสอง ดังนี้ (หน้า 59 ใน *การแต่งงานและความสัมพันธ์ในครอบครัว แนวทางศึกษาของผู้เข้าร่วม*)

“เมื่อบิดามารดาพยายามสอนลูก ๆ ให้หลีกเลี่ยงอันตราย ไม่สมควรที่บิดามารดาจะพูดว่า ‘พ่อแม่มีประสบการณ์และรู้วิถีของโลกเป็นอย่างดีและเราเข้าใจขอบหน้าผาได้มากกว่าลูก’ ความหน้าซื่อใจคดของบิดามารดาทำให้ลูก ๆ ดุหมั่นและไม่เชื่อสิ่งที่พ่อแม่สอนในบ้าน ตัวอย่างเช่น เมื่อบิดามารดาคุณภาพนตร์ที่เขาห้ามไม่ให้ลูกดูความเชื่อถือในตัวบิดามารดาก็ลดน้อยลง ถ้าคาดหวังให้ลูกซื่อสัตย์ พ่อแม่ต้องซื่อสัตย์ ถ้าคาดหวังให้ลูกมีคุณธรรม พ่อแม่ต้องมีคุณธรรม ถ้าคาดหวังให้ลูกเป็นคนรักศักดิ์ศรี ท่านต้องรักศักดิ์ศรี” (in Conference Report, Oct. 1990, 41; or *Ensign*, Nov. 1990, 33–34)

- บิดามารดาทำอะไรได้บ้างเพื่อสอนหลักธรรมพระกิตติคุณด้วยการเป็นตัวอย่าง?

ขณะรับใช้เป็นที่อธิการควบคุม อธิการ โรเบิร์ต ดี. เฮลส์ กล่าวว่า “ขณะที่ข้าพเจ้าเฝ้าถึง...สัมพันธ์ภาพกับครอบครัวของตนเอง ทำให้ข้าพเจ้าต้องย้อนกลับไปดูตัวอย่างที่ได้รับจากบิดามารดาของข้าพเจ้าเอง” (in Conference Report, Oct. 1993, 8; or *Ensign*, Nov. 1993, 8) ความทรงจำต่อไปนี้แสดงให้เห็นว่าอธิการเฮลส์เรียนรู้จากบิดามารดาของท่านอย่างไร

“คุณพ่อสอนข้าพเจ้าให้เคารพฐานะปุโรหิต ขณะรับใช้ในฐานะปุโรหิตแห่งแอริโซนา เราส่งผ่านศีลระลึกโดยใช้ถาดศีลระลึกที่ทำจากสแตนเลสซึ่งมักจะหมองเป็นรอยกระดำกระด่างอันเนื่องจากน้ำที่ล้นออกมา ในฐานะผู้ดำรงฐานะปุโรหิตแห่งแอริโซนา ข้าพเจ้ามีหน้าที่ช่วยเตรียมศีลระลึก คุณพ่อขอให้ข้าพเจ้านำถาดกลับบ้าน เราช่วยกันทำความสะอาดถาดศีลระลึกด้วยใยเหล็กจนทุกถาดเป็นเงาวาว เมื่อข้าพเจ้าส่งผ่านศีลระลึก ข้าพเจ้าทราบว่าเรามีส่วนทำให้พิธีการศีลระลึกศักดิ์สิทธิ์มากขึ้น” (in Conference Report, Oct. 1993, 8; or *Ensign*, Nov. 1993, 8)

“ข้าพเจ้ารู้สึกปลาบปลื้มในมารดาผู้อุทิศตนต่อสามีและลูก ๆ — มารดาผู้สอนด้วยการเป็นตัวอย่าง ข้าพเจ้ารู้สึกปลาบปลื้มในการรับใช้ที่อุทิศตนของท่านในสมาคมสงเคราะห์เป็นเวลาสามสัปดาห์เมื่ออายุสิบหกปี และได้รับใบขับซี่ ข้าพเจ้ามีโอกาสเรียนรู้จากท่านขณะที่ท่านพาข้าพเจ้าไปด้วยเพื่อช่วยอธิการดูแลคนยากจนและคนขัดสน” (in Conference Report, Apr. 1992, 90; or *Ensign*, May 1992, 65)

- บิดามารดามีโอกาสอะไรบ้างในการสอนลูก ๆ ด้วยคำพูดของเขา?

ขณะที่ผู้เข้าร่วมสนทนาคำถามนี้ อธิบายว่าเราจะพูดถึงการสวดอ้อนวอนเป็นครอบครัว การศึกษาพระคัมภีร์เป็นครอบครัว และการสังสรรค์ครอบครัวในบทที่ 16 นอกเหนือจากโอกาสที่กำหนดไว้เพื่อสอน โอกาสการสอนมากมายเกิดขึ้นในเวลาที่ไม่ได้วางแผนไว้ระหว่างชีวิตประจำวัน โอกาสเหล่านี้จะเป็นช่วงการสอนที่ทรงพลังยิ่งเพราะเป็นประสบการณ์ใกล้ตัวลูก เนื่องด้วยโอกาสดังกล่าวอาจจะผ่านมาแล้วก็ผ่านไปอย่างรวดเร็ว บิดามารดาจึงต้องเห็นคุณค่าและเตรียมสอนหลักธรรมที่ลูกพร้อมจะเรียนรู้

- มีช่วงการสอนที่ไม่ได้วางแผนไว้ อะไรบ้างที่บิดามารดาต้องคอยมองหา? (ถ้าผู้เข้าร่วมตอบคำถามนี้ไม่ได้ อาจจะพูดถึงข้อแนะนำต่อไปนี้เพื่อกระตุ้นการสนทนา)

บิดามารดาจะพบช่วงการสอนเมื่อลูก ๆ มีข้อสงสัยหรือข้อกังวล มีปัญหาเมื่ออยู่กับพี่ ๆ น้อง ๆ หรือเพื่อน มีโอกาสตัดสินใจ หรือสนใจแนวคิดที่น่าสนใจผ่านสื่อ โอกาสการสอนอื่น ๆ เกิดขึ้นเมื่อลูกต้องการเรียนรู้จากความผิดพลาดของเขา เมื่อเขาให้การรับใช้ เมื่อเขาจำเป็นต้องควบคุมความโกรธ หรือเมื่อเขาต้องการความช่วยเหลือเพื่อให้รู้ถึงอิทธิพลของพระวิญญูญาณบริสุทธิ์

- ชีวิตประจำวันของครอบครัว เช่น เวลารับประทานอาหารและก่อนเข้านอนเปิดโอกาสให้สอนในลักษณะใด?
- การมีเวลาอยู่กับลูกสองต่อสองเปิดโอกาสให้บิดามารดาสอนในลักษณะใด? บิดามารดาทำอะไรได้บ้างเพื่อให้แน่ใจว่าเขามีเวลาอยู่กับลูกแต่ละคนเพียงลำพัง?
- ท่านสามารถสอนอะไรลูกได้บ้างระหว่างช่วงการสอนที่ไม่ได้วางแผนไว้?

อธิบายว่า บทเรียนสืบต่อจากนี้ในหลักสูตรจะพูดถึงหลักธรรมที่บิดามารดาควรสอนลูก ๆ และ โอกาสการสอนที่บิดามารดามี

สรุป

เน้นว่าเมื่อบิดามารดาแสวงหาการนำทางจากพระเจ้า พระองค์จะทรงนำทางเขาในความพยายามที่จะ สอนลูก ๆ บิดามารดาต้องพากเพียรและพยายามอย่างเต็มที่จนสุดความสามารถที่จะสอน โดยการเป็นตัว อย่างและโดยคำพูดของเขา

เป็นพยานถึงความจริงที่สนทนาไปแล้วในระหว่างบทเรียนเมื่อพระวิญญาณกระตุ้นเตือน

พลิกดูหน้า 58-64 ใน *การแต่งงานและความสัมพันธ์ในครอบครัว แนวทางศึกษาของผู้เข้าร่วม* สนับสนุนให้ผู้เข้าร่วมทบทวนคำสอนและหลักธรรมในบทนี้ โดย (1) ทำตามข้อเสนอแนะใน “แนวคิดสำหรับการประยุกต์ใช้” อย่างน้อยหนึ่งข้อ และ (2) อ่านบทความ “การทำหายที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในโลกคือการ เป็นบิดามารดาที่ดี” โดยเฮลเดอร์เจมส์ อี. เฟาสท์ และ “โตะที่แวดล้อมไปด้วยความรัก” โดยเฮลเดอร์ เลอแกรนด์ อาร์. เคอร์ติส ซึ่งให้เห็นว่าคุณแต่งงานจะได้รับประโยชน์สูงสุดเมื่ออ่านและสนทนาบทความในแนวทางศึกษาดังกล่าว

การสอนหลักธรรม พระกิตติคุณแก่ลูก

บทที่
13

ตอน 1

จุดประสงค์

เพื่อช่วยให้ผู้เข้าร่วมมีความปรารถนาและความสามารถมากขึ้นที่จะสอนลูก ๆ เกี่ยวกับพิธีกรรมและหลักธรรมพระกิตติคุณเบื้องต้น

การเตรียม

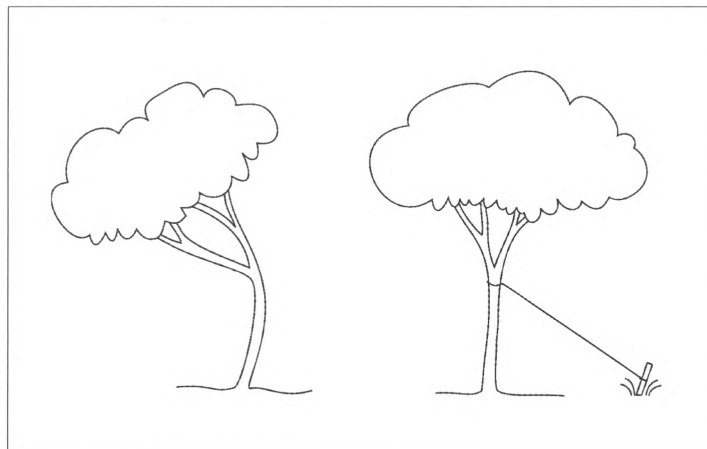
1. คิดหาวิธีที่ท่านจะประยุกต์ใช้หลักธรรมได้หัวข้อ “ความรับผิดชอบของท่านในฐานะครู” (หน้า ix-xi ในคู่มือเล่มนี้)
2. ใ้ใคร่ทรงคำสอนและหลักธรรมที่สรุปไว้ในหัวข้อเรื่องตัวหนาของบทเรียน คิดหาวิธีที่จะสอนคำสอนและหลักธรรมเหล่านี้ตลอดสัปดาห์ แสวงหาการนำทางของพระวิญญูณในการตัดสินใจว่าท่านควรเน้นอะไรเพื่อสนองความต้องการของผู้เข้าร่วม

ข้อแนะนำในการ

ดำเนินบทเรียน

การสอนของบิดามารดาจะช่วยให้ลูกยึดมั่นในศรัทธา

วาดรูปต่อไปนี้เป็นกระดาน

- สองรูปนี้หมายถึงอะไร? รูปดังกล่าวสอนอะไรเกี่ยวกับการเลี้ยงดูลูก?

ถ้าผู้เข้าร่วมตอบคำถามนี้ไม่ได้ เตือนเขาให้คิดถึงเรื่องการปลูกต้นไม้ของประธานสังคัลย์ จากบทที่ 12 (ถ้าท่านกำลังสอนบทเรียนนี้ด้วยตัวเอง และไม่ได้สอนบทที่ 12 ให้เล่าเรื่องในหน้า 60-61 ก่อนจะพูดถึงรูปบนกระดาน)

ต้นไม้ทางซ้ายมือหมายถึงเด็กที่ออกห่างจากพระกิตติคุณเพราะบิดามารดาไม่ได้สอนและดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณในบ้าน ต้นไม้ทางขวามือหมายถึงเด็กที่กำลังเรียนรู้พระกิตติคุณจากคำพูดและตัวอย่างของบิดามารดา เมื่อลมแรงพัดมา ต้นอ่อนที่มีเชือกดึงรั้งไว้จะยังคงตั้งตรง ทำนองเดียวกัน เด็กมีแนวโน้มว่าจะยึดมั่นในศรัทธาเมื่อบิดามารดาสอนหลักธรรมพระกิตติคุณที่เรียบง่ายแก่เขา

อ่านคำสอนและพันธสัญญา 68:25-28 กับผู้เข้าร่วม

- จากพระคัมภีร์ข้อนี้ พระเจ้าทรงประสงค์ให้บิดามารดาสอนอะไรแก่ลูก? (เขียนคำตอบของผู้เข้าร่วมไว้บนกระดานตามตัวอย่างข้างล่าง)

ศรัทธาในพระเยซูคริสต์
การกลับใจ
บัพติศมา
การรับของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์
การสวดอ้อนวอน
การเดินอย่างภาคภูมิต่อพระพักตร์พระเจ้า

- ทำไมจึงเป็นสิ่งสำคัญที่บิดามารดาจะสอนหลักธรรมและพิธีการเหล่านี้แก่ลูกขณะยังเยาว์วัย?
ขณะรับใช้เป็นอริการควบคุม อริการ โรเบิร์ต ดี. เฮลส์ อธิบายว่า “เด็กที่ได้รับการสอนให้สวดอ้อนวอน และผู้ที่สวดอ้อนวอนกับบิดามารดาเมื่อยังเยาว์วัยมีแนวโน้มว่าจะสวดอ้อนวอนเมื่อเขาโตขึ้น คนที่ได้รับการสอนเมื่อยังเยาว์วัยให้รักพระเจ้าเป็นเจ้าและเชื่อว่าพระองค์ทรงพระชนม์ มักจะมีการพัฒนาทางวิญญาณอย่างต่อเนื่องและความรู้สึกรักของเขาคจะเพิ่มขึ้นเมื่อเขาโตเป็นผู้ใหญ่” (in Conference Report, Oct. 1993, 10; or *Ensign*, Nov. 1993, 10)

บิดามารดาต้องสอนหลักธรรมและพิธีการเบื้องต้นแห่งพระกิตติคุณแก่ลูก

ใช้คำถามต่อไปนี้เพื่อสนทนาถึงวิธีที่บิดามารดาจะช่วยให้ลูก ๆ ประยุกต์ใช้หลักธรรมแห่งศรัทธาและการกลับใจ อีกทั้งเตรียมรับบัพติศมาและรับของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ ขณะที่ท่านนำการสนทนา ขอให้ผู้เข้าร่วมยกตัวอย่างจากชีวิตของเขาเอง

- เพื่อจะแสดงศรัทธาในพระเยซูคริสต์ เราต้องมีความเข้าใจที่ถูกต้องถึงคุณสมบัติและคุณลักษณะของพระองค์ บิดามารดาทำอะไรได้บ้างเพื่อช่วยให้ลูก ๆ เข้าใจคุณสมบัติและคุณลักษณะของพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด?
- ทบทวนโดยย่อถึงเรื่องที่พระเยซูทรงรักษานูตรสาวของไยรัส (มาระโก 5:21-24, 35-43) และนี่ไฟตอบรับบัญชาให้ไปเอาแผ่นจารึกทองเหลือง (1 นิไฟ 3:1-7) เรื่องเหล่านี้ในพระคัมภีร์ช่วยให้ลูก ๆ แสดงศรัทธาในพระเยซูคริสต์อย่างไร?
- การบอกเล่าประสบการณ์จากชีวิตของเราจะช่วยเสริมสร้างศรัทธาของลูกได้อย่างไร?
ชี้ให้เห็นว่าบิดามารดาจำเป็นต้องมองหาโอกาสที่จะสอนลูก ๆ ว่าศรัทธาช่วยให้เราผ่านพ้นการทำทายเป็นและความยากลำบากของชีวิตไปได้ ตัวอย่างเช่น ถ้าลูกมีปัญหาที่โรงเรียนหรือกับเพื่อน บิดามารดาอาจจะอ่านพระคัมภีร์กับลูกคนนั้น ช่วยให้เขาหรือเธอสวดอ้อนวอนเพื่อขอลงมือการนำทางและการปลอบโยน แล้วช่วยให้ลูกเข้าใจว่าพระเจ้าทรงให้ความช่วยเหลืออย่างไร
- เมื่อบิดามารดาพยายามจะสอนลูกเรื่องการกลับใจ ทำไมจึงเป็นสิ่งสำคัญที่เขาจะคอยมองหาโอกาสการสอนในชีวิตประจำวัน?

อธิบายว่า เมื่อบิดามารดาเห็นว่าลูกทำการตัดสินใจอย่างไม่ฉลาด เขาจะถามว่าลูกรู้สึกอย่างไรต่อการตัดสินใจนั้น และจะทำอะไรนอกเหนือจากนี้ได้บ้าง เขาจะปล่อยให้ลูกแก้ไขความผิดพลาดของตนเองและหากจำเป็น ให้แสดงความเสียใจต่อพระเจ้าและต่อผู้ที่ลูกทำร้ายหรือทำให้ขุ่นเคือง บิดามารดาจะช่วยให้ลูกรับรู้ถึงความสุขและสันติอันเกิดจากการกลับใจที่แท้จริงด้วย

- ทบทวนโดยย่อถึงการเปลี่ยนใจเลื่อมใสของแอลมาผู้บุตร (โมไซยา 27; แอลมา 36) และชาวแอนโทนีไฟ-ลีไฮ (แอลมา 23) เรื่องราวเหล่านี้ในพระคัมภีร์จะช่วยให้ลูกเห็นคุณค่าของพรจากการกลับใจและการให้อภัยอย่างไร?
- ทบทวนพันธสัญญาบัพติศมาโดยอ่าน โมไซยา 18:8–10 และคำสอนและพันธสัญญา 20:37 กับผู้เข้าร่วม บิดามารดาจะช่วยให้ลูกเตรียมทำและรักษาพันธสัญญาบัพติศมาได้อย่างไร?
- บิดามารดาจะช่วยให้ลูกอยากรับบัพติศมาและรับของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้อย่างไร?

บิดามารดาควร “สอนลูก ๆ ของเขาให้สวดอ้อนวอนด้วย และให้เดินอย่างภาคภูมิต่อพระพักตร์พระเจ้า”

- ทำไมตัวอย่างของบิดามารดาจึงเป็นครูที่ดีที่สุดในการช่วยลูกทำให้การสวดอ้อนวอนเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวันของเขา?
- นอกจากจะเป็นตัวอย่างในการสวดอ้อนวอนแล้ว หลักธรรมใดบ้างเกี่ยวกับการสวดอ้อนวอนที่บิดามารดาสอนลูก ๆ ได้? (ขณะที่ผู้เข้าร่วมตอบคำถามนี้ ให้อ่านและสนทนาข้อพระคัมภีร์และข้อความที่ยกมาต่อไปนี้ สนับสนุนให้ผู้เข้าร่วมเล่าประสบการณ์เกี่ยวกับคำสอนเหล่านี้)

ก. ยากอบ 1:5–6 (พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของประทานสติปัญญาแก่เราหากเราทูลขอพระองค์ด้วยศรัทธา)

ข. 2 นีไฟ 32:9 (เราควรสวดอ้อนวอนเสมอ เราสวดอ้อนวอนต่อพระบิดาในพระนามของพระเยซูคริสต์)

ค. แอลมา 37:37 (เมื่อเราปรึกษาพระเจ้าในทุกสิ่งที่เราทำ พระองค์จะทรงชี้ทางเราเพื่อความดี)

ง. 3 นีไฟ 18:19–21 (เมื่อเราสวดอ้อนวอนต่อพระบิดาในพระนามของพระเยซูคริสต์ เรา จะได้รับสิ่งที่เราทูลขอหากสิ่งนั้นถูกต้อง เราควรสวดอ้อนวอนในครอบครัวของเรา)

จ. คำสอนและพันธสัญญา 112:10 (เมื่อเราถ่อมใจ พระเจ้าจะทรงตอบคำสวดอ้อนวอนของเรา)

เอ็ลเดอร์ดัลลีน เอช. โอ๊คส์ แห่งโครัมมัครสาวกสิบสอง พูดถึงความสำคัญของการใช้ “ภาษาของการสวดอ้อนวอน” ท่านกล่าวว่าลูกจะเรียนรู้ภาษานี้จากบิดามารดาของเขา

“เราเรียนรู้ภาษาบ้านเกิดเมืองนอนของเราจากการฟังคนที่พูดภาษานั้น เป็นเช่นนี้ด้วยกับภาษาที่เราจะทูลต่อพระบิดาบนสวรรค์ ภาษาของการสวดอ้อนวอนง่ายและน่าเรียนรู้มากกว่าภาษาอื่น เราควรเปิดโอกาสให้ลูก ๆ เรียนรู้ภาษานี้จากการฟังบิดามารดาของเขาใช้ภาษานี้ในการสวดอ้อนวอนประจำวันที่บ้าน” (in Conference Report, Apr. 1993, 20; or *Ensign*, May 1993, 18)

- บิดามารดาจะใช้การสวดอ้อนวอนในครอบครัวเป็นเวลาที่จะสอนลูกได้อย่างไร?
- บิดามารดาจะทำอะไรได้บ้างเพื่อสนับสนุนลูกให้สวดอ้อนวอนส่วนตัว?
- พระเจ้าตรัสไว้ว่า บิดามารดาต้องสอนลูก ๆ ให้ “เดินอย่างภาคภูมิ” ต่อพระพักตร์พระองค์ (ก.พ. 68:28) บิดามารดาจะใช้สภาพแวดล้อมของบ้านและครอบครัวเพื่อสนับสนุนลูกให้ “เดินอย่างภาค

ภูมิต่อพระพักตร์พระเจ้า” ได้อย่างไร? (คำตอบอาจได้แก่ บิคารมารดาจะสอนลูก ๆ ให้เชื่อฟังกฎ และพิธีการแห่งพระกิตติคุณ และยื่นเป็นพยานของพระผู้เป็นเจ้าทุกเวลาและในทุกแห่ง)

- ปู่ย่าตายายและสมาชิกคนอื่น ๆ ในครอบครัวจะทำอะไรได้บ้างเพื่อช่วยบิคารมารดาในการสอนหลักธรรมพระกิตติคุณแก่เด็ก? ท่านเห็นว่าตัวอย่างที่ดีของสมาชิกคนอื่น ๆ ในครอบครัวช่วยเด็ก ๆ ในทางใดบ้าง?

สรุป

เน้นว่าพระผู้เป็นเจ้าประทานความรับผิดชอบในการสอนลูกถึงหลักธรรมแห่งความชอบธรรมให้แก่บิคารมารดา สนับสนุนให้ผู้เข้าร่วมพยายามดำเนินชีวิตตามหลักธรรมที่สอนในบทนี้ และหาวิธีที่จะทำให้เขาสามารถสอนหลักธรรมเหล่านี้แก่ลูก ๆ ได้ดีขึ้น

พูดถึงความเชื่อมั่นของท่านในความจริงที่สนทนาไปแล้วระหว่างบทเรียนเมื่อพระวิญญูณกระตุ้นเตือน

พลิกดูหน้า 65–69 ใน *การแต่งงานและความสัมพันธ์ในครอบครัว แนวทางศึกษาของผู้เข้าร่วม* สนับสนุนให้ผู้เข้าร่วมทบทวนคำสอนและหลักธรรมในบทนี้โดย (1) ทำตามข้อแนะนำใน “แนวคิดสำหรับการประยุกต์ใช้” อย่างน้อยหนึ่งข้อ และ (2) อ่านบทความ “การเสริมสร้างครอบครัว: หน้าที่อันศักดิ์สิทธิ์ของเรา” โดยเอ็ดเดอร์ โรเบิร์ต ดี. เฮลส์ ซึ่งให้เห็นว่าคุณแต่งงานจะได้รับประโยชน์สูงสุดเมื่ออ่านและสนทนาบทความในแนวทางศึกษาด้วยกัน

การสอนหลักธรรม พระกิตติคุณแก่ลูก

บทที่
14

ตอน 2

จุดประสงค์ เพื่อช่วยให้ผู้เข้าร่วมมีความปรารถนาและความสามารถมากขึ้นที่จะสอนลูกถึงความเมตตาและการรับใช้ ความซื่อสัตย์และการเคารพในทรัพย์สินของผู้อื่น ความปีติยินดีจากการทำงานที่ซื่อสัตย์และความบริสุทธิ์ทางศีลธรรม

การเตรียม

1. ทบทวนหลักธรรมได้หัวข้อ “ความรับผิดชอบของท่านในฐานะครู” (หน้า ix–xi ในคู่มือเล่มนี้) หาวิธีประยุกต์ใช้หลักธรรมเหล่านี้ในการเตรียมสอนของท่าน
2. อ่านหัวข้อเรื่องตัวหนาซึ่งสรุปคำสอนและหลักธรรมของบทเรียนเอาไว้ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งในการเตรียม ให้ใคร่ครวญคำสอนและหลักธรรมเหล่านี้ตลอดสัปดาห์ โดยแสวงหาการนำทางของพระวิญญาณในการตัดสินใจว่าท่านควรเน้นอะไรเพื่อสนองความต้องการของผู้เข้าร่วม หากจำเป็น ให้แบ่งการสอนหลักธรรมนี้ออกเป็นสองครั้ง
3. ถ้ามีหนังสือต่อไปนี้นำให้ทบทวนและนำมาที่ชั้นเรียนด้วย
  - ก. เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน (34285 425)
  - ข. หนังสือแนะนำแนวสำหรับบิดามารดา (31125 425)
  - ค. การสังสรรค์ในครอบครัว (31106 425) ขณะที่ท่านทบทวนหนังสือประกอบเล่มนี้ ให้สนใจเป็นพิเศษในหัวข้อ “ความรับผิดชอบในการสอน” หน้า 252–253 และ “การสอนเกี่ยวกับพลังการสร้างและพรหมจรรย์” หน้า 259–266 ท่านอาจจะใช้บทความเหล่านี้ในระหว่างบทเรียนก็ได้

ข้อแนะนำในการ ดำเนินบทเรียน

บิดามารดาแสดงความรักต่อลูกเมื่อสอนลูก

เล่าประสบการณ์ต่อไปนี้ซึ่งเล่าโดยเฮลเดอร์ลอเรน ซี. ดันน์ แห่งสวากเจ็ดสิบ

“ถึงแม้เราจะเติบโตในชุมชนเล็ก ๆ แต่คุณพ่อของข้าพเจ้ามองเห็นว่าข้าพเจ้ากับพี่ชายต้องเรียนรู้หลักธรรมของการทำงาน ด้วยเหตุนี้ ท่านจึงให้เราทำงานในฟาร์มเล็ก ๆ แถบซานเมืองที่เราเติบโตมา ท่านดำเนินกิจการหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น จึงไม่ค่อยมีเวลาอยู่กับเรานอกจากตอนเช้าตรู่และตอนกลางคืน การทำฟาร์มจึงอยู่ในความรับผิดชอบของวัยรุ่นสองคน และบางครั้งเราก็ทำผิดพลาด

“ฟาร์มเล็ก ๆ ของเราแควดล้อมไปด้วยฟาร์มต่าง ๆ วันหนึ่ง เจ้าของฟาร์มคนหนึ่งมาพบคุณพ่อเพื่อเล่าให้ท่านฟังถึงสิ่งที่เขาคิดว่าเรากำลังทำผิด คุณพ่อตั้งใจฟัง จากนั้นก็พูดว่า ‘จิม คุณยังไม่เข้าใจ คุณก็เห็นว่าผมเลี้ยงลูกไม่ใช่เลี้ยงวัว’ หลังจากคุณพ่อเสียชีวิต จิมเล่าเรื่องของท่านให้เราฟัง ข้าพเจ้ารู้สึกซาบซึ้งเป็นอย่างยิ่งต่อคุณพ่อผู้ตัดสินใจเลี้ยงลูกไม่ใช่เลี้ยงวัว ถึงแม้เราจะทำผิดพลาด แต่เราก็เรียนรู้วิธีที่จะดำเนินงานในฟาร์มเล็ก ๆ แห่งนั้น และข้าพเจ้าคิดว่า ถึงแม้คุณพ่อคุณแม่จะไม่พูดอะไรมากนัก แต่เราก็รู้อยู่ตลอดเวลาว่าเราสำคัญต่อท่านมากกว่าวัว หรือสิ่งอื่นทั้งหมด” (in Conference Report, Oct. 1974, 12; or *Ensign*, Nov. 1974, 11)

- ท่านประทับใจอะไรในเรื่องนี้?

เห็นว่า เอ็ดเดอร์ตันกับพี่ชายของท่านรู้ยุดตลอดเวลาว่าบิดามารดารักท่าน วิธีหนึ่งที่บิดาแสดงความรักต่อลูก คือ มีเวลาช่วยให้ลูกเรียนรู้และประยุกต์ใช้หลักธรรมพระกิตติคุณ บทเรียนนี้พูดถึงการสอนลูกเกี่ยวกับหลักธรรมเบื้องต้นห้าประการของการดำเนินชีวิตตามพระกิตติคุณ ได้แก่ ความเมตตาและการรับใช้ ความซื่อสัตย์ การเคารพทรัพย์สินของผู้อื่น ความปีติยินดีจากการทำงานที่ซื่อสัตย์และความบริสุทธิ์ทางศีลธรรม

บิดามารดาต้องสอนลูกเรื่องความเมตตาและการรับใช้

อธิบายว่า ตลอดการปฏิบัติศาสนกิจของพระองค์ พระผู้ช่วยให้รอดทรงสอนถึงความสำคัญของการรักและรับใช้ผู้อื่น พระองค์ทรงสอนหลักธรรมนี้ด้วยพระคำและตัวอย่าง

- ลูกที่เรียนรู้เรื่องความรักและการรับใช้ผู้อื่นจากบิดามารดาจะได้รับประโยชน์อะไร? (นอกจากจะขอคำตอบจากผู้เข้าร่วมแล้ว ให้เล่าตัวอย่างต่อไปนี้)

ประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์ รักษาการประธานโควรัมอัครสาวกสิบสอง กล่าววว่า

“เป็นเวลาหลายปีที่ข้าพเจ้าเฝ้าดูสตรีที่น่ารักคนหนึ่งรับใช้เกินกว่าการเรียกใด ๆ ที่ให้สอนหรือนำในศาสนาจักร เมื่อเห็นคนที่ต้องการความช่วยเหลือ เธอจะรับใช้ ‘ไม่ต้อง ‘โทรหาฉันถ้าคุณต้องการความช่วยเหลือ’ แต่ ‘ฉันอยู่ที่นั่นแล้ว ฉันจะช่วยทำอะไรได้บ้าง’ เธอทำในสิ่งเล็ก ๆ น้อย ๆ มากมาย เช่น ช่วยจูงเด็ก ๆ ในการประชุม หรือพาลูก ๆ ของเพื่อนบ้านที่ไปไม่ทันรถโรงเรียนไปส่ง เธอมองหาคนใหม่ ๆ ในโบสถ์และเข้าไปหาเพื่อให้เขารู้สึกถึงการต้อนรับ...

“เธอเรียนรู้วิญญานแห่งการรับใช้จากคุณแม่ของเธอ วิญญานแห่งการรับใช้สอนได้ดีที่สุดที่บ้าน เราต้องสอนลูก ๆ ของเราโดยการเป็นตัวอย่าง และบอกพวกเขาว่าวิญญานที่ไม่เห็นแก่ตัวเป็นสิ่งที่จำเป็นอันจะนำไปสู่ความสุข” (เลียวไฮนา มกราคม 1998 หน้า 6)

ในครอบครัวหนึ่ง ลูกคนหนึ่งกำลังมีปัญหา เพื่อช่วยให้เขาเผชิญการทำทายนี บิดามารดาจึงสนับสนุนเขาให้รับใช้สมาชิกอีกคนหนึ่งในครอบครัวทุกวันอย่างลับ ๆ พอใกล้จะสิ้นสัปดาห์ เขาคิดถึงความดีศรีอื่นของตนเองน้อยลง เขาเริ่มได้รับพรและสันติที่มาจาก การดูแลผู้อื่น

- เราเรียนรู้อะไรบ้างจากที่บ้านเกี่ยวกับการรับใช้ ซึ่งเราเรียนรู้ไม่ได้จากที่อื่น?
- ท่านจะให้คำแนะนำอะไรที่สามารถช่วยบิดามารดาสอนลูก ๆ ให้รับใช้ผู้อื่น?

อาจจะเขียนคำตอบของผู้เข้าร่วมไว้บนกระดาน สนับสนุนให้ผู้เข้าร่วมเล่าตัวอย่างจากชีวิตของตนเอง พร้อมทั้งแบ่งปันแนวคิดเกี่ยวกับกิจกรรมการรับใช้ในครอบครัว ขณะที่ท่านนำการสนทนาให้อธิบายแนวคิดต่อไปนี้

- บิดามารดาเป็นตัวอย่างได้โดยรับใช้สมาชิกในครอบครัว ทำงานมอบหมายของศาสนาจักร ให้บรรลุผลสำเร็จ และยื่นมือออกไปช่วยเหลือคนรอบข้าง
- หาโอกาสให้ลูก ๆ ได้รับใช้สมาชิกในครอบครัวและคนรอบข้าง แม้แต่ลูกเล็ก ๆ ก็สามารถรู้สึกได้ถึงความปีติยินดีของการรับใช้

บิดามารดาต้องสอนลูกเรื่องความซื่อสัตย์และการเคารพทรัพย์สินของผู้อื่น

พูดถึงคำแนะนำของประธานเอ็น. แอลตัน แทนเนอร์ ซึ่งเคยรับใช้เป็นที่ปรึกษาที่หนึ่งในฝ่ายประธานสูงสุดดังนี้

“การอบรมเรื่องความซื่อสัตย์เริ่มต้นที่บ้าน เราต่างก็มีข่าวของส่วนตัวที่เป็นของเราแต่ผู้เดียว เราสามารถแบ่งปันและควรแบ่งปันสิ่งต่าง ๆ เช่น ของเล่น เกม และรับใช้กัน แต่เรามีเงิน หรือทรัพย์สินมีค่า หรือเสื้อผ้าที่เป็นสมบัติส่วนตัวของแต่ละคน และไม่ควรหยิบฉวยไปโดยที่เจ้าของไม่ยินยอม เด็กที่มีความเคารพเช่นนั้นในบ้าน มีแนวโน้มว่าจะไม่ละเมิดหลักธรรมนอกบ้าน อีกนัยหนึ่ง การไม่อบรมเรื่องดังกล่าวจะหลอหลอมความไม่เคารพในสิทธิและทรัพย์สินของผู้อื่น” (in Conference Report, Apr. 1978, 64; or *Ensign*, May 1978, 44)

- อะไรจะเกิดขึ้นเมื่อลูกไม่ได้รับการสอนให้เคารพทรัพย์สินของผู้อื่น?
- เด็กเรียนรู้ในบ้านที่จะเป็นคนซื่อสัตย์และเคารพทรัพย์สินของผู้อื่นได้อย่างไร? เมื่อใดที่บิดามารดาควรเริ่มสอนหลักธรรมเหล่านี้กับลูก ๆ ของเขา?

บิดามารดาต้องสอนลูกเรื่องรางวัลของการทำงานอย่างซื่อสัตย์

อธิบายว่า ผู้นำในศาสนาจักรให้คำแนะนำแก่บิดามารดาบ่อย ๆ เกี่ยวกับความสำคัญของการสอนลูกให้ทำงาน ถึงแม้บางครั้งเป็นเรื่องยากที่จะสอนลูกให้ทำงาน แต่บิดามารดาต้องพยายามต่อไป เอ็ดเดอร์แอล. ทอม เพอร์รี่ แห่งโครัมอัครสาวกสิบสองแนะนำว่า “การสอนลูกถึงความปีติยินดีของการทำงานที่ซื่อสัตย์เป็นของขวัญชิ้นใหญ่ที่สุดชิ้นหนึ่งที่ท่านจะมอบให้กับเขาได้” (in Conference Report, Oct. 1986, 78; or *Ensign*, Nov. 1986, 62)

- อะไรคือคุณประโยชน์ของการสอนลูกถึงหลักธรรมของการทำงานและความอดสาหัสเมื่อเขายังเล็กอยู่? บิดามารดาจะช่วยให้ลูกเรียนรู้การทำงานได้อย่างไร? (ขณะที่ผู้เข้าร่วมสนทนาคำถามนี้สนับสนุนเขาให้ยกตัวอย่างจากชีวิตของตนเอง ท่านอาจจะกล่าวถึงแนวคิดต่อไปนี้เพื่อกระตุ้นการสนทนา)

- ก. เป็นแบบอย่างต่อลูกโดยช่วยงานเล็ก ๆ น้อย ๆ ในบ้านด้วยความยินดี
- ข. ให้ความรับผิดชอบที่เหมาะสมกับความสามารถของลูก
- ค. ใช้เวลาสอนลูกถึงวิธีที่จะทำให้ความรับผิดชอบบรรลุผลสำเร็จ
- ง. แสดงความขอบคุณสำหรับความช่วยเหลือของลูก

อ่านถ้อยแถลงต่อไปนี้หนึ่งเรื่องหรือทั้งสองเรื่อง

ประธานกอร์ดอน บี. ینگคัลลี ประธานศาสนาจักรคนที่ 15 แนะนำว่า “เด็ก ๆ จำเป็นต้องทำงานกับบิดามารดา ไม่ว่าจะเป็นการล้างจาน ถูพื้น ตัดหญ้า ตัดเล็มกิ่งไม้พุ่มไม้ ทาสี ซ่อมแซม ทำความสะอาด และสิ่งอื่น ๆ นับร้อยอย่าง ซึ่งในการทำสิ่งเหล่านั้น พวกเขาจะเรียนรู้ว่าการทำงานคือราคาที่ต้องจ่ายเพื่อให้เกิดความสะอาด ความก้าวหน้า และความรุ่งเรือง” (*เลียโฮนา* มิถุนายน 1996 หน้า 8)

ขณะรับใช้ในโครัมอัครสาวกสิบสอง เอ็ดเดอร์เจมส์ อี. เฟาสท์ สอนว่า “สิ่งที่เราจะเสียมิได้ในการสอนลูกให้มีระเบียบวินัยและรับผิดชอบ คือ ต้องให้เขาเรียนรู้ที่จะทำงาน...ครูที่สอนหลักธรรมการทำงานได้ดีที่สุด คือ บิดามารดาตนเอง สำหรับข้าพเจ้า งานกลายเป็นเรื่องน่ายินดีเมื่อข้าพเจ้าทำงานเคียงข้างคุณพ่อ คุณปู่ คุณลุง และพี่ชายเป็นครั้งแรก ข้าพเจ้าแน่ใจว่า ตนมักจะเป็นตัวถ่วงมากกว่า แต่ความทรงจำเหล่านั้นหอมหวานและบทเรียนที่เรียนรู้มานั้นมีค่ายิ่ง เด็ก ๆ ต้องเรียนรู้เรื่องความรับผิดชอบและการพึ่งพาตนเอง บิดามารดาใช้เวลาส่วนตัวเพื่อแสดงให้เห็น ทำให้ดูเป็นตัวอย่าง และอธิบายให้ลูกฟังดังที่ลีโฮสอนไว้ใหม่ เพื่อเขาจะ ‘กระทำด้วยตนเองและที่จะไม่ถูกกระทำ’ (2 นิโอฟ 2:26)” (in Conference Report, Oct. 1990, 42; or *Ensign*, Nov. 1990, 34; ดู หน้า 60 ใน *การแต่งงานและความสัมพันธ์ในครอบครัว แนวทางศึกษาของผู้เข้าร่วม* ด้วย)

- ทำไมจึงเป็นสิ่งสำคัญที่เด็ก ๆ จะทำงานเคียงข้างบิดามารดาและสมาชิกคนอื่น ๆ ในครอบครัว? จะส่งผลอย่างไรต่อความสัมพันธ์เมื่อสมาชิกในครอบครัวทำงานร่วมกัน?
- การทำงานอย่างซื่อสัตย์ให้รางวัลอะไรบ้าง? (คำตอบอาจรวมถึงรายการต่อไปนี้)
  - ก. ความพึงพอใจและความปิติยินดีในงานที่ทำสำเร็จด้วยดี
  - ข. รู้สึกถึงความสำเร็จ
  - ค. รอบรู้ในทักษะปฏิบัติที่จำเป็น
  - ง. รู้ถึงคุณค่าของตนเอง
  - จ. รางวัลทางโลก เช่น เกียรตินิชมทางการศึกษา และผลประโยชน์ทางการเงิน
- งานเป็นพรทางวิญญาณเช่นเดียวกับพรทางโลกในทางใด?
- บิดามารดาทำอะไรได้บ้างเพื่อช่วยให้ลูก ๆ หาเงินและใช้เงินอย่างฉลาด? บิดามารดาจะช่วยลูกสร้างความสมดุลในการทำงานทุกรูปแบบได้อย่างไร เช่น งานศาสนาจักร งานที่โรงเรียน และงานเล็ก ๆ น้อย ๆ ในบ้าน?
- อะไรคืออันตรายบางอย่างของบิดามารดาที่ยอมให้ลูกหลีกเลี่ยงความรับผิดชอบที่จะทำงาน?

เอ็ลเดอร์นีล เอ. แม็กซ์เวลล์ แห่งโครัมอัครสาวกสิบสองสอนว่า

“พระกิตติคุณแห่งการทำงานเป็นส่วนหนึ่งของ ‘ความสมบูรณ์ของพระกิตติคุณ’ งานสอนศาสนา คืองานที่มีความสุข งานพระวิหารคืองานที่มีความสุข โอ้ เด็กหนุ่มของเราบางคนที่เราแต่งตั้งให้มีงอเท้าจะไม่มีความสุข เพราะงานส่วนใหญ่ที่เขาทำก็เพื่อสร้างความพอใจให้กับตนเองเท่านั้น...

“จงระวัง เมื่อท่านปรารถนาให้สิ่งที่เกิดขึ้นกับลูก ๆ ของท่านมากกว่าตัวท่านเอง อย่างใจทำสิ่งเลวร้ายโดยไม่ยอมให้เขาทำงานที่เหมาะสมเพื่อเป็นส่วนหนึ่งของประสบการณ์ ดังนั้น อย่ากีดกันลูก ๆ จากสิ่งที่ช่วยให้ท่านเป็นดังที่ท่านเป็นอยู่” (เลียวโซนา กรกฎาคม 1998 หน้า 44)

บิดามารดาต้องสอนลูกเรื่องความบริสุทธิ์ทางศีลธรรม

เห็นว่า บิดามารดา มีหน้าที่ต้องสอนลูกถึงมาตรฐานของพระเจ้าเกี่ยวกับความบริสุทธิ์ทางศีลธรรม เพื่อจะช่วยให้ลูกต่อต้านการล่อลวง

- ทำไมบิดามารดาจึงควรเริ่มต้นสนทนาเรื่องความบริสุทธิ์ทางศีลธรรมและเรื่องเพศกับลูก? จะต้องเสี่ยงกับอะไรบ้างเมื่อบิดามารดาไม่ทำสิ่งนี้?

ชี้ให้เห็นว่า ในโลกทุกวันนี้ เด็ก ๆ จะต้องได้ยินเรื่องเพศ อย่างไรก็ตาม สิ่งที่เขาได้ยินส่วนใหญ่จะส่งเสริมการล่วงเกินอำนาจอันศักดิ์สิทธิ์ของการสร้าง เด็ก ๆ โดยเฉพาะวัยรุ่น ต้องได้รับข้อมูลที่ถูกต้องและคำสอนที่แท้จริงเกี่ยวกับเรื่องเหล่านี้ บิดามารดาต้องช่วยให้ลูกมีพลังต่อต้านคำสอนผิดในโลก เขาต้องสอนลูกถึงแผนของพระเจ้าในการใช้อำนาจแห่งการสร้าง

ขอให้ผู้เข้าร่วมที่เป็นบิดามารดาเล่าประสบการณ์ที่เขาเคยประสบความสำเร็จในการสอนลูกถึงเรื่องเหล่านี้ นอกจากนี้จะขอข้อคิดจากผู้เข้าร่วมแล้ว ให้พูดถึงหลักธรรมต่อไปนี้

ลูกเล็ก ๆ ควรได้รับข้อมูลที่ชัดเจนและเรียบง่ายเกี่ยวกับธรรมชาติอันศักดิ์สิทธิ์ของร่างกายของเขา ความเข้าใจนี้จะช่วยปกป้องเขาจากคนที่อาจจะพยายามหลอกลวงเขา เมื่อลูกเข้าสู่วัยหนุ่มสาว บิดามารดาควรอธิบายให้เขาฟังอย่างละเอียดถึงการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในร่างกาย และควรอธิบายว่าการเติบโตทางร่างกายเป็นเรื่องปรกติและเป็นแผนส่วนหนึ่งของพระเจ้า

บิดามารดาควรช่วยให้ลูกเข้าใจว่าความสัมพันธ์ทางเพศเป็นเรื่องดีเมื่อใช้ภายในพันธะที่พระเจ้าทรงกำหนดไว้ แต่จะเป็นบาปร้ายแรงเมื่อใช้ในการละเมิดบัญชาของพระเจ้า วัยรุ่นต้องการแนวทางที่ชัดเจนจากบิดามารดาเกี่ยวกับมาตรฐานของพระเจ้า

ให้ดูจุดสาร เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน อธิบายว่าจุดสารเล่มนี้มีความช่วยเหลือพิเศษสำหรับเยาวชนและบิดามารดา รวมทั้งข้อมูลเกี่ยวกับมาตรฐานของศาสนาจักรในการนัดเที่ยว การแต่งงาน ภาษาสื่อ คนตรีและการเดินร่า สนับสนุนให้บิดามารดาอ่านและพูดคุยถึงสิ่งที่อยู่ในจุดสารเล่มนี้กับลูกแต่ละคนที่อยู่ในช่วงวัยรุ่นตอนต้น การทำเช่นนี้จะเปิดช่องให้บิดามารดาสามารถพูดถึงเรื่องต่าง ๆ ที่ยากจะเอ่ยได้ง่ายขึ้น ทั้งยังเปิดโอกาสให้เยาวชนได้ถามคำถามที่เฉพาะเจาะจงเกี่ยวกับมาตรฐานทางศีลธรรมด้วย พูดถึงบทความต่อไปนี่ที่คัดลอกมาจากหน้า 15-16 ในจุดสารเล่มนี้

“พระบิดาบนสวรรค์ได้ทรงแนะนำว่า การมีความสนิทสนมกันทางเพศสำหรับลูก ๆ ของพระองค์ ควรถูกสงวนไว้ภายในพันธะแห่งการแต่งงานเท่านั้น ความสัมพันธ์ทางร่างกายระหว่างสามีกับภรรยาสามารถเป็นเรื่องที่งดงามและศักดิ์สิทธิ์ได้ มันได้รับการประทานมาจากพระผู้เป็นเจ้าเพื่อการก่อกำเนิดของลูก ๆ และเพื่อการแสดงออกของความรักภายใต้การแต่งงาน ‘เพราะเหตุนั้น ผู้ชายจึงจากบิดามารดาของตนไปผูกพันอยู่กับภรรยา และเขาทั้งสองจะเป็นเนื้อเดียวกัน’ (ปฐมกาล 2:24)

“เนื่องจากความสนิทสนมทางเพศเป็นเรื่องศักดิ์สิทธิ์ พระเจ้าทรงกำหนดให้มีการควบคุมตนเองและความบริสุทธิ์ก่อนการแต่งงาน รวมทั้งการมีความซื่อตรงต่อกันอย่างสมบูรณ์ภายหลังการแต่งงาน ในการนัดเที่ยว จงปฏิบัติต่อกันด้วยความเคารพ และต้องหวังว่าคุณนิตของท่านจะให้การเคารพต่อท่านเช่นเดียวกัน ท่านจะไม่ปฏิบัติต่อกันเหมือนเป็นวัตถุสิ่งของสำหรับสนองความปรารถนาแห่งราคะของท่านหรือตัวท่านเอง การสัมผัสร่างกายที่ไม่เหมาะสมสามารถเป็นเหตุให้เสียการควบคุมตนเอง ท่านต้องควบคุมตนเองและความรู้สึกทางกายของท่านได้เสมอ

“พระเจ้าทรงเจาะจงที่จะห้ามพฤติกรรมบางอย่าง ซึ่งรวมถึงการมีความสัมพันธ์ทางเพศทุกชนิดก่อนการแต่งงาน การกอดจูบลูบล้อ การเบี่ยงเบนทางเพศ (เช่น ชายมีสัมพันธ์ทางเพศกับชาย การข่มขืน การมีสัมพันธ์ทางเพศในหมู่ญาติสนิท) การสำเร็จความใคร่ หรือการคิดหมกมุ่นแต่เรื่องเพศทั้งในความคิด คำพูดและการกระทำ...

“กิจกรรมทางเพศระหว่างชายกับชาย และหญิงกับหญิง เป็นเรื่องผิดบาปและน่าชิงชังสำหรับพระเจ้า (ดู โรม 1:26-27, 31) ความเสนาหยาแบบผิดธรรมชาติรวมถึงบรรดาผู้ซึ่งโน้มเอียงไปสู่คนเพศเดียวกัน เป็นการต่อต้านแผนนิรันดร์ของพระผู้เป็นเจ้าสำหรับลูก ๆ ของพระองค์ ท่านมีความรับผิดชอบที่จะทำการเลือกที่ถูกต้อง ไม่ว่าจะถูกนำไปสู่บุคคลเพศเดียวกันหรือแตกต่างจากท่าน ความรู้สึกและความปรารถนาแห่งราคะอาจนำไปสู่บาปร้ายแรงยิ่งขึ้น สิทธิชนยุคสุดท้ายทุกคนต้องเรียนรู้ที่จะควบคุมและฝึกวินัยให้แก่ตัวเอง”

ดู หนังสือแนะนำสำหรับบิดามารดา และ การสังสรรค์ในครอบครัว อธิบายว่าหนังสือสองเล่มนี้มีความช่วยเหลือให้แก่บิดามารดาที่กำลังพยายามสอนลูกเรื่องความบริสุทธิ์ หนังสือแนะนำสำหรับบิดามารดา จัดทำขึ้นเพื่อเรื่องนี้โดยเฉพาะ หนังสือ การสังสรรค์ในครอบครัว กล่าวถึงเรื่องนี้ในหน้า 259-266

เน้นว่า เมื่อบิดามารดาพูดคุยกับลูกเรื่องเพศ เขาจะต้องเป็นพยานว่าความบริสุทธิ์ทางเพศนำไปสู่ความปีติยินดีและสันติ

ยินดีและสันติ

- ทำไมจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับบิดามารดาที่จะเป็นตัวอย่างของความบริสุทธิ์ทางศีลธรรมนอกเหนือจากการสอนเรื่องนี้? บิดามารดาจะเป็นตัวอย่างของความบริสุทธิ์ทางศีลธรรมได้อย่างไร?
ชี้ให้เห็นว่าเด็กจะเรียนรู้หลักธรรมที่ถูกต้องเกี่ยวกับความบริสุทธิ์ทางศีลธรรมจากการที่บิดามารดาของเขาปฏิบัติต่อกัน จากรูปแบบวรรณกรรมและสื่ออื่น ๆ ที่บิดามารดายอมให้มีอยู่ในบ้าน และจากการที่บิดามารดาพูดถึงอำนาจอันศักดิ์สิทธิ์ของการสร้าง

สรุป

เน้นว่าบิดามารดาที่มีความรับผิดชอบที่จะสอนลูกถึงหลักธรรมแห่งความชอบธรรม สนับสนุนให้ผู้เข้าร่วมพยายามดำเนินชีวิตตามหลักธรรมที่สอนไว้ในบทนี้และคิดหาวิธีที่เขาจะสามารถสอนหลักธรรมเหล่านี้แก่ลูก ๆ ได้ดีขึ้น

แสดงความเชื่อมั่นของท่านถึงความจริงที่สนทนาไปแล้วในระหว่างบทเรียนเมื่อพระวิญญูญาณกระตุ้นเตือน

พลิกดูหน้า 70-76 ใน *การแต่งงานและความสัมพันธ์ในครอบครัว แนวทางศึกษาของผู้เข้าร่วม* สนับสนุนให้ผู้เข้าร่วมทบทวนคำสอนและหลักธรรมในบทนี้โดย (1) ทำตามข้อแนะนำใน “แนวคิดสำหรับการประยุกต์ใช้” อย่างน้อยหนึ่งข้อ และ (2) อ่านบทความ “สอนเด็ก” โดยประธานบอยด์ เค. แพคเกอร์ ชี้ให้เห็นว่าคุณแต่งงานจะได้รับประโยชน์สูงสุดเมื่ออ่านและสนทนาบทความในแนวทางศึกษาคู่กัน

นำทางลูกขณะที่เขา ทำการตัดสินใจ

บทที่
15

จุดประสงค์

เพื่อสอนหลักธรรมที่จะช่วยให้บิดามารดานำทางลูก ๆ ในการตัดสินใจ

การเตรียม

1. ขณะเตรียมตัวสอน ให้หาวิธีที่จะทำตามหลักธรรมได้หัวข้อ “ความรับผิดชอบของท่านในฐานะครู” (หน้า ix–xi ในคู่มือเล่มนี้)
2. อ่านหัวเรื่องตัวหนาซึ่งจะให้สาระโดยสังเขปของคำสอนและหลักธรรมของบทเรียน เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการเตรียม ให้ใคร่ครวญวิธีที่จะช่วยให้ผู้เข้าร่วมประยุกต์ใช้คำสอนและหลักธรรมเหล่านี้ แสวงหาการนำทางของพระวิญญาณในการตัดสินใจว่าควรเน้นอะไรเพื่อสนองความต้องการของผู้เข้าร่วม
3. ถ้ามีหนังสือ *สังสรรค์ในครอบครัว* (31106 425) ให้ศึกษาเรื่อง “อำเภอใจเสรี-บุญแก่ผู้ความเติบโต” หน้า 243–244 และ “การรับเด็กที่จากไปกลับมา” หน้า 258–259 ท่านอาจจะพูดถึงบทความเหล่านี้ในระหว่างบทเรียน
4. นำก้อนกรวดมาที่ชั้นเรียน เพื่อใช้ในระหว่างช่วงสุดท้ายของบทเรียน

ข้อแนะนำในการ ดำเนินบทเรียน

ลูกต้องการการนำทางขณะทำการตัดสินใจ

อ่านบทกวีต่อไปนี้ที่ประธาน โรมัส เอส. มอนสัน แห่งฝ่ายประธานสูงสุดปราศรัยในการประชุมใหญ่สามัญ

เขายืนเดียวดายอยู่ตรงทางแยก

แสงแดดสาดส่องไปหน้า

ไม่รู้อะไรในโลกา—

รู้แต่ว่าพร้อมจะแข่งขัน

ถนนทอดยาวไปทางตะวันออก ถนนทอดยาวไปทางตะวันตก

เด็กหนุ่มหาไม่รู้ว่าเส้นไหนดีที่สุด

เขาจึงเลือกถนนที่พาลลงต่ำ

ทำให้แพ่พ่ายพลาดได้มั่งกัญชัย

ติดอยู่ในบ่วงเร็วของความโกรธ

เพราะไม่มีใครอยู่ตรงทางแยก

คอยบอกเส้นทางที่ควรไป

อีกวันหนึ่ง ณ ที่แห่งเดิม

เด็กหนุ่มเปี่ยมสิ้นความหวังยืนอยู่

ผู้พร้อมที่จะแข่งขัน
ทั้งกำลังสืบเสาะหาสิ่งดี
แต่ที่นั่นมีผู้รื้อย่นอยู่
จับอกทางเขาคอร์ไป
เขาจึงหันจากถนนที่พาลงต่ำ
ไม่พ่ายการแข่งขันและได้มั่งกฤษฎี
เขาเดินไปตามทางดีทุกวัน
เพราะมีคนอยู่ตรงทางแยก
คอยบอกทางดีให้เดิน

[quoted from *Central Christian Monitor*, in Conference
Report, Oct. 1993, 66–67; or *Ensign*, Nov. 1993, 48]

อธิบายว่าเด็กและเยาวชนมักจะยืนอยู่ตรงทางแยก—ช่วงที่เขาเผชิญการตัดสินใจซึ่งจะส่งผลกระทบยาว
ต่อชีวิตของเขา บิดามารดา ผู้รู้จักถนนหนทางควรอยู่ที่นั่นเพื่อช่วยให้ลูกทำการตัดสินใจที่ชอบธรรม
แม้ว่าบิดามารดาจะไม่ได้อยู่กับลูกในช่วงที่ทำการตัดสินใจ แต่ลูกก็ควรจะได้รับคำแนะนำและพึงพา
การกระตุ้นเตือนของพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้เมื่อเขาระลึกถึงคำสอนของบิดามารดา

บิดามารดาจะต้องช่วยลูกให้ใช้อำเภอใจอย่างชอบธรรม

อธิบายว่าอำเภอใจเป็นของประทานใหญ่ยิ่งที่สุดอย่างหนึ่งที่พระบิดาบนสวรรค์ทรงให้แก่เรา อำเภอ
ใจคืออำนาจที่จะเลือกและกระทำเพื่อตัว โดยอำเภอใจนี้เองที่เราเลือกทำตามพระผู้ช่วยให้รอดและ
ได้รับพรแห่งชีวิตนิรันดร์ (ดู 2 นิไฟ 2:25–28)

อ่านคำสอนและพันธสัญญา 58:27–28 กับผู้เข้าร่วม

- ข้อความนี้ประยุกต์ใช้กับบิดามารดาในลักษณะใดขณะที่เขาช่วยลูก ๆ ทำการตัดสินใจ?
- การปล่อยให้ลูกทำการตัดสินใจมีผลคืออย่างไรบ้าง?

เนื้อหาต่อไปนี้เป็นสรุปหลักธรรมที่บิดามารดาสามารถทำตามได้เพื่อช่วยให้ลูกใช้อำเภอใจอย่างชอบธรรม
สนทนาหลักธรรมเหล่านี้กับผู้เข้าร่วม

สอนลูกเรื่องแผนแห่งความสุขอันใหญ่ยิ่งของพระบิดาบนสวรรค์

อ่านข้อความที่ตัดตอนมาจากแอลมา 12:32 กับผู้เข้าร่วม ดังนี้

“ฉะนั้น พระผู้เป็นเจ้าจึงประทานบัญญัติให้เขา หลังจากที่ทรงทำให้เขารู้แผนการไถ่”

- ทำไมพระผู้เป็นเจ้าจึงประทานพระบัญญัติ หลังจาก ทำให้เขารู้แผนการไถ่แล้ว? หลักธรรมนี้
ประยุกต์ใช้กับความพยายามของบิดามารดาในการส่งเสริมลูกให้เชื่อฟังพระบัญญัติได้อย่างไร?

เอลเดอร์บอยด์ เค. แพคเกอร์ แห่งโครัมอัครสาวกสิบสองสอนว่า

“เยาวชนสงสัยว่า ‘ทำไม’—ทำไมเราได้รับบัญชาให้ ทำบางสิ่ง? และทำไมเราได้รับบัญชา ไม่ ให้ทำ
อีกสิ่งหนึ่ง? ความรู้เรื่องแผนแห่งความสุข...จะทำให้เยาวชนเข้าใจว่า ‘ทำไม’...”

“ท่านจะไม่ได้อยู่กับลูก [ของท่าน] ในเวลาที่เขาถูกล่อลวง ช่วงเวลาที่อันตรายเหล่านั้น เขาต้อง
พึ่งพาแหล่งช่วยของตนเอง ถ้าเขาสามารถทำให้ตนเองอยู่ภายในกรอบของแผนพระกิตติคุณ
เขาจะมีพลังเพิ่มขึ้นอย่างมาก

“แผนดังกล่าวมีค่าควรแก่การกล่าวถึงซ้ำแล้วซ้ำอีก ต่อจากนั้น จุดประสงค์ของชีวิต การดำรงอยู่ของพระเจ้า และเหตุผลที่มีพระบัญญัติ จะอยู่กับเขา

“การศึกษาพระกิตติคุณของเขา ประสบการณ์ชีวิตของเขา จะเสริมพยานที่เติบโตอย่างไม่หยุดยั้งถึงพระคริสต์ การชดใช้ และการฟื้นฟูพระกิตติคุณ” (*The Great Plan of Happiness* [address to religious educators, 10 Aug. 1993], 3)

ให้แนวทางที่ชัดเจนแก่ลูกบนพื้นฐานของหลักธรรมพระกิตติคุณ

อธิบายว่าบิดามารดาควรให้แนวทางปฏิบัติที่ชัดเจนแก่ลูกในการตัดสินใจ ความพยายามนี้รวมถึงการสอนพระกิตติคุณและกำหนดมาตรฐานความประพฤติในบ้าน เอ็ลเดอร์โจเจ. คริสเตนเซ็น แห่งสวากเจ็ดสิบสอนว่า

“อย่ากลัวที่จะกำหนดมาตรฐานและแนวทางที่ชัดเจนทางศีลธรรม จงพูดว่า ไม่ เมื่อจำเป็น...ให้ [ลูกของท่าน] รู้ว่ามีบางสิ่งที่ไม่เหมาะสมสำหรับคริสตชน ท่านจะไม่ทำเป็นอันขาด ดูเหมือนว่าบิดามารดาบางคนเป็นห่วงจนผิควิสัยเกี่ยวกับชื่อเสียงเกียรติยศของลูก และการยอมรับทางสังคม อีกทั้งยอมคล้อยตามหลายสิ่งที่ยึดแย้งกับวิจารณ์ที่ดีกว่าของตัวเอง เช่น ความหุนหันพลันแล่นเพื่อตามสมัยนิยม เสื้อผ้าที่ไม่สุภาพ กลับบ้านดึกคืน การนัดเที่ยวก่อนอายุสิบหกปี ภาพยนตร์ระดับอาร์ และอื่น ๆ สำหรับเด็กและบิดามารดาทั้งหลาย การยื่นหยัดเพื่อสิ่งถูกต้องอาจจะต้องโดดเดี่ยวในบางครั้ง อาจจะต้องอยู่เพียงลำพังยามค่ำคืน พลาดงานเลี้ยง และมีภาพยนตร์ที่ดูไม่ได้ การทำเช่นนี้อาจจะไม่สนุกเสมอไป แต่การเป็นบิดามารดาไม่ใช่การประชันขันแข่งเพื่อชื่อเสียงเกียรติยศ” (in Conference Report, Oct. 1993, 13; or *Ensign*, Nov. 1993, 11)

- บิดามารดาทำอะไรได้บ้างเพื่อจะกำหนดแนวทางที่ชัดเจนทางศีลธรรมสำหรับครอบครัว? (ขณะที่ผู้เข้าร่วมสนทนาคำถามนี้ กระตุ้นเขาให้เล่าตัวอย่างจากชีวิตของตนเอง)

อ่านโมโรไน 7:15–19 กับผู้เข้าร่วม

- ข้อความนี้ให้คำแนะนำอะไรเกี่ยวกับวิธีที่จะรู้ความดีจากความชั่ว? บิดามารดาจะประยุกต์ใช้คำแนะนำนี้ได้อย่างไรขณะที่เขากำหนดแนวทางสำหรับลูก ๆ?
- ชีวิตด้านใดบ้างที่บางครั้งเด็กและเยาวชนต้องการความช่วยเหลือในการตัดสินใจระหว่างดีและชั่ว? บิดามารดาจะใช้คำแนะนำในโมโรไน 7:15–19 เพื่อช่วยให้ลูกทำการตัดสินใจที่ชอบธรรมได้อย่างไร?

ช่วยให้ลูกรู้จักอิทธิพลของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในชีวิตของเขา

อธิบายว่าโมโรไน 7:15–19 พูดถึงความสว่างของพระคริสต์ ซึ่งช่วยให้เรารู้ความดีจากความชั่ว นอกจากจะทำตามความสว่างของพระคริสต์แล้ว เราสามารถรับการนำทางจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ด้วย พระองค์ “จะทรงแสดงทุกสิ่ง [เรา] ควรทำให้แก่ [เรา]” (2 โนฟ 32:5) และจะทรงช่วยให้เรา “รู้ความจริงของทุกเรื่อง” (โมโรไน 10:5) ขณะที่ลูกเรียนรู้ที่จะรู้จักและทำตามการกระตุ้นเตือนของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เขาจะได้รับความช่วยเหลือเพิ่มเติมในการตัดสินใจ หลังจากลูกได้รับของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ บิดามารดาจะช่วยทำให้ลูกมีความปรารถนามากขึ้นที่จะทำตัวให้มีค่าควรต่อการเป็นเพื่อนตลอดเวลาของพระวิญญาณ

เอ็ลเดอร์โรเบิร์ต ดี. เฮลส์ แห่งโครัมอัครสาวกสิบสองเล่าว่ามารดาช่วยให้ท่านรู้จักอิทธิพลของพระวิญญาณบริสุทธิ์อย่างไร ดังนี้

“หลังจากข้าพเจ้ารับบัพติศมาและการยืนยัน คุณแม่ดึงข้าพเจ้ามาใกล้ และถามว่า ‘ลูกรู้สึกอย่างไรจะ’
ข้าพเจ้าอธิบายความรู้สึกที่มีอยู่อย่างดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ นั่นคือ ความสงบ การปลอบประโลม และ
ความสุข คุณแม่อธิบายว่า สิ่งที่ข้าพเจ้ารู้สึกเป็นของประทานที่ข้าพเจ้าพึงได้รับ ซึ่งคือของประทาน
แห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ เธอบอกว่าถ้าข้าพเจ้าดำเนินชีวิตอย่างมีค่าควรต่อสิ่งนั้น ข้าพเจ้าจะมีของ
ประทานนั้นอยู่ด้วยตลอดเวลา นั่นเป็นช่วงการสอนที่ติดจริงอยู่ในความทรงจำของข้าพเจ้าตลอดชีวิต”
(เลียโฮนา กรกฎาคม 1999 หน้า 46)

- บิดามารดาทำอะไรได้บ้างเพื่อช่วยให้ลูกรู้สึกและรู้จักอิทธิพลของพระวิญญาณบริสุทธิ์? (คำตอบ
อาจได้แก่ บิดามารดาจะสนับสนุนลูกให้ศึกษาพระคัมภีร์ ฟังเพลงที่ศักดิ์สิทธิ์ รักษาพระบัญญัติ
และ สวดอ้อนวอนด้วยเจตนาแท้จริง ตลอดจนเล่าประสบการณ์ทางวิญญาณให้ลูก ๆ ฟังและ
แสดงความรักต่อเขา)

เน้นว่าเป็นสิ่งจำเป็นที่บิดามารดาจะส่งเสริมพฤติกรรมทางศาสนาของลูก เช่น การศึกษาพระคัมภีร์
เป็นส่วนตัว การสวดอ้อนวอน และการอดอาหาร การมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางศาสนาของครอบครัว
ควรเป็นสิ่งสำคัญ แต่แค่นั้นยังไม่พอ

เปิดโอกาสให้ลูกเล็ก ๆ ได้ทำการตัดสินใจที่เรียบง่าย

ชี้ให้เห็นว่าบิดามารดาจะต้องเปิดโอกาสให้ลูกเล็ก ๆ ได้ทำการตัดสินใจ เขาจะต้องทำให้การตัดสินใจ
ไม่ยากเกินไปนัก โดยเสนอทางเลือกให้เพียงสองทางเลือกและต้องแน่ใจว่าการเลือกทั้งสองอย่างนั้น
เป็นที่ยอมรับได้ อย่างเช่น มารดาบอกว่า “วันนี้หนูอยากจะทำอะไรดี เช็ดโต๊ะเงินหรือสีแดงจะ” หรือ
“หนูอยากจะทำนิทานหรือเล่นไปเรื่อย ๆ จนถึงเวลานอนจะ” เมื่อบิดามารดาเสนอการเลือกดังกล่าว
เขาต้องยอมรับการตัดสินใจของลูกด้วย

- การตัดสินใจที่เรียบง่ายเช่นนั้นจะช่วยให้ลูกพร้อมสำหรับการตัดสินใจที่ยากและลึกซึ้งในวันข้างหน้า
ได้อย่างไร?

ช่วยให้ลูกเข้าใจว่าการตัดสินใจบางอย่างมีผลนิรันดร์

อธิบายว่า เมื่อลูกเผชิญการตัดสินใจที่ยาก เช่น การเลือกกิจกรรมในวันแซบซ์ การเลือกเพื่อน การ
วางแผนศึกษา หรือตั้งเป้าหมายสำหรับงานอาชีพ เป็นสิ่งสำคัญที่เขาจะรู้วิธีตัดสินใจโดยมีพื้นฐาน
บนความจริงพระกิตติคุณ ลูกจำเป็นต้องเข้าใจว่าการตัดสินใจของเขาจะมีผลนิรันดร์ บิดามารดาต้อง
ใช้เวลาตั้งแต่ลูกยังเล็กอยู่เพื่อพูดคุยกับเขาเกี่ยวกับหลักธรรมเหล่านี้

- บิดามารดาสามารถนำทางลูก ๆ ในทางใดบ้างขณะที่ลูกปรึกษาเขา? (คำตอบอาจได้แก่ บิดามารดา
จะเล่าประสบการณ์ของตนเอง เตือนลูกให้นึกถึงบัญญัติของพระเจ้า และช่วยให้ลูกพิจารณาถึง
ผลนิรันดร์ของการเลือกที่ต่างออกไป)
- สถานการณ์ใดที่บิดามารดาจำเป็นต้องเข้ามาแทรกแซงเมื่อลูกกำลังทำการตัดสินใจที่ไม่ชอบ
ธรรม?

ขอให้ผู้เข้าร่วมคนหนึ่งอ่านคำแนะนำจากเอลเดอร์เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด แห่งโครัมมัครสาวก
สิบสอง ดังนี้ (หน้า 79 ใน *การแต่งงานและความสัมพันธ์ในครอบครัว แนวทางของผู้เข้าร่วม*)

“เป็นหน้าที่ของบิดามารดาที่จะแทรกเข้ามาเมื่อเห็นว่าลูกกำลังเลือกผิด นั่นไม่ได้หมายความว่า
บิดามารดาของประทานอันมีค่า ซึ่งคือ อำนาจใจ ไปจากลูก ๆ เพราะอำนาจใจเป็นของประทาน

จากพระผู้เป็นเจ้า การเลือกสิ่งที่จะพวกเขาจะทำ วิธีที่พวกเขาจะแสดงออก และสิ่งที่จะพวกเขาจะเชื่อ จะเป็นของพวกเขาตลอดไป แต่ในฐานะที่เป็นบิดามารดา เราต้องแน่ใจว่าลูก ๆ เข้าใจพฤติกรรมที่เหมาะสมและผลที่ตามมาหากพวกเขาทำสิ่งผิด จำไว้ว่า ต้องไม่มีสิ่งผิดกฎหมายในบ้าน ภาพยนตร์ นิตยสาร โทรทัศน์ วิดีโอ อินเทอร์เน็ต และสื่ออื่น ๆ อยู่ทีนั้นในฐานะแขกผู้มาเยือน และควรได้รับการต้อนรับก็ต่อเมื่อเหมาะสมกับความเพลิดเพลินของครอบครัวเท่านั้น จึงทำให้บ้านของท่านเป็นที่กำบังแห่งสันติและความชอบธรรม อย่าปล่อยให้อิทธิพลชั่วร้ายทำให้สภาพแวดล้อมที่พิเศษทางวิญญาณของท่านแปดเปื้อน จงอ่อนโยน รู้จักคิด สุภาพ และใคร่ครวญในสิ่งที่ท่านพูด และวิธีที่ท่านปฏิบัติต่อกัน เมื่อนั้นเป้าหมายของครอบครัวที่มีพื้นฐานบนพระกิตติคุณจะช่วยให้ทำการตัดสินใจที่ดี ๆ ได้ง่ายขึ้น” (เลียวโซนา กรกฎาคม 1999 หน้า 124)

บิดามารดาควรปล่อยให้ลูกเรียนรู้จากผลของการตัดสินใจที่ไม่ฉลาด

ชี้ให้เห็นว่า ถึงแม้บางครั้งบิดามารดาจะแทรกเข้ามาเพื่อช่วยให้ลูกทำการตัดสินใจที่ชอบธรรม แต่เขาไม่ควรแทรกแซงเพื่อป้องกันผลของการตัดสินใจที่ไม่ฉลาดของลูก

- จะเกิดผลลัพธ์อะไรบ้างเมื่อบิดามารดาปกป้องลูกจากผลของการตัดสินใจของลูก? จะเกิดผลคืออะไรเมื่อปล่อยให้ลูกประสบกับผลอันหลีกเลี่ยงไม่ได้ของการตัดสินใจของตน? (สนับสนุนให้ผู้เข้าร่วมเล่าตัวอย่างจากชีวิตของตนเอง แล้วอ่านถ้อยแถลงต่อไป)

เอลเดอร์ริชาร์ด จี. สก็อตต์ แห่งโคเวรัมอัครสาวกสิบสอง กล่าวว่า “บิดามารดาทั้งหลาย อย่าทำผิดพลาดโดยหมายจะเข้าไปแทรกแซงเพื่อผ่อนหนักให้เป็นเบา หรือกำจัดผลอันหลีกเลี่ยงไม่ได้ของการตัดสินใจโดยเจตนาของลูกที่จะละเมิดพระบัญญัติ การกระทำดังกล่าวส่งเสริมหลักธรรมที่ผิด เปิดประตูให้กับบาปที่ร้ายแรงมากขึ้น และทำให้ความเป็นไปได้ที่จะกลับใจลดน้อยลง” (in Conference Report, Apr. 1993, 43; or *Ensign*, May 1993, 34)

เอลเดอร์โรเบิร์ต ดี. เฮลส์ สอนว่า “นำหวนวิดกที่ปล่อยให้ลูก ๆ ของเราเรียนรู้จากความผิดพลาดที่เขาทำ แต่ความเต็มใจที่จะเลือกทางของพระเจ้าและคุณธรรมของครอบครัวเมื่อการเลือกมาจากตัวเขาย่อมดีกว่าเมื่อเราพยายามบังคับให้เขาทำคุณธรรมเหล่านั้น หนทางแห่งความรักและการยอมรับของพระเจ้าย่อมดีกว่าหนทางแห่งการบีบบังคับและบีบบังคับของชาดาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเลี้ยงดูลูก ๆ วัยรุ่น” (เลียวโซนา กรกฎาคม 1999 หน้า 47)

บิดามารดาควรแสดงความรักอย่างสม่ำเสมอต่อลูกที่ออกนอกกลุ่มนอกรทาง

ชี้ให้เห็นว่า แม้ว่าบิดามารดาจะพยายามอย่างดีที่สุดแล้ว แต่ลูกบางคนก็อาจจะทำการตัดสินใจที่นำความเศร้าโศกใหญ่หลวงมาสู่ตนเองและผู้อื่น บิดามารดาต้องไม่หยุดแสดงความรักต่อลูกที่ออกนอกกลุ่มนอกรทาง เอลเดอร์ริชาร์ด จี. สก็อตต์ กล่าวว่า

“บางท่านมีลูกที่ไม่ได้ตั้งใจ ลูกที่เลือกเส้นทางซึ่งต่างออกไปโดยสิ้นเชิง พระบิดาบนสวรรค์ทรงมีประสบการณ์แบบเดียวกันนี้ครั้งแล้วครั้งเล่า ถึงแม้ลูกบางคนจะใช้ของประทานแห่งอำเอใจเพื่อทำการเลือกที่ตรงข้ามกับคำแนะนำของพระองค์ แต่พระองค์ยังทรงรักเขาต่อไป ข้าพเจ้าแน่ใจได้ว่าพระองค์ไม่เคยตำหนิพระองค์เองสำหรับการเลือกที่ไม่ฉลาดของเขา” (in Conference Report, Apr. 1993, 43; or *Ensign*, Nov. 1993, 34)

ขณะรับใช้ในโคเวรัมอัครสาวกสิบสอง เอลเดอร์ฮาเวิร์ด ดับเบิลยู. ฮันเตอร์ ให้คำแนะนำแก่บิดามารดาที่ได้ทำอย่างดีที่สุดแต่ต้องเศร้าเสียใจเพราะความผิดของลูก ดังนี้

“บิดามารดาที่ประสบความสำเร็จคือผู้ที่รัก ผู้ที่เสียสละ ผู้ที่ดูแล สอน และจัดทำให้ตามความต้องการของลูก ถ้าท่านทำทั้งหมดนี้แล้ว และลูกของท่านยังคงคือฉัน ทำให้กัลดกัลด หรือไปตามทางของโลก แม้กระนั้น ท่านก็ยังเป็นบิดามารดาที่ประสบความสำเร็จอยู่ดี อาจมีลูกที่เข้ามาในโลกเพื่อจะทำลายบิดามารดาบางคนภายใต้สภาวะการณ์บางอย่าง ท่านเองเดียวกัน อาจจะมีลูกอีกหลายคนที่เป็นพรและนำความปิติยินดีมาสู่บิดาหรือมารดา” (in Conference Report, Oct. 1983, 94; or *Ensign*, Nov. 1983, 65)

เอาถั่วก่อนกรวดที่ท่านนำมาด้วยให้ผู้เข้าร่วมคนหนึ่ง (ดู “การเตรียม” ข้อ 4) ขอให้เขาถือถั่วก่อนกรวดไว้ตรงตาพอดี แล้วบรรยายว่าเขามองเห็นอะไรบ้าง อ่านเรื่องเปรียบเทียบต่อไปนี้ ซึ่งเล่าโดยเอลเดอร์ ริชาร์ด จี. สก็อตต์ ขณะรับใช้ในสวากเจ็ดสิบ

“เมื่อข้าพเจ้าถือถั่วก่อนกรวดก่อนเล็กไว้ตรงตาพอดี มันดูเหมือนมีก้อนหินขนาดใหญ่บังตาอยู่ และนั่นคือทั้งหมดที่ข้าพเจ้าเห็น สิ่งนี้เทียบได้กับปัญหาของคนที่เรารักซึ่งส่งผลต่อชีวิตของเราทุกชั่วขณะที่ตื่นอยู่ เมื่อท่านทำทุกสิ่งทุกอย่างได้ไปหมดแล้ว ขอให้ปล่อยส่วนที่เหลือไว้ในพระหัตถ์ของพระเจ้า และไม่ต้องกังวลอีก อย่ารู้สึกผิดเพราะท่านทำไม่ได้มากไปกว่านี้ อย่าเสียพลังงานไปกับความวิตกกังวลที่ไร้ประโยชน์ พระเจ้าจะทรงนำถั่วก่อนกรวดที่บดบังการมองเห็นของท่านออกไปและโยนมันลงไปในบรรดาการทำลายที่ท่านจะเผชิญในความก้าวหน้านิรันดร์ของท่าน ต่อจากนั้นท่านจะมีทัศนคติที่ถูกต้อง ในที่สุด ท่านจะรู้สึกถึงการคลายและรู้ว่าจะให้ความช่วยเหลือเพิ่มเติมอย่างไร ท่านจะพบสันติและความสุขมากขึ้น จะไม่ดูคายนั้ที่ต้องการท่าน และจะสามารถให้ความช่วยเหลือได้มากขึ้น อันเนื่องจากทัศนคติที่เปลี่ยนไปนั้น” (in Conference Report, Apr. 1988, 70; or *Ensign*, May 1988, 60)

- บิดามารดาจะแสดงความรักอย่างสม่ำเสมอต่อบุตรหรือธิดาที่ออกนอกกลุ่มนอทางได้ในทางใด? เขาจะแสดงความรักเช่นนั้นโดยไม่ถือโทษการกระทำของบุตรหรือธิดาได้อย่างไร?

อ่านลูกา 15:11-32 กับผู้เข้าร่วม อธิบายว่าเรามักจะเรียกข้อความนี้ว่า คำอุปมาเรื่องบุตรที่หายไป แต่จะเรียกว่าคำอุปมาเรื่องบิดาผู้เปี่ยมด้วยความรักด้วยก็ได้

- เราเรียนรู้อะไรบ้างจากคำอุปมาเรื่องนี้เกี่ยวกับอิทธิพลความรักของบิดามารดาที่ส่งผลต่อลูกที่เอาแต่ใจ?

ขณะรับใช้เป็นที่ปรึกษาในฝ่ายประธานสูงสุด ประธานกอร์ดอน บี. อิงค์ลิชสอนว่า

“ตลอดประวัติศาสตร์ในชั่วอายุมนุษย์ การกระทำของลูกที่บกพร่องเต็มไปด้วยความโทมนัสและความซอกซำใจ แต่ถึงแม้จะมีการกบฏ เชือกที่เหนียวแน่นของชีวิตครอบครัวก็ยึดออกไปล้อมคนกบฏคนนั้น

“ข้าพเจ้าทราบว่าไม่มีเรื่องใดในวรรณกรรมทั้งหมดจะซาบซึ้งกินใจมากไปกว่าเรื่องที่เล่าโดยพระอาจารย์ตามที่บันทึกไว้ในลูกาบทที่สิบห้า เรื่องของบุตรที่ละโมบและเอาแต่ใจตัวผู้เรียกร้องมรดกของตนเอง ซึ่งในที่สุดเขาก็ผลาญจนไม่เหลืออะไรเลย ด้วยความสำนึก เขากลับมาหาบิดา เมื่อบิดาเห็นเขาแต่ไกลก็วิ่งเข้าไปกอดเขาและจูบเขา” (in Conference Report, Apr. 1991, 95; or *Ensign*, May 1991, 72)

สรุป

เน้นความสำคัญของการนำทางลูกขณะที่เขาทำการตัดสินใจ แล้วปล่อยให้เขาเรียนรู้ผลจากการกระทำของตน เตือนผู้เข้าร่วมว่าพระเจ้าจะประทานพรบิดามารดาเมื่อเขายังคงรักและทำงานกับลูก ๆ ต่อไป จากนั้น อ่านถ้อยแถลงของอธิการ โรเบิร์ต ดี. เฮลส์ ขณะรับใช้ใช้อธิการควบคุม ดังนี้

“แน่นอนว่าบิดามารดาอาจจะทำผิดพลาดในกระบวนการของการเป็นพ่อแม่ แต่ด้วยความถ่อมใจ ศรัทธา การสวดอ้อนวอน และการศึกษา แต่ละคนจะเรียนรู้วิธีที่ดีกว่าเดิม และการทำเช่นนั้นจะเป็นพรแก่ชีวิตของคนในครอบครัวเวลานี้ และสอนประเพณีที่ถูกต้องให้แก่คนรุ่นหลัง” (in Conference Report, Oct. 1993, 10–11; or *Ensign*, Nov. 1993, 10)

เป็นพยานถึงหลักธรรมที่สนทนาไปแล้วในระหว่างบทเรียนเมื่อพระวิญญาณกระตุ้นเตือน

พลิกดูหน้า 77–80 ใน *การแต่งงานและความสัมพันธ์ในครอบครัว แนวทางศึกษาของผู้เข้าร่วม* สนับสนุนให้ผู้เข้าร่วมทบทวนคำสอนและหลักธรรมในบทนี้โดย (1) ทำตามข้อแนะนำใน “แนวคิดสำหรับการประยุกต์ใช้” อย่างน้อยหนึ่งข้อ และ (2) อ่านบทความ “จุดดั่งเปลวเพลิงที่ไม่รู้ดับ” โดยเฮลเตอร์เอ็ม. รัสเซลล์ บัลลาร์ด ซึ่งให้เห็นว่าคุณแต่งงานจะได้รับประโยชน์สูงสุดเมื่ออ่านและสนทนาบทความในแนวทางศึกษาด้วยกัน

การสวดอ้อนวอนเป็นครอบครัว การศึกษาพระคัมภีร์เป็นครอบครัว และการสังสรรค์ในครอบครัว

จุดประสงค์ เพื่อกระตุ้นครอบครัวให้สวดอ้อนวอนเป็นครอบครัว ศึกษาพระคัมภีร์เป็นครอบครัวและจัดสังสรรค์ในครอบครัวเป็นประจำ และเพื่อสอนพระกิตติคุณในสภาพแวดล้อมเหล่านี้

การเตรียม

1. คิดหาวิธีที่ท่านจะประยุกต์ใช้หลักธรรมได้หัวข้อ “ความรับผิดชอบของท่านในฐานะครู” (หน้า ix xi ในคู่มือเล่มนี้)
2. ไตร่ตรองคำสอนและหลักธรรมที่สรุปไว้ในหัวข้อเรื่องตัวหน้าของบทเรียน คิดหาวิธีที่จะสอนคำสอนและหลักธรรมเหล่านี้ตลอดสัปดาห์ แสวงหาการนำทางของพระวิญญาณในการตัดสินใจว่าท่านควรเน้นอะไรเพื่อสนองความต้องการของผู้เข้าร่วม
3. ถ้ามีอุปกรณ์ต่อไปนี้ ให้นำบางอย่างหรือทั้งหมดมาชั้นเรียนด้วย และให้ผู้เข้าร่วมดูขณะที่ท่านสนทนาเรื่องการสังสรรค์ในครอบครัว
  - ก. พระคัมภีร์
  - ข. หนังสือ การสังสรรค์ในครอบครัว (31106 425)
  - ค. หนังสือแนะนำแนวครอบครัว (31180 425)
  - ง. การสังสรรค์ในครอบครัว วิดีโอเสริม (5x276 425)
  - จ. หลักธรรมพระกิตติคุณ (31110 425)
  - ฉ. นิตยสารศาสนาจักร
  - ช. มรดกของเรา: ประวัติย่อของศาสนาจักรของพระเยซูคริสต์แห่งสหัสวรรษยุคสุดท้าย (35448 425)
  - ซ. คู่มือฐานะปุโรหิตแห่งเมลคิเซเด็คและสมาชิกสงเคราะห์
  - ฌ. แนวทางศึกษาสำหรับสมาชิกชั้นเรียนในหลักสูตรคำสอนพระกิตติคุณ
  - ญ. เพื่อความเข้มแข็งของเยาวชน (34285 425)
  - ฎ. หนังสือเรื่องราวพระคัมภีร์ที่ศาสนาจักรจัดทำ เช่น เรื่องราวจากพระคัมภีร์มอรมอน (35666 425)
  - ฐ. ชุดภาพพระกิตติคุณ (34730 425)
4. ถ้าท่านใช้แบบฝึกหัดทบทวนหน้า 87 เตรียมกระดาษ และปากกาหรือดินสอให้กับผู้เข้าร่วมแต่ละคนด้วย

**ข้อแนะนำในการ
ดำเนินบทเรียน**

การสวดอ้อนวอนเป็นครอบครัว การศึกษาพระคัมภีร์เป็นครอบครัว และการสังสรรค์ในครอบครัวต้องมีความสำคัญเป็นอันดับแรกสำหรับสหัสวรรษยุคสุดท้ายทุกครอบครัว

อธิบายว่าในเดือนกุมภาพันธ์ปี 1999 ฝ่ายประธานสูงสุดได้ส่งจดหมายมายังสมาชิกของศาสนาจักรทั่วโลก จดหมายมีคำแนะนำดังนี้

“ขอให้บิดามารดาและลูก ๆ ให้ความสำคัญของการสวดอ้อนวอนเป็นครอบครัว การสังสรรค์ในครอบครัว การศึกษาและการสอนพระกิตติคุณ และกิจกรรมที่ดึงมาของครอบครัวมาก่อนสิ่งอื่นใด แม้ว่า ความต้องการหรือกิจกรรมอื่น ๆ อาจจะมีประโยชน์และเหมาะสมก็ตาม แต่สิ่งเหล่านี้ต้องไม่มาแทนที่งานมอบหมายของพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของซึ่งบิดามารดาและครอบครัวเท่านั้นที่ทำได้” (จดหมายจากฝ่ายประธานสูงสุด 11 กุมภาพันธ์ 1999)

- ทำไมคำแนะนำดังกล่าวจึงสำคัญอย่างยิ่งในทุกวันนี้?

อธิบายว่าบทเรียนนี้พูดถึงสิ่งที่บิดามารดาทำได้เพื่อจัดให้มีการสวดอ้อนวอนและการศึกษาพระกิตติคุณเป็นครอบครัวทุกวัน รวมทั้งการสังสรรค์ในครอบครัวทุกสัปดาห์ด้วย

ครอบครัวได้รับพรใหญ่ยิ่งเมื่อเขาสวดอ้อนวอนด้วยกัน

อ่าน 3 นิไฟ 18:21 กับผู้เข้าร่วม แล้วพูดถึงคำแนะนำจากประธานกอร์ดอน บี. ینگส์ลีย์ ประธานศาสนาจักรคนที่ 15 ดังนี้

“ขอให้ทุกครอบครัวในศาสนาจักรนี้สวดอ้อนวอนด้วยกัน เวลานี้ เป็นสิ่งสำคัญที่จะมีการสวดอ้อนวอนส่วนตัว แต่เป็นเรื่องดียิ่งที่จะมีการสวดอ้อนวอนเป็นครอบครัว จงสวดอ้อนวอนต่อพระบิดาบนสวรรค์ด้วยศรัทธา จงสวดอ้อนวอนในพระนามของพระเจ้าพระเยซูคริสต์ ท่านไม่สามารถทำอะไรเพื่อลูก ๆ ได้ดีไปกว่าการให้เขาปลัดกันสวดอ้อนวอนในครอบครัว โดยแสดงความกตัญญูต่อพรที่ได้รับ ถ้าเขาทำเช่นนั้นขณะยังเยาว์วัย เขาจะเจริญวัยพร้อมกับวิญญาณแห่งความกตัญญูในใจเขา” (“Inspirational Thoughts,” *Ensign*, Aug. 1997, 5)

- ครอบครัวทำอะไรได้บ้างเพื่อสร้างนิสัยของการสวดอ้อนวอนเป็นครอบครัวทุกวัน? ท่านเผชิญการทำทายอะไรในการจัดให้มีการสวดอ้อนวอนเป็นครอบครัวทุกวัน? และท่านทำอย่างไรเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว?
- ครอบครัวทำอะไรได้บ้างเพื่อทำให้การสวดอ้อนวอนในครอบครัวเป็นช่วงเวลาที่มีความหมายสำหรับพวกเขา? (นอกจากคำตอบของผู้เข้าร่วมแล้ว ให้พูดถึงคำแนะนำต่อไปนี้บางข้อหรือทั้งหมด)
  - ก. บิดามารดาจะใช้เวลาก่อนสวดอ้อนวอนเพื่อถามว่ามีสิ่งพิเศษอะไรไหมที่ครอบครัวอยากจะขอบพระทัยพระบิดาบนสวรรค์ หรือมีข้อกังวลอะไรไหมที่เขาอยากจะทำในคำสวดอ้อนวอน
  - ข. บิดามารดาต้องแน่ใจว่าได้เปิดโอกาสให้ลูก ๆ กล่าวคำสวดอ้อนวอนในครอบครัวเป็นประจำ
  - ค. ครอบครัวจะสวดอ้อนวอนให้กับผู้นำในศาสนาจักร ผู้สอนศาสนา และสมาชิกในครอบครัวที่ต้องการพรพิเศษ
  - ง. บิดามารดาจะใช้การสวดอ้อนวอนของเขาเป็นเวลาที่สอน ตัวอย่างเช่น คำกล่าวแสดงความกตัญญูของเขาจะหล่อหลอมความรู้สึกที่คล้ายกันนี้ให้กับลูก ๆ
  - จ. บิดามารดาจะเอ่ยชื่อลูกแต่ละคนในการสวดอ้อนวอนของเขา เพื่อช่วยให้ลูกรู้สึกถึงความรักที่พระบิดาพระมารดาบนสวรรค์และบิดามารดาทางโลกมีต่อเขา
- ท่านและครอบครัวได้รับพรใดอันเนื่องจากการสวดอ้อนวอนเป็นครอบครัว?

การศึกษาพระคัมภีร์เป็นครอบครัวช่วยให้ครอบครัวใกล้ชิดพระเจ้าผู้เป็นเจ้ามากขึ้น

เขียนคำต่อไปนี้บนกระดานหรืออ่านออกเสียง

ความเคารวะเพิ่มขึ้น

ความเห็นอกเห็นใจและความเคารพเพิ่มขึ้น

ความขัดแย้งน้อยลง

ความสามารถที่จะแนะนำลูก ๆ ด้วยความรักและปัญญาที่มากขึ้น

ตอบรับคำแนะนำของบิดามารดามากขึ้น

ความชอบธรรมเพิ่มขึ้น

ศรัทธา ความหวัง และความใจบุญท่วมท้น

สันติ ความปีติยินดี และความสุข

ขอให้ผู้เข้าร่วมใคร่ครวญคำตอบต่อไปนี้โดยไม่ต้องตอบออกเสียง

- ท่านทำอะไรได้บ้างเพื่อนำพรเหล่านี้มาสู่บ้านของท่านให้มากยิ่งขึ้น?

อธิบายว่าประธานมาเรียน จี. โรมนีย์ แห่งฝ่ายประธานสูงสุดเป็นพยานว่า พรเหล่านี้จะมีมากมายยิ่งขึ้นในบ้านของเราเมื่อเราศึกษาพระคัมภีร์โดยเฉพาะพระคัมภีร์มอรมอน

“ข้าพเจ้ามั่นใจว่าถ้าในบ้านของเรา บิดามารดาจะอ่านจากพระคัมภีร์มอรมอนร่วมกับการสวดอ้อนวอนเป็นประจำ ทั้งโดยส่วนตัวและกับลูก ๆ วิญญาณของหนังสือที่ใหญ่ยิ่งขึ้นจะซึมซาบเข้ามาในบ้านของเขาและทุกคนที่อยู่ therein วิญญาณแห่งความเคารวะจะเพิ่มขึ้น ความเคารพและความเห็นอกเห็นใจกันจะมากขึ้น วิญญาณแห่งความขัดแย้งจะจากไป บิดามารดาจะแนะนำลูก ๆ ด้วยความรักและปัญญาที่มากขึ้น ลูก ๆ จะตอบรับและยอมฟังคำแนะนำของบิดามารดามากขึ้น ความชอบธรรมจะเพิ่มขึ้น ศรัทธา ความหวัง และความใจบุญ—ความรักอันบริสุทธิ์ของพระคริสต์—จะมีอย่างมากมายในบ้านและชีวิตของเรา ทำให้เกิดสันติ ความปีติยินดี และความสุขที่มีชีวิตชีวา” (in Conference Report, Apr. 1980, 90; or *Ensign*, May 1980, 67)

เมื่อพูดถึงคำสัญญาของประธานโรมนีย์ ประธานเอสรา แทพท์ เป็นสัน ประธานศาสนจักรคนที่ 13 กล่าวว่า “คำสัญญาเหล่านี้—ความรักและความปรองดองที่เพิ่มขึ้นในบ้าน ความเคารพที่เพิ่มขึ้นระหว่างบิดามารดาและลูก ความเข้มแข็งทางวิญญาณและความชอบธรรมที่เพิ่มขึ้น—ไม่ใช่เป็นคำสัญญาลม ๆ แล้ง ๆ แต่ตรงกับที่ศาสดาโจเซฟ สมิธ หมายถึงเมื่อท่านกล่าวว่า พระคัมภีร์มอรมอนจะช่วยให้เราใกล้ชิดพระเจ้าผู้เป็นเจ้ามากขึ้น” (in Conference Report, Oct. 1986, 6; or *Ensign*, Nov. 1986, 7)

ขอให้ผู้เข้าร่วมเล่าถึงพรที่มาสู่ครอบครัวของเขาโดยผ่านการศึกษาพระคัมภีร์เป็นครอบครัว

- ท่านทำอะไรไปแล้วบ้างเพื่อทำให้การศึกษาพระคัมภีร์เป็นครอบครัวประสบผลสำเร็จ? ท่านเผชิญการท้าทายอะไร? และท่านทำอย่างไรเพื่อแก้ไขการท้าทายนั้น? (นอกจากคำตอบของผู้เข้าร่วมแล้ว ให้พูดถึงคำแนะนำต่อไปนี้บางข้อหรือทั้งหมด)
  - ก. วางแผนร่วมกันเพื่อกำหนดเวลาที่จะศึกษาพระคัมภีร์เป็นครอบครัวทุกวัน สิ่งนี้มักจะเป็นส่วนที่ยากที่สุดของการศึกษาพระคัมภีร์เป็นครอบครัว อย่างไรก็ตาม ครอบครัวยุคใหม่จะแสวงหาการนำทางของพระวิญญาณเมื่อเขาพิจารณาว่าอะไรดีที่สุดในการจัดการของเขา
  - ข. อาจจะกำหนดเวลาที่แน่นอน หรือจำนวนข้อ บท หรือหน้า เพื่ออ่านในแต่ละวัน

- ก. ถ้าเป็นไปได้ จะต้องให้สมาชิกแต่ละคนในครอบครัวมีพระคัมภีร์ครบชุด แม้แต่ลูกที่ยังอ่านหนังสือไม่ออก ก็จะได้รับประโยชน์จากการมีพระคัมภีร์เป็นของตนเอง บิดามารดาจะให้พระคัมภีร์แก่ลูกในวันบัพติศมา วันเกิด หรือโอกาสพิเศษอื่น ๆ หรือไม่ก็ให้ลูกหาเงินซื้อพระคัมภีร์ของตนเอง
- ง. ผลัดกันอ่าน โดยช่วยลูกเล็ก ๆ ตามความจำเป็น หลังจากอ่านข้อความ ให้ทบทวนเนื้อหาที่กล่าวไว้ในข้อนั้น ๆ ด้วยวิธีที่ลูกเล็ก ๆ จะเข้าใจได้
- จ. ให้ลูกเล็ก ๆ วาดภาพเรื่องราวพระคัมภีร์ ตัวอย่างเช่น ครอบครัวอาจจะสร้างภาพฝาผนังเพื่อบรรยายภาพที่มาให้เห็นของลีไฮ่เกี่ยวกับต้นไม้แห่งชีวิต
- ฉ. ท่องจำข้อที่ชอบด้วยกัน
- ช. อ่านพระคัมภีร์ที่เกี่ยวข้องกับ โอกาสพิเศษ เช่น อีสเตอร์ คริสต์มาส บัพติศมา การวางมือแต่งตั้งฐานะปุโรหิต หรือการอุทิศพระวิหาร
- ซ. ค้นคว้าหัวข้อพระกิตติคุณข้อใดข้อหนึ่งด้วยกัน โดยใช้ *Guide to the Scriptures*
- ณ. มีสมุดจดของครอบครัวไว้เขียนคำถาม เป้าหมาย หรือเรื่องประทับใจที่เกี่ยวข้องกับการอ่านพระคัมภีร์

ชี้ให้เห็นว่า หากเป็นเรื่องยากที่จะรวมครอบครัวในการศึกษาพระคัมภีร์ บิดามารดาควรจดจำว่าความพยายามของเขาจะมีผลยืนยาวกว่าที่คิด ซีสเตอร์ซูซาน แอล. วอร์เนอร์ ซึ่งเคยรับใช้เป็นที่ปรึกษาที่สองในฝ่ายประธานปฐมวัยสามัญ กล่าวว่า

“ในครอบครัวของเรา เราพยายามให้มีการศึกษาพระคัมภีร์ด้วยกันในตอนเช้า แต่เรามักจะหงุดหงิดเสมอ ๆ เมื่อลูกชายคนหนึ่งบ่น เพราะเขาถูกปลุกให้ตื่นนอน ในที่สุด เมื่อเขามาร่วมศึกษา เขาก็มักจะเอาหน้าปูบนโต๊ะ หลายปีต่อมา ขณะที่เขากำลังรับใช้ในคณะเผยแผ่ เขาได้เขียนจดหมายถึงครอบครัวว่า ‘ขอบคุณที่ได้สอนพระคัมภีร์ให้ผม ผมอยากให้คุณพ่อคุณแม่ทราบ ว่า ตอนนั้นผมทำท่าทางเหมือนกำลังนอนหลับ แต่จริง ๆ แล้วผมฟังอยู่แม้ว่าจะหลับตา’ (เล็ย โสนา กรกฎาคม 1996 หน้า 98)

การสังสรรค์ในครอบครัวช่วยให้ครอบครัวมีพลังพอที่จะต้านทานอิทธิพลทางโลก

อธิบายว่าในปี 1915 ประธานโจเซฟ เอฟ. สมิธ และที่ปรึกษาของท่านในฝ่ายประธานสูงสุดแนะนำ บิดามารดาให้เริ่มจัด “สังสรรค์ในครอบครัว” เป็นประจำ นี่เป็นเวลาທີ່บิดามารดาจะสอนหลักธรรมของพระกิตติคุณแก่ครอบครัว ฝ่ายประธานสูงสุดเขียนว่า “ถ้าสิทธิชนทำตามคำแนะนำนี้ เราสัญญาว่าพรยิ่งใหญ่จะเกิดขึ้น ความรักที่บ้านและการเชื่อฟังบิดามารดาจะเพิ่มขึ้น สรรพจะค่อย ๆ เติบโตในหัวใจของเยาวชนแห่งอิสราเอล และพวกเขาจะมีพลังต่อสู้อิทธิพลอันชั่วร้ายและการล่อลวงที่รุมเร้าพวกเขาอยู่” (คำสอนของประธานศาสนจักร: โจเซฟ เอฟ. สมิธ หน้า 383)

ประธานกอร์ดอน บี. ฮิงค์ลีย์ กล่าวถึงวิธีที่บิดามารดาของท่านทำตามคำแนะนำของประธานสมิธ

“ในปี 1915 ประธานโจเซฟ เอฟ. สมิธ ขอให้ผู้คนของศาสนจักรจัดสังสรรค์ในครอบครัว คุณพ่อของข้าพเจ้ากล่าวว่าเราจะทำเช่นนั้น ด้วยเหตุนี้เราจึงเตรียมห้องรับแขกที่มีเปียโนตัวใหญ่ตั้งอยู่ และทำสิ่งที่ประธานศาสนจักรขอร้อง

“เราเป็นนักปฏิบัติที่เข้มงวดตามประสาเด็ก เราทำทุกอย่างร่วมกันได้ขณะเล่น แต่การจะให้เราคนใดคนหนึ่งพยายามร้องเพลงเดี่ยวต่อหน้าคนอื่น ๆ เป็นเหมือนกับการขอให้ไอศกรีมไม่ละลายบนเตาไฟในตอนแรก เราจะหัวเราะและกล่าวคำพูดที่เก๋เก๋เกี่ยวกับการแสดงของอีกคนหนึ่ง แต่คุณพ่อคุณ

แม่ยืนกรานให้ทำต่อไป เราช้องเพลงด้วยกัน เรานิ่งฟังขณะที่คุณแม่อ่านเรื่องราวในพระคัมภีร์ไบเบิล และพระคัมภีร์มอรมอน คุณพ่อเล่าเรื่องจากความทรงจำของท่าน...

“จากการประชุมเล็ก ๆ และเรียบง่ายเหล่านี้ ซึ่งจัดขึ้นที่ห้องรับแขกในบ้านเก่าแก่ของเรา มีบางสิ่งที่ยอดเยียมและยากจะบรรยายเกิดขึ้น ความรักที่เรามีต่อคุณพ่อคุณแม่แน่นแฟ้นมากขึ้น ความรักที่เรามีต่อพี่ชายน้องสาวทวีขึ้น ความรักที่เรามีต่อพระเจ้าเพิ่มขึ้น ความซาบซึ้งต่อความดีงามที่เรียบง่ายเติบโตขึ้นในใจเรา สิ่งอัศจรรย์เหล่านี้เกิดขึ้นเพราะคุณพ่อคุณแม่ทำตามคำแนะนำของประธานศาสนจักร ข้าพเจ้าเรียนรู้สิ่งที่มีความหมายยิ่งจากการทำเช่นนั้น” (*Teachings of Gordon B. Hinckley* [1997], 211–12)

อธิบายว่าประธานศาสนจักรทุกท่านตั้งแต่ประธานโจเซฟ เอฟ. สมิท เป็นต้นมา ได้เน้นถึงความสำคัญของการสังสรรค์ในครอบครัว ปัจจุบัน ฝ่ายประธานสูงสุดแนะนำให้ครอบครัวจัดสังสรรค์ในครอบครัวทุกคืนวันจันทร์

ชี้ให้เห็นว่า การสังสรรค์ในครอบครัวจะต้องมีการสวดอ้อนวอนเป็นครอบครัวและบทเรียนด้วยเสมอ ซึ่งจะนำเสนอโดยบิดามารดาหรือลูกคนใดคนหนึ่ง บิดามารดาจะช่วยลูกเล็ก ๆ เตรียมและนำเสนอบทเรียน

อธิบายว่าศาสนจักรได้จัดทำอุปกรณ์ที่จะช่วยให้ครอบครัวดำเนินการสังสรรค์ในครอบครัวได้อย่างประสบความสำเร็จ ให้ดูอุปกรณ์ที่ศาสนจักรจัดทำซึ่งท่านนำมาที่ชั้นเรียนด้วย (ดู “การเตรียม” ข้อ 3) เน้นเป็นพิเศษถึง หนังสือ *การสังสรรค์ในครอบครัว* ซึ่งเป็นเครื่องมือที่มีค่าอย่างยิ่งสำหรับบิดามารดา หนังสือเล่มนี้เป็นแหล่งช่วยเหลือหลักของศาสนจักรในการช่วยครอบครัววางแผนและดำเนินการสังสรรค์ในครอบครัว ทั้งยังมีบทเรียนและแนวคิดสำหรับกิจกรรมรวมอยู่ในนั้นด้วย

- นอกจากการสวดอ้อนวอนและบทเรียนแล้ว ครอบครัวจะมีกิจกรรมอะไรได้อีกบ้างในการสังสรรค์ในครอบครัว? (คำตอบอาจได้แก่ เล่นเกม อ่านพระคัมภีร์ ร้องเพลงสวดหรือเพลงทั่วไป จัดสภာครอบครัว และรับประทานอาหาร)
- บิดามารดาจะใช้การสังสรรค์ในครอบครัวเพื่อช่วยสนองความต้องการของครอบครัวได้อย่างไร? (นอกจากจะขอความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมแล้ว ให้เล่าตัวอย่างต่อไปนี้)

คุณพ่อคนหนึ่งปรับปรุงบทเรียนการสังสรรค์ในครอบครัวโดยพูดคุยกับลูกเป็นส่วนตัว ขณะคุยกับลูก เขามักจะถามคำถามเกี่ยวกับข้อกังวลบางอย่าง เช่น “เด็กผู้ชายที่โรงเรียนพูดถึงเด็กผู้หญิงว่าอย่างไรบ้างล่ะลูก” หรือ “มีใครเคยพูดเรื่องยาเสพติดบ้างรีเปลา” คำตอบของลูกช่วยให้เขารู้ว่าลูกจะต้องเรียนรู้และสนทนาเรื่องอะไร จากนั้นเขากับภรรยาจะนั่งวางแผนบทเรียนด้วยกัน โดยมีพื้นฐานบนความต้องการเหล่านี้ ลูกชอบแสดงความคิดเห็นและเตรียมพร้อมที่จะเผชิญกับสถานการณ์ในชีวิตจริง

- บิดามารดาทำอะไรได้บ้างเพื่อกระตุ้นให้สมาชิกทุกคนในครอบครัวมีส่วนร่วมในการสังสรรค์ในครอบครัว?
- พรใดเข้ามาสู่ครอบครัวของท่านอันเนื่องจากการสังสรรค์ในครอบครัว?

สรุป

เน้นว่า การสวดอ้อนวอนและการศึกษาพระคัมภีร์เป็นครอบครัวทุกวัน และการสังสรรค์ในครอบครัวทุกสัปดาห์จะเสริมสร้างความสัมพันธ์ในครอบครัว ทำให้ประจักษ์พยานของสมาชิกในครอบครัวเข้มแข็ง และเตรียมสมาชิกในครอบครัวให้พร้อมที่จะเผชิญกับการท้าทายของชีวิต

แสดงความรักต่อครอบครัวของท่านและเป็นพยานถึงความจริงที่สนทนาไปแล้วในระหว่างบทเรียน และตลอดหลักสูตรเมื่อพระวิญญาณกระตุ้นเตือน

พลิกดูหน้า 81–86 ใน *การแต่งงานและความสัมพันธ์ในครอบครัว แนวทางศึกษาของผู้เข้าร่วม* สนับสนุนให้ผู้เข้าร่วมทบทวนคำสอนและหลักธรรมในบทนี้โดย (1) ทำตามข้อแนะนำใน “แนวคิดสำหรับการประยุกต์ใช้” อย่างน้อยหนึ่งข้อ และ (2) อ่านบทความ “พรของการสวดอ้อนวอนเป็นครอบครัว” โดยประธานกอร์ดอน บี. อิงค์ลีย์ และ “ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงได้รับการสอน” โดยเอ็ลเดอร์แอล. ทอมเพอร์รี่ ซึ่งให้เห็นว่า คู่แต่งงานจะได้รับประโยชน์สูงสุดเมื่ออ่านและสนทนาบทความในแนวทางศึกษาด้วยกัน

เนื้อหาประกอบ เพิ่มเติม

การมีส่วนร่วมในกิจกรรมสนทนาการที่ดิงามเป็นครอบครัว

อธิบายว่านอกจากการสวดอ้อนวอนเป็นครอบครัว การศึกษาพระคัมภีร์เป็นครอบครัว และการสังสรรค์ในครอบครัวแล้วกิจกรรมสนทนาการที่ดิงามจะช่วยให้ครอบครัวมีความรักและความสามัคคีที่แน่นแฟ้นมากขึ้น

บิดามารดาควรวางแผนเวลาที่ครอบครัวจะร่วมกิจกรรมดังกล่าวด้วยกัน ประธานเอสรา แพฟท์ เป็นสัน แนะนำว่า “จงสร้างประเพณีครอบครัวเช่น กิจกรรมวันหยุด การทัศนจร และกิจกรรมนอกบ้าน ความทรงจำเหล่านี้จะไม่มีวันเลือนหายไปจากลูก ๆ ของท่าน” (in Conference Report, Oct. 1987, 63; or *Ensign*, Nov. 1987, 51)

- การร่วมกิจกรรมสนทนาการเป็นครอบครัวมีประโยชน์อย่างไร?

ท่านอาจจะพูดถึงข้อแนะนำต่อไปนี้หรือข้อแนะนำของตนเองเพื่อกระตุ้นการสนทนา

- ก. สมาชิกในครอบครัวที่ไปร่วมกิจกรรมด้วยกันจะมีความรักและความปรองดองมากขึ้น
- ข. เขาจะสนุกสนานร่วมกันและสร้างความสัมพันธ์ที่ยืนยาวตลอดชีวิตของเขา
- ค. ลูกจะชอบอยู่กับบิดามารดาอีกทั้งยินดีรับฟังและทำตามคำแนะนำของบิดามารดามากขึ้น

- ท่านทำอะไรได้บ้างเกี่ยวกับกิจกรรมครอบครัวเมื่อท่านเป็นเด็ก? กิจกรรมเหล่านี้มีอิทธิพลต่อชีวิตของท่านในทางใด?

ขอให้ผู้เข้าร่วมแสดงความคิดเห็นสำหรับกิจกรรมครอบครัวที่สนุกสนาน น่าสนใจ และน่าจดจำซึ่งไม่สิ้นเปลืองมากนักหรือไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายใด ๆ

ทบทวนบทเรียนในภาค ข ของหลักสูตรการแต่งงานและความสัมพันธ์ในครอบครัว

บทเรียนนี้สรุปภาค ข ของหลักสูตรการแต่งงานและความสัมพันธ์ในครอบครัว ถ้าท่านสอนหลักสูตรทั้งหมด ท่านอาจจะใช้แบบฝึกหัดต่อไปนี้

แจกกระดาษและปากกาหรือดินสอแก่ผู้เข้าร่วมแต่ละคน ให้ความสามนาที่เพื่อเขียนรายการคำสอน และหลักการที่เขาจำได้จากบทที่ 9 ถึงบทที่ 16 ในหลักสูตรนี้ ให้นำเขาขีดเส้นใต้คำสอนหรือหลักการที่มีความหมายต่อเขามากที่สุด สนับสนุนเขาให้เตรียมพูดบางหัวข้อที่ขีดเส้นใต้ หากเขาต้องการความช่วยเหลือให้ใช้ตารางสารบัญหน้า v-vii ในคู่มือเล่มนี้หรือสาระโดยสังเขปของหลักสูตรหน้า vii-viii ใน *การแต่งงานและความสัมพันธ์ในครอบครัว แนวทางศึกษาของผู้เข้าร่วม*

หลังจากสามนาที่ผ่านไป ขอให้ผู้เข้าร่วมแต่ละคนอ่านหนึ่งหัวข้อจากรายการที่เขาเขียนไว้และอธิบายว่าทำไมสิ่งนั้นจึงมีความหมายเป็นพิเศษ สรุปความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมไว้บนกระดานและยอมรับว่าความเห็นของแต่ละคนสำคัญ จากนั้นก็พูดถึงความคิดเห็นของตนเอง หากเวลาเอื้ออำนวยให้บททวนแบบฝึกหัดนี้อีกครั้ง

ขอบคุณผู้เรียนสำหรับการมีส่วนร่วมในหลักสูตรนี้ พร้อมทั้งกระตุ้นเขาให้ดำเนินชีวิตตามคำสอน และหลักการที่สนทนามาตลอดหลักสูตร กระตุ้นเขาให้อ่าน “ครอบครัว: ถ้อยแถลงต่อโลก” กับครอบครัวบ่อย ๆ และทำตามคำแนะนำเหล่านั้นในบ้านของเขา

ศาสนาจักรของ
พระเยซูคริสต์
แห่งสิทธีชนยุคสุดท้าย